

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΑΡ. 199

ΘΕΛΙΤΣΙΑ ΦΑΡΡ

ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

ή Τζίνα
ΛΟΛΟΜΠΡΙΤΖΙΝΤΑ
άφηγείται πώς γέν-
νησε το μωρό της με
ΑΝΩΔΥΝΟ ΤΟΚΕΤΟ

ΠΑΡΑΡΤ. ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΤΡΩΝ
ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΣΠΟΡ

Σας δίνουμε εδώ μερικές ιδέες για κομψοτάτα και πρακτικά σπόρ παπούτσια, καθώς και για μιάν ωραία σπόρ τσάντα. Ένας ειδικός τεχνίτης μπορεί, αν του δείξετε τα σχέδια και τις οδηγίες, που δημοσιεύουμε, να σας φτιάξει την τσάντα ή όποιο προτιμάτε από αυτά τα παπούτσια.

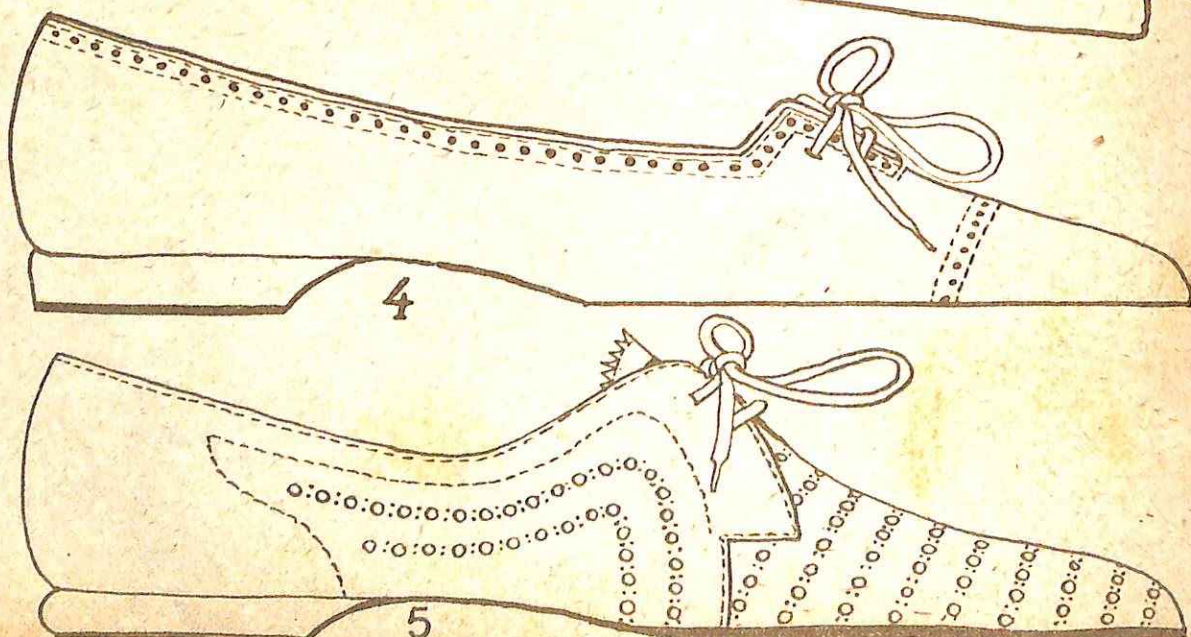
1 Άνοιχτο γκριζό σπόρ παπούτσι με κορδόνια, από μαλακό δέρμα με απαγορευτικό τακούνι. Γαρνιρισμένο με τρυπητή ταινία. Φοριέται και σε όχτω άλλους χρωματισμούς.

2 Αναπαυτικό παπούτσι με σειρές από διπλές τρύπες και αγκράφα επάνω από τη φαρδιά γλώσσα. Σε διαφόρους πολύ όμορφους χρωματισμούς.

3 Τσάντα σπόρ σε γκριζό χρώμα με εξώσαφα γαζιά και μακρύ χέρι. Κλείνει με ένα πρακτικό μπρούτζινο κρίκο. Καταλληλή για σπόρ φόρεμα.

4 Για νεαρές γυναίκες: Παπούτσι μπέλ με κορδόνι, που περνά μόνο σε δύο τρύπες. Είναι από μαλακό δέρμα. Γαρνιρισμένο με τρυπητό φυτίλι.

5 Έλαφρό καλοκαιρινό παπούτσι από γκριζό δέρμα με διακόσμηση από μικρές και μεγάλες τρύπες. Το μυτερό σχήμα του δείχνει πιο κομψό το πόδι. Πολύ πλατύ τακούνι. Μπορεί να φτιαχθεί και σε άλλα χρώματα (μπέλ ή χρώμα-τες κεκκινόπιτρου κ. λ. π.)

ΕΤΟΣ 8ον ■ 4-17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1957
ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 199 ■ ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 6

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

Άρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34
Τηλ. Γραφείων 614.047, Τυπογρ. 36.555

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) ... δρχ. 156
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) > 80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (6 τεύχη) ... > 40

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησια):

Δολάρια 8,50 | Λ. Άγγ. χ. 3.0.0
Βελγικά φρ. 410 | Γαλλικά φρ. 2900

Τα έμβασματα δέον ν' αποστέλλωνται προς Ε. Τερζόπουλον εκ μέρους του Έσωτερικού δια ταχυδρομικής επίταγης, εκ δε του Έξωτερικού δια τραπεζικής επίταγης.

ΕΝΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

ΓΥΡΙΣΜΟΣ

του Άκαδημαϊκού

Κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

ΑΝΟΙΞΑΝ τα παράθυρα του αντικρινού σπιτιού, κλεισμένα περισσότερο από δυό μήνες. Και τα πρεβάζια τους κορνιζάρισαν διαδοχικά ένα και το αυτό πρόσωπο —ένα πρόσωπο δεσποινίδος ελαφρά μαρομένο ή, καλύτερα, με τη δροσιά της κονσέρβας, καλά χρωματισμένη από πάνω κατά τις αξιώσεις της εποχής. Είναι αυτό το ίδιο πρόσωπο, που βλέπα όλο το χειμώνα, τρεις φορές την ημέρα, τότε να μπαίνει για το τσάι, τότε να βγαίνει για ένα κοκτέιλ —«προλονζ» —έννοείται— τότε να γυρίζει με μία άγκαλιά θυμάρια από ένα πίκ - νίκ.

Άλλα κι, όταν δεν τβλέπα, ένοιωθα την παρουσία του —Θεέ μου, πόσο γίνεται αισθητά, τον τελευταίο καιρό, τα κορίτσια! Τ' αγόρια δεν τα παίρνει κανείς μυρουδιά. Γλιστρούν το πρωί άθροβα για τις δουλειές τους, το μεσημέρι για το φαί, το βραδάκι πάλι για έξω... Το μαγαζονήγοδο που είναι ζεμένοι δεν τρίζει, δε στεναίει, δεν κουδουνίζει, δεν κάνει θόρυβο. Άλλα το μαγαζονήγοδο της κόρης, τί σματάς! Άκουγα όλο το χειμώνα το πιάνο της δεσποινίδος, τους λυγμούς των ακκόρδων του και τις απεγνωσμένες γαργάρες της γρατσουνισμένης φωνής της, το λαχανιασμά των αυτοκινήτων που την έφερνον, τη στάθμευση μπροστά στο σπίτι της, τα πορτάκια που κλείναν με χτύπους, τις λιγωμένες καληνυχτές της και τις βαθύφωνες και κοφτές απαντήσεις των συνοδών της, τα προσποιητά γελάκια της — παρακολουθούσα, χωρίς να το θέλω διόλου, όλο το δράμα της κοριτσιίστικης αγωνίας, που συνοψίζεται σ' αυτές τις δυό, αιώνιες και φλέγουσες ερωτήσεις:

—Θα με πάρη κανείς απ' όλους αυτούς που κάνουν φλέρτ; Και ποιός; Αισθανόμουν την παρουσία της δεσποινίδος και την τραγωδία της, ακόμα κι' όταν δεν την άκουγα καθόλου. Τη μάντευα πίσω από τα στόρ των παραθύρων, την έβλεπα μπροστά στον όκρίδοντα της συμβατικής κι' ασήμαντης ζωγραφικής της ή σκυμμένη σε κάποια σελίδα μυθιστορηματος απ' αυτά, όπου μιά δεσποινίς, σ' ώρα γάμου —κάπως περασμένη κιόλας—

ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΤΑΓΙΕΡ ΣΑΣ

ΛΩΣΤΕ καινούργια δφι στα ταγιέρ σας με μιά φρέσκια μπλούζα. Είναι το πρώτο δήμα κάθε γυναίκας ώσπου να αποφασίση τί καινούργιο θα ράψη για τη σεαζόν.

1 Μεταξωτή μπλούζα άμπιγιέ με πλούσιο φιόγκο στο στήθος. Έχει άμψη και πενσάκια στο κορσάζ. Τα μανίκια τρουά - κάρ με μανσέτα.
2 Μπλούζα - ύποκάμισο σε μοντέρνα γραμμή. Προσέξτε το διπλό γιακάδακι, που γίνεται από δυό τρίγωνα πάνω σε ένα ίσιο γιακά.
3 Χαριτωμένη μπλούζα εργασμένη στο κορσάζ με νερόβυρ, γιακά κλασσικό αλλά ξεχειλωτό στο λαιμό και μακριά μανίκια με μανσέτα.
4 Ή μπλούζα αυτή γίνεται από μουσελίνα ή ζωρζέτα και φοριέται και με άμπιγιέ φούστα δελούδινη ή γκρό.

Ζητεί να ψαρέψη κάποιες συγκινήσεις που δεν έχει από τη ζωή.

Ήτανε γεμάτο αυτό το σπίτι από την παρουσία της και τη λαχτάρα μιάς ξεθωριασμένης νεότητος, που βλέπει τις μέρες, τις βδομάδες, τους μήνες να κυλούν, να λιγοστεύουν συστηματικά και ύπουλα το περιεχόμενο της κλειψύδρας — χωρίς να πραγματοποιηθούν οι ελπίδες της, που κάθε φορά παίρνουν με καινούργια όρμη το πέταγμα τους, για να πέσουν πάλι σε λίγο, μιά - μιά, σάν πληγωμένα χελιδόνια. Αυτό το δράμα έχει μεταφερθή, εδώ και δυό μήνες, στην ακτή...

Άλλα ό ένικός έδω είναι άνακριβεία. Στις ακτές έπρεπε να πω καλύτερα. Γιατί πέρασε από αρκετές —από παντού, όπου λαλούσαν πετεινοί. Ύψιστε, τί έτοιμασία! Τί άλώνισμα στα μαγαζιά, πριν φύγουν, τί μαγιώ λουσάτα, τί σκουφάκια και τί παπούτσια, τί βραδυνές τουαλέτες, για τους χορούς των ξενοδοχείων!... Όταν είδα να φύγη το αυτοκίνητο με τις αποσκευές, δεν ξέρω, συγκινήθηκα. Μά, την καυμενούλα! Τόσο ξεθώμα, συλλογίζομουν, θ' άμειφθ, αν όχι με το στέμμα των λεμονανθών, τουλάχιστον με δέκα θερμά και ελκρινή λόγια, δγαλμένα με κάποια συγκίνηση από άνδρικά χείλη; Θα πάρη κανένας κόδο —έστω κι' ένας! —πάσο λεπτός κι' επίμονος φροντίδες χρει-

άστηκαν για να συντεθί μιά από τις τουαλέτες της;...

Είναι μερικά χρονάκια, που γίνεται αυτή ή καλοκαιρινή έξοδος για ψάρεμα γαμπρού. Ή άκτή είναι το άποκορυφώμα: Γραφικό τοπίο, μπαίν μίξτ, ξεπλάσματα στην άμμο, έπίδειξη γραμμών, ξεμονάχισμα, ευκαιρίες για τύλιγμα. Μά οι γαμπροί είναι σάν τα ψάρια του Σηκουάνα, που έχουν τέλεια διαφάρη από τους ψαράδες κι' έχουν μάθει να τρώνε το δόλωμα, χωρίς ούτε ν' άγγίξουν το άγκίστρι. Νά, λοιπόν, ότι πέρασε κι' αυτή ή χρονιά και ή φιφή ξαναγυρίζει από τα νησιά σκέτη, όπως πήγε. Δεν είναι μισή ώρα, που το αυτοκίνητο ξεφορτώσε τις μεγάλες βαλίτσες σάν άποσκευές έπιτελείου ήττημένης στρατιάς. Τα κλειστά παράθυρα ξανανοίγουν και το προσωπικό έπισκοπεί τώρα το δρόμο, τη συνοικία, τον κήπο, τ' άντικρυνα μπαλκόνια, σά να ποδη ν' άντικρύση σ' άψυχα, τουλάχιστον, κάποια μεταβολή. Καμμία! Και τώρα; Τα ίδια και τα ίδια: πιάνο, τραγούδι, ζωγραφική, ρομάνσο, τσάι, κοκτέιλ, πίκ-νίκ... Και πνιγμένος, διακριτικός στεναγμός... Άχ, φίλοι μου! Μά τί σας πιάνει και δεν άποφασίζετε —ένας από τα «φλέρτ» της— να την πάρετε; Είναι πολύ καλό κορίτσι, σας δεβαίω! Και πρόθυμο να κόμη την εύτυχία όποιοδήποτε φτάνει να μην είναι τέρας και νάχη κάποιο εισόδημα.

ΞΕΝΗ ΠΑΠΑΧΑΛΚΙΤΟΥ

Πολλές λόγους γίνεται τον τελευταίο καιρό για μία έκλεκτη καλλιτέχνηδα του είδους, που δίνει συχνά το «παρών» με εμφανίσεις της

θετικά και αμερικανικά κολλέγια. Μαθήματα: Παιδαγωγικά, Ψυχολογία παιδιού, γυναικός ως μητέρας και συζύγου, Βρεφοκομία, Παιδοκομία, Διατροφική, Μαγειρική, Σαхарπλαστική, Υγιεινή Νοσηλευτική, Πρώται Βοήθεια, Οικιακή Οικονομία, Κοπτική Ραπτική, Λογοτεχνία, Ιστορία της Τέχνης, Ιστορία Μουσικής, Ρυθμική, Αγγλικά καθημερινώς. Δεκά απόφοιτοι Γυμνασίου, Υπάρχει ιδιαίτερο τμήμα διατάξ μη αποφοίτους. Πληροφορία Τηλ. 99.895. Β' Σταίας Καλαμακίου.

ΒΙΒΛΙΑ

Η γνωστή ιατρός και συγγραφέας κ. Άννα Καταύρα εξέδωσε αυτές τις ημέρες σε δεύτερη έκδοση το βιβλίο της «Γεννησιονόμος της Ρόδου», που είναι πολύ χρήσιμο για κάθε γυναίκα.

Η ΝΟΜΙΜΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

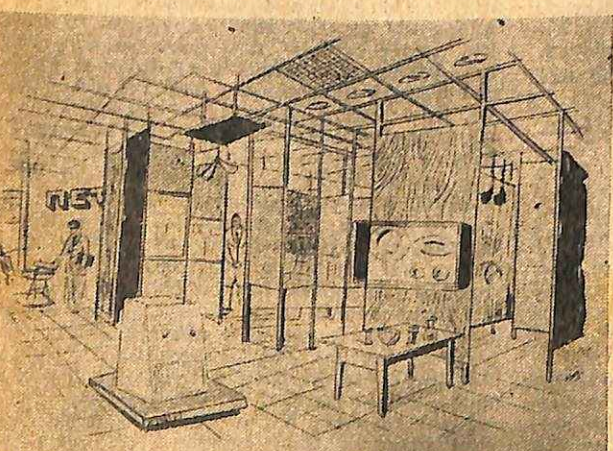
Εξεδόθη και έκκυκλοφόρησε σε μικρό τόμο το πρώτο μέρος της πρωτότυπης μελέτης του δικηγόρου κ. Λουκά Δρακάκη με τίτλο «Η Νόμιμη Προστασία του Έγκληματος» και με υπότιτλο «Ο Έγκληματίας εκτός». Βασική ιδέα του έργου είναι ότι ο Ποινικός Νόμος, που εμφανίζεται εναντίον και με γενική ισχύ απέναντι κάθε έγκληματιού, ενοεί και περιβάλλει την «καλή τάξη» των έγκληματιών, που βρίσκονται σε πλεονεκτική θέση απέναντι των κοινών κατοίκων, έπειδή μόνον οι πρώτοι έχουν τα νόμιμα προσόντα που απαιτούνται για να κινηθεί η «ενοικονομία» του νόμου και να εφαρμοσθούν οι διάφορες ευεργετικές διατάξεις του.

ΚΟΛΛΕΓΙΟ

Την 1η Οκτωβρίου αρχίζουν τα μαθήματα της σχολής Οικιακής Οικονομίας. Η σχολή είναι εφάμιλλη με τα καλύτερα έλ-

ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΟΝΤΕΡΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

Γόν άλλο μήνα ανοίγει στο Ζάππειο μία εξαιρετικής σπουδαιότητας Έκθεση που ενδιαφέρει πρωτίτως κάθε γυναίκα νοικοκυρά. Την Έκθεση «Συγχρόνου μοντέρνου Σπιτιού» οργανώνει μια ομάδα τεχνικών υπό την ηγεσία του γνωστού αρχιτέκτονα και διακοσμητή κ. Θ. Βαράγκη και καταβάλλονται πολλές προσπάθειες να παρουσιασθεί εξαιρετικώς πλήρης και άρτια από κάθε πλευρά ώστε να ικανοποιηθεί και να εκπληρωθεί τους σκοπούς και το πρόγραμμά της. Η Έκθεση του Μοντέρνου Σπιτιού θα παρουσιάσει ένα πλήρες σύνολο σε όλα τα είδη που χρειάζονται για να γεμίσουν, να διακοσμήσουν τα δωμάτια και το κάθε διαμέρισμα μιας σημερινής κατοικίας τόσο του εύπορου όσο και του άποτου ή εργάτη. Πενήντα και πλέον οργανωμένοι Οίκοι, Βιομηχανίες κ.λ.π. απ' αυτές που είναι ειδικευμένες με τις ανάγκες κάθε σπιτιού στην εσωτερική διακόσμηση του λαμβάνουν μέρος και θα δώσουν ιδέες, οδηγίες και συμβουλές που θα εξυπηρετήσουν πολύ την κάθε νοικοκυρά.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ ΦΕΛΙΤΣΙΑ ΦΑΡ

Η Φελίτσια Φάρ είναι ένα καινούργιο αστέρι που είδαμε πριν λίγους μήνες στην ταινία «Τζουμπάλα» μαζί με τον Γκλέν Φόρντ. Η αγνή ομορφιά της είναι κατάλληλη για ρόλους αθώων γυναικών. Θα τη δούμε τον επόμενο χειμώνα σε άλλη μία ταινία Σινεμασκόπ με τον Γκλέν Φόρντ και τον Βαν Χελφντ. Έχει ψηφισθεί ως μία από τις σέας της αβί-
στημα ΚΟΝΤΟΥΖΟΓΛΟΥ, 6, οδός Πανεπιστημίου 41.

Μηχανή

Από το νοικοκυριό σας

δεν πρέπει να λείπει αυτή η άεστική μηχανή. Με πολύ εύκολο τρόπο μπορείτε να αλέσετε καφέ, ρύζι, κανέλα, πιπέρι, μοσχοκάρυδο και γενικά όλα τα μπαχαρικά. Είναι μάρκας «Εκέ-σκα» και στοιχίζει 80 δραχμές. Κατάστημα ΣΕΡ-ΒΙΣ, Περασφόρου 7.

Βιταλόνγκ

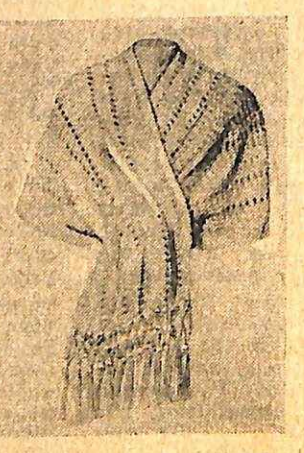
Χάρης στο «Βιταλόνγκ», το καινούργιο προστατευτικό για τα νύχια, οι γυναίκες θα πάνουν πιά να παραπονιούνται για το σπασίμο των νυχιών τους. Μ' αυτό το φάρμακο θα έχουν μακρύτερα και καμιά νύχια οποιαδήποτε δουλειά και αν κάνουν χωρίς τον φόβο να χωρίσουν στη μέση και να θρυμματιστούν. Κοστίζει 20 δραχ. Κατάστημα Π. ΛΙΒΑ, οδός Αθηνών 3.

Βιέλι

«Πεζός Λόγος» είναι ο τίτλος ενός βιβλίου του Κώστα Βάρναλη, που έκκυκλοφόρησε την άνοιξη του 1957. Περιεχόμενο: «Αληθινή απολογία του Σωκράτους. Το ημερολόγιο της Πηνελόπης, Διηγήματα. Αποτελείται από 281 περι-που σελίδες και στοιχίζει 60 δραχμές. Κατάστημα ΚΕΔΡΟΣ, οδός Πανεπιστημίου 44, μέσα στη στοά.

Εσάρπα

Μία ωραιότατη εσάρπα για τις θραυνές ψυχρού-λες. Είναι φτιαγμένη από μαλλί και γαρνιρισμένη με περαστό μετάξι. Στο τελείωμα της εσάρπας υπάρχει πλούσιο κρόσι. Στοιχίζει 69 δραχμές. Κατά-

στημα ΚΟΝΤΟΥΖΟΓΛΟΥ, 6, οδός Πανεπιστημίου 41.

Μπλούζα

Μία πολύ όμορφη μπλούζα σε στυλ πουκάμισου με ριγές. Κομψώνει απροστά και έχει άσπυθιστο γιακάδα. Στοιχίζει 250 δραχμές. Είδαμε ακόμα πολύ όμορφες μπλούζες από μο-νόχρωμη τρικολίνα σε ά-ρασα χρώματα. Είναι ραμ-μένες σε πρωτότυπα σχέ-δια που έχουν έρθει από το Παρίσι. Έχουν πολύ χα-ριτωμένους γιακάδες κα-θώς και μανσέτες και ει-ναι γαρνιρισμένες με γα-λά. Στοιχίζει 250 δρα-χμές. Μπουτίκ «ΡΕ-ΤΣ», οδός Επαιτήσου και Μη-

θύμνης, Πλατ. Αμερικής.

Τσάντα

Μία όμορφη τσάντα πρω-

ινή που σας εξυπηρετεί και για τα μπάνια. Είναι φτια-γμένη από καπιτόνι πλαστι-κό ύφασμα πολύ ελαστικό-νο γιά στερεότητα. Μέσα στην τσάντα έχει μια ζώ-νη που κλείνει με φερμου-άρ. Υπάρχει σε διάφορα ζωηρά χρώματα και είναι γαρνιρισμένη με φυτίλκι σε αντίθετους χρωματι-κούς τόνους. Στοιχίζει γύ-ρω στις 50 δραχμές. Κα-τάστημα VINIFLEX, Περι-κλέους 22.

Φούστες

Μία μεγάλη συλλογή από φούστες σε τιμές 301 des, που αρχίζουν από 150 δραχ. Επίσης φορεματάκια από 275 δραχ. Μπλουζάκια με 90 δραχμές. Όλα ει-ναι φτιαγμένα από μοντέ-να ύφασματα με κ.λ.δ. ρά-ψιμο. Μπουτίκ MY HOBBY, οδός Κορνέας 4.

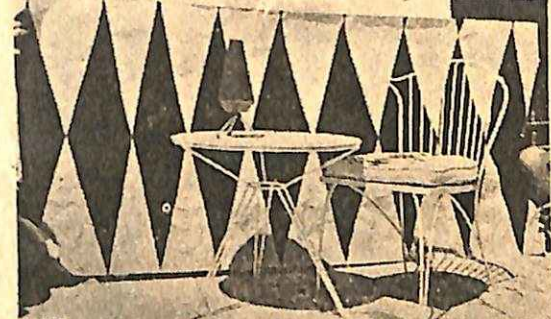
ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ

ΣΤΙΣ ΜΠΟΥΤΙΚ

Με το τέλος του περ-σμένου μήνους οι μπουτίκ και τα καταστήματα, έρι-σκονται σε αναστάσιμο. Το θέμα που τους απασχολεί είναι το τι θα φορεθί τους επόμενους μήνες. Σεφυλλι-ζουν περιοδικά, διαβάζουν κάθε τι που αφορά την και-νουργία μόδα. Αφού τη νοιάσουν καλά θα την προ-σαρμόσουν στη σιλουέτα της Έλληνίδας που δεν ό-στερεί σε χάρη και όμορ-φιά από τις ξένες.

Αλλά νομίζω πως καλύτε-ρα είναι να έπισκεφθού-με ένα-δυό μπουτίκ και να δούμε τα περιεχόμενα τους. Περνώντας από την οδό Αθηνών Γαζή 15 τη να-τιά μας τράβηξε μία πολύ όμορφη εστρίνα, γεμάτη α-πό κομμά πλεκτά. Είναι η εστρίνα του καταστήματος «ELLE»

που είναι γνωστό για την περίφημη συλλογή σε πλε-κτά είδη. Έκτος από πλε-κτά η «ELLE» έχει και άλ-λα είδη. Είδαμε φούστες σε διάφορα ώρια έμπρι-μέ ύφασματα, μπλουζάκια από ελατσία κεντημένη με λεπτά λουλουδάκια, μαντι-λία για το λαιμό, παντο-λόνια και άλλα. Αλλά εκείνα που κυρι-αρχούν είναι τα πλεκτά. Πλεκτά από κοτόν, πλεκτά από μαλλί. Μοντέρνα ριγέ ζακετάκια που ο γιακάς τους φοριέται πότε ανοί-κτος και πότε κλειστός. Οι ριγές τους σχηματίζονται από ώρια παστέλ χρώμα-τα, όπως γαλάζιο, άσπρο, ρύζ και μπλέ. Αυτή η ζα-κετούλα, όπως μας εξηγή-

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ

Ένα σύνολο από τραπέζακι, καρέκλα και λάιπα. Η καρέκλα είναι φέρ-φορξ ντουκαρισμένη σε διάφορα χρώματα, πολύ αναπαυτική, με μαξιλάρια έμπρι-μέ κα-τις τωπόμενες γι' αυτή την καρέκλα σε ζωηρούς χρώ-ματισμούς. Τιμή από 300-450 δραχμές. Τραπεζάκι πάλι φέρ-φορξ από 400-550 δραχ. Λάιπα, με μπρού-τζινη έσσι ή ντουκαρισμένη, σε διάφορα χρώματα, από 150-250 δραχ. Κατάστημα Μ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ, οδός Ηπίου 6, πάροδος Βουλής.

ο ιδιοκτήτης της «ELLE» κ. Μολτέζος έχει μεγάλη επι-τυχία. Δεν προλαβαίνουμε να φτιάχνουμε απ' αυτές. Στοι-χίζουν 190 δραχμές. Νο-μίζω πως πρέπει να σημει-ώσετε κι' αυτή τη μαρινι-έρ μπλουζίτσα. Αυτή φορι-έται μ' ένα όρντ, μ' ένα ψαράδικο ή μοκρύ παντε-λόνι. Έχει μεγάλο ναυτικό γιακά άσπρο και μπροστά δένει μ' ένα φιογκάκι. Οι ριγές του είναι σε όριζόν-τι γραμμή με μπλε άσ-προ χρώμα. Στοιχίζει 160 δραχμές.

Σε πλεκτά από μαλ-λί τι θα φορεθούν έφετος κ. Μολτέζος; Πολύ της μόδας είναι

τα μπλουζάκια με ντεκολ-τέ, γαρνιρισμένα με μία φάσα στο άνοιγμά του. Αλλά έχουν στοργυλό και άλλα μωρό άνοιγμα. Το ντεκολτέ όμως που επικρα-τεί είναι το μωρό άνοιγμα. Αυτές οι μπλουζές στοιχίζουν ά-πό 170 και άνω. Οι άμπι-γιέ οι μπλουζές με τρουα-κάρ μανίκι, έχουν στοργ-υλό ντεκολτέ που στο τε-λείωμά του έχει κέντημα. Οι τιμές τους αρχίζουν ά-πό 170 δραχμές και άνω. Θα φορεθούν επίσης και τα κλασικά πιά ανώμυλ μπλουζάκια και ζακετάκι, που έχουν μανικοκόλλησι σε τύπο αγγλικό. Στοιχι-ζουν 365 δραχμές με χα-μηλό λαιμό.

«Αλλά, για κυττάχτε και τα εγκουρέ πλεκτά μας. Υπάρχουν σε όμορφα χρώματα σε όλες τις άπο-χρώσεις του γκρι, κόκκι-νου, σιέλ, μπές, ρόζ κ.λ.π. Το σέτ αυτό με χαμηλό λαιμό στοιχίζει 285 δρα-χμές και με ψηλό λαιμό 300 δραχμές.

Ατέλειωτη είναι η συλ-λογή σε πλεκτά του κατα-στήματος, αλλά είναι και-ρός να πάμε και κάπου άλλου.

Με το τρόλλεϋ έρεθίκα-με σε δέκα λεπτά στη στά-σι Λεβίδου, στην μπουτίκ που βρίσκεται στην οδό Πατησίων 142,

«ΣΑΗ»

«Εκείνο που κυριαρχεί σ' αυτήν τη μπουτίκ είναι οι φούστες. Φούστες κλός, έ-ναι με σούρα, μονόχρω-μες καρό, έμπριμέ κ.λ.π. Η ιδιοκτήτρια της μπου-τίκ μας δείχνει μία φού-στα. Είναι σ' αλήθεια πολ-ύ όμορφη από ταφτά γκρί-λ, άσπρο ραμμένη πάνω σε έλθετικό μοντέλο. Είναι σε φαρδεια γραμμή με σούρες που βρίσκονται λίγο πιο κάτω απ' τη μέση. Πάνω από τη σούρα αρχίζει μία μπάσκα όλο από κορδέλες μαύρες και χρωματιστές. Κάθετα στη μπάσκα ύπάρ-χει μία φάσα πάνω στην οποία είναι τοποθετημένη μία σειρά κουμπάκια ντυ-μένα με ύφασμα. Η φού-στα αυτή στοιχίζει 300 δραχμές.

Μία ακόμα όμορφη φού-στα που άρεσε πολύ είναι από ποπλίνα τρενοκότ σε χρώμα ροδί. Η φούστα αποτελείται από δύο φάσες πλισαρι-σμένες και δύο σκέτες. Οι φάσες ενώνονται μεταξύ τους μ' ένα χρωματιστό γιαπωνέζικο σερητάκι κεν-

τημένο. Η τιμή της φού-στας αυτής είναι 440 δραχ. Πολύ νεανικά είναι και τα μπλουζάκια με ζαπινέ μανικάκι, ύφασμα στόφελ πολύ καλής ποιότητας. Τα μπλουζάκια αυτά στοιχι-ζουν 120 δραχμές.

«HOME»

Η κ. Ρέτη Στυροπού-λου, ιδιοκτήτρια του κομ-ψού καταστήματος διακο-σμήσεων HOME οδός Βου-λής 15, ανώορησε στις 9 Αυγούστου για την Ιταλία και Γαλλία, όπου θα έπι-σκεφθί έκθέσεις επίπλων και μοντέρνων ειδών δια-κοσμητικής, προς πλουτι-σμό του καταστήματός της. Με το λεπτό γούστο που την διακρίνει είναι έβδαι-σιν ότι θα φέρη και στην Αθήνα κάθε καινούργια διακοσμητικό στοιχείο.

Ζώνη

Μία μοντέρνα ζώνη από δέρμα σε χρώματα άσπρο, μαύρο, κόκκινο, κοκκαλι κ. λ.π. Κομψώνει απροστά με-μια χρυσή άγγραφα. Κον-τά στην άγγραφα έχει ένα χρυσό εξάρτημα που περνά το λουράκι της ζώνης. Η ζώνη αυτή στοιχίζει 68 δραχμές. Κατάστημα ΑΛΑ-ΣΕΛ, Πατισσώλεως 32.

Κέντημα

Ένα όμορφο σεμιν ντί-τάμπλ κεντημένο με θραύ-σους συνδυασμούς χρωμά-των. Στα πλάγια του σεμιν υπάρχει κρόσι. Η τιμή του είναι 89, 450 και θα το έρθε στο κατά-στημα ΔΑΦΝΕΣ, οδός Κο-ραγέωργη Σερέας 7.

«ΜΠΕΛ ΑΜΙ», ή καινούργια γραμμή κομμώσεων

Μαλλιά κοντά—Έλαφρό όντυλε — Καί φωτεινά «ρεφλέ»

ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ κ. κ. ΡΟΖΕ ΒΑΛΕΡΥ ΚΑΙ ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΜΑΝΙΕΝ

ΠΡΟΤΟΥ λανσαριστή ή καινούργια γραμμή κομ-μώσεων στο Παρίσι, έγινε εδω ή πρώτη της επίδειξη. Ο κ. Κάμμερ, γνωστός καλλιτέχνης των γυναικει-ων κτενισμάτων, θέλοντας εγκαιρίας να ένημερωθί ό-ιόςας καθώς και οι συνερ-γάτες του στις νέες προ-ταγές της Μόδας, κάλεσε γι' αυτό το σκοπό τον με-γάλο Παρισινό καλλιτεχνη-νο γιά στερεότητα. Μέσα στην τσάντα έχει μια ζώ-νη που κλείνει με φερμου-άρ. Υπάρχει σε διάφορα ζωηρά χρώματα και είναι γαρνιρισμένη με φυτίλκι σε αντίθετους χρωματι-κούς τόνους. Στοιχίζει γύ-ρω στις 50 δραχμές. Κα-τάστημα VINIFLEX, Περι-κλέους 22.

Η νέα γραμμή που ά-σφαλώς θα επικράτησεν παν-τού για την απλότητα και θηλυκότητα της είναι η «Μπέλ Αμι». Ο κ. Μανιέν προβουποείται να μάς δια-φωτίσιν πάνω σ' αυτή την καινούργια παρισινή δημι-ουργία. «Τα μαλλιά είναι κοντά, ά-χι όμως και υπερβολικά. Το μακρύτερο είναι 3 έ-κατ. περισσότερο από πέρ-σι.

Ριχνουμε μία ματιά στον κ. Βαλερύ που με τις γρη-γορές κι' επιδέξιες κινή-σεις του τελειώνει ένα δεί-γμα αυτής της νέας γραμ-μής. Πραγματικά είναι ά-ριστοεργημα καθώς και ό-λα τα κτενίσματα που εί-δαμε. Σ' αυτό φυσικά συν-τελούν και τα τόσο χαρι-τωμένα μανεκέν που τά έ-πιδεικνύουν.

Εποφελούμεθα από μία στιγμή που ο κ. Βαλερύ κάθισε λίγο να ξεκουρα-στή γιά να τον ρωτήσου-με τι καινούργιο ύπαρχει σχετικά με τους χρωματι-σμούς των μαλλιών.

Στο Παρίσι συνηθι-ζουμε πολύ τα «ρεφλέ» που δίνουν στο πρόσωπο ώρα-τες φωτεινές ανταύγειες. Τα μεταχειριζόμεθα γιά κάθε γυναικείο τύπο, ακόμη και στις μελαχρινές που η αλ-λαγή χρωματός των μαλ-λιών είναι δύσκολη. Έμεις χρησιμοποιούμε κυρίως φω-τεινά χρώματα. Το χρώμα που συνηθίζεται εδω περισ-σότερο, όπως μου είπε ο κ. Κάμμερ, είναι το χρυ-σώο και το μαύρο.

Ο κ. Βαλερύ (άριστερά) και ο κ. Κάμμερ πλίσσινώνουν το χαριτωμένο μανεκέν Μαρίνα, που ποζάρει με το και-νούργιο κτενίσμα «Μπέλ Αμι»

μόδα, αλλά ποτέ δεν παύει ένα ώριο σινιόν να είναι το πιο κατάλληλο θραυνό κτενίσμα. Γι' αυτό και στο Παρίσι συνηθίζονται πολ-ύ τα φεύτικα σινιόν γιά το έράδου. Καί τελειώνει ο κ. Βα-λερύ τη συνέντευξή μας

κάνοντας μία φιλοφρόνη-στις Αθηνάιες ή μάλλον στους κατωτάτους τους! — Είδα ότι οι γυναίκες εδω έχουν ώρια ασπλά κ' είναι πολύ όμορφα κτε-νισμένες. Όσο φυσικά εί-ναι κτενισμένες! ΠΕΠΗ Κ

ΜΕ ΤΗΝ ΚΙΜ ΝΟΒΑΚ Σ' ΕΝΑ ΒΑΠΟΡΑΚΙ ΤΟΥ ΣΗΚΟΥΑΝΑ

Ένα απόγευμα με την ωραιότερη στάρ της θόνης! Μια αιθέρια όπτασία, α-σύλληπτης όμορφιάς! Μια προκλητική καλλονή με τα άθωότερα και πιο γλυκά μάτια του κόσμου! Ο έρωτάς της με το Μάριο Μπαντίνι. Ο κόμης που δεν είναι... κόμης αλλά απλώς μηχανικός!

Συνέντευξίς της στάρ στη «Γυναίκα»

ΕΧΩ δη πολλές γήσσες της θόνης από πολύ κοντά κι' έχω μιλήσει ώρες μαζί τους. Γνώρισα καλά τη Σοφία Λόρεν, τη Μαρτίν Καρόλ, τη Ντέμπορα Κέρ, τη Σουλβάνα Μπαμπανί, τη Ροσ-σάνα Ποντεστά, την Αντωνέλλα Λουάιντι και τόσες άλλες που ή κάθε μία τους θεωρείται καλλονή στον τόπο της κι' άλλου. Αλλά αυτό το θέαμα που αντίκρισα μπροστά μου ένα απόγευμα στο Παρίσι πάνω στο βαποράκι «Φρετινί» — το άριστο-κρατικό γιότ που κάνει τον πλού το Ση-κουάνα για τους επίσημους — μ' άφησε άφωνη για λίγη ώρα. Ήξερα πως θα έ-δλεπα την Κίμ Νόβακ. Άλλωστε είχα προσκληθεί στη δεξίωση που δινόταν προς τιμή της στάρ σ' αυτό το γιότ. Κι' όμως δεν μπόρεσα να συνέλθω από την έκπληξί μου. Η γυναίκα που είχα μπροστά μου δεν ήταν ή όμορφη κοπέλλα του «Πικ-νίκ». Ήταν μια γοητευτική σειρήνα ασύλ-ληπτης όμορφιάς. Μαλλιά άσπρα - ξανθά στο χρώμα του άχρου, δέρμα λίγο σκου-ρότερο, μάτια θιολέ με πλώριες μούρες βλεφαρίδες που είχαν μια γλύκα κι' άθω-τητα αφάνταστη. Μιά μυτίτσα κοντυλένια και λίγο ανασχημένη, ένα ωραιότατο στόμα και δόντια. Μά εκείνο που θαμψώ-νει και της δίνει γοητεία άκαταμάχητη εί-ναι τα χρώματά της. Τών μαλλιών και τών ματιών της, του δέρματος και τών χειλιών της. Τέτοια άρμονική σύνθεση δεν θα ήταν δυνατόν να συλλάβη κι' ο μεγαλύτερος ζωγράφος.

Η όμορφή της άκτινοβολεί. Έχει ένα περίεργο είδος σέξ άπλη. Είναι παράξενα προκλητική μ' έκφραση... άθά! Έχει την εμφάνισι μάγισσας... και ύφος... άγγέλου!

■ Στιγμιότυπο από την έγκόρδια συνομιλία της Κίμ Νόβακ με τη συνεργάτιδά μας κ. Ρένα Βελισσαρίου.

Νομίζω πως σ' αυτόν τον συνδυασμό ά-κριδώς όφειλεται ή άκατανίκητη γοητεία της που δεν την έχει καμιά άλλη στάρ της θόνης.

Φορούσε ένα άσπρο έξωμο φόρεμα με μπρετέλες, του οποίου το κορσάκι ήταν ό-λο όριζόντιες πιέτες. Μιά φοιδεία και μα-κρύα κορδέλα θιολέ ήταν δεμένη στη μέ-ση της. Ένα μπουκέτο μενεξέδες στόλι-ζαν τη ζώνη αυτή έμπρός. Φορούσε όμοιά-χρωμες μεταξωτές γόβες και το ίδιο χρώ-μα είχε ένα πλεκτό ζακετάκι που είχε ρι-γμένο στους ώμους της. Τα μάτια της εί-χαν το ίδιο χρώμα με τις θιολέτες και τα άλλα άξεσουάρ της τουαλέτας της.

— Σχεδιάζω μόνη μου τα φορεμάτά μου, απάντησε όταν τη ρωτήσαμε αν το μοντέλο που φορούσε το άγόρασε στη Ρώ-μη ή στο Χόλλυγουντ. Φυσικά, τώρα που ήρθα στο Παρίσι θ' άγοράσω μερικά ά-πό δώ.

Στο λαιμό της ήταν κρεμασμένο ένα παντατίφ σε σχήμα καρδιάς στολισμένο με άμειθύσους.

— Είναι δώρο του Τζώρτζ Σύντνεϋ σκη-νοθέτη της τελευταίας ταινίας μου «Ο φί-λος Τζό». Έπάνω είναι γραμμένη ή φρά-σι: «Στη φίλη μου Κίμ, από τον φίλο Τζό», για να τόχω σαν ένα ένθύμιο από την ταινία.

Άφου υπέγραψε στο «Χρυσό διδύο» του πλοίου, όχι πολύ μακριά από την ύ-πογραφή της Βασίλισσας Έλισάβετ, την παρέλαβαν οι φωτογράφοι. Είχα ακούσει για την εύκολία με την όποια παίρνει πό-τες και φωτογραφίζεται. Αυτό όμως που είδα ήταν καταπληκτικό. Ένα σωρό πό-τες στο δευτερόλεπτο έπαιρνε χωρίς να της τό ζητήσουν, τόσο ώστε οι φωτογρά-φοι που την φωτογράφιζαν δεν έπαιρναν ποτέ την ίδια φωτογραφία. Την έβαζαν να στέκεται με την πλάτη πίσω στην όχη για να χουν τα διάφορα μνημεία για φόν-το πίσω της. Γέφυρα Άλεξάντρ, γέφυρα Μπραμπώ, Πόν Νέφ, Νότε Ντάμ...

— Βασέθηκα πιά να φωτογραφίζωμαι με την πλάτη γυρισμένη στα άριστοργή-ματα αύξά. Θέλω κι' εγώ να τα δώ και γύρισε λίγο να τα θαυμάση.

— Πώς σας φέρθηκε ή Ρίτα Καίηγουορθ, την όποια έκτοπί-ζατε, τη ρώτησε κάποιος.

Δεν έγινε αυτό που λέτε. Η Ρίτα βρήκε τη θέση της στο πτούντιό όταν ξαναγύρισε. Φυ-σικά παίζει ρόλους τώρα ώρι-ων γυναικών. Πάντως σε μένα ήταν πολύ καλή.

— Κι' ο Φράνκ Σινάτρα που πωταγωνιστεί μαζί σας στον «Φίλο Τζό»; Είναι ακόμα έρω-τευμένος με σας;

— Με τον Φράνκ είμαστε πάν-τοτε καλοί φίλοι.

Δεν θέλησε να πη περισσότε-ρα για τις σχέσεις της με τον Φράνκ Σινάτρα. Άλλωστε τώρα είναι έρωτευμένη με τον Ίταλό Μάριο Μπαντίνι, τον όποιο γνώ-ρισε στη Ρώμη, όταν πήγε με-τά το φεστιβάλ τών Κανών.

Όλος ο τύπος τότε τον ανέφε-ρε ως κόμης κι' αυτή ήταν ή γενική έντύπωσι. Ο Ίδιος όμως γώρα άμολόγησε πως δεν είναι κόμης, παρ άνας άπλος μηχαν-ικός. Στο φετινό ταξίδι της στην Εύρώπη ή Κίμ Νόβακ πή-γε στη Ρώμη κι' εκεί πέρασε τις διακοπές της με τη συντροφία του. Ούτε ή Κίμ ούτε ο Μάριο έκρυβαν τον έρωτά τους από τον κόσμο. Άγκαλιασμένοι χόρευαν στα νυκτερινά κέντρα και έδιναν την έντύπωσι πως ο κόσμος όλος ήταν καμωμένος γι' αυτούς. Μα-ζί του ήρθε στο Παρίσι λίγες μέρες. Μάταια όμως έψαχνε ο κόσμος να τον δη πάνω στο γι-

■ Μια ωραία φωτογραφία της Κίμ Νόβακ με ιδιόχειρη αφιέρωσί της στη «Γυναίκα».

ώτ. Όπως έμαθα, άργότερα, ή Κολούμ-πια που έδινε τη δεξίωση αυτή της άπη-γόρευσε να την συνοδεύση. Και κείνος έ-μεινε στο ξενοδοχείο του, περιμένοντά την να βγούν το βράδυ έξω μαζί χωρίς... δημοσιογράφους!

— Πότε θα παντρευτήτε με τον Μάριο Μπαντίνι;

— Δεν έχω σκοπό να παντρευτώ πρός το παρόν.

— Μά δεν είσατε έρωτευμένη μαζί του;

— Άκούστε παιδιά, άπαντά σοδάρ ή Κίμ Νόβακ στους δημοσιογράφους που τη στενωκόρησαν με τις τελευταίες έρω-τήσεις τους. Ξέρω πως ή δουλειά σας εί-ναι ν' ανακαλύψετε μια πικάντικη ιστορία και να γράψετε ένα ενδιαφέρον κομμάτι για τους άναγνώστες σας. Και μένα ή δουλειά μου είναι να βοηθήσω να διαφη-μισθούν οι ταινίες στις όποιες παίζω. Άλ-λά ως μην προχωρούμε περισσότερο άπ' όσο πρέπει.

— Οκέυ Κίμ, μη λες τίποτα άφου δει θέλεις, της απάντησαν.

— Σε ποιά ταινία θα πρωταγωνιστή-σετε τώρα; Τη ρωτώ σε μια στιγμή.

— Σε μια ταινία που θα σκηνοθετήσ-τ ο Άλφρεντ Χίτσκοκ με τον τίτλο «Μεταξί νεκρών». Το έργο αυτό είναι παρμένο ά-πό το γαλλικό μυθιστόρημα του Μπουαζύ Νορσεζίκ.

— Σας άρέσει ο ρόλος σας σ' αυτή την ταινία;

— Πολύ, μόνο που θα παίξω σ' αυ-τή τρεις ρόλους γυναικών. Θα ύποδυ-θώ μία έπαρχιωτοπούλα με σκούρα μαλ-λιά, μία κοσμική γυναίκα του Σάν Φραγ-κίσκο με μαλλιά πλανινέ και μία ξέντ που ζή στην Ίσπανία με σκούρα ξανθό μαλλιά. Αυτή ή ταινία θά μου καταστρέ-ψη τα μαλλιά μου με τις δαφές.

— Ποιός ρόλος άπ' όλες τις ταινίες που παίζατε σας άρεσε περισσότερο;

— Είναι πολύ δύσκολο να σας άπαν-τήσω σ' αυτό, μου είπε χαμογελώντας. Γιατί όλοι μου έδωσαν άρεκή συγκίνησι. Είχα ένθουσιασθή με το ρόλο της Μάτζ στο Πικ-νίκ, με συγκίνησε «Η Μάρ-τζορ», του «Έρωτευμένοι ως την αιώνιο-τητα».

— Το ξέρετε πως στον τόπο μου εί-σθε άρκετά δημοφιλής;

— Αυτό μ' εύχαριστεί πάρα πολύ.

— Είδα την ταινία σας «Τζήν Ήγ-κελς» και παίζετε περίφημα.

— Εύχαριστώ. Ξέρετε ήταν πολύ δύ-σκολο και μεγάλη εύθύνη για μένα να έναρκώσω μία μεγάλη ήθοποιό που ζού-σε πριν λίγα χρόνια ακόμα κι' όλοι την θυμούνται. Χαίρω πολύ που άκούω πως την απέδωσα καλά.

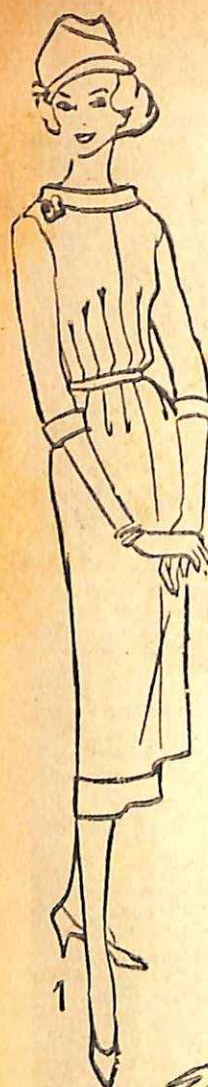
Πάλι αυτά τα γλυκά μάτια με κύττα-ζαν, αυτό το χαμόγελο με μάγευε κυττά-ζοντάς την. Άκούραστη μοίραζε αυτόγρα-φα, σ' όσους της ζητούσαν. Και κατάφε-ρε μέσα σε λίγη ώρα να μαζέψη τριακό-σιους ανθρώπους που προσεκληθήσαν να την γνωρίσουν.

PENA ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΕΝΩ ΜΠΑΙΝΟΥΜΕ ΣΕ ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΕΠΟΧΗ

ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΔΡΟΣΙΕΣ

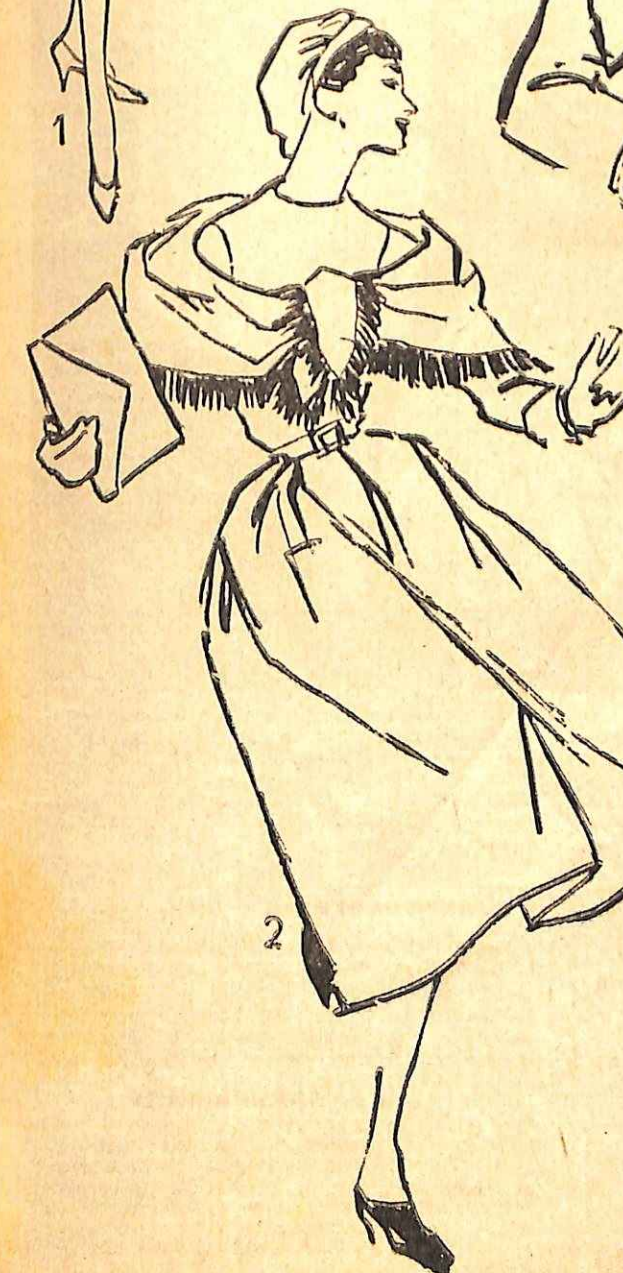
“Αν κι' άκόμη έχουμε ζέστες δεν θ' άργήση να δροσίση ο καιρός. Έτοιμα-στίτε λοιπόν, να ύποδεχίτε τις πρώτες ψυχρούλες του φθινοπώρου εύχάριστα.”

1 Φόρεμα - τουνίκ με ξε-χωριστή ίσια φούστα ά-πό κάτω. Έχει πέντες-νερβίρ στη μέση που τε-λειώνουν σε κεντητά τρι-γωνάκια. Γιακάς ξεχειλώ-τος, λοξός. Μανίκια τρουά κάρ με μανσέτες.

2 Φόρεμα από μάλλινο ζέρσεϋ κλειστό στο λαιμό με τρουά κάρ μανίκια και κλός φούστα με σοϋρες. Φοριέται μ' ένα όμοιόχρω-μο σάλι με κρόσια ή μ' ένα κολιέ.

3 και 4. Άνσάμπλ από μάλλινο ζέρσεϋ. Το φόρε-μα γαρνίρεται μ' ένα φι-όγκο από μεταξωτό φαν-ταίτζι. Είναι σε ίσια γραμ-μή με λοξές κοφτές τσέ-πες, οι όποιες προεκτεί-νονται σε πιά και κρουα-ζάρουν στη μέση. Η ζα-κέτα έχει μεγάλες τετρά-γωνες διπλές τσέπες και μονοκόμματο γιακά.

2 ΚΟΜΨΑ ΠΛΕΚΤΑ

για νέες κοπέλλες

1 ΜΠΛΟΥΖΑ ΜΕ ΠΙΕΤΕΣ

ΥΛΙΚΑ : 300 γραμ. μαλλί Μπιχάτιδ τρίκλωνο ή άλλης μάρκας στο ίδιο πάχος, σε χρώμα γκρι ανοικτό. Βελόνες Νο 2½. **ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ :** Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Πιέτα=Αφού πλέξετε 10 βελόνες πάνω μόνον από τους πόντους που θα έχετε υπολογίσει για την κάθε πιέτα, στην επόμενη βελόνα πλέξετε μαζί καλή τον πόντο της βελόνας σας μαζί με τον αντίστοιχο πόντο της πρώτης από τις δέκα βελόνες, τον οποίο θα σηκώσετε από την ανάποδη και θα τον φέρετε στην αριστερή σας βελόνα. **ΔΕΙΓΜΑ:** Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. πλέξετε 32π επί 48 βελόνες.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις βελόνες σας 116π και πλέξετε 9 εκατ., δηλ. 42 βελόνες λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με ζέρσευ, προσθέτοντας και στις 2 άκρες κάθε 5η βελόνα από 1π (18 φορές). Θα έχετε 154π εν όλω. Όταν το πλεκτό σας θα έχει ύψος 29 εκατ. σχηματίστε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 5π (2 φορές) και κάθε 3η βελόνα από 1π (6 φορές). Σε γενικό μήκος 48 εκατ., σχηματίστε τους ώμους κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 3π (3 φορές) και 4π (9 φορές). Σε γενικό μήκος 51 εκατ. σχηματίστε το ντεκολτέ της πλάτης κλείνοντας τους μεσαίους 6π. Πλέξετε το κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά κλείνοντας προς τη μεριά του ντεκολτέ κάθε 2η βελόνα από 3π (3 φορές) και 2π (2 φορές).

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις βελόνες σας 116π και αφού πλέξετε 9 εκατ. λάστιχο 1+1π συνεχίστε με ζέρσευ. Όπως και στην πλάτη θα προσθέτετε και στις 2 άκρες κάθε 5η βελόνα από 1π (18 φορές). Έν τώ μεταξύ θα σχηματίζετε και τις πιέτες κατά τον εξής τρόπο: Τις πρώτες πιέτες θα σχηματίσετε αφού πλέξετε 2,5 εκατ. ζέρσευ πάνω από το λάστιχο, δηλ. στην 54η βελόνα. Πλέξετε τους ακρινοί 24π καλή και αφήστε τους να περιμένουν. Πάνω από τους επόμενους 23π σχηματίστε την πιέτα όπως σας οδηγήσαμε στον «Τρόπο πλεξίματος». Κατόπιν πλέξετε τους επόμενους 28π και αφήστε όλους τους πόντους, δηλ. και τους 75π να περιμένουν. Σχηματίστε και την άλλη πιέτα πάνω από τους επόμενους 23π κατά τον γνωστό τρόπο και κατόπιν πλέξετε και τους τελευταίους 24 ακρινοί πόντους. Πλέξετε ακόμη 11 βελόνες ζέρσευ και στην 12η βελόνα σχηματίστε τις δεύτερες πιέτες. Στην κάθε σειρά με τις πιέτες θα υπολογίζετε 2π επί πλέον για την κάθε μια πιέτα. Η κάθε πιέτα θα μεγαλώνει προς τη μεριά της πλαγινής ραφής έτσι ώστε οι μεσαίοι 28π να μη μεταβληθούν καθόλου. Την 0η πιέτα θα σχηματίσετε όταν το πλεκτό θα έχει μήκος 34 εκατ. και θα έχει μήκος 41π αφού η κάθε μια πιέτα θα διαφέρει από την προηγούμενη κατά 2π. Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 29 εκατ. σχηματίστε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η

βελόνα από 5π (2 φορές) και κάθε 3η βελόνα από 1π (6 φορές). Σε γενικό μήκος 34 εκατ. δηλ. στο σημείο που θα σχηματίσετε την τελευταία σειρά με τις πιέτες σχηματίστε και το ντεκολτέ πλέκοντας μαζί τους μεσαίους 2π. Χωρίστε κατόπιν τους πόντους του πλεκτού σας στη μέση και πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά αφού προσθέσετε προς τη μεριά του ντεκολτέ από 4π καινούργιους για το στρίφωμα. Μέσα από τους ακρινοί 4π κλείστε προς αυτή τη μεριά από 1π κάθε 6η βελόνα (13 φορές) και κάθε 5η βελόνα (2 φορές). Στην τελευταία βελόνα κλείστε τους 4π που είχατε προσθέσει σε μια φορά. Τον όμο θα σχηματίσετε στα 48 εκατ. όπως ακριβώς και στην πλάτη.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις βελόνες σας 96π και πλέξετε 3 εκατ. δηλαδή 14 βελόνες λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με ζέρσευ αφού προσθέσετε στην πρώτη βελόνα 18π σε κανονί-

κός αποστάσεις. Όταν το μανίκι θα έχει γενικό μήκος 8 εκατ. σχηματίστε το στρογγύλεμα κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 2π (5 φορές), από 1π και 2π εναλλάξ (19 φορές), 3π (1 φορά) και 4π (4 φορές). Πλέξετε και το άλλο μανίκι όμοιο.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με ισιωτή πανί και προσεκτικά τις πιέτες. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Γυρίστε στο ντεκολτέ ένα στρίφωματάκι με τους 4π.

II ΖΑΚΑΡ ΜΑΡΙΝΙΕΡ

ΥΛΙΚΑ : 280 γραμ. μαλλί Μπιχάτιδ 4κλωνο ή άλλης μάρκας με το ίδιο πάχος σε χρώμα κόκκινο και 200 γραμ. μαλλί της ίδιας ποιότητας σε χρώμα άσπρο. Βελόνες Νο 3. 1 μέτρο άσπρη κερδέλα. **ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ :** Ζέρσευ: 1

βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Ζακάρ=πλέξετε σύμφωνα με το σχέδιο που σας δίνουμε αλλά προσέξτε να γίνεται το πλέξιμο στρωτό, χωρίς να σφίγγετε τις κλωστές.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. πλέξετε 28π επί 40 βελόνες.

ΠΛΑΤΗ

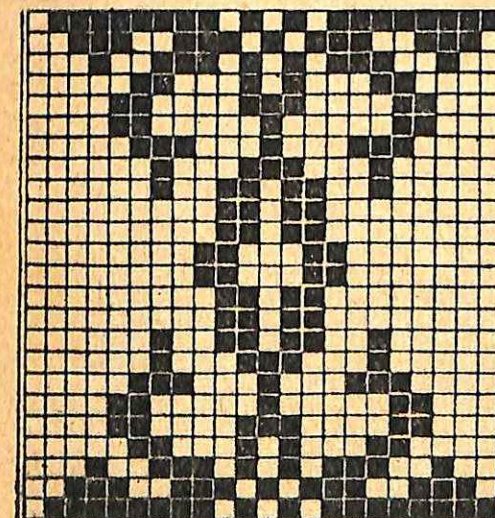
Θα πλέξετε κάθετα αρχίζοντας δηλαδή από τη μεριά του ώμου και της πλαγινής ραφής. Το σχέδιο αυτό δεν έχει πάρομο μασχάλης ή ιδιαίτερο μανίκι. Βάλετε στις βελόνες σας 12π με το κόκκινο μαλλί και πλέξετε ζέρσευ. Στην καλή μεριά αυτών των πόντων προσθέτετε κάθε 2η βελόνα 16π, 17π και 2 φορές από 56π. Προς αυτή τη μεριά δεν θα κάνετε άλλες μετοβολές και θα πλέκετε ίσια. Στην ανάποδη μεριά αυτών των πόντων θα προσθέτετε από 1π κάθε 3η βελόνα (1 φορά) και κάθε 5η βελόνα (10 φορές). Με αυτό τον τρόπο θα σχηματιστεί ο ώμος. Θα έχετε τώρα εν όλω 168π και θα συνεχίσετε ίσια. Έως ότου το πλεκτό σας θα έχει μήκος 4 εκατ. δηλαδή έως την 16η βελόνα θα πλέκετε ζέρσευ με το κόκκινο μαλλί κατόπιν θα άρχισετε τις ζακάρ λωρίδες, οι οποίες θα χωρίζονται μεταξύ τους με 4 εκατ. δηλ. 16 βελόνες κόκκινο ζέρσευ. Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 27 εκατ. δηλ. στην 108η βελόνα θα δισκόσαστε στη μέση της πλάτης. Θα πλέξετε το άλλο μισό αντικρουστά, αντιστρέφοντας τις οδηγίες, δηλαδή θα αφαιρήτε τους πόντους στα ίδια σημεία που τους είχατε προσθέσει.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις βελόνες σας 12π και πλέξετε όπως και στην πλάτη προσθέτοντας από τη μια μεριά κάθε 2η βελόνα από 16π, 17π και 2 φορές από 56π και από την άλλη μεριά για τον ώμο από 1π κάθε 3η βελόνα (1 φορά) και κάθε 5η βελόνα (10 φορές). Τις ζακάρ λωρίδες θα σχηματίζετε όπως και στην πλάτη με 4 εκατ. ενδιάμεσα κόκκινο ζέρσευ. Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 14 εκ. δηλ. στην 56 βελόνα σχηματίστε το ντεκολτέ κλείνοντας προς αυτήν τη μεριά από 1π κάθε 3η βελόνα (6 φορές) και κάθε 7η βελόνα (3 φορές). Όταν θα έχετε γενικό μήκος 27 εκατ. δηλ. στην 108η βελόνα θα δισκόσαστε στο μέσον του εμπρός. Πλέξετε και το άλλο μισό αντικρουστά, αντιστρέφοντας τις οδηγίες, δηλ. προσθέτοντας όπου εκλείνατε και κλείνοντας όπου προσθέτατε.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με ισιωτή πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές επί 40 εκατ. και αφήστε επάνω άρροφτο για τα μανικάκια. Γυρίστε στα μανικάκια ένα στρίφωματάκι 1 εκατ. Γυρίστε και στο ντεκολτέ ένα στρίφωματάκι αφού ράψετε και τους ώμους. Στην κάτω άκρη του πουλόβερ γυρίστε ένα στρίφωμα 3 εκατ. και ράψτε από μέσα την κερδέλα. X. K.

■=κόκκινο ■=άσπρο

ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ Ν' ΑΓΑΠΗΘΗΤΕ ΤΕ ΣΕ ΟΛΗ ΣΑΣ ΤΗ ΖΩΗ.

■ Η ευτυχία ενός ανδρουγού δεν είναι κάτι το αυτονόητο, κάτι που υπάρχει σαν φυσικό. Πρέπει να καταβληθεί κι' από τα δυο μέρη προσπάθεια για να επιτευχθεί και μπορεί να επιτευχθεί. Γι' αυτό είναι δυνατόν να ζήσουν μαζί, σε αρμονία, ολόκληρη ζωή δυο άνθρωποι και μάλιστα τα δυο αντίθετου φύλου; Ένα γαλλικό διδύμο με τον τίτλο «Οι αγαπηθήτε σ' όλη σας τη ζωή», που εκδόθηκε τελευταίως, δίνει τις παρακάτω συμβουλές, που παρά το χιούμορ που τις διακρίνει, είναι βαθειά ψυχολογικές και πολύ διδακτικές.

ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗ ΣΥΖΥΓΙΚΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, ΠΡΕΠΕΙ:

ΕΚΕΙΝΟΣ

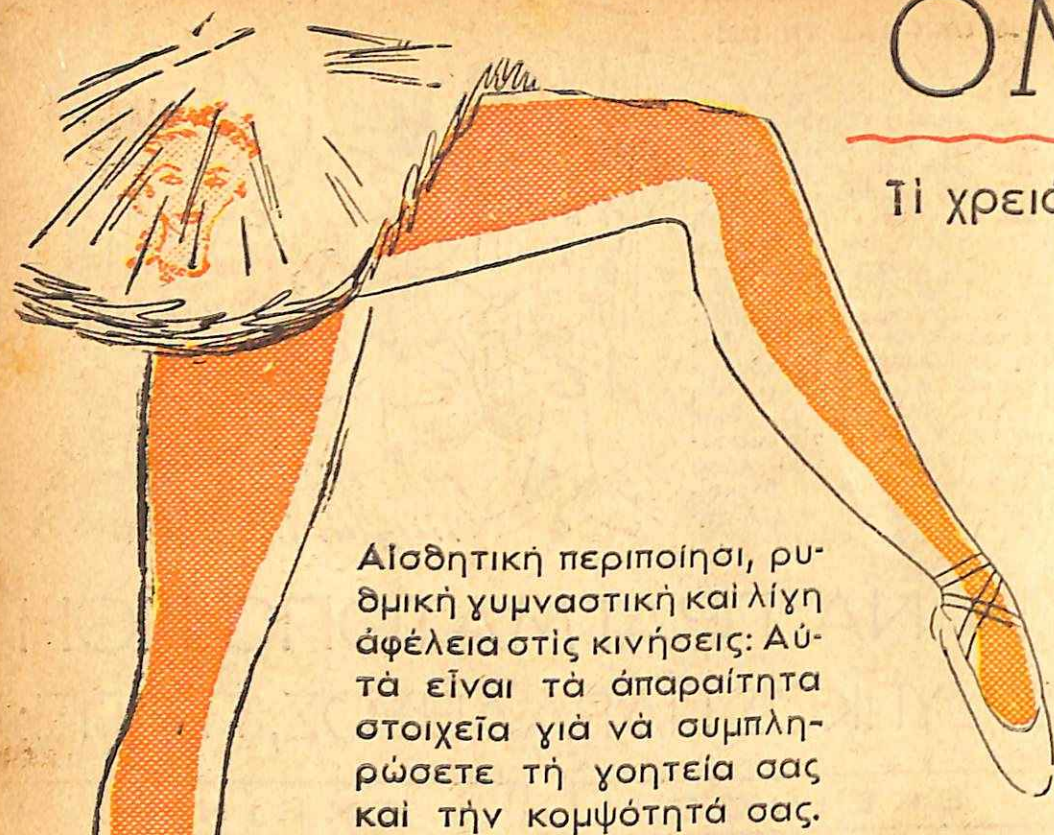
1. Να της μιλά μ' ευγένεια για ό,τιδήποτε.
2. Να μη της πηγαίνει «κόντρα» μπροστά στα παιδιά, τους υπηρέτες, τους φίλους. Μ' ένα λόγο να της δίνει πάντα δική, αλλά να μην ενεργή σύμφωνα μ' αυτά που της λέει.
3. Να σέβεται την προσπάθεια που καταβάλλει η γυναίκα για τις δουλειές του σπιτιού. Να τη μεταχειρίζεται σαν ένα μικρό κοριτσάκι.
4. Να της φέρνει λουλούδια και δώρα στις γιορτές (γενέθλια, ονομαστική γιορτή). Και καίτοι ακόμα σπουδαιότερο: να της φέρνει κανένα δώρο χωρίς να υπάρχει ιδιαίτερος λόγος. Η γυναίκα θα πιστέψει ότι αυτό γίνεται από καθαρή αγάπη.
5. Όταν εκείνη τον ρωτά ποιά γνώμη έχει για το φρεμά της, που αυτή θεωρεί υπέροχο, προκειμένου να βγάλει έξω, να μη διστάζει να της διαλέξει ένα άλλο. Αυτή θα γίνει έξω φρενών, αλλά κατά βάθος θα ευχαριστηθεί γιατί εκείνος την προσέχει. Αν σε μια δεξίωσι φορά ένα γελοίο καπέλο, να περιμένει να γυρίσει στο σπίτι για να της το πει.
6. Να την κάνει να νοιώθει ένα αίσθημα ασφαλείας κοντά του. Να μη ξεχνά όμως να δημιουργήσει μερικούς αισθηματικούς συναγερμούς. Ν' αλλάξει το γαλλικό κλίμα με κανένα κυκλώνα πάθους. Να τη χαϊδεύει και να της αγγίζει. Το πάν είναι να διαλέγει την κατάλληλη στιγμή.
7. Να μη της μιλά ποτέ για τα έξοδά της όταν είναι ευδιάθετη. Να μη της μιλά για τα έξοδά της άμα είναι κακοκεφεί. Άλλω, θα ρωτήσετε: τότε, τότε;
8. Να μη κυττά ποτέ τις γυναίκες στο δρόμο όταν είναι μαζί της. Σ' ένα σαλόνι να μιλά μόνο με κυρίες και όποια κλειστά για τη διεθνή κατάσταση. Να διεγείρει τη ζηλοτυπία της (αυτό είναι εύκολο). Να αποφεύγει όμως τις άσχημες για τις όποιες η γυναίκα του δεν είναι ζηλότυπη, αλλά τη νευριάζουν απλώς. Για να την κολακίσει και για να την πείσει ότι έχει θαυμάσιο γούστο, ως κάνει κόρτε σε πολύ όμορφες γυναίκες.
9. Να φροντίζει όμως να την πείσει ότι αυτή είναι η πιο όμορφη απ' όλες. Να τη θαυμάζει πολύ. Να την πείσει επίσης ότι κι' αυτός είναι θαυμάσιος. Να την κάνει να πιστέψει ότι είναι άτρωτος. Και να μη ξεχάσει να φαίνεται κάπως αδύνατου χαρακτήρος για να της δίνει την ευκαιρία να τον προστατεύει.

ΕΚΕΙΝΗ

1. Να είναι εύθυμη, ζωρή, έξυπνη, μ' ένα λόγο να τον κάνει να γελάει για να πιστέψει ότι είναι διασκεδαστικός.
2. Να παίρνει ύψος σοβαρά, να δείχνει και πάθος ακόμη όταν αυτός μιλά για πολιτική, φιλοσοφία ή και ψάρεμα ακόμα, στα οποία θεωρεί τον εαυτό του σπουδαίο.
3. Να τον αφήνει να συζητά, να κάνει μεγάλα σχέδια, ακούγοντάς τον μ' ένα χαμόγελο εκστάσεως. Αυτό θα τον κάνει να νοιώσει τον εαυτό του ανώτερο.
4. Γενικά, το πρωί όταν είναι νηστικός και κατά τη διάρκεια των κυρίων γευμάτων, να του προσφέρει μια... κουταλιά κολακείας για να του τονώσει την αντίληψη ότι είναι άνδρας. Να διπλασιάσει τη δόσι αν παραστή ανάγκη.
5. Μια φορά την εβδομάδα να ζητά κατ'ύψιστο στην αγκαλιά του και να του εμπιστευτεί τις στενοχώριες της (όταν δεν διαβάσει την εφημερίδα του) για να νοιώθει εκείνος ότι είναι προστάτης της.
6. Το υπόλοιπο του χρόνου να το κρατά για τον εαυτό της. Καμιά φορά να ξεχνά τις στενοχώριες της για να ενδιαφέρεται για τις δικές του. Να τον αγκαλιάζει τότε για να νοιώθει τον εαυτό του προστατευόμενο.
7. Να μη του κρύβει φυσικά τίποτα. Άλλα ποτέ να μη του ομολογήσει ένα σφάλμα. Σφάλμα που δεν ομολογείται δεν έχει ανάγκη από συγχώρησι.
8. Να μη του κάνει ποτέ δύσκολες ερωτήσεις. Καλύτερα είναι να ψάχνει τις απαντήσεις του, ώστε εκείνος να ζήσει ένα κλίμα εμπιστοσύνης.
9. Να μη του κάνει σκηνές. Τίποτα δεν κουράζει περισσότερο έναν άνδρα. Να μη ξεχνά όμως να του κάνει μερικές μικροσκοπικές ζήλοτυπίας. Άλλοιώς αυτός θ' απογοητευόταν.
10. Να ασχολείται με την υγεία του. Να του λέει: «Κουράζεσαι πολύ». Να του προσθέτει όμως ότι είναι ακούραστος.
11. Να μη του ζητά λεφτά όταν είναι ευδιάθετος. Να μη του ζητά ποτέ λεφτά όταν είναι κακοκεφός. Θα ρωτήσετε τότε: ποτέ να του ζητά;
12. Το καλό ντύσιμο, το μακιγιάζ, οι μικροφροντίδες του εαυτού σας συντελούν στην ομορφιά του σπιτιού. Αν αγοράσει ένα φόρεμα για να του άρεσει κι' αυτός δεν υποπτευθεί κάτι τέτοιο, δεν υπάρχει λόγος να στενοχωρηθεί.

ΟΜΟΡΦΕΣ ΓΑΜΠΕΣ

Τι χρειάζεται να κάνετε για μια ωραία γραμμή τών ποδιών

Αισθητική περιποίηση, ρυθμική γυμναστική και λίγη αφέλεια στις κινήσεις: Αυτά είναι τα απαραίτητα στοιχεία για να συμπληρώσετε τη γοητεία σας και την κομψότητά σας.

ΕΙΝΑΙ αναμφισβήτητο, ότι μια απ' τις μεγαλύτερες γοητείες της γυναίκας είναι οι γάμπες. Η ακριβής δηλαδή αναλογία μεταξύ του μήκους του κορμού και της γάμπας, που χαρακτηρίζει μια αρμονία, ή οποία δύσκολα εκφράζεται σε έκταστα. Γιατί οι γάμπες έχουν μυστικό ρυθμό δικό τους, που προκαλείται από κάποια νευρική «φόρτιση», για να μεταχειρισθούμε έναν όρο του ηλεκτρισμού, που τις κάνει όμοιες με μια συντονισμένη κεραία υψηλής τάσεως. Από την αρμονία της κάθετης γραμμής της γάμπας προς τον άξονα του σώματος, μια αρμονία που όπως είπαμε δεν εκφράζεται σε μέτρα, εξαρτάται ο ρυθμός του δήματος, ο κυματισμός του σώματος, ή ιδιαίτερα εκείνη λυγερότητα στην περπατησιά, που κάνει τους άνδρες να κυττάζουν με θαυμασμό μια γυναίκα με όμορφες γάμπες που περπατάει.

Θα μπορούσαμε να χωρίσουμε τις γάμπες σε τρεις κατηγορίες: όμορφες, συνθησιμένες, ελαττωματικές.

Οι όμορφες γάμπες, που αποτελούν το καμάρι της γυναίκας που τις έχει και την εύχρηστη αυτήν που τις βλέπουν, έχουν ανάγκη συνεχούς φροντίδας για να διατηρήσουν τη γοητεία τους όσο το δυνατόν πιο πολύ. Οι «συνθησιμένες» γάμπες μπορούν να φθάσουν αρκετά κοντά στη στάθμη της πρώτης κατηγορίας, αλλά με μεθοδική φροντίδα που θα βασταξή τουλάχιστον ένα χρόνο. Ο ελαττωματικός πάλι θα πρέπει να έχουμε υπ' όψη ότι μόνο με την πάροδο του χρόνου θα μπορούμε να γίνουμε όμορφες, χρόνου γεμάτου από επίμονες φροντίδες και ακατάβλητη θέληση. Είναι αυτόνοτο ότι από την τρίτη ομάδα εξαιρούνται τα πόδια που είναι εκ γενετής ελαττωματικά ή παραμορφωμένα από τραύματα, μπροστά στα οποία ο αισθητικός καταθέτει τα όπλα στα χέρια του γιατρού και του χειρουργού.

Και επειδή η γραμμή της γάμπας είναι

ένα πράγμα τελείως ανεξάρτητο από το δέρμα που την καλύπτει, θ' αρχίσουμε από την εξέταση της επιδερμίδας και θα δούμε πως εμφανίζεται: αν δηλαδή είναι λεία και απαλή, σύμφωνα με τους κανόνες της τέλει αισθητικής, ή ανώμαλη, κουκιδωτή, σπαρμένη με μικρές ρυτίδωσεις και προεξοχές συμμετρικές ή ακανόνιστες. Η ατέλεια αυτή της επιφανείας του δέρματος λέγεται στην ιατρική «κεράτωση» και οφείλεται στη συσσώρευση σμύγματος στην επιδερμίδα. Δεν είναι δύσκολο να απαλλαγείτε απ' αυτό το μειονέκτημα: αρκεί να τρίβετε τη γάμπα με ένα σφουγγάρι, σαπουνί και ζεστό νερό κάθε μέρα. Υστερα, αφού στεγνώση καλά, βάψτε ένα ελαφρότατο στρώμα από μια πομάδα που να έχη ως βάση το σαλικυλικό οξύ και τη βαζελίνη. Μια τέτοια πομάδα στην κατάλληλη αναλογία μπορεί να σας ετοιμάσει ο φαρμακοποιός σας. Κάθε τόσο «καταπραύνουμε» την επιδερμίδα με μια αλοιφή από αφέψημα βασιλικού και αμυλούχου γλυκερίνης. Όταν εξαφανισθή η κεράτωση και αποκτήσετε ωραίο και λείο δέρμα μπορείτε να το διατηρήσετε επαναστατώντας δυο φορές τουλάχιστον την εβδομάδα το τρίψιμο με το σφουγγάρι και κατόπιν ένα ελαφρό τρίψιμο με ένα βιταμινολάδι. Ωφέλιμη επίσης είναι η έκθεση των γαμπών στον ήλιο.

ΚΟΚΚΙΝΕΣ ΓΑΜΠΕΣ

Έχει όμως πάντοτε ωραίο χρώμα το δέρμα; Μερικές κοκκινίλες, που τονίζονται περισσότερο από το κρύο φέρνουν σε απελπισία τις νεαρές γυναίκες, αλλά και τις άλλες. Η κοκκινίλα αυτή οφείλεται σε κακή κυκλοφορία του αίματος, σε αλλοίωση των αδενικών λειτουργιών και ή βελτίωσή θα επιτευχθεί μόνο με τοπική αισθητική περιποίηση που θα καθορίσει ειδικός γιατρός. Και επειδή, όταν οι γάμπες τοποθετηθούν πιο ψηλά από το σώμα διευκολύνεται η κυκλοφορία του αίματος, θα πρέπει να δρῆτε στο στήτι μια ήσυχη γωνία για να παίρνετε τη στάση αυτή, που φυσικά δεν συνηθίζεται, ούτε περιλαμβάνεται στους κανόνες της καλής συμπεριφοράς. Σε περίπτωση όμως ενός μεγάλου κοκκινίσματος, θα ήταν καλύτερα να αφεθείτε στις φροντίδες ενός ειδικευμένου ινστιτούτου καλλογής όπου εφαρμόζεται θεραπεία με ρεύματα χαμηλής συχνότητας, σε συνδυασμό με μασάζ με ειδικά παρασκευάσματα. Και άλλοτε τονίσαμε ότι με τη λέξη μασάζ δεν εννοούμε κανέναν είδος

«έντριβη» αλλά ένα απαλό, χαϊδευτικό πέρασμα των δαχτύλων που αρχίζει από τα σφυρά και ανεβαίνει ως το γόνατο και που μπορείτε να το κάνετε και μόνη σας. Μια καλή διταμινούχος κρέμα θα βοηθήσει τις κινήσεις των δαχτύλων και την αποτελεσματικότητα της θεραπείας. Θα πρέπει να ξαπλώνετε έχοντας τα πόδια στηριγμένα σε ένα μαξιλάρι, να αποφεύγετε όσο είναι δυνατόν το κρύο και την υγρασία, και να κάνετε με επιμέλεια τις γυμναστικές ασκήσεις που δείχνει η υπ' αριθ. 1 εικόνα μας και που θα δούμε παρακάτω.

ΤΡΙΧΩΤΕΣ ΓΑΜΠΕΣ

«Ας έρθουμε τώρα σ' εκείνα τα... άρα-βουργήματα που σχηματίζει στις γάμπες ή υπερσφονδία των τριχών. Έμφανίζονται αντισθητική, ζώες φωτεινές και σκιερές κάτω από τη διαφάνεια της κάλτσας, εντύπωση τριχωτού ανδρικού ποδιού. Οι περιττές άφθονες τρίχες αποτελούν ανένανθεν μεγάλη στενοχώρια για τις γυναίκες όλων των εποχών, γιατί ξέρουμε ότι οι προμάρες μας μεταχειρίζονται τριμμένη και αρωματισμένη ελαφρόπετρα για την αποτρίχωση ή χρησιμοποιούσαν αποτρίχωτικά με βάση την πίσσα, τα λαδία, το ρετσίνο, το μέλι κ.λπ. Μια συνταγή μάλιστα του μεσαιώνα όριζε ότι «το νερό που αφίνει ένας ζωντανός βάτραχος τοποθετημένος σε ένα τηγάνι εμποδίζει τις τρίχες να ξαναβγούν». Η γυναίκα του 1957 μπορεί ν' αφήσει τους βάτραχους εν ειρήνη και να καταφύγει για μια οριστική αποτρίχωση στην ηλεκτροπείξη, που φυσικά θα γίνει από έναν ειδικό. Ο τρόπος αυτός απαιτεί δέβαινα και αρκετό χρόνο και κοστίζει κάπως. Αν δεν μπορείτε να καταφύγετε στο μέσο αυτό θα καταφύγετε σε διάφορα αποτρίχωτικά. Υπάρχουν στο εμπόριο ένα πλήθος τέτοια στερεά ή υγρά, που πρέπει όμως να χρησιμοποιήσετε με κάποια προσοχή, γιατί μερικές φορές το δέρμα δεν τα αντέχει ή προκαλούν αλλεργίες.

ΠΡΗΣΜΕΝΑ ΣΦΥΡΑ

Αφού μιλήσαμε για το δέρμα και τις τρίχες, μένει να πούμε δυο λέξεις για μια άλλη αρκετά αντισθητική πάθηση: το οδυνηρό πρήξιμο των σφυρών που είναι συνήθως συνέπεια μιας πολύωρης ορθοστασίας. Είναι αυτόνοτο, ότι τα πρήξιμα που οφείλονται σε οίδημα ή άλλες αιτίες ανήκουν στο πεδίο της ιατρικής και δεν είναι δική μας δουλειά.

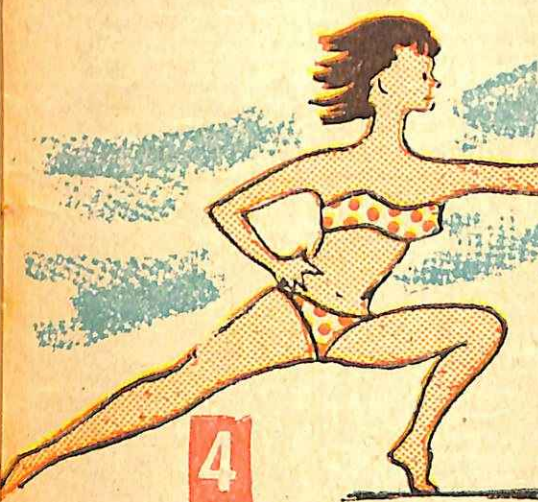
Πόσες όμως είναι σήμερα οι γυναίκες που παίζουν το ρόλο της Κυρίας Ρεκαμιά, πατρών δηλαδή των καίριους τους ξαπλωμένες σε απαλά μαξιλάρια και δεν αφήνουν να τις πιάσει τίποτα από την όμορφη τους; Ασφαλώς όχι πολλές. Νοικοκυρά, πωλήτρια, δακτυλογράφος, υπάλληλος, εργάτρια, δασκάλα ή καθηγήτρια, γιατρός, ή δόξα του τέλους πάντως, η σύγχρονη γυναίκα συναντά πάντοτε νέους τρόπους ζωής και αισθητικά προβλήματα που πρέπει να λύσει. Η ολόήμερη ορθοστασία, ή κίνηση σε περιορισμένο χώρο, ή έλλειψη καθαρού αέρα, ή ανάγκη να φάη γρήγορα και σε ακανόνιστες ώρες είναι μερικές από τις περιπτώσεις που προκαλούν ζημιά στην όμορφη και στη λυγερότητα των ποδιών ιδιαίτερα. Κουρασμένες και πονεμένες, ιδίως το βράδυ, οι γάμπες έχουν ανάγκη από μια προληπτική και θεραπευτική φροντίδα.

Στο μεταξύ, πρέπει να απαρνηθούμε εκ των προτέρων, άμεσως μάλιστα από το πρώτο πρωί, εκείνα τα γοβάκια με το παλιόπολο τακούνι. Γιατί να προσπαθούμε να δώσουμε στο σώμα ακροβατικές ικανότητες και να κινδυνεύσουμε να πάθουμε καμ-

μία ανεπανόρθωτη ζημιά και να μη χρησιμοποιούμε τα ψηλότερα από τέσσερα εκατοστά τακούνια για το βράδυ ή σε μια γιορτή ή δεξίωση;

Γυρίζοντας στο σπίτι σας, αφιερώστε δέκα λεπτά σε απόλυτη ανάπαυση, ξαπλωμένη με τα πόδια πολύ ψηλά, αν είναι δυνατόν σε όρθη γωνία σ' έναν τοίχο. Το βράδυ αφιερώστε στα σφυρά των ποδιών τόσο τουλάχιστο φροντίδα, όση αφιερώνετε για το ντεμακιγιάζ σας. Ένα υπάνιο των ποδιών και των σφυρών σε ζεστό αφέψημα τιλίου ή δενδρολίβανου και άμεσως κατόπιν ένα ελαφρό μασάζ σαν αυτό που περιγράψαμε παραπάνω για το κοκκινισμένο δέρμα. Κι' επειδή τα προσημένα σφυρά είναι μια περίπτωση αντισθητικής παθήσεως κάπως δύσκολης να θεραπευθεί, ιδίως όταν δεν λείψει ή αίτια που προκαλεί το πρήξιμο, θα πρέπει να ζητήσετε τη συμβουλή ενός ειδικού αισθητικού γιατρού, γιατί μπορεί να μη κάνετε το κατάλληλο μασάζ ή να μη βάλετε τη κρέμα ή το λάδι που πρέπει. Στα ινστιτούτα καλλογής, άλλωστε, εφαρμόζουν μασάζ και ηλεκτροθεραπείες που εγγυώνται τη δελτίαση της καταστάσεως.

Και τώρα ένα προσεκτικό βλέμμα στην άσκηση του νυκτικού συμπλέγματος. Τα κάτω άκρα αποτελούνται από ομάδες μυών, που ο ρόλος τους είναι αρκετά σημαντικός όχι μόνο για την αισθητική της γάμπας, αλλά και για την ελαστικότητα του βυθίσματος. Γιατί, μην ξεχνάμε, το όμορφο βάδισμα είναι και ούτο όμορφο και

μεγάλη μάλιστα. Ένας λατινικός στίχος λέει: «Ιντσέσσου πάτουιτ Ντέα» δηλαδή «Από το βάδισμα φάνηκε η θεά». Και τώρα ας ρωτήσουμε χαμηλόφωνα: Πόσες γυναίκες ξέρουν να περπατούν με τρόπο που να μοιάζουν με μια θεά;

ΟΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νά τώρα επτά γυμναστικές ασκήσεις εύκολες στην εκτέλεση, που θα βοηθήσουν στην ανάπτυξη και τη γοητεία του μυϊκού συστήματος των κάτω άκρων.

1) Με τα πόδια ενωμένα, σταθείτε στα νύχια και υψώστε όσο πιο πολύ μπορείτε το σώμα σας. Κατεβάστε ύστερα αργά τις φτέρνες σε τρόπο που να βρεθούν πιο κάτω από τη βάση που στηρίζονται. Για τη δουλειά αυτή τοποθετήστε στο δάσος ένα χοντρό δίδιο.

2) Με τον κορμό τεντωμένο, τα χέρια στα ισχία, κάμψτε αργά τα γόνατα.

3) Καθισμένη στην άκρη ενός τραπεζιού, χωρίς να κινήτε τους γοφούς, λυγίστε

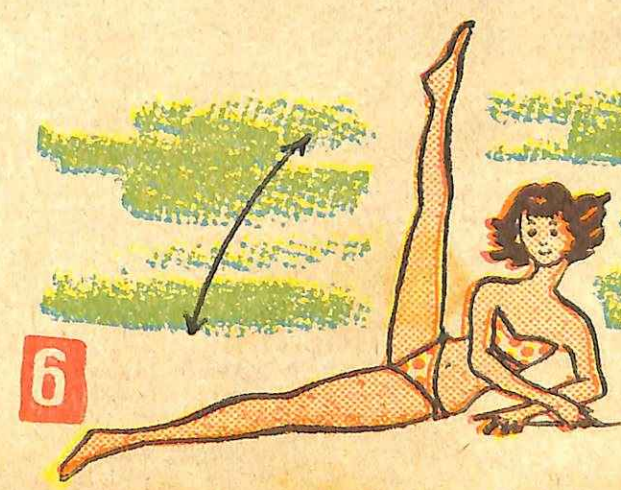
προς τα πίσω τις γάμπες σε τρόπο που οι φτέρνες ν' αγγίξουν τους μηρούς.

4) Με τις γάμπες διεσταλμένες, τεντώστε τελείως τη μία γάμπα προς τα πίσω, στηριζόμενη στην άλλη, με το γόνατο κεκαμμένο και τη φτέρνα ανασηκωμένη.

5) Με τα χέρια στα ισχία (θα είναι εύ-

κολώτερο ν' αρχίσετε την άσκηση στηριζόμενες κάπου το ένα χέρι σας) σηκώστε στα πλάγια τη γάμπα τεντωμένη, με τη μύτη του ποδιού προς τα κάτω, όσο πιο ψηλά είναι δυνατόν μέχρις ότου σχηματίσει όρθη γωνία με τη λεκάνη. Φέρτε ύστερα το πόδι στη θέση του και επαναλάβετε το ίδιο με την άλλη γάμπα.

6) Ξαπλωμένη στο πάτωμα στο ένα πλευρό, σηκώστε κάθετα τη δεξιά γάμπα κρατώντας τεντωμένη την άλλη στο πάτωμα. Αλλάξτε πλευρό και επαναλάβετε την κίνηση με την αριστερή γάμπα.

7) Με τα χέρια στα ισχία κάμψτε αλληλοδιαδόχως τις γάμπες προς τα μέ-

σα. Κάθε άσκηση θα επαναληφθεί τουλάχιστον δέκα φορές και θα αυξηθεί προοδευτικά ως τις τριάντα. Όταν δεν σας βλέπτε κανείς, βαδίστε στα νύχια των ποδιών με το λαιμό και τον κορμό τεντωμένο. Όταν κάθεστε, επωφεληθείτε της ευκαιρίας να κάνετε κινήσεις κάμψης των ποδιών και περιστροφής των σφυρών. Μεταξύ των σπύρων, τα καλύτερα είναι το κούμπι και το ποδήλατο. Στην αερογυμναστική, στο σημείο που αρχίζει ή θάλασσα, ένας ωραίος περίπατος με γυμνά τα πόδια είναι ωφέλιμωτατος, γιατί ο κυματισμός του νερού είναι το πιο κατάλληλο μασάζ. Αν είσαστε στο σπίτι μπορείτε να κουνάτε όρθια τα πόδια στη μανιέρα, που το νερό της να καλύπτει όλο το πίσω παχύ μέρος της γάμπας.

Και για να τελειώνουμε: Ξεχάστε μια φορά τουλάχιστον την ημέρα ότι ο άνθρωπος έχει ανακαλύψει τη ρόδα και χρησιμοποιήσει τα πόδια σας για μέσον μεταφοράς. Το πεζοδρόμιο είναι ένας περίφημος στίβος για να αποκτήσετε τον έλεγχο του βαδίσματός σας. Ριχνοντας μια ματιά στο σημείο που ενώνεται το πεζοδρόμιο με το ρεϊθρό, θα δρῆτε μια ευθεία γραμμή: ακολουθήστε την, στηρίζοντας το πόδι σε τρόπο που η μύτη και η φτέρνα να βρίσκονται ή μια μπροστά στην άλλη στην ίδια ευθεία γραμμή. Αλλιώς ποτέ δε θα συνηθίσετε στο κλασικό περπάτημα των στάρ και των μανκεν.

ΑΝ ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ τα πρόσωπα που ανηβαίνουν κάθε μέρα μαζί με σας στο τρένο, στο λεωφορείο ή το τραμ για να πάνε στη δουλειά τους, θα σας δοθεί η ευκαιρία να κάνετε μία μελέτη χαρακτήρων, από την οποία όλες έχουμε ανάγνωση.

Γνωστά ή άγνωστα πρόσωπα, όλα θα μάς αποκαλύψουν όπως πράγματι είναι: από μερικές ασημένιες λεπτομέρειες. Στην αρχή μπορείτε να τα κρίνετε, ύστερα όμως θα πρέπει να στρέψετε την κριτική και στον εαυτό σας. Για κείνη που ξέρει να παρατηρήσει τη θέση του παρακαλώνατος σας να καθίσετε.

«Κάθε πρωί», γράφει μία άγνωστη, «ο ίδιος κύριος μπαίνει στο τρένο και άποτέλει υπάκουα ευγένεια. "Αν τυχόν σας σπρώξει χωρίς να θέλει, θα σας ζητήσει χίλιες φορές συγγνώμη, θα τσασκισθεί να σας παραχωρήσει τη θέση του παρακαλώνατος σας να καθίσετε».

«Χτες όμως για πρώτη φορά ανέθηκε με τη γυναίκα μου (τυχάινει να τους γνωρίζω εξ όψεως και τους δύο). Δεν έχασε το «με συγχωρήτε!» καθώς προχωρούσε για να καθίσει. Κάθισε πράγματι και κατά τη συνήθειά του έδωσε την εφημερίδα του. Μία - δύο λέξεις που του είπε η γυναίκα του δεν τράβηξαν διόλου το βλέμμα του από την εφημερίδα. "Εκανε ζέση στο τρένο κι' η γυναίκα του θέλησε να βγάλει το παλτό της. "Επειδή το τρένο ήταν γεμάτο δεν ήταν εύκολη η δουλειά αυτή. Κι' όμως ο άντρας της, που καθόταν δίπλα της, δεν έκανε την παραμικρή κίνηση να την βοηθήσει. Την ώρα που ήταν να κατεβούν, πέρασε πρώτος με όλη του την ήσυχια, σπρώχνοντας μάλιστα τη σύζυγό του, που κρατούσε κι' ένα δέμα. "Από την καλή του ανατροφή, ούτε ίχνος...»

Είναι παράδοξο, ότι η ευγένεια «δεν έχει πέρασο» μέσα στην οικογένεια. Θά το έχετε ασφαλώς και σας προσέξει. Χρησιμοποιούμε κάθε ευγένεια απέναντι των ξένων, όχι όμως κι' απέναντι των δικών μας. Κι' όμως, στην καθημερινή ζωή η ευγένεια, η λεπτότητα αυτή της καρδιάς, είναι περισσότερο απαραίτητη, πιο πολύτιμη.

Αγνοούμε τη χρήση των λέξεων «με συγχωρήτε», «ευχαριστώ», «παρυσόν», των οποίων τόσο χρήση κάνουμε στις εξωτερικές σχέσεις μας.

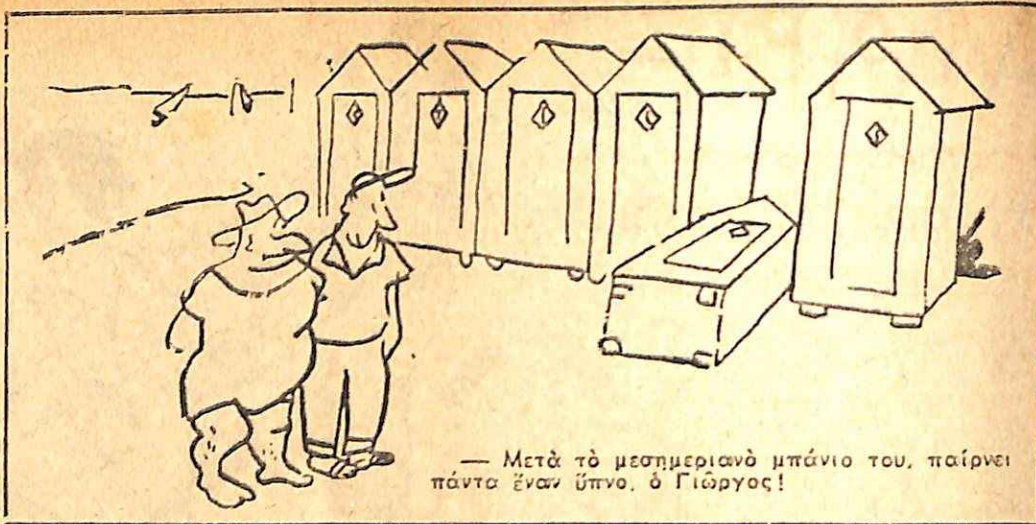
Μία γυναίκα διακόπτει τον άντρα της ή το παιδί της. Τους λέει στο τραπέζι π.χ. «Βάλε μου νερό» ή πολλές φορές θεωρεί κι' αυτό περιττό να το πει κι' απλώνει μονάχα το ποτήρι της.

Ο σύζυγος χώνεται στην καλύτερη πολυθρόνα και θέλει να τον σερβίρουν σόν πασά, ενώ θα είχε κιόλας πεταχτή οδός αν το φλυτζάνι του καφέ του το είχε προσφέρει ένα ξένο χέρι.

«Τις προάλλες» συνεχίζει η άγνωστη, «πήγα σε μία φιλική μου οικογένεια. Χτύπησα την πόρτα, μου άνοιξαν, χωρίς όμως να μου πουν καλημέρα ή έναν οποιοδήποτε χαιρετισμό. "Εσπρώξα την πόρτα και καθώς μπήκα, είδα τον οικοδεσπότη να πηγαίνει στην πολυθρόνα του, χωρίς να χυρίσει καθόλου κατά μένα το πρόσωπο. "Ε, ξέρετε ποιά δικαιολογία μου βρήκε, όταν τάχασε να αναγνωρίσει τον πατέρα μου; "Ο, με συγχωρήτε, νόμιζα πως ήταν η γυναίκα μου!»

Κι' εδώ που τα λέμε, πόσες γυναίκες δεν δείχνουν την ίδια συμπεριφορά όταν πρόκειται για το σύζυγό τους!

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

— Μετά το μεσημεριανό μπάνιο του, παίρνει πάντα έναν ύπνο, ο Γιώργος!

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ... ΕΛΠΙΔΑ!

ΥΠΟ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΔΩ κάτω, στην εξοχική ακρογιαλιά, μόλις βραδυάσει, προβάλλει, δειλά - δειλά, το θνιπόνορο, με τις πρώτες ψυχρές και τα πρώτα άχρα χρώματα στην επιφάνεια της θάλασσας. Τα πουλιά φτερουγίζουν ανήσυχα, τα τζιτζικιά είναι συναλλαγματικές «υπό εξόφληση» και μόνον ο "Αντρας και η Γυναίκα συνεχίζουν απότομα τον περπάτο τους, με τ' αλόφρα πουκαμισάκια τους και με τα «σώρτες», — αυτά τα «σώρτες», που αφίνουν α-κάλυπτα δυο περίφημα γυναικεία πόδια, ανάξια βάσι στο γλυπτό κορμί και στο τσαχπίνικο μουντάκι, με τα κόκκινα φλογερά χείλια και τα μαύρα στοχαστικά μάτια. "Ος τώρα, περπατάνε και μιλάνε, — δηλαδή μιλάει ο "Αντρας, τραβάει τη συζήτησι «μωνότερμα» κι' η Γυναίκα άκουει υπομονετικά, ως που να πάρη το λόγο...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Πολύ ώρα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Δεν ξέρω, αν με κατάλαβες!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Θεέ μου, δεν είμαι τόσο κουτή, όσο... δείχνω! Κατάλαβα πολύ καλά και μπορώ να σου τραβήξω περίληψη με μία λέξη, όλες της ήμωρης δημιουργίας σου: μ' αγαπάς! Αυτό δεν είναι;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Δηλαδή... αυτό! Τι έχεις ν' απαντήσεις;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — "Οτι τα ίδια, τα είπες σε πολλές ως τώρα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (δυσφορεί). — Μά, προς Θεού, αγαθρομικές ζήλειες θα κάνουμε τώρα! Ασφαλώς θα τάχω πη, αλλά τι σημασία έχει; "Ολοι οι άντρες τα λέμε και τα ξαναλέμε σε όλες, ώσπου να βρεθεί η «καλή». Δεν το ξέρεις αυτό;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Τό ξέρω. "Αλλά εσύ, αν δεν κάνω λάθος τα είπες πρό ημερών και στη Σούλα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (εύθυμα). — Τη γεροντοκόρη, λές; Την άσχημη; (γελάει) "Ε, δεν πιστεύω να συγκρίνεις τον εαυτό σου, με την... (το γέλιο γίνεται πιο δυνατό) με τη Σούλα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σοβαρά). — "Ακριδώς, επειδή δεν τη συγκρίνω με τον εαυτό μου, ούτε με καμμιάν άλλη κοπέλλα. — ακριδώς γι' αυτό το το συζητώ. Τό να έχης κάνει «εντεκλαρασιόν» σε διάφορες γυναίκες και φυσικό είναι και συγχωρείται. Νέος είσαι, ξεγελιέσαι καμμία φορά, νομίζεις ότι βρήκες το ιδανικό σου, «προβαίνεις» σε εξομολογήσεις, απογοητεύεσαι μετά, «άποσύρεις» όσα είπες κι' η υπόθεσι «θεωρείται λήθασα». Στην προκειμένη, όμως, περίπτωση έκανες μία κακή πράξι: εν γνώσει ότι λες ψέματα, χωρίς να υπάρχει τίποτα σ' αυτήν τη γυναίκα που να σ' ελκύση, έκανες μαζί της ρομαντικούς περιπάτους, της απήγγειλες στίχους και — το χειρότερο — της είπες, ψέματα, ότι θα «μπαρκάρης» με φορτηγό καράβι, θα λειψής δυο, τρία, τέσσερα, μπορεί και πέντε χρόνια, αλλά θα την σκέπτεσαι πάντα και κάποια μέρα θα γυρίσης κοντά της όπως σήποτε!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (γελάει). — "Όλα σου τα είπα; **Η ΓΥΝΑΙΚΑ.** — "Οπως βλέπεις, χαρτί και καλά-μάρι! (σοβαρά) Τό θεωρείς τιμίο, να τροφοδοτήσης με ανυπαρκτες ελπίδες, μία τέτοια γυναίκα;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Τό θεωρώ εύρογικό.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (εσφιασμένη). — Μιλάς σοβαρά;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Σοβαρώτατα! Πρώτα - πρώτα διαφώνω μαζί σου στην έκφρασι «ανυπαρκτες ελπίδες». "Ανεκπλήρωτες, ναί! "Αλλά, όχι ανυπαρκτες! Οι ελπίδες υπάρχουν, τώρα, μέσα στην ψυχή της. Και θα υπάρχουν για πολλά χρόνια!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Τό ξέρω. "Αλλά εσύ, αν δεν κάνω λάθος τα είπες πρό ημερών και στη Σούλα...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Κι' εσύ τό είσαι σωστό;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Είναι μία μικρή — γιατί όχι και μεγάλη — ευρογεία. Πιστεύω με, ότι γι' αυτό τό κανα! Αυτή η γυναίκα, θα μπορούσε να είναι εύτυχημένη, τα είχε όλα σε τούτο τον κόσμο κι' ένα μόνο της έλειπε, η «ελπίδα της "Αγάπης». Κι' απ' αυτή την έλλειψι ξεκινούσε η μεγάλη παγωνιά της ψυχής της, που την έκανε να βλέπη τα πάντα παγερά, να μη χαιρείται τη ζωή της, να μην απολαμβάνη τον πλούτο της, να μη γλεντάει τη ζωή της. Κι' ήρθε το δικό μου ψέμα κι' άναψε μία φωτιά, εκεί που ύπληχε πρώτα ο πάγος. Είναι η φωτιά της "Ελπίδας, γιά κάτι, που αυτή πιστεύει πως θα πραγματοποιηθή. — αδιόφορο αν θά μείνη απραγματοποίητο! Αυτή, τώρα, με τη φωτιά που της άναψε, βλέπει τα πάντα ανάμεσα από ένα ρόδινο κρύσταλλο. Είναι εύτυχημένη. Κι' εγώ είμαι ευχαριστημένος, γιατί αυτό ακριδώς θέλησα να πετύνω. Και τό πέτυχα! Τό λες σοβαρά, λοιπόν, ότι έκανα μία κακή πράξι;

(Η γυναίκα τον κυττάζει χωρίς να μιλάει. Σκέπτεται μόνο, σκέπτεται πολύ, γιατί — με την άλλη — είναι δύσκολο πράγμα, να ξεχωρίσης τον μεγάλο αλτρουιστή, από τον μεγάλο... άπατεώνα!)

ΑΥΛΑΙΑ

ΧΙΟΥΜΟΡ

Κάποιος έπιασε δουλειά ως δούτης. Τού έδωσαν ένα σκεπάρνι και τού είπαν να τό μεταχειρίζεται στη δουλειά του. "Αφού λοιπόν, φόρεσε τη στολή του δουτιήτη τον κατέβασαν στο θυτό. Σέ λίγα λεπτά οι άλλοι του συνεργείου που καθάριζαν τό λιμάνι είδαν ότι ο δούτης τους έκανε σινιάλο να τον τραβήξουν έξω από τό νερό.

—Τί συμβαίνει; τον ρώτησαν όταν τού άφείρεσαν τό σκεπάρνι.

— Παραιτούμαι από τη δουλειά! απάντησε. "Αδύνατο να δουλέψω με σκεπάρνι όταν δεν μπορώ να πτύσω στις παλάμες μου.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ

Τό καινούργιο αηδόνι του τραγουδιού που έχει ξετρελλάνει τούς άκροατές των ελληνικών ραδιοφωνικών σταθμών. Μία καταπληκτική σταδιοδρομία σε διάστημα μηνών

ΔΕΝ είναι ανάγκη να σας την παρουσιάσουμε γιατί την ξέρετε όλες. Την έχουμε ακούσει πάμπολες φορές από τούς ραδιοφωνικούς σταθμούς της Ελλάδος ή από διασικούς γραμμοφώνους. Και ασφαλώς θα τη θαυμάζετε και θα την αγαπάτε, οι σείς όπως οι έντεκα χιλιάδες άκροατές του Ραδιοφωνικού Σταθμού "Αθηνών που σε σχετικό δημοψήφισμα την ανέκρουσαν καλύτερη "Ελληνίδα τραγουδίστρια.

Πριν από δυο χρόνια η Μαριάννα Χατζοπούλου ήταν εντελώς άγνωστη. Σήμερα την ξέρει όλη η "Ελλάδα κι' έχει χιλιάδες θαυμαστές στο έξωτερικό ανάμεσα στους όμογενείς που σπεύδουν άμέσως ν' αγοράσουν κάθε νέο δίσκο της που κυκλοφορεί. "Η προεία του καλλιτεχνικού άστρου της ήταν καταπληκτική. "Από την πρώτη στιγμή που πρόβαλε ήταν όλόσμπρο κι' έφτασε στο ζενιθ της δόξας μέσα σε λίγους μήνες, περίπτωσι μοναδική στα καλλιτεχνικά χρονικά της χώρας μας.

Η Μαριάννα άρχισε τη σταδιοδρομία της ως... ψάλτσια. "Από μικρή είχε μανία με τη θρησκεία και την "Εκκλησία, και κάθε Κυριακή ήταν από τις πρώτες στον "Άγιο Νικόλαο, στα Κάτω Πατήσια. Πήγαινε κοντά στα στασίδι του ψάλτη και έκανε τη γλυκεία της φωνή στις φωνές του κόρου, προσφέροντας μία πραγματική δοσκευτική αγαλλίασι στο έκκλησιασμο. Δε χρειαζόταν να κυτάξει στα έκκλησιαστικά βιβλία γιατί ήξερε όλη τη λειουσνία απ' έξω. Τους ψαλμούς, τα τροπάρια, τα ευαγγέλια.

Τό καταπληκτικό είναι ότι η Μαριάννα δε σπούδασε ποτέ της μουσική. Τό ταλέντο της είναι έντελώς πηγαίο. Δεν έχει ιδέα από σολφέζ, από νότες, από μουσικές θεωρίες. Κι' όμως, όταν άκουση ένα μουσικό κομμάτι, κλασικό ή σύγχρονο, τό «παίρνει» άμέσως. "Εχει καταπληκτικό μουσικό αυτί. Κι' έτσι από μικρή, έκτός από τό έκκλησιαστικά άσματα, τραγουδούσε ό,τι άκουγε στο σπίτι της όπου τη θαύμαζαν, με τό ταλέντο της δεν είχε γίνει εύρύτερα γνωστή γι' α Μαριάννα είναι μία σεμνή και μαζεμένη κοπέλλα.

"Όπου μία μέρα μερικοί συγγενείς της την παρακίνησαν να παρουσιάσθι στο Ραδιοφωνικό Σταθμό "Αθηνών. Στην αρχή η Μαριάννα δίσταζε. Στο τέλος όμως, πήρε την απόφασι και πήγε. Τό αποτέλεσμα ήταν καταπληκτικό. Την άκουσε ο Μίμης Πλέσας, ο όποιος τόσo ένθουσιασθηκε, ώστε την παρέπεμψε άμέσως να εξετασθι από την άρμόδια επιτροπή του Σταθμού. "Η εξέτασι έγινε έπειτα από μία έβδομάδα. Την επιτροπή την αποτελούσαν καθηγητάι του "Ωδείου,

προσωπικότητες της μουσικής, όλοι όνόματα γνωστά.

— Δεν είχα πολλές ελπίδες, μάς είπε η Μαριάννα που την είδαμε πρό ήμερών στο σπίτι της. Δεν πίστευα ότι θα γίνω δεκτή. "Ηξερα από ήμεις πόσο αυστηρά έκρινε η επιτροπή τις κοπέλλες που παρουσιάζονταν στο Σταθμό και ότι όλες άπερρίπτοντο. Σπάνια να γινόταν καμμία δεκτή.

Κι' όμως τό πραγματικό ταλέντο επιβάλλεται, όσο αυστηροί κι' αν είναι οι κριτάι. Στην περίπτωση της Μαριάννας ήταν ένας θρίαμβος. Δεν πρόφτασε να τελειώση τό τραγούδι της. Οι καθηγητάι σηκώθηκαν ένθου-

Η ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

σιασμένοι και της έσφισαν τό χέρι:

«Μπράβο σου, παιδί μου! Μπράβο σου! Είσαι ένα έξαιρετικό ταλέντο. Θα τραγουδήσις από τό Σταθμό», της είπαν.

Η Μαριάννα, που είχε βγάλει τόσο ώρεςι νότες, τώρ δεν μπορούσε ν' αρθρώση λέξι από τη συγκίνησι της. "Η ζωή της άλλαξε εκείνη τη στιγμή. Ένας καινούργιος δρόμος έανοιγόταν προστά της, ένας δρόμος πλατύς, φωτεινός, που στό

τέρμα του βρισκόταν η δόξα και η εύτυχια.

*
«Θέλω ποτέ να μη χωρίσουμε» είναι ο τίτλος του τραγουδιού με τό όποιο έδωσε τις εξετάσεις της η Μαριάννα και αυτό τό τραγούδι δε θα τό ξεχάση ποτέ. "Απ' όλες τις κοπέλλες που διαγωνίσθηκαν εκείνη την ήμερα, καμμία έκσπενταριό μαζί με τη Μαριάννα, όλες άπερρίφθησαν και μόνο εκείνη έγινε δεκτή.

"Από αυτή τη στιγμή άρχίζει ραγδαία η εξέλιξι της Χατζοπούλου. "Επειτα από δέκα πέντε μέρες τραγουδάει από τό Ραδιοφωνικό Σταθμό "Αθηνών επί μισή ώρα, παληά και νέα τραγούδια του "Αττίκ και του Χαϊρόπουλου. Οι άκροατάι ένθουσιαζόνται με τη νέα τραγουδίστρια, με τό «πρωτόφαντο» αηδόνι του Σταθμού. Στο "Ιδρυμα Ραδιοφωνίας άρχίζουν να καταφάνουν κατά έκατοντάδες τά ένθουσιαστικά γράμματα. Τό όνομα της Μαριάννας Χατζοπούλου βρίσκεται στο στόμα χιλιάδων άκροατών.

Τη ρωτήσαμε αν είχε τράκ κατά την πρώτη της εκπομπή. — Τράκ δεν είχα, μάς ά-

είναι της εταιρίας «"Οντεόνα "Ο αριθμός είναι καταπληκτικός, αν λάβη κανείς υπ' όψη του ότι οι καλύτερες πλάκες δεν ξεπερνούν τις 5.000 αντίτυπα. "Ακολουθήσαν άλλοι έκκοσι πέντε δίσκοι.

Ένα βράδυ είχε πάει με τούς δικούς της γιά να ξεσκάνη στο «"Αλσος» Παγκρατίου. Κάποια στιγμή ο κομφορσιέ Παρίς την άντελήφθη ανάμεσα στους θεατές και άνήγγειλε από τό μικρόφωνο την παρουσία της. Τότε ο κόσμος ζήτησε να τραγουδήση. Η Μαριάννα που είναι μία σεμνή κοπέλλα και δεν θέλει να γίνεται θόρυβος γύρω από τό όνομά της — γι' αυτό δεν δίνει ποτέ της συνεντεύξεις και μόνο γιά τη «Γυναίκα» έκανε μία εξαίρεσι — στη αρχή άνήγγειλε. Μά τό κοινό άρχισε να φωνάζη, να χειροκροτή και να την καλή έν χορώ ν' ανέβη στη σκηνή και να τραγουδήση — τί άλλο; — τη «Ζαφείρω», τη μεγάλη της επιτυχία. Στο τέλος η Μαριάννα αναγκάστηκε να ικανοποιηθή την επιθυμία των θαυμαστών της και να τραγουδήση. Τό τί επακολούθησε, δεν περιγράφεται. Τό κοινό την άποθέωσε κυριολεκτικά.

"Εκείνο τό βράδυ η Μαριάννα υπέγραψε τό πρώτο της συμβόλαιο γιά να τραγουδήση σε κέντρο. Στο «"Αλσος» έμεινε πειρά τούς δύο μήνες. Κατόπι πήγε στον «Κήπο» του Μουσείου όπου τραγούδησε τέσσερις μήνες.

Τό χειμώνα φέτος η Μαριάννα τραγούδησε στους περισσότερους επίσημους χορούς, στη «Μεγάλη Βρεταννία», στο «Κίνγκ Ζώρτζ», στο «"Ακρόπόλ». "Ηταν παντού περιζήτητη. Την άνοιξι προσεληφθη στην «Τοίαννα», τό γνωστό κοσμικό κέντρο της λεωφόρου Συγγρού, όπου τραγουδάει ακόμα μέχρι σήμερα, ή δε άμείδι της που άρχισε με 400 δοχ. τη βραδυά έφθασε τις 1.300 δοχ.!

*
Η Μαριάννα Χατζοπούλου είναι μόλις 23 ετών. Είναι μία συμπαθητική κοπέλλα με πολλή ευγένεια στο πρόσωπό της. Η καταγωγή της είναι από τη Νάξο, με γεννηθηκε και μεγάλωσε στην "Αθήνα.

Πριν από λίγους μήνες τό «Ραδιοπρόγραμμα» προέκρουξε δημοψήφισμα ανάμεσα στους άκροατές του γιά την καλύτερη τραγουδίστρια. "Εμφήσαν περί τις 20.000. Η Μαριάννα Χατζοπούλου πήρε 11.813 ψήφους! Η άμέσως επόμενη τραγουδίστρια — από τις πιο παλιές και τις πιο δημοφείς — πήρε μόνο 2.000 ψήφους, ή τρίτη δέ, επίσης πολύ γνωστή και άγαπητή τραγουδίστρια, πήρε μόνο 600. Η Μαριάννα τίς έπεσίκασε όλες και με καταπληκτική μάλιστα πλειψηφία.

Τό «Ραδιοπρόγραμμα» της προσέφερε ως δώρο ένα εξαήμερο ταξίδι στην "Αμερική με όλα τα έξοδα πληρωμένα. Και τώρα η Μαριάννα έτοιμάζεται να διαβή τον "Ωκεανό. Βιάζεται να πάη εκεί. "Εκτός από ότι θέλει να έμφανισθι μπροστά στο "Αμερικανικό κοινό, έχει και έναν προσωπικό λόγο, πολύ σοβαρό, γι' αυτό.

Της εύχαστε να νικήση στο Νέο Κόσμο και την καλλιτεχνική επιτυχία και την προσωπική εύτυχια.

Α. Κορ.

Η ΑΔΕΛΦΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΙ Ο ΜΩΡΑΪΤΙΔΗΣ

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Μωραϊτίδης, ο συγγραφέας των «Διηγημάτων» και των ταξιδιωτικών εντυπώσεων «Με το Βορρηά τα κύματα», είναι Σκιαθίτης. Είναι συνομήλικος και εξάδελφος του Παπαδιαμαντή.

Μαζί έπαιζαν, μαζί έτρεχαν στις εκκλησίες, κοντά ήσαν τα χριστιανικά τους βύρρα και η απόφασί τους, όταν μεγαλώσουν, να μη παντρευτούν, αλλά να γίνουν καλόγεροι.

Εσκίτησαν από τον ίδιο κόσμο της ασκητικής συγγένειας, για να χωρίσουν σε λίγο και ν' ακολουθήση ο καθένας το δρόμο του. Πλουσιότερος από τον εξάδελφό του, ο Μωραϊτίδης, τέλειωσε κανονικά το γυμνάσιο και συνέχισε στη φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου μας. Το 1873, όταν ο Παπαδιαμαντής έρχοταν στην Αθήνα ως μαθητής άκομα, αυτός είχε ήδη πάρει το δίπλωμά του και είχε ήδη ήδη καθηγητής στο Β' Γυμνάσιο Αθηνών.

Ο Μωραϊτίδης ήταν ένας νέος γεμάτος όρεξη και ζωρότητα, άεικινητος και ευχάριστος, αντίθετος απ' τον Παπαδιαμαντή, που ήταν μίζερος και δειλός.

Δημοσίευε συνεργασίες στα περιοδικά, και έμοιραζε τις ελεύθερες ώρες του στα γραφεία των εφημερίδων και στα γύρω από τον Ίλισο άθηναικά θέατρα. Γλυκοκύτταζε τις πριμαντόνες, φλερτάριζε στον περίπατο του Πεδίου του Άρεως, και δεν παρέλειπε, περνώντας στις γειτονιές, να σηκώνει ψηλά τα μάτια του, στα μπαλκόνια, όπου έρεμβάζαν οι ρωμαντικές δέσποινες.

Οι δημοσιογράφοι μάλιστα τον επείραζαν. Τον έλεγαν «αγαλματάκι» επειδή αφιέρωσε ένα ποίημα σε κάποια νησιωτοπούλα που γνώρισε στο θέατρο «Απόλλων» και που την πορομοίαζε με αγαλματάκι.

Ωστόσο οι νεονικές αυτές εκδηλώσεις δεν είχαν τη δύναμη να τον οδηγήσουν σε άλισθηρές σχέσεις. Ήταν μια άθωα, χωρίς αντίκρουσμα, ζωρότητα, που λιγόστευε σιγά - σιγά με τα χρόνια. Καίνεας δεσμός έρωτικός δεν τον παύρισε. Η ψυχή του στη δευτέρα σύστασή της, πορέμει μονοκίχη. Γρήγορα σταμάτησε και την επιφανειακή αυτή «κοσμικότητα» για ν' αφεσιώθη περισσότερο στην εκκλησία.

Αντί για ποιήματα 'ράφει τώρα τροπάρια. Αντί για θεατρικές διασκευές, μεταφράζει το Γρηγόριο το Ναζιανζηνό και το Μέγα Βασίλειο. Και αντί να συχνάζει στα θέατρα βρίσκει απόλαυση να πηγαίνει στις άγρυπνίες του Αγίου Ελισσαίου και να ψέλνει μαζί με τον Παπαδιαμαντή.

Και ακριβώς, όταν νόμιζε ότι είχε ασφαλίσει την ψυχή του, ήθελε ένα ειδύλλιο να ξυπνήσει κοιμισμένα δίνει σαράντα έτών. Ανακαλύπτει πως είναι έρωταμένος.

Στις άγρυπνίες του Αγίου Ελισσαίου εσύχναζε μια όμορφη νέα, η αδελφή Βα-

σιλική, που τον έθαύμαζε και τον καμάρωνε. Είχε μεγάλα ήρεμα μάτια, στρωτά μαύρα μολλιά και λυγρή κορμοστασιά. Ήταν αφοσιωμένη στη θρησκεία, αλλά αυτό δεν την εμπόδιζε να γοητεύεται από τη θερμή φωνή του Αλέξανδρου και από τις απέραντες γνώσεις του. Όταν έφελνε τον εκύτταζε στα μάτια. Και όταν η λειτουργία τελειώνει, έπεδωκε τη συντροφιά του.

Σιγά - σιγά έκαναν τόση παρέα, ώστε το έκκλησίασμα άρχισε να ψιθυρίζει.

Ο Παπαδιαμαντής ανέλαβε να κάνει συστάσεις στον εξάδελφό του. Αλλά ο Μωραϊτίδης διαμαρτυρήθηκε.

— Η Βασιλική, είπε, είναι μια αγαθή χριστιανή. Μου άρεσει η συντροφιά της και αυτό είναι όλο...

Σε λίγο όμως κατάλαβε ότι δεν ήταν αυτό όλο κι' όλο. Την άγοπούσε. Την αγαπούσε και σαν άνθρωπο, όχι μόνο σαν χριστιανό, και έσυχνάζε σπίτι της, στην όδον Καποδιστρίου. Τώρα μια λυσι έμενε: να την παντρευτεί, για να πάσουν και τα κακά στόματα.

Οι γάμοι τους έγιναν στο έκκλησάκι του Αγίου Ελισσαίου, τον Φεβρουάριο του 1901. Την άλλη ημέρα ξεκίνησαν στην Αϊδηφό, για το ταξίδι του μέλιτος.

Έτυχε τότε να βρίσκεται εκεί και μια συμπατριώτισσα του Μωραϊτίδη που πήγε στο δωμάτιό τους να τους επισκεφθεί. Αλλά αυτό που είδε την άφησε έκπληκτη. Δεν μπήκε σε δωμάτιο νεονύμφων, αλλά... σε έκκλησία. Οι τοίχοι ήταν γεμάτοι ως επάνω από τα εικονίσματα. Ανεμμένα κεριά και καντήλια έφρηναν ένα υποβλητικό τρεμουλιαστό ήμισφο. Ήταν και οι δυο γονατιστοί, Έφελναν και προσεύχονταν.

Μα καλά, άπόρησε η αγαθή νησιώτισσα, τι κάνετε εσείς εδώ; Όσπιτεύετε ή κοιλογερεύετε;

Πραγματικά καλογέρευαν. Είχαν και οι δυο το φόβο ότι άμαρτησαν που παντρεύτηκαν και φρόντιζαν με τις μετάνοιες να εξιλιωθούν. Η ζωή τους ήταν μόνο νηστεία και προσευχή και τα λόγια τους μόνο χριστιανικά ρητά. Αργότερα ντρέπονταν που έμεναν και οι δυο κάτω από την ίδια στέγη.

Μια προσωρινή λύσι χωρισμού ήταν να αναλάβει ο Μωραϊτίδης μια μεγάλη δημοσιογραφική περιοδεία για την «Ακρόπολη», να λείψει πολλόν καιρό. Κι' αυτό έγινε. Περισσότερο από ένα χρόνο έμεινε στο «Άγιον Όρος». Και στα άλλα μέρη, ποντού όπου γύρισε, η πρώτη του δουλειά ήταν να επισκέπτεται και να μένει στα

μοναστήρια της περιοχής.

Το 1907 βρισκόταν στο Μέγα Σπήλαιο. Καθώς όμως είχε ανέβει σε μια σκλήρη σκάλα να δει από κοντά τις τοιχογραφίες, έπεσε και χτύπησε άσχημα. Δυό πλευρά και το πόδι του έσπασαν. Πόνεσε, αλλά δεν άκκούστηκε βογγητό. Μόνο τις προσευχές άρχισε. Καθώς γράφει στον πνευματικό του μοναχό Δονήλη, το πάθμά του όφείλεται «εις εγκατάλειψιν της Κυρίας Θεοτόκου, η οποία παρεχώρησε να πάθω το τοιούτον κακόν» διότι του ήρθε «άστροπιοίς λογισμός άπιστίας» την ώρα που έθαυμιζε την ωραία εικόνα της.

Η συμβουλή του μοναχού είναι να πάψω πιά να άσχοληται με δημοσιογραφίες και κοσμικά διηγήματα. Κι' αυτό γίνεται. Αποφασίζει να άφιερωνή ολοκληρωτικά στο Θεο και, φυσικά, δεν μπορεί πιά να ζή με τη γυναίκα του κάτω απ' την ίδια στέγη. Αποφασίζουν και οι δυο να κλειστούν σε μοναστήρι, καθένας χωριστά.

Η θρησκεία που έγινε αίτια να γνωριστούν, η θρησκεία έγινε αίτια και να χωριστούν. Περιεβλήθησαν και οι δυο το μοναχικό σχήμα. Η θεοφιλημένη έν Χριστώ αδελφή Βασιλική έλαβε το όνομα Άθανασία. Και ο εύλογος και άσκητικώτατος Αλέξανδρος έλαβε το όνομα Άνδρόνικος και πήγε στο «Άγιον Όρος».

Από καιρό σε καιρό οι δυο πρώην σύζυγοι αντήλασαν γραμμοίτα στα οποία περιέγραφον τους πόνους της άσκησεως και την έλπίδα για την ουράνια ανταμοιβή.

Στις 19 Μαΐου 1914 η αδελφή Άθανασία απέδημισε προς Κύριον. Ο αδελφός Άνδρόνικος, όσο κι' αν ήθελε να το κρύψει, δεν μπόρεσε να συγκράτηση το σπαραγμό του. Κάνει από έκαστο γονυκλισίες κάθε μέρα, νηστεύει, κορσάζεται. Αλλά η λύπη του δεν είναι μόνο λύπη χριστιανού που συμπάσχει. Είναι πληγή του ανθρώπου που άγάπησε. Τώρα μια μόνον έλπίδα του μένει. Να τη συνεντήση στις ουράνιες σφαίρες. «Ναί, γράφει σε μια ήγουμένη στην Τήνο, το πένθος ήτο δευράτον. Και μόνον ο θάνατος θα το εξάλειψη. Πάντως η σωματική άδυναμία μου με έκαμε τώρα πολύ έλαφρότερον. Φαντάζομαι ότι ή μακαρία Άθανασία μου κάπου άποδημεί και με περιμένει να υπάγω και γώ».

Τα υπόλοιπα χρόνια του, ο Μωραϊτίδης τα πέραςε στο μοναστήρι, μεταφράζοντας τους πατέρες της έκκλησίας, ως το 1929 που πέθανε, σε βαθύ γήρας.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΕΡΑΝΘΗΣ

ΜΙΜΗΘΗΤΕ ΤΗ ΓΑΤΑ ΣΑΣ

Για ν' αποκτήσετε ωραίο δέρμα
αρμονικές κινήσεις, λυγρό σώμα

ΑΥΜΑΖΟΥΜΕ συχνά τη γατούλα μας και τη ζηλεύουμε για τη χαρά της και την εύλυγιά της. Αλλά γιατί να μη προσπαθήσουμε να τη μιμηθούμε; Είναι θα καταφέρουμε, συνδυάζοντας το αλάνθαστο ένστικτό της με τη λογική μας και την πείρα μας, να αποκτήσουμε προσόνα που δεν έχουμε.

Έχετε προσέξει τί χαριτωμένη είναι ακόμα και όταν πηδάει το φράχτη ή όταν έαπλώνει μες στη μέση του δρόμου; Έσεις προσπαθείτε να είστε χαριτωμένη πάντοτε; Είναι κρίμα να στέκεστε έτσι μαζεμένη στην καρέκλα σας ή να κουνιάτε τόσο άχασρα πάνω στα ψηλά σας τακούνια.

Αντιγράψτε τη γατούλα σας. Σταθείτε ολόγρια και καμωρωτή και κάνετε κινήσεις ήσυχες και άπαλές. Περιπατάτε γλιστρώντας και προχωράνε με τα ίαχια και όχι με τα γόνατα. Προσέξτε το κεφάλι σας να είναι ψηλά και οι ώμοι σας

ίσιοι, μα όχι αλύγιστοι. Έξασκηθείτε περπατώντας μ' ένα δίδυλο στο κεφάλι μέσα στο δωμάτιό σας. Διατηρήστε την εύλυγιά σας με το χορό, το κούμπι, το περπάτημα.

Κυττάξτε τώρα το γατάκι σας πως έαπλώθηκε στον ήλιο απολαμβάνοντας με άπολύτο κορμί τη ζεστασιά. Έαπλώστε κι' έσεις στον ήλιο και, πάρτε, ότι καλό μπορεί να σας δώσει. Αλλά μη ξεχνάτε ότι η γατούλα σας έχει τη γούνα της που την προφυλάει από τις καυτερές ακτίνες και ότι μόλις άρχισή να ξεροψήνεται πηγαίνει στη σκιά. Πρέπει και σεις να προσφύλαξετε το δέρμα σας με μια αντιηλιακή κρέμα και να σκεπαστήτε με μια ζακέτα ή κάτι άλλο μόλις περάσει η ώριση ώρα.

Ξερετε ότι η γατούλα σας παίρνει που και που έναν υπνάκο χαλαρώνοντας όλους τους μύς του κορμιού της από τα μουστάκια της ως τα νύχια της και ύστε-

ρα όταν ξυπνήσει τεντώνει και χαλαρώνει και είναι πάλι φρέσκια - φρέσκια, έτοιμη για παιχνίδι. Κάντε κι' έσεις το ίδιο. Αυτή η χαλάρωσι θα σας αναζωογονήσει. Η έντασι σας δείχνει κουρασμένη, γεμίζει το στόμα σας γύρω με άοληπρές γραμμές, το μέτωπό σας ρυτίδες και κάνει τη φωνή σας σκληρή και δυνατή. Σε κανένα δεν άρεσε έτσι. Δέκα λεπτά κάθε μέρα, αν έχετε πριν κοιμηθείτε το δράδυ, έαπλώστε με τα πόδια λίγο πιο ψηλά από το κεφάλι και αφήστε τους μύς σας έναν - έναν να χαλαρώσουν. Θά ήθετε τί εύχρηστο ή θα νοιάζεστε και τί χαρά θ' αποκτήσετε.

Και τώρα θυμηθείτε πόσες φορές είδατε τη γατούλα σας να τρώη όμά γόστα, αυτή που δεν καταδέχεται πολλές φορές να φάη ούτε το ψωμί. Κι' έσεις τί κάνετε; Πάλι κρέας και γλυκά; Και έχετε και άσχημο δέρμα; Αρρώστια άμέσως να τρώτε σαλάτες και φρούτα.

Μια από τις πολλές δίλες - πανσιόν ή «ΜΠΕΛΒΕΝΤΕΡΕ».

ΣΕΜΜΕΡΙΝΓΚ

Ίδανικός τόπος άναπαύσεως στην Αύστρια

ΒΙΕΝΝΗ, Αύγουστος
Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ άγχομαχούσε δυνατά, δορυαναστενάζε. Δυό μηχανές έμπρός, μία πίσω. Έτσι άνέθηκε και σταμάτησε. Σέμμερινγκ. Ένα στενό πέραςμα που το κλείουν λοφοσειρές γεμάτες πευκοειδή.

Ο δρόμος προς το χωριό άνεβαίνει κορδελιστά, κάθε τόσο μια οίκοδομή που σχεδόν κατά κανόνα είναι πανσιόν. Έκεί ψη, περάσει τις ήμέρες του ό ξένος. Οι τιμές είναι διάφορες, μάς πληροφορούν. Συμνήσε πληρωμή 70—80 σελίνια την ήμέρα για το κάθε άτομο, ύπνος συν πρόγευμα, γεύμα, δείπνο. Στο κάθε κτίριο και μια τουλάχιστον μεγάλη βεράντα. Σε όποιονδήποτε πανσιόν και αν μείνετε, σε όποιονδήποτε μεριά και αν έβλεψη η βεράντα, το μάτι σας χορταίνει το πράσινο. Πράσινο σε όλους τους τόνους, δέντρα πανύψηλα που τά περισσότερα είναι πευκοειδή.

Κεντρικός δρόμος υπάρχει μόνο ένας. Άσφαλτοστρωμένος. Το πεζοδρόμιό του πλαταινει κατά δίαστηματα. Έκεί, στο πλατάκι, υπάρχουν πάγκοι του Δήμου Σέμμερινγκ, όπου μπορείτε να καθήσετε και ν' αφήσετε το μάτι σας ελεύθερο. Πράσινο! Πράσινο! Νά και η σιδηροδρομική γραμμή άνάμεσα στο πράσινο, νά κι' η γέφυρα από όπου περάσαμε για να έρθουμε, νά κι' ένα κτίριο κάτασπρο πέρας, με έξώστες, με βεράντες, με πυργίσκους, με πύργους, με τρολούς που θα είναι κι' αυτό πανσιόν το δίχως άλλο, νά και όγελάδες σ' ένα λιβάδι πράσινο - λαδί, νά κι' ένας δρόμος που μία τον σκεπάζει το πράσινο και μία τον φανερώνει. Μια ύπερμεγέθης κλασική κάρτ ποστάλ. Βρισκόμαστε ψηλά, στην άκρη της πλαγιάς, το βλέμμα πηδά από θάμνο σε έλατο, κυλά από δεντροκορφή σε δεντροκορφή. Βουνα κλείνουν τον όριζόντα. Όχι όμως βουνα μακρυνά, με την ευγένεστερη γραμμή που φαίνονται γαλάζια από την απόστασι, αλλά βουνα κοντείνια, χοντρογραμμένα, με τις πλαγιές καταπράσινες. Αυτό εδώ είναι λοιπόν το Σέμμερινγκ. Το σκί γίνεται αντίκρου, στις πλαγιές των βουνών τις άδεντρες. Και σε κείνη την κορφή την ψηλότερη, εκεί φθάνει ό ζαλίμπταν, ό σχολινένιος σιδηρόδρομος, ό κρεμαστός να τον πούμε.

Το χειμώνα χρειάζεσαι εδώ παγοπέδιλα για να κυκλοφορήσης. Μα τώρα δεν είναι χειμώνας, δεν βρέχει σήμερα, το θερμόμετρο από τους 9 βαθμούς που είχε χτες, ανέθηκε ήδη στους 26. Ένας περί-

τόσο προσβλητικά πράγματα για τον τόπο του.

Λοιπόν, παίρνω το μονοπάτι. Ένα μονοπάτι που βρίσκεται στην κλιτύ, άλλοτε άνεβαίνει προς την κορυφή, άλλοτε κατεβαίνει χαμηλότερα. Μοναξιά γύρω μου. Προχωρώ, όλο και με κυκλώνει το πράσινο. Ακούγεται ένας κόρακας. Τεντώνω τ' αυτί. Ακούγεται και τίποτα άλλο που να φανερώνει ζωή, ένα πουλί, ένα δήμα; Όχι, τίποτα. Μόνο το δικό μου το δήμα. Μήπως ήταν τρέλλα να χωθώ έτσι σ' αυτό το δάσος, να προχωρήσω τόσο; Η μοναξιά φέρνει άγριάδα που όλο και μεγαλώνει. Η μοναξιά. Όχι το ταπίο. Το ταπίο είναι ίσα - ίσα χαρομένο. Έχει πολλά ξεφωτα το δάσος, απ' όπου το μάτι ελεύθερα πετά πέρα από την πλαγιά του βουνού κι' αντίκρυσει τα βουνά τ' αντίκρου. Νά. Και πόσα λουλούδια, άγριοι λουλούδια κι' από τις δυό μεριές του μονοπατιού. Στην Αύστρια δεν υπάρχει εποχή χωρίς να είναι σκεπασμένη η γή με άγριοι λουλούδια. Παύει ό καιρός για τα μέν, άρχι-

Μια άλλη πανσιόν χωμένη στα έλατα.

πατος θα ήταν ό τι χρειάζοταν.

Παίρνω το μονοπάτι του βουνού που βρισκόταν πίσω μου. Η έπιγραφή μου λέει πως θα προχωρήσω στη λοφοσειρά που λέγεται Πίνκενκόγκελ. Μια εύλινη διλίτσα δεξιά μου. Ένα σπίτι άριστερά. Δυό κοριτσάκια στην πλαγιά. Νόμιζα ότι μόνο κατωικάκια στην απότομη πλαγιά θα μπορούσαν να δοσκήσουν. Μα βλέπω ότι μπορούν και κοριτσάκια 4—5 χρονών να μαζεύουν βατόμουρα.

Ρωτώ έναν ντόπιο περαστικό: — Αυτό το μονοπάτι είναι σίγουρο; Δεν υπάρχει κανένας φόβος; Με κυττάζει με συμπαθητική περιφρόνησι. Το ότι είμαι ξένη δεν το προσδίδει μόνο η προφορά μου, αλλά και ότι ρωτώ για κατέμουρα.

Παίρνω το μονοπάτι που βρισκόταν στην κλιτύ, άλλοτε άνεβαίνει προς την κορυφή, άλλοτε κατεβαίνει χαμηλότερα. Μοναξιά γύρω μου. Προχωρώ, όλο και με κυκλώνει το πράσινο. Ακούγεται ένας κόρακας. Τεντώνω τ' αυτί. Ακούγεται και τίποτα άλλο που να φανερώνει ζωή, ένα πουλί, ένα δήμα; Όχι, τίποτα. Μόνο το δικό μου το δήμα. Μήπως ήταν τρέλλα να χωθώ έτσι σ' αυτό το δάσος, να προχωρήσω τόσο; Η μοναξιά φέρνει άγριάδα που όλο και μεγαλώνει. Η μοναξιά. Όχι το ταπίο. Το ταπίο είναι ίσα - ίσα χαρομένο. Έχει πολλά ξεφωτα το δάσος, απ' όπου το μάτι ελεύθερα πετά πέρα από την πλαγιά του βουνού κι' αντίκρυσει τα βουνά τ' αντίκρου. Νά. Και πόσα λουλούδια, άγριοι λουλούδια κι' από τις δυό μεριές του μονοπατιού. Στην Αύστρια δεν υπάρχει εποχή χωρίς να είναι σκεπασμένη η γή με άγριοι λουλούδια. Παύει ό καιρός για τα μέν, άρχι-

ζει για χίλια. Δυό άλλα είδη. Τώρα, ήδη Αύγουστος, υπάρχουν ένα πλήθος, σε άπειρόριθμα χρώματα, σε άπειρόριθμα σχήματα.

Έχει ήδη περάσει μια ώρα από τότε που ξεκίνησα. Είναι βάλασμο τούτος ό άερας, χίλια ύψόμετρο. Όχι τόσο λίγα. Μα σκέπτομαι: Νά έχω άραγε λίκους έδω; Θυμάμαι τον ντόπιο, τη ματιά που μου έριξε την περιφρονητική και στεκόμαι όλο άφοβία, να θαυμάσω τα άγριο λουλούδια, τα τρισχοριτωμένα που δεν έχω ποτέ μου έναυαίδη τέτοια. Μα προσοχή. Έδώ είναι φοβερή κατηφορία. Ένα στραβοπάτημα και μπορώ να έρθω εκεί κάτω στο βάθος. Σίγουρα πως δεν θα φθάσω εκεί σε πολύ καλή φόρμα. Άλλωστε την φαντάζομαι την καταρκυλία σαν κάτι το εξαιρετικά ευχάριστο, είναι γεμάτη φτέρη και άφθονούν όλα αυτά τα θαυμάσια λουλουδάκια. Μα τί τα θέλεις; Καλύκερα να μην κατακυλήσω.

Ένας κόρακας φωνάζει και ξαναθυμάμαι τη μοναξιά μου. Άγριεύομαι. Τί μου ήρθε να χωθώ τόσο βαθιά μέσα σ' αυτό το βουνό; Είμαι για τέτοια πράγματα; Θυμάμαι πάλι τον ντόπιο και στέκομαι να θαυμάσω πως το τεράστιο αυτό δένδρο, μια άγρια κοκκινωριά τα κατάφερε και φύτευσε μέσα απ' αυτόν έδώ το βράχο που δεν είναι παρά πέτρα γυαλιστερή, πως παίρνει ζωή. Παρατηρώ πιά πέρα τα νέα πευκάκια που ξεφυτρώνουν απ' ό τους πριονισμένους κορμούς, που είναι τόσο γέρικοι. Μα πραγματικά, η καρδιά μου το ξέρει αν μόνο παρατηρώ και αν μόνο θαυμάζω.

Προχωρώ, για ν' αποδείξω στον έαυτό μου ότι δεν φοβάμαι. Μια εύλινη καλύδα μισοφαινεται άνάμεσα στα δέντρα. Ακούγεται ένα πάτ - πάτ. Μου έρχεται στο νου ό Παρασκευάς του Ροδινώνα Κρούσου. Ο Παρασκευάς δέβαια δεν μπορεί να είναι. Και τότε ποιος είναι; Πρέπει να γυρίσω με δήμα ταχύ. Όσο γίνεται ταχύτερο. Κάνω μεταβολή.

Στη στροφή του μονοπατιού αντίκρυσω ένα κοριτσάκι, όχι πάνω από δέκα χρονών, να πλησιάζει στριφογυρίζοντας στα χείλια του την τσάντα του.

Που πάς; τη ρωτώ μόλις την πλησιάσω.

Περίπατο, μου άπαντά άδιάφορα. Που έλλοι;

Φθάνω στην άφτηρία μου. Τα κοριτσάκια μαζεύουν τώρα λουλούδια και στολίζονται.

Κατεβαίνω στον άσφαλτοστρωμένο δρόμο και άκούω έλληνικά. Είναι δυό ζευγάρια από τη Θεσσαλονίκη.

Και που κάθεσθε; Είστε ευχαριστημένοι?

— Όι! Βέβαια! Υπερευχαριστημένοι. Οί μόν κάθονται στην πανσιόν Βάλντρους. Πληρώνει το ζεύγος 155 σελίνια την ήμέρα. Φαγητό, ύπνος, περιποίησης, ζεστό και κρύο νερό στο δωμάτιο. Οί δε μένουν στην πανσιόν Μπελβεντέρε, είναι πιά κάτω, πληρώνουν για όλα οι δυό τους 140 σελίνια την ήμέρα.

Και τρώτε καλά;

— Περιφώνω. Για να σας πη ό «Έλλην ό τι τρώει περίφημα, θα πη ότι είναι περίφημα. Ο Έλλην που μπορεί να φθάση μέχρι Σέμμερινγκ για να ξεκουραστή, γνωρίζει καλά να έκτιμήση το φαγητό.

Έννοείται ότι υπάρχει και πολυτελέστερη διαμονή, στο ξενοδοχείο Σούντμπαν π.χ. Η και φθηνότερη άκόμα, μπορεί κανείς να πιάση δωμάτιο χωρίς τροφή. Μα όλα αυτά πρέπει να ρυθμισθούν έγκαιρως, να κλείση κανείς το δωμάτιό του για μια ώρισημον ήμερομηνία. Πάντως, Σεπτέμβριο και Οκτώβριο, δηλαδή τη σοζιόν μόρτ, είναι παντού φθηνότερα και βρίσκει κανείς εύκολα δωμάτια.

Στο ξενοδοχείο μου βρίσκω μια κάρτα από τους άγαπημένους μου. Από την Αϊδηφό. Την κυττάω και μου έρχονται στο νου όλες οι μωσκοβολίες του έλληνικού τοπίου.

Έτσι είναι αγαπητό μου Σέμμερινγκ. Ένα θαλασσοπετραδάκι της Ελλάδας, δυό άγριοι λουλούδια, χύνουν περισσότερη ευωδιά από όλα σου αυτά τα βουνά το καταπράσινα.

Πην. Μ.

Τά νεώτερα ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΝΕΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

ΡΟΣΣΑΝΟ ΜΠΡΑΤΣΙ

* Ένας μεγάλος όργανος παρατηρείται φέτος το καλοκαίρι, σ' όλα τα ελληνικά στούντιο. Φέτος θα γυριστούν πάνω από πενήντα ταινίες, αριθμός πρωτοφανής για την παραγωγή μας. Θα ήταν δε εύπυχμα αν η απόδοση αυτή της παραγωγής σε αριθμό ήταν αναλογική με τη δαπάνη της ποιότητάς τους. Άλλα αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

* Ο Μιχαήλ Κακογιάννης ετοιμάζει την «Ίφι-γείνη» εν Αθήναις, με τη Λαμπρή. Με την ίδια πρωταγωνίστρια γύρισε όμως και μερικές σκηνές στο πανηγύρι της Τήνου μιας άλλης ταινίας της οποίας το γύρισμα θ' αρχίσει το φθινόπωρο.

* Ο Φίλιππος Φυλακτός γυρίζει την «Μεγαλοκαρ-χάρια» με τη Μίμη Φωτό-πουλο και τη Σμαρούλα Γιούλη και «Το Εισπρα-κτοράκι» του κ. Ηλία Μπακοπούλου με πρωτα-γωνιστάς το Νίκο Ρίζο, το Βασίλη Αύλωνιτη και τη νικήτρια του διαγωνι-σμού μας «Αφροδίτη Γρη-γοριάδου». Ο Φίλιππος Φυλακτός ετοιμάζει επί-σης και το γύρισμα άλ-λης μιας ταινίας με τί-τλο «Ο Μισογυνής» με το Μίμη Φωτόπουλο και τη Σμαρούλα Γιούλη.

* Η Φίνος Φίλμς ετοι-μάει την ταινία «Μι-α ζωή την έχουμε» με σενα-ριο και σκηνοθεσία του Γιώργου Τζαβέλλα και πρωταγωνιστάς την Υ-βόν Σανσον, τον Τάκη Χρόν και τον Β. Αύλωνι-τη. Στο ίδιο στούντιο ε-τοιμάζεται άλλη μια ται-νία του Αλέκου Σακελλά-ριου με τίτλο «Η θεία α-πό το Σικάγο». Πρωτα-γωνιστούν ο Ορέστης Μα-κρής και η Γεωργία Βασι-λειάδου.

* Η Σάββας Φίλμς αρ-χίζει το γύρισμα δύο ται-νιών. «Ο Ξένος» σε σενα-ριο των κ.κ. Μάτσα-«Α-σπιακτόπουλο» με πρωτα-γωνιστάς τους Μάνο Κα-τράκη, Νίκο Τζόγια, Πα-ρασκευά και τη Νανά Σκιαδά. Η δεύτερη ται-νία είναι «Το παιδί του δρόμου» με το Νίκο Τζό-για και τη Στέλλα Στρα-τηγού.

* Ο Γκρέγκ Τάλλας ε-τοιμάει μια ταινία πάνω σ' ένα σενάριο του κ. Νέ-στορα Μάτσα και στην ο-ποία θα πρωταγωνιστήση η «Αννα Μπράτσου». Το φιλμ αυτό έχει για ηρώτα μια μοναχή και τρεις ψα-ράδες. «Ο τίτλος του θα-ναι «Το κορίτσι των Γλά-ρων».

* Ο Γιάννης Μαρής ε-γράψε το σενάριο «Ο άν-θρωπος του τριανού», το οποίο η «Μέλας Φίλμς» γυρίζει σε ταινία με σκη-νοθέτη τον Ντίνο Δημό-πουλο. Πρωταγωνιστούν ο Γιώργος Παπάς, η «Αννα Συνοδινού», κι ο Μιχαήλ Νικολινάκος.

* Ο Νίκος Κούνδουρος ετοιμάζει μια ιστορία τριών φυγάδων που κρυ-βούνται στα βουνά κι ε-χουν μαζί τους μια γυναί-κα. Τα εξωτερικά της ται-νίας αυτής θα γυριστούν στα Μετέωρα.

* Στην Αίγινα ο Λαμ-πρινός γυρίζει την ταινία «Διακοπές στην Αίγινα» με το Λαμπρό Κωνσταν-τάρη, την Αλίκη Βουγι-ουκλάκη, τον Κώστα Κα-κούδα και την Έφη Μελά.

* Η εταιρία «Ανζερβός» έχει ετοιμή την ταινία «Οι καμιοί της Λιμνοθά-λασσας» του Γιώργου Ζερ-βού, που προβλήθη στο Φεστιβάλ του Καρόλου Βάρου. Επίσης τελειώνει την ταινία «Ο Γυναι-κάς» με σκηνοθεσία Νίκου Τσιφόρου, σενάριο του Ι-δίου και του Βασίλειου και με πρωταγωνιστές τον Εύθυμιο και τη Σμαρού-λα Γιούλη.

* Ο Τζάνης Αλιφέρης ε-τοιμάει σχεδόν έτοιμες δύο ταινίες και ετοιμάζει κι' άλλη. «Το σπίτι των τεσ-σάρων κοριτσιών» με τη Σμαρούλα Γιούλη, το Β. Αύλωνιτη και τον Ντίνο «Ηλιοπούλο». «Αδελφοί «Ερωτευμένοι» είναι ο τί-τλος της άλλης ταινίας όπου πρωταγωνιστούν ο Στολγίγκας, ο Νίκος Ρί-ζος και η Λύντια Στεφαν-νίδου. Η τρίτη ταινία δε-που ετοιμάει θα είναι το «Εγκλημα στο Κολωνά-κι».

Γυρίζονται ακόμη όμως κι' άλλες ταινίες για τις οποίες θα γράψουμε άρ-γότερα.

ΤΖΩΝ ΜΙΛΣ

* Ο Τζών Μίλς είναι ένας α-πό τους καλούς «Άγγλους ηθο-ποιούς» για τον οποίον περι-φανεύονται οι συμπατριώτες του. Τον είχαμε δη εδώ τελευ-ταία στην ταινία «Το τέλος έ-νας έρωτα» με την Ντέμπορα Κέρ και τον Βάν Τζόνσον και θα τον δούμε πάλι φέτος στην ταινία: «Ο γύρος του κόσμου σε 80 μέρες» όπου παίζει με πολλούς άλλους ηθοποιούς. Ο Τζών Μίλς διακρίθηκε αρχικά στο θέατρο και είχε μεγάλη επιτυχία στο έργο «Αν-θρώποι και ποινίκες» του Στάιμπκε. Μετά τον πόλεμο όμως άρχισε να παίζει και σε ταινίες και τον είδαμε κι' εδώ σε πολλές όπως οι «Με-γάλες Προβόκες», «Σκότ, ο Άρχων του Πό-λου» και άλλες πολλές. Ο Τζών Μίλς τώρα μοι-ράζει τον καιρό του στο θέατρο και στον κινη-ματογράφο. Έχει παντρευτεί τη θεατρική συγ-γραφέα Μαίρη Χέπλε Μπέλ κι' έχει τρία παιδιά.

Τα άγνωστα των θεατρικών παρασκηνίων

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΕΣ

Με την είσοδο του Σεπτεμβρίου, αρχίζει ορ-γασμός στα θέατρα, εν όψει της έναρξης της καινούργιας χειμερινής περιόδου. Δοκιμές των καινούργιων έργων στη σκηνή, προετοιμασία των καμαρινών να δεχτούν τους ενοίκους των, που θα περάσουν σ' αυτά όλο το χειμώνα, παραγγε-λίες τουαλετών ή κοστούμιών εποχής, κατα-σκευή σκηνικών, αλλαγές ή βελτιώσεις στις φω-τιστικές εγκαταστάσεις. Όλοι πηγαίνουν λοιπόν συνεχώς, σκηνωτές, θιασάρχες, πρωταγωνιστές, ηθοποιοί, σκηνογράφοι, ταξιδέτες.

Εφέτος άγγέλλεται σειρά από περίφημα έρ-γα, παρμένα ανάμεσα στο ελληνικό και παγ-κόσμιο ρεπερτόριο, που θ' ανεδαθούν στα ελ-ληνικά θέατρα. Οι γνωστότερες πρωταγωνίστριες θα έnsαρκώσουν πολλές από τις φημισμένες η-ρωίδες του θεάτρου, άλλες από έργα ξαναπει-γμένα κι' άλλες από έργα που θα πρωτοανεδα-στούν εφέτος στην Ελλάδα.

Έτσι, στο Έθνικό Θέατρο, η Κατίνα Παξινού θα εμφανιστεί στα έργα «Το ακοτάδι είναι άρ-κετά φωτεινό» του Φράνκ και «Εγκλημα στο δρα-χονίσσι» του Ουγκο Μπέτιτ. Η Βασίλ Μανωλί-δου στον «Κυδελινό» του Σαίξπηρ και στον «Πυγμαλίων» του Μπέρναρ Σο. Η Μαίρη Άρ-νολντ στην «Έντα Γκάρντλερ» του Ίψεν και στην «Γραία μπαλματού» του Λόρκα. Η Άννα Συ-νοδινού στην «Τρισευγενής» του Κωστή Παλαμά και στην «Ερωφίλη» του Χορτάτζη.

Στο Ελευθέρο Θέατρο, η Κατερίνα, αφού συνε-χίσει τις εμφανίσεις της στην ωραία κωμωδία του Χέρμαν Μπάρ «Το κοντσέρτο», που με τις πρώτες ψυχρούλες θα μεταφερθεί από το θερινό θέατρο της πλατείας Κυριακού στο «Ιντεάλε», θα πρωταγωνιστήση, εν συνεχεία, στον «Δικέ-φαλο κράτο» του Κοκτώ και το έργο του Ρουσσέ «Λα μάμα», ενώ η ένεννη του θίασου της Αλίκη Βουγιουκλάκη θα πρωταγωνιστήση στο έργο του Μαρσέλ Άσαρ «Ο Πατάτας».

Η Έλλη Λαμπρή θα πρωταγωνιστήση στην άγγλικη κωμωδία «Το νυφικό κρεβάτι», στο έρ-γο του Πιραντέλλο «Νά ντυσούμε τους γυνούς», και στη γαλλική κωμωδία «Ο κ. Μαζύρ» που θα ανεδαθούν στο «Κεντρικό».

Η Σοφία Βέμπο θα πρωταγωνιστήση και θα κρέσσει νέα τραγούδια στο «σπονδυλωτό» έργο «Εν πλώ», που θα ανεδαθεί στο «Κυδελινό» ενώ για την «Ίλια Λιθού» δεν υπάρχει, για την ώ-ρα, προοπτική να εμφανιστεί σε καινούργιο ρόλο, διότι η νέα κωμωδία «Πρός Θεού, μεταξύ μας» θα μεταφερθεί από το «Παρκ» στο θέατρο «Α-θηνών».

Η «Αντιγόνη Βαλάκου θα πρωταγωνιστήση στο έργο του Έλμπερ Ράις «Σκηνές του δρόμου» που θα ανεδαθεί, άρχξς «Οκτωβρίου, στο θέατρο «Μουσούρη» και η Τζένη Καρέζη στη νέα κω-μωδία των Αλ. Σακελλάριου και Χρ. Γιαννακό-πουλου που θα ανεδαθεί στο «Ακροπόλ», με πρωταγωνιστή και θιασάρχη τον περίφημο κω-μικό μας Ντίνο Ηλιοπούλο.

Η Άννα Κυριακού θα είναι η πρωταγωνίστρια του θίασου Μίμη Φωτόπουλου, που θα στεγασθί κι' εφέτος στο θέατρο «Μπουρνέλλη» και, όπως λέγεται μέχρι στιγμής, θα εμφανιστεί στην περ-σινή επιτυχία του θίασου: «Ο καλός στρατιώ-της Σβέκι».

ΚΟΥΜ-ΚΑΝ ΧΩΡΙΣ ΤΕΛΟΣ

Στα καμαρίνια του «Ακροπόλ» το κούμ-κάν παίρνει κά' δίνει. Και πιο μανιώδης «κουμκα-νίστρια» η Σπερνάντζα Βρανά, που, καθώς φαί-νεται, δεν παίζει μόνο στο καμαρίνι, αλλά και στο σπίτι της.

Όπου μια ωραία Κυριακή ακούγεται να λή-η Σπερνάντζα: «Για να γλυτώσω από το κούμ-κάν, αύριο που δεν παίζω, θα πάω στο Σού-νιο».

Και πηγαίνει στο Σούνιο. Και συναντά εκεί τη Μπελνίνα. Και τα στρώνουν στο κούμ - καν από τις 2½ το μεσημέρι ως τη νύχτα.

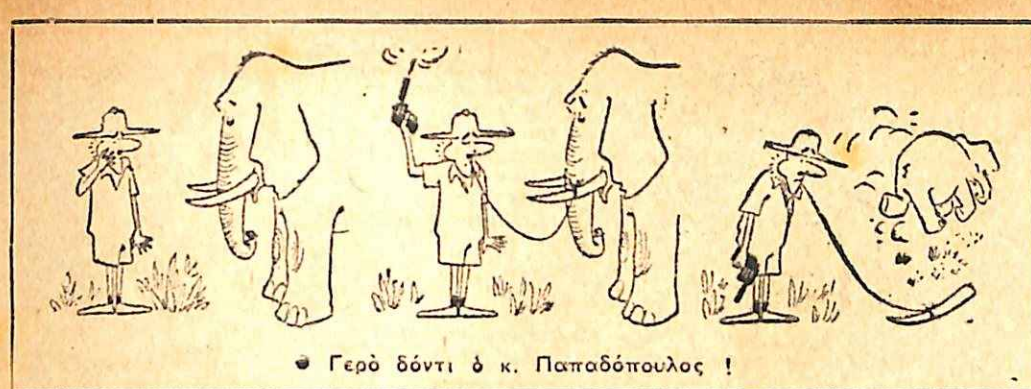
ΤΑ ΚΑΚΑ ΤΗΣ ΣΥΝΩΝΥΜΙΑΣ

Το τί τραβά ο πρωταγωνιστής του ελαφρού θεάτρου Κώστας Χατζηχρήστος, λόγω της συνω-νυμίας του με το δολοφόνο του Πεπέ, δεν λέ-γεται. Όλοι, στα παρασκήνια του «Περκέ», τον πειραζουν συνεχώς.

Κι' ο Χατζηχρήστος διαμαρτύρεται: — Βρε παιδιά, Κώστα με λένε έμένα, δεν με λένε Μηνά. Βρε τί γρουσουζιά, νάχω το ίδιο επώνυμο με ένα δολοφόνο.

Άλλα ύστερα από λίγο παρηγορείται: — Πάλι καλά, όμως, που με λένε Χατζηχρή- στο και δεν με λένε...Πεπέ!

ΦΑΝΗΣ ΚΛΕΑΝΘΗΣ

● Γερό δόντι ο κ. Παπαδόπουλος !

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Η ΓΑΛΛΙΔΑ ΚΑΤΕΧΕΙ

πάντα τα σκήπτρα της γοητείας

Ε ΙΤΕ θέλουμε είτε όχι το Παρίσι παραμένει η καρ-διά της Ευρώπης και η Ευρώπη, αν όχι τίποτ' άλ-λο, έχει μια παλιά παράδοση πολιτισμού, που την κάνει να υπερέχει, ή, αν θέλεις, να σου δίνει μια διανοητική γεύση α-πό άλλες, πιο δυνατές και πλούσιες ηπειρούς. Έτσι το Παρίσι δεν μπορεί παρά να κρατά και θα κρατά πολύ ά-κόμη καιρό τα σκήπτρα της γοητείας μόδας γιατί έχει πίσω του μια μεγάλη παρά-δοση κομφοτήτας κι' εκλεπτύ-σμενου γούστου, που δεν μπο-ρεί ν' αποκτηθεί από τον κα-θένα έτσι εύκολα κι' από τη μια στην άλλη μέρα.

Στο Παρίσι αντίθετα από άλλες αντίληψεις που άρχι-σαν να έπικρατούν και να μά-ζε έπρεζαζον, εκείνο που επιδι-ώκουν δεν είναι η όμορφη μέ-τα — άψωχα πολλές φορές — θαυμάσια σώματα, αλλά η γυ-ναϊκότητα και η προσωπική-τητα της γυναίκας. Θέλουν να τονίσουν εκείνο που κάνει τη γυναίκα να είναι γυναίκα και να δώσουν στην κάθε μία χω-ριστά εκείνο που θα την κά-νει να διατηρήσει την ατομικ-ότητα της, το ιδιαίτερο εκεί-νο, που την κάνει να ξεχωρί-ζη και να μένει αυτή που εί-ναι.

Κι' αυτή είναι γενικώτερα η γαλλική νοοτροπία που αν την καταλάβουμε θα εξηγή-σουμε πολλά ίσως απ' αυτά που κάνουν τη γαλλική μόδα να έχει κάτι, άς μου επιτραπεί να πω, πνευματικότερο και την ακαταμάχητη — ακόμη και για τους ξένους της — γοη-τεία της.

Για τις γαλλικές αντίληψεις μια μικροκαμωμένη κι' αδύ-νατη γυναίκα δεν είναι άσχη-μη με την έννοια που δίνουμε εμείς. Δεν είναι όμορφη αλλά μπορεί να είναι ενδιαιφέρουσα και έλκυστική αν ξέρη το μυ-στικό να μη δίνει τα μοιάς με άλλην αλλά αντίθετα να θέλη να μείνει αυτή που είναι με τρόπο που να τονίζει ότι καλύτερο έχει και να καμου-φλάγη, ό,τι νομίζει άσχημο.

Τη νοοτροπία αυτή τη βλέ-πουμε ποιοι εδω στο Παρί-σι. Τα αποτελέσματά της εί-ναι εκπληκτικά και — για να καταλάβετε τι θέλω να πω — άπογοητευτικά για τον ξένο. Μια έλληνίδα, που γενικά πρέπει να όμολογήσει ότι ντυ-νεται πολύ όραα αλλά και κατά κανόνα είναι σκαλωμέ-νη στη μόδα, παραξενεύεται όταν παραδείγματος χάριν, δη-γαλλίδες νά βάζονται υπερ-βολικά αφού ξέρουμε ότι η μόδα αυτή είναι ξεπερασμένη. Παραξενεύεται επίσης όταν δη-γυναϊκόκοσμο που κυκλοφορεί

αλλες γαλλίδες τελείως άθα-φες αφού ξέρουμε ότι το βά-ψιμο θεωρείται φυσικό ακόμη κι' από τις γιανιές μας. Τι συμβαίνει; Καί μάλλον εδω στο Παρίσι που λανσάρει τη μόδα; Άλλοι εδω, η γαλλι-δα δεν ακολουθεί τη μόδα, ό-πως έμεις νομίζουμε, ότι κά-θε γυναίκα πρέπει να ακολου-θι τη μόδα, αλλά αυτό που τη πηγαίνει.

Όταν λοιπόν, πορταρηή-σουμε καλύτερα τότε όμολο-γούμε ότι η κοπέλλα με τα πολύ βαμμένα μάγουλα και μάτια δε θα ήταν μόνο άσχη-μη αλλά ούτε αυτή που είναι. Άν ήταν άσχημη θα ήταν ά-τονη και συνθημένη, μέσα στις πολλές άλλες, κοπέλλες. Το ίδιο και με την άλλη, την άσχημη κοπέλλα. Την κυτάξεις και όμολογείς ότι αν βαφό-τανε θα έκανε όλη την όμορ-φία της ή, αν θέλεις, τον τό-πο της. Θα ήταν κάτι διαφο-ρετικό απ' αυτό που είναι και πρέπει να είναι.

Θυμάμαι ότι κάποτε στην Αθήνα ήταν η μόδα του γκρι-ζου αλάτξ. Σε λίγο δεν ύ-πρχε κοπέλλα που να μη φο-ρούσε γκριζο αλάτξ έτοι που να νομίζει ότι ήταν μαθήτρες ή υπάλληλοι σε μεγάλες έπι-χειρήσεις. Εδω στο Παρίσι είναι άδύνατο να συμβεί ένα τέτοιο πράγμα. Ποτέ δε θα πεισθι μια γυναίκα που της πάνε τα άνοικτα χρώματα να φορέση καλοκαιριάτικα, γκρι-ζο χρώμα έστω κι' αν είναι της μόδας, της τελευταίας μό-δας. Θα έπιμειν σ' αυτό που της πάει γιατί στο κάτω-κά-τω ξέρει ότι η μόδα θα φύγη και ότι πολύ γρήγορα θα ξα-νάρθι μια μόδα που της πη-γαίνει.

Μ' αυτό δε θέλω να πω ότι όλες οι Παριζιάνες ξέρουν να ντυθούν ή ότι όλες έχουν όρη τον τύπο τους και τί θα πρέ-πει να τους πηγαίνει. Κάθε άλλο. Βλέπει κανείς πολλές άνορθογραφίες και πραγματι-κά αντίσθητικές εμφανίσεις στους δρόμους του Παρισιού. Έξηγουμαι. Στους δρόμους του Παρισιού. Και στο Παρί-σι κυκλοφορούν άνθρωποι κά-θε καριδιάς καρύδι. Υπολογί-ζεται ότι ένα εκατομμύριο κά-τοικοι του είναι κινητά πλη-θυσμός, δηλαδή έξοι ή και έπαρχιώτες, που μένουν το πο-λύ τρεις μήνες στη γαλλική πρωτεύουσα, έκτος εάν άλλων έξων — και είναι πάρα πολ-λοί — που για τον έξο ή τον άλλο λόγο μένουν περισσότερο.

Στους δρόμους, λοιπόν, το Παρίσιό δεν κυκλοφορεί ο κό-σμος αυτός που νομίζουμε και που μπορεί να συγκριθι με το γυναικόκοσμο που κυκλοφορεί

στην Αθήνα το μεσημέρι στην όδο Ερμού και συχνάει σε ώριμένα κέντρα. Στο Παρί-σι ο κόσμος αυτός δεν κυκλο-φορεί ή κυκλοφορεί σε ώρες και σε μέρη που δεν ξέρουν οι έξοι κι' έτσι ουσιαστικά εί-ναι άθεάτος. Άν τύχη όμως και βρεθίτε σ' ένα τέτοιο πε-ριβάλλον τότε θα καταλάβετε γιατί κατέχει η γαλλίδα τα σκήπτρα της γοητείας κομ-φοτήτος και γιατί ή ραπτική, που θέλει να είναι αξία του όνόματός της, λέγεται εδω «Ω — Κούρτ» δηλαδή ύψηλη τέχνη.

Μά το θέμα της μόδας και ειδικώτερα της Παριζιάνας εί-ναι άνεξάντλητο και δεν μπο-ρώ να το τελειώσω σ' ένα μου γράμμα. Πριν κλείσω και για να ίκανοποιήσω την περιέρ-γεια σας θα σας πω ότι αν θέλετε να όητε πραγματικά κομψές γυναίκες στο Παρίσι, θα τις όητε το μεσημέρι στην όδο Φωμπούρ Σαιντ - Ονορέ να κατοφθούν με τα ίδια.

κπητα αυτόκινήτά τους και να μπαίνουν στις περιφέρειες εκεί «μπουτίκ» για ν' αγοράσουν ή να κυτάξουν τις τελευταίες «κρεασιόν» της γοητείας άμ-φιέσεως. Επίσης σε μέρες που δεν βρέχει θα όητε τον κύκλο αυτόν στο δάσος της Βουλώ-νης και πιο πολύ στα εκεί κομψότατα «καφέ». Κι' άλλοι φυσικά αλλά εκεί, πρέπει να είσαστε προσεκτικημένη.

Και κάτι άλλο. Το «φιλο-καλείν μετ' ευτέλειας» της άρ-χαίας Αθήνας θα το όητε παν-τού στο Παρίσι και έκτιμάται ιδιαιτέρως από τους Γάλλους. Ένα τέτοιο, λοιπόν, ευτέλες μιμητισμό είναι το «κολιέ μιντι - μινουί», το «κολιέ με-σημέρι - μεσάνυχτα», μια τε-λευταία έμπνευσή του Σ. που τις τελευταίες δημιουργίες του είχα την ευκαιρία να θαυμά-σω πριν λίγες μέρες. Είναι ένα κολλητό στο λαιμό «κο-λιέ», με άνομιες σε πάχος και σε μέγεθος πλάκες «σε-ραμική» με μοντέρνα σχέδια.

Η μια πλευρά των «σεραμική» έχει άνοιχτά χρώματα — ρόξ, ζάντ, τουρκουάζ, άνοιχτό κίτρι-νο κ.λ.π. — και προορίζεται για την ήμερα. Η άλλη πλευ-ρά έχει χρώματα «διαφρηστι-κά» όπως λέγονται στην Α-θήνα, δηλαδή φωσφορίζοντα, που γίνονται έντονα με τα φω-τά της νύκτας. Μ' ένα, λοι-πόν, «κολιέ» μπορεί να συνο-δεύη μια κομψή γυναίκα τόσο ένα πρωινό φορέμα της όσο και μια έραυδη της τουαλέ-τας. Σ' αν έμπνευσ και σαν συνδυασμός ή αντίσει χρωμά-των ήταν κάτι θαυμάσιο.

Όλα τα δώρα αξίας που προέρχονται από τις δύο οικογένεις (κοσμήματα, έπι-πλα, γούνες) έπιστρέφονται άμέσως. Η νέα στέλνει στον πρώην άοραδωνιστικό της το δαχτυλίδι των άοραδώνων. Οι φω-τογραφίες σ' όζονται. Τέλος, στέλνουν δυο λέξεις στους στενούς συγγενείς και τους πολύ φίλους για να τους άναγγείλουν τη διάλυση των άοραδώνων τους και να τους παρακαλέσουν να το άνοικνωσουν και στα περιβάλλον τους.

Μια Αθηναία

ΤΑ ΔΩΡΑ

ΤΩΝ ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ

ΠΩΣ ΚΑΙ ΤΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ

Π ΟΛΛΟΙ μ'ας ρωτούν γύρω από το θέ-μα των δώρων των άραδώνων: τί πρέπει να προσφέρουν; Πότε είναι ή πιο κατάλληλη στιγμή; Είναι άπαραίτητο να κάνουν ένα δώρο σε περίπτωση άρα-δώνων; Κάνει να προσφέρουν λουλούδια και, αν ναι, τί χρώμα πρέπει να έχουν; Έπειδή μιλάμε για τα λουλούδια, σας λέμε άμέσως ότι δεν έχετε καμμία ύπο-χρέωση να στείλετε άνοδόςμη ή καλήθι λουλούδια, ακόμη κι' αν έστε καλέςμηνη στη δεξίωσι των άραδώνων. Άλλα μπο-ρούμε να σας διαβεβαιώσουμε ότι αυτή ή χειρονομία δείχνει λεπτότητα και προξε-νεί πάντα ευχαρίστησι! Το μπορείτε σας μπορεί να είναι από άσπρα λουλούδια, ά-πο ρόξ ή και τα δύο μαζί.

Το να προσφέρετε ένα δώρο στους άρ-ραδώνες, είναι συζητήσιμο. Βέβαια, δεν είναι άπαραγορευμένο ή ντεμοντέ να στείλε-τε ένα δώρο σ' αυτή την περίπτωση, αλλά μόνον όταν πρόκειται για συγγενείς ή φί-λους και το δώρο δεν είναι μεγάλης αξί-ας (δάρξο για λουλούδια, ένα πορτατίφ έ-να καθράκι κτλ.). Στην πραγματικότητα, ή προσφορά ενός δώρου σε άραδώνες, έκτος του ότι ύποχρεώνει σε καλύτερα δώ-ρο στο γάμο, μπορεί να δημιουργήση και λεπτό ζήτημα στους άραδωνισμένους αν δεν είχαν την πρόθεσι να σας καλέσουν στο γάμο τους!

Το δώρο του γάμου έχει σκοπό να βοη-θήση στη δημιουργία του νέου νοικοκυριού. Ποιός θα προσφέρει αυτό το δώρο; Όλοι οι συγγενείς, στενοί ή μακρυνοί, οι φίλοι, ακόμη κι' οι γνωστοί σε ώρισμένες περι-πτώσεις που έχουν κάποια ύποχρέωση, οι έρωσυχικός άνώτεροι στο γράφείο, οι συ-νάδελφοι των άραδωνισμένων, κ. ά. Συ-νέπως οι συνάδελφοι κάνουν ένα δώρο ό-λοι μαζί.

Όσο μπορείτε, πρέπει ν' άποφύγετε να στείλετε ή να πάτε το δώρο σας την ήμερα της τελετής που όλοι είναι πολύ άπσυχολημένοι και συγκινημένοι. Συνη-θώς τότε οι κάρτες ύπερδύνονται και συγ-χέονται οι δωρητές. Γι' αυτό πρέπει να το στείλετε λίγες μέρες πριν.

Τί δώρα προσφέρονται; Είναι φυσικό οι φίλες της νύφης να διαλέξουν ένα γυ-ναϊκό αντικείμενο, κάτι άποκλειστικά για εκείνη, ενώ οι φίλοι του γαμπρού θα προ-τιμήσουν να του προσφέρουν κάτι προσω-πικό. Οι συγγενείς ή οι φίλοι των γονέ-ων θα έχουν την έκλογη μεταξύ των δια-φόρων αντικειμένων που θα βοηθήσουν στην δημιουργία του καινούργιου σπιτιού. Οι πολύ φίλοι μπορούν να στείλουν ένα χρήσιμο δώρο: ηλεκτρικό σίδερο, μια χύ-τρα άτμού, ένα ηλεκτρικό μάτι ή ακόμη κι' ένα χρηματικό ποσό, ύπό τον όρον ό-μως αυτό το τελευταίο να είναι άρκετά ά-ξιοσέδωστο.

Τώρα τελευταίως οι μνηστευμένοι κά-νουν έναν κατάλογο με όλα τα πράγματα που έχουν άνάγκη, από το πιο μικρό ως το πιο μεγάλο και τον παρουσιάζουν σ' αυτούς που κάνουν την έρώτησι: «Τί θα μπορούσαμε να σας δωρήσουμε που να σας ευχαρίστηση;» ώστε ο μέλλων δωρη-τής να κάνει εύκολα την έκλογή του.

Τί θα γίνη όμως αν διαλυθού η άρ-ραδώνες, ενώ στο μεταξύ έχουν στολή ώ-ρισμένα δώρα; Πρέπει να έπιστραφούν ά-μέσως στον άποστολέα και μόνον αν αυ-τός δεν τα δεχθί, θα τα κρατήση ο νέος ή η νέα άνάλογα με το πρόσωπο που τα έστειλε.

Όλα τα δώρα αξίας που προέρχονται από τις δύο οικογένεις (κοσμήματα, έπι-πλα, γούνες) έπιστρέφονται άμέσως. Η νέα στέλνει στον πρώην άοραδωνιστικό της το δαχτυλίδι των άοραδώνων. Οι φω-τογραφίες σ' όζονται. Τέλος, στέλνουν δυο λέξεις στους στενούς συγγενείς και τους πολύ φίλους για να τους άναγγείλουν τη διάλυση των άοραδώνων τους και να τους παρακαλέσουν να το άνοικνωσουν και στα περιβάλλον τους.

ΓΙΑ ΠΑΡΤΥ ΚΑΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ έχει πολλές γιορτές και τα πάρτυ είναι ευχάριστα τα δροσερά βράδια του. Έτοιμάστε ένα φρέσκο φόρεμα για μια τέτοια χαρούμενη ώρα τώρα που δεν αρχίσατε ακόμη τα χειμωνιάτικα ψώνια σας.

1 Φούστα πλισέ από μαύρη μουσελίνα ή ζωρζέτα. Μπλουζάκι ζωηρόχρωμο ντεκολτέ με φαρδειά ζωνούλα.

2 Φόρεμα έξωμο από βαμβάκι με βελούδο με ζωηρόχρωμη σατέν ζώνη. Κορσάζ εφαρμοστό. Φούστα φαρδειά.

3 Κοκταίηλ έξωμο φόρεμα από νταντέλα. Ζώνη στενή από σατέν στον ίδιο χρωματισμό του φουρό.

4 Τουαλέτα κοκταίηλ από σατέν ντυσές, έξωμη. Στο ντεκολτέ έχει μια φάσα αν φόρμ. Από τα δυο πλάγια ξεκινά μια φαρδειά ζώνη

που ντραπάρει και δίνει εμπρός. Φούστα φαρδειά, πιέτες άσπαιστές

5 Τουαλετίτσα από μουσελίνα. Στο ντεκολτέ περνά κορδέλα, σχηματίζει σουρίτσα και δίνει. Η φούστα είναι διπλή και πολύ κρύα. Η από πάνω φουστίτσα είναι προσθετή,

ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ: Ο πλούσιος φοιτητής της «Καλούμπια» Σάντυ Γκρόντμαν παραμερίζει στην καρδιά της Νεοφωκίας. Έθραι-σπούλας Μάρτζορ Μορνινγκσταρ τον φτωχό και τίμιο Τζωρτζ Ντράμπερ.

Η Μάρτζορ, που έχει φιλοδοξία να γίνει ηθοποιός, με όνομα Μορνινγκσταρ (Πρωινό Αστέρι), θα παίξει το ρόλο του Μικάδου στην ομώνυμη όπερέτα, που 'ανέβασε ο θεατρικός σύλλογος του κολλεγίου της. Η «ένδυματολόγος» του κολλεγίου Μάρσα Ζελένκο, μια άσχημη, αλλά ζωηρή κι έξυπνη κοπέλλα, γίνεται φίλη της και τη γνωρίζει στην οικογένειά της. Η μητέρα της είναι πιανίστρια, κι ο πατέρας της μπασίστ, άνεργος και φιλόσοφος.

6ον Ο μεγάλος θόρυβος, κούραζε τη Μάρτζορ, αλλά, προς μεγάλη της έκπληξη, η μουσική αυτή της έδινε κάποια ευχαρίστηση. Θεωρούσε πάντα τον Μπάχ σαν έναν ψυχρό συνθέτη, αλλά 'ανακάλυψε τώρα σ' αυτόν, ή νόμιζε πως ανακάλυψε, στιγμές πάθους, μελωδία και μεγάλη αρχιτεκτονική. Δυσπιστούσε όμως για την κρίση της. Της ήταν δύσκολο να είναι σίγουρη για κάτι, τη στιγμή που τ' αυτή της δούζαν κι είχε την εντύπωση πως το κεφάλι της 'α-

ΜΑΡΤΖΟΡΥ ΜΟΡΝΙΝΓΚΣΤΑΡ

ΕΝΑ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΧΕΡΜΑΝ ΓΟΥΚ

νοίγει στα δύο...

Η κυρία Ζελένκο άνασκηώθηκε λιγάκι απ' το σκαμνί του πιάνου, σήκωσε τα χέρια της πάνω απ' το κεφάλι της, και χτύπησε μια έκκωφαντική συγχορδία. Η αφρικανική μάσκα κουνήθηκε κι έπεσε απ' τον τοίχο. Εκείνη τη στιγμή χτύπησε και το κουδούνι της πόρτας.

— Ω, Θεέ μου, σταμάτησε, Τόνια, θα είναι ο Άγγελος του Θανάτου, είπε ο κύριος Ζελένκο.

Πήγε στην πόρτα, φωνάζοντας:

— Ναί; 'Απ' έξω, μια διαπεραστική φωνή άρχισε να φωνάζει θυμωμένα γαλλικά. 'Εκείνος απάντησε στην ίδια γλώσσα με τον ίδιο θυμό, και, για ένα λεπτό, η συζήτηση συνεχίστηκε μέσ' απ' την κλειστή πόρτα. 'Επειτα, η διαπεραστική φωνή απομακρύνθηκε.

— Φαίνεται δραχή, απόψε, είπε η κυρία Ζελένκο.

Ο κύριος Ζελένκο χαμογέλασε στη Μάρτζορ.

— Μένει στην άλλη άκρη του διαδρόμου. Είναι Γαλλίδα, και θάναι ασφαλώς όγδονταπέντε χρονών, αλλά στέκει καλά. Την είδα ν' ανεβάζει μονάχη της στη σκάλα μια πέτσινη πολυθρόνα. Δεν τρώει παρά κουάκερ και πηχτό γάλα, και διαβάει τις παλιές εφημερίδες των άλλων ένοικιαστών. Στοιχηματίζω πως είναι εκατομμυριούχα...

— Ω, Άλεις, μη λες βλακείες, ο Άγγελος δεν είναι ένα κατομμυριούχος, είπε η Μάρσα.

— Άκουσε, μωρό μου, την έπιασα μια φορά να διαβάζει προσεχτικά την οικονομική

λίθα μιας εφημερίδας που είχαμε πετάξει, και συζητήσαμε μαζί για χρηματιστηριακά ζητήματα. Η γυναίκα αυτή γνώριζε όλες τις εταιρείες που έχουν μοιράσει μερίσματα στα πέντε τελευταία χρόνια. Τα έβλεπα αυτά τα πρόγματά, και μπορού να πω... ός είναι έπειρος και... ός δέ, είσαι!

Ξανακρέμασε την αφρικανική μάσκα στη θέση της, και πήρε μια παλαδάκι που κρεμόταν δίπλα της.

— Λοιπόν, μπορούμε τώρα ν' ακούσουμε και λίγη πολιτισμένη μουσική... 'Αν πίνουμε ένα μικρό ποτηράκι τσέρεν, Τόνια;

Η κυρία Ζελένκο εξαφανίστηκε σ' ένα άλλο δωμάτιο και ξαναγύρισε κρατώντας στο ένα χέρι μια μπουκάλια και στο άλλο μια μεγάλη φωτογραφία, που έδωσε στη Μάρτζορ.

— Θα την έχεις δη στη σκηνή, ασφαλώς, είπε αδιάφορα.

Ήταν μια φωτογραφία της Γεοτρουδής Λώρενς, άσπαισμένη «στην Τόνια Ζελένκο, την θεία πιανίστρια».

— Άλεις, Άλεις, σταμάτα, έχω μια θαυμάσια ιδέα! Τόνια, ξέρεις τη μουσική του «Μικάδου» δεν είν' έτσι;

— Ω, είναι χρόνια που δεν την έχω παίξει, ασφαλώς όμως... 'Εμπρός! Η Μάρτζορ Μορνινγκσταρ θα τραγουδήσει το μεγάλο τραγούδι του έρωτος.

— Θαυμάσια, είπε ο πατέρας, που ακούμπησε την μπαλαλάικα κι έβαλε λίγο ακόμα τσέρεν στο ποτήρι του. Η Μάρσα δοκίμασε να σηκώσει απ' την πολυθρόνα της τη Μάρτζορ, που φώναζε «όχι» τρομαγμένη. 'Αλλά η κυρία Ζελένκο ήταν κιόλας στο πιάνο, και προσπαθούσε να θυμηθεί τις νότες του «Μικάδου».

— 'Εμπρός! είπε η Μάρσα. 'Απόψε, είναι μια αληθινή πρεμιέρα! Μην ξεχνάς τίποτα απ' όσα σου είπα... 'Η κυρία Ζελένκο άρχισε να παίζει το σκοπό με δύναμη και μεγαλοπρέπεια. Η Μάρτζορ δεν είχε καθόλου χώρο για να κάνει τα πηδήματά της, αλλά έκανε ό,τι μπορούσε. 'Όταν τελείωσε το νούμερό της, ο Ζελένκο χροοκρότησαν μ' ένθουσιασμό.

— Μα είναι μια νέα Γεοτρουδία Λώρενς αναπάνωσε η κυρία Ζελένκο. 'Αλήθεια, νομίζω πως ξαναβλέπω τη Γεοτρουδία. 'Η στάσι του κεφαλιού της, τα βλέμματά της...

— Θάχης κερδίζει ένα εκατομμύριο δολάρια πριν ακόμα φτάσει στα τριάντα, μωρό μου, είπε ο κύριος Ζελένκο. Τότε, έαθης να με δώσεις για να στα τοποθετήσω! Μην κάνης σαν τους άλλους άσπαιστές που πεθαίνουν στην ψάθα...

— Σας το είχα πη πως είναι θαυμάσια, είπε η Μάρσα, παίρνοντας το μπουκάλι με το λικέρ.

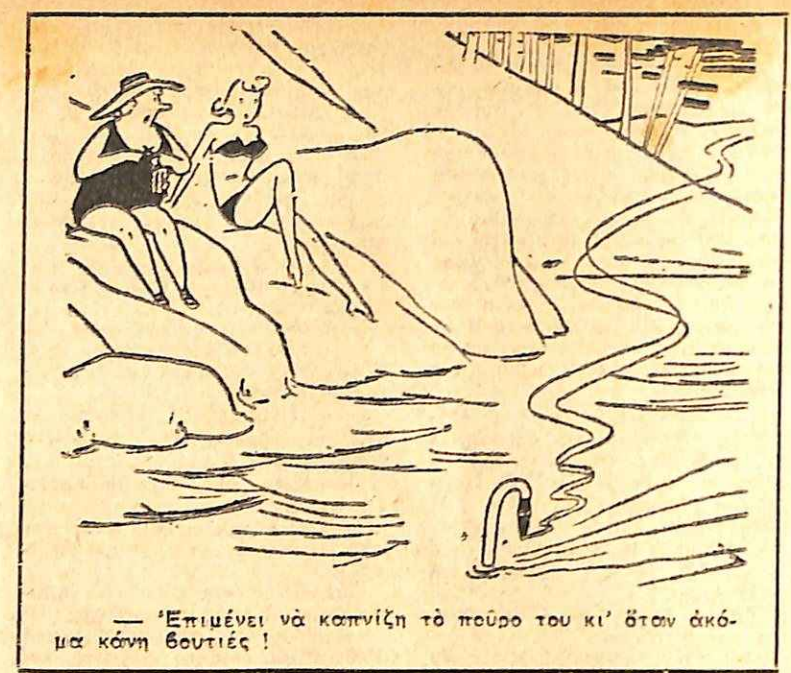
— 'Εμπρός, ός πιούμε τώρα για το καινούριο αστέρι!

■ Η κ. Ζελένκο χτύπησε μια συγχορδία... (Εικ. 'Αλ. Κοντόπουλου)

20

— "Οχι μόνο αυτοί, είπε η μητέρα, ρίχνοντας ένα άγριο βλέμμα στην κόρη της. — Μαμά! Μαμά, προσκάλεσε τους Γκόλντστον. — Και γιατί όχι; Είναι φίλοι μου, στο κάτω-κάτω... — Μήπως είναι κι' ο Σάντυ δικός σου φίλος; — Και γιατί δε θαπρεπε να καλέσω το Σάντυ; Έχεις μισή ώρα μαζί του; — Ω, Θεέ μου! φώναξε η Μάρτζορι, πέφτοντας σε μία πολυθρόνα κοντά στο παράθυρο με τη μύτη κολλημένη στο τζάμι. — Οί Γκόλντστον κι' η οικογένειά... Έ, λοιπόν, να που κανονίζονται όλα! — Η κυρία Μόργκενστερν άκούμπησε απότομα τα φλυτζάνια που κρατούσε. — Οί πιο έκλεκτοι άνθρωποι θα είναι σ' αυτό το τραπέζι! Οί Γκόλντστον, ο τραπέζι της του πατέρα σου Μπίλ Κόνελυ κι' η γυναίκα του, ο Τζόρτζ, έσύ, κι' οί Ρόμπινσον της Φιλανδελφείας. Αυτό που με στενοχωρεί... — Οί Ρόμπινσον; Οί γονείς της μικρής φίλης του Σήθ; — Ναι, οί Ρόμπινσον. — Αγαπών πολύ τον Σήθ, και μάς αγαπούν και μάς έπίσης, τον πατέρα σου κι' έμένα, όσο άστειο κι' αν σου φαίνεται και παρ' όλο που έχουν καμιά ελκυστική άκίνητη στη Φιλανδελφεία. — Αν ντρέπεσαι για την οικογένειά σου, Μάρτζορι, έγω δεν ντρέπομαι! Θα δούμε ποιος άπ' τους δυό μας είναι ανώτερος! — Η Μάρτζορι βασάνιστηκε δολιχίως μερες με την ιδέα πως θα καθόταν σ' όλη τη διάρκεια του γεύματος του μπαρ μίτσας στο ίδιο τραπέζι με τους Γκόλντστον, και στο τέλος έμπιστευθηκε τις άνησυχίες της στη Μάρσα. — Η χοντρή κοπέλλα φάνηκε περισσότερο να διασκεδάζει παρά ν' άνησυχί με την ιδέα. — Φυσικά, δεν ξεκινάμε άπ' την ιδέα άποψι, της έειπε. Δεν μ' ενδιαφέρει καθόλου για την εντύπωση που θα κάνει στους Γκόλντστον. Είμαι εναντίον αυτού του γάμου. — Ίσως αλλάξω γνώμη όταν θα δω τον Σάντυ. Άλλά ως τώρα... — Μάρσα, το ξέρεις πως δεν πρόκειται για το γάμο, αλλά... βλέπεις, αγαπάω αληθινά πολύ τον Σάντυ... και καμιά φορά είναι τόσο φωνακλάδες στην οικογένειά μου... — Γλυκειά μου, κι' οί Γκόλντστον έχουν οικογένεια. Όλος ο κόσμος έχει. Πραγματικά, άναρωτιέται κανείς γιατί οί οικογένειες είναι πάντα μία τέτοια συλλογή από σκιαχτρα... Είναι ένα από τα μυστήρια του κόσμου τούτου... Άλλά δε βλέπω κανένα πρόβλημα σ' αυτό, αγάπη μου. — Παντοδύναμε Κύριε, δε βρίσκεις πως χρειάζεται θράσος για να παρασύρω με τους άνθρώπους που μόλις γνωρίζω — και που συμβαίνει να είναι έκατομμυριούχοι — στους κόλπους της οικογένειας, μαζί με τον άμορφο γυιό τους — είναι άφρονες, πιστεύω με — και για να κερφωθώ στο τραπέζι μαζί τους όλο το βράδυ, κάτω άπ' τα βλέμματα των θεών; Μου φαίνεται πως, μετά άπ' αυτό, δε μένει παρά ν' αναγγελλώ τους άπορροβώνες, και δε νομίζω πως οί γονείς του Σάντυ θα ένθουσια-

— Έπιμένει να καπνίζει το πούρο του κι' όταν ακόμα κάνει βουτιές!

στούν μ' αυτή την τακτική της βίας... χωρίς ν' άναφέρω τον ίδιο τον Σάντυ! — Φλυσησαν λιγάκι άκόμα, κι' η Μάρσα πρότεινε στη Μάρτζορι να καλέσει τον Τζώρτζ στο μπαρ — μίτσας. — Η Μάρσα του θάφερε σε άμνηστία την οικογένειά και θα έξουδενότανε τη δυσπιστία των Γκόλντστον. — Ο Τζώρτζ θάπαιρνε τέτοιο ύφος ιδιοκτήτη, που ήταν ζήτημα αν ο Σάντυ θάχρη την τύχη να χορέψη δυό χορούς με τη Μάρτζορι όλο το βράδυ. — Η Μάρτζορι σκέφθηκε την ιδέα και τη βρήκε σπουδαία. — Έστειλε την ίδια μέρα κιάλας στον Τζώρτζ μία τυπωμένη πρόσκληση, προσθέτοντας στο πίσω μέρος με το χέρι της μερικά άφρα λόγια, με τα άποια τον παρακαλούσαν να τη δεχτεί. — Προτίμησε να γράφει παρά να τηλεφωνήσει, γιατί τότε πράγματα δεν πηγαιναν πολύ καλά τον τελευταίο καιρό άνάμεσα σ' αυτήν και στο Τζώρτζ. — Η τελευταία τους συνάντηση είχε τελειώσει με μία μεγάλη λογομαχία στο μπροστινό κάθισμα της «Πηνελόπης». — Ο Τζώρτζ την είχε φάει να του πη τι κακό της είχε κάνει, τί την είχε πληγώσει, τί μπορούσε να κάνει ώστε να γίνουν τα πράγματα όπως πριν. — Σ' αυτές τις κλασικές ερωτήσεις, η Μάρτζορι δεν είχε, φυσικά, βοή καμιά καινούργια άπάντησι... * — Μία βδομάδα πέρασε, έπειτα μία άλλη, έπειτα μία τρίτη... Καμιά άπάντησι άπ' τον Τζώρτζ! — Η Μάρτζορι άναρωτιόταν μήπως το γράμμα της παράπεσε, και δυό-τρεις φορές παρά λίγο να του τηλεφωνήσει. — Ήταν πολύ εύχαριστημένη που δεν το είχε κάνει όταν έτασε, τέλος, η άπάντησι του. Τη βρήκε στην κάμαρά της, άπάντα στο γραφείο της, γυρισμένη από μία δοκιμή. — Ο φακέλλος ήταν άρκετά παχύς. — Άπ' την πρώτη παράγραφο που διάβασε, έπεσε άπάντα στο κρεβάτι της και διάβασε μονορούφι και το υπόλοιπο γράμμα. — Ήταν ο ίδιος γνωστός γραφικός χαρακτήρας, από το ίδιο πράσινο μελάνι, άλλά σ' αυτά που διάβασε ήταν παράξενα και την άνασταύωσαν. Δε θάρχόταν στο μπαρ

IX. Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΞΙΩΣΙ

— Άπ' όλα αυτά, ήταν παράξενα έντυπωσιακή η στιγμή όταν ο Σήθ στάθηκε όρθος μπροστά στην «Αγία Άψίδα», τυλιγμένος στο καινούργιο σαλι του της ποσειδέας από κοκκίνο κι' άσπρο μεταξωτό. Ψάλλοντας ένα άπόσπασμα της Πεντάτευχου. — Η συναγωγή ήταν γεμάτη. Βασίλευε σιωπή. — Η Μάρτζορι, από κακή θέλησι, κι' ίσως κιάλας από κάποιο μαζοχισμό, καθόταν στο βάθος. — Η μητέρα της είχε προσπαθήσει να την πείσει να κάτσει με την οικογένεια στον πρώτο πάγκο, αλλά εκείνη είχε άρνηθι, λέγοντας πως θάμενε πίσω για να υποδέχεται τους φίλους ή τους καθυστερημένους συγγενείς. — Η φωνή του Σήθ άκούγόταν καθαρά πάνω άπ' τις σειρές των καλεσμένων. — Ήταν μία προοδευτική συναγωγή, κι' έτσι άντρες και γυναίκες κάθονταν άνακατεμένοι. — Όταν έμεναν στο Μπρόνξ, η Μάρτζορι μιλούσε εναντίον της συνθητικής διαχωρίσμου των φύλων. — Στον είκοστόν αιώνα, έλεγε, οί γυναίκες δεν έπρεπε να θεωρούνται πολίται δεύτερης τάξεως. Αυτός ήταν ένας άπ' τους λόγους που οί γονείς της είχαν αποφασίσει να διαλέξουν μία προοδευτική συναγωγή όταν ήρθαν να εγκατασταθούν στο Μανχάτταν. — Ένας άλλος κι' ίσως πιο ισχυρός λόγος ήταν η έπιθυμία τους ν' άνέκυον κοινοτικά. — Οί πιο πλούσιοι Έβραίοι άνήκον στη μεταρρυθμιστική θρησκεία, αλλά οί Μόργκενστερν δεν ήταν έτοιμοι να κάνουν ένα τόσο μεγάλο βήμα, να προσευχούνται με έσκαπαστο κεφάλι, να καπνίζουν το Σάββατο και να τρώνε χοιρινό. — Η προοδευτική συναγωγή ήταν ένας ευχάριστος μέσος όρος, με το όργανό της, το άνακάτωμα των φύλων, τις συντομες προσευχές, τα μακρά κηρύγματα στην αγγλική, και τον νεαρό ραββίνο με τη μαύρη ρόμπα του, που έμοιαζε με πάστορα. — Η αλήθεια ήταν πως ο κύριος Μόργκενστερν δεν αισθανόταν εκεί πολύ άνετα. — Πότε, πότε έλεγε γκρινιαζοντας πως, άφου ο «Αβραάμ Λινκολν» είχε γεννηθεί, ένας «Αμερικανός ραββίνος θα μπορούσε νάχη κι' αυτός. — Κι' όταν ήθελε να προσευχηθι για τη μνήμη του πατέρα του, πήγαινε πάντα κρυφά σε μία παλιά συναγωγή που βρισκόταν σ' ένα μικρό δρομάκι, γιατί ίσως ένιωθε πως αυτός ήταν ο μόνος τρόπος λατρείας που λογαριάζόταν πραγματικά για το Θεό και για την ψυχή του πατέρα του. Για να έχη μάλιστα ήσυχη τη συνειδήσι του, πλήρωνε συνδρομή και στις δυό εκκλησίες. — Όσο για τη Μάρτζορι, έκενιν δεν είχε και μεγάλη ύποληψι για τη θρησκεία, σ' όποια έκκλησία κι' αν της παρουσιαζόταν. — Έδρασε πως ήταν ένα σύνολο από παράλγες προλήψεις, που, ως ένα άρισμένο σημείο, έπινούσε η μητέρα της για να τη βασανίζει. — Οί γονείς της κατόρθωναν να την παρασύρουν στο ναό πότε-πότε την Παρασκευή, όταν είχε έλεύθερο το βράδυ της, άλλά αυτό γινόταν πάντα με πολλές διαμαρτυρίες της. — Η Μάρτζορι λυπούσε άθελό

της πολύ τον πατέρα της, ψηθιζοντας ένα σωρό κρίσεις για το νεαρό ραββίνο, που μιλούσε με μία άωραία καλλιέργημένη φωνή για έπίκαιρα περιδικά και μυθιστορήματα όσο και για τη Βίβλο. — Ο πατέρας της νόμιζε πως αυτό το κήρυγμα θα ταίριαζε στην κόρη του, αν όχι στον ίδιο. Άλλά η Μάρτζορι ήταν όλο κοροϊδεία και περιφρόνησι. — Μα σήμερα, παρά τη θέλησι της, η Μάρτζορι ένιωσε να την καταλαμβάνει δέος ενώ η φωνή του άδελφού της γεμίζει το όλο του ναού, προσφέροντας τις παλιές, πολλές χιλιάδων χρόνων λέξεις, με μία παραξενη μελωδία που έδινε άπ' το βάθος των αιώνων. — Ο Σήθ έξακολουθούσε να ψάλλει, με ήρεμη και βραχνή φωνή, κι' ήρθε στο νου της Μάρτζορι πως ίσως να ύπρχε κάποιο νόημα στην παλιά συνήθεια να χωρίζουν τους άντρες άπ' τις γυναίκες, γιατί αυτή ήταν μία κατ' έξοχην άντρική θρησκεία. — Ο Σήθ γινόταν άντρας σήμερα — αυτό σήμαινε όλη η τελετή... — Όταν ο Σήθ σκόνταψε σε μία λέξη και σταμάτησε στη μέση, της Μάρτζορι της κόπηκε η άνασα. Πέρασε ένα λεπτό άρειάσι σιωπής. — Ο Σήθ κύτταξε στραβά το βιβλίο, κι' ένας ψιθύρος άκούστηκε στην αίθουσα. — Έπειτα ο Σήθ έξανασήκωσε τα μάτια, χαμογέλασε προς την κατεύθυνσι των γονιών του, και, ήρεμα, έξαγόρησε να ψάλλει. — Η Μάρτζορι άκούσε μία γυναίκα να λέη: «Είναι καλό άγόρι.» Της ήρθε να φιλήσει το μικρό της άδελφό. — Η ζήλεια της είχε έξαφανιστεί μέσα σ' ένα κύμα τρυφερότητας. — Αγαπούσε αυτό το μικρό με τις ξανθές μπούκλες και τα μεγάλα μάτια, που άπομακρύνονταν τώρα με τους ήχους του μονότονου τραγουδιού, σά να τον έπαιρνε ένα πλοίο. Στην πραγματικότητα, δεν ήταν σήμερα μόνο που μεγάλωσε, άλλά η Μάρτζορι το καταλάβαινε για πρώτη φορά — είχε το συναίσθημα πως ο χρόνος έπαιρνε το μικρό της άδελφό για πάντα... — Άγοτερα, στην αίθουσα δελώσαν τον ναού, ένα πλήθος άγορίων προσπέρασε τη Μάρτζορι. Φώναζαν κι' έσπρωγχαν το ένα τ' άλλο, κρατώντας σαντούιτς και μπουκάλες με σόδα. — Άνάμεσά τους ήταν κι' ο Σήθ, κατακόκκινος και με μάτια που έλαμπαν, φορτωμένος με δώρα που ήταν τυλιγμένα σε ζωηρόχρωμα χαρτιά και δεμένα μ' άσημένιες κορδέλες. — Η Μάρτζορι παραμέρισε τ' άλλα παιδιά και, άγκυλιάζοντας τον άπ' το λαιμό, τον φίλησε στο μάγουλο. — «Ήσουν θαυμάσιος, Σήθ! Θαυμάσιος! Ήσουν τόσο περήφανη για σένα! — Ένα ζεστό χαμόγελο εύγλωσσών φάνηκε στο ξανασμένο πρόσωπο του παιδιού. — Τα κατάφερα καλά, Μάρτζο; Άλήθεια; — Ήσουν τέλειος, πιστέμε με, τέλειος. — Σ' αγαπάω, έειπε ο Σήθ. — Αυτή η έξομολόγησι έγινε με το πιο ήρεμο ύφος, κι' άκούθηκε ένα φιλή στο στόμα, που άσπασε τη Μάρτζορι σαστισμένη, ενώ τ' άλλα παιδιά τραβούσαν τον Σήθ μαζί τους και γελούσαν με το σημάδι που είχε άφήσει το κοκκινάδι

της άδελφής του στο μάγουλό του. — Η Μάρτζορι άνοιξε πέραςμα μέσ' άπ' το πλήθος ως τον μπουφέ, αλλά τίποτα δεν της κίνησε την έπιθυμία να φάη. — Πάνω στο μεγάλο τραπέζι ύπρχε κρύα γαλοπούλα, μοσχάρι, γλώσσα, σαλάτα πουλιού, σαλάτα με τόνο, μισή δωδεκάδα από διάφορα είδη ψαρικών, σαλάτες φρούτων, όλα τα είδη των λαχανικών, ψωμί, και γλυκά. — Εκείνη ήταν πάρα πολύ συγκινημένη για να φάη. — Οί καλεσμένοι, άπασχολημένοι στο να τμήσουν τον μπουφέ, δεν την πρόσεχαν. — Κατευθύθηκε προς το μπαρ και, ενώ έπινε με μικρές γουλιές ούισκυ με νερό, κύτταξε άνοιροπόλα να έξαφανίζονται χίλια δολάρια φαγητών και πιστών... — Αυτό το μεσημεριανό γεύμα ήταν ένα παλιό έβραϊκό έθιμο, που λεγόταν «εϋλογία του κρασιού», και που υποχρέωνε τους γονείς του μικρού άγοριού να σερβίρουν σ' ένα μπαρ — μίτσας κρασί σ' όλους τους πιστούς. — Στις Ήνωμένες Πολιτείες, αυτό το έθιμο είχε μεταβληθι σ' ένα μεσημεριανό γεύμα, που δεν ήταν καθόλου καλύτερο άπ' το κύριο δείπνο, που δινόταν μετά την δύσι του ήλιου. — Η «εϋλογία του κρασιού» έπαιζε μία πολύ μικρό ρόλο, άλλά είχαν διατηρήσει το όνομα. — Ο μπουφές των Μόργκενστερν ήταν υπερβολικά πλούσιος για το μικρό άριθμό των συγγενών και των φίλων. — Άλλά αυτό δε δημιούργουσε κανένα πρόβλημα: Άλλα Σάββατα, μπορούσε κανείς να διημόνε τέσσερις ή πέντε σειρές πιστών, άλλά όταν ύπρχε ένα μπαρ — μίτσας, ο Οίκος του Θεού ήταν πολύ σπάνια άδειος. — Η Μάρτζορι είχε κιάλας παρατηρήσει αυτό το φαινόμε-

νο στις παλιές αλληλογράμεις του Μπρόνξ. — Άπ' την άλλη άκρη της αίθουσας, άκούγοντας ένας εύθυμος θόρυβος. — Η Μάρτζορι άδειασε το ποτήρι της, διέσχιζε την αίθουσα και δρέθηκε μπροστά σ' όλη την οικογένεια: Θείες, θείοι και ξαδέλφια ήταν συγκεντρωμένοι σε μία γωνιά και τραγουδούσαν ένα παλιό έβραϊκό τραγούδι, που τους θυμίζει την παιδική ηλικία τους, και που το συνώδεσαν χτυπώντας χέρια και πόδια. — Είχαν σχηματίσει έναν κύκλο, και στο κέντρο του χόρευε ο Σαμψών — Άρσών με το θείο Σμουλκα. — Ο Σμουλκα ήταν φαλακρός, το άνάστημά του δεν ξεπερνούσε το ένα-μίσυ μέτρο κι' ήταν μαρμαίνος άπ' τη σκληρή ζωή που είχε κάνει μέσα στο καμινι ένοος πλυντηρίου. — Ήταν πολύ άδύνατος συγχροεντής για τον Σαμψών — Άρσών. — Οί δυό θείοι, με τα μπράτσα άνοιγμένα σά φτερά περιστεριού, έκαναν ένα σωρό κωμικά δρήματα, και, πότε — πότε, ο Σμουλκα, κρεμασμένος στο δυνατό μπράτσο του Σαμψών — Άρσών, σήκωνε και τα δυό του πόδια στον άέρα. — Ο Σαμψών — Άρσών κρατούσε με το ένα χέρι μία μπουκάλια του ούισκυ και, με τ' άλλο ένα πόδι γάλου. — Όταν είδε τη Μάρτζορι, το πρόσωπό του φωτίστηκε: — Μάρτζορι! Χαλλό! Μότζερυ! Σμουλκα, φύγε τώρα, δεν σε χρειάζομαι πιά! — Με μία σπρωξιά, έστειλε τον Σμουλκα στη σειρά των θεατών και, χωρίς ν' άφήση την μπουκάλια, ούτε και το πόδι του γάλου, άπλωσε δυό παχουλά δάχτυλα προς το μέρος της Μάρτζορι. — Ένα χορό προς τιμήν του Σήθ, Μότζερυ; — Άκούστηκαν γέλια και ζητωκραυγές. — Ο Σαμψών — Άρ-

σών ήταν άκατανίκητος, κι' η Μάρτζορι άσπασε να την παρασύρει στην πίστα. — Ο Σαμψών — Άρσών δεν την έκανε να σπαιοφυρίζη σαν τον Σμουλκα. — Άμέσως, άρχισε να χορεύει με σωστά δρήματα και με μεγάλη ευγένεια, κι' η Μάρτζορι θυμήθηκε πως έλεγαν ότι ήταν άλλοτε ένας κομψός δανδής. — Η Μάρτζορι είχε μάθει τα δρήματα του χορού στις παλιές γιορτές της οικογένειας άπό τότε που ήταν μικρή, και δε δυσκολευόταν ν' άκούσθι το θείο. — Τα μάτια του Σαμψών — Άρσών έλαμπαν: — Την άλλη φορά, θα είναι για το γάμο σου, έ, Μότζερυ! — Οί στάσεις που έπαιρνε ήταν υπερβολικές, και κουνούσε το παχύ σώμα του με άπίστευτα άστειο τρόπο. — Η Μάρτζορι γελούσε με την καρδιά της ενώ χόρευε. — Ο θείος τη μιμήθηκε, και, πριν προλάβη να καταλάβη τι γινόταν, η Μάρτζορι είδε πως της είχε βάσει στο χέρι το πόδι του γάλου. — Τα ζήτω διπλάσιόθηκαν. — Η Μάρτζορι κούνησε το πόδι κι' άρχισε να χορεύει διαδολεμένα. — Το άστειο διακοούσε κιάλας άρεκέτα δευτεοάλεπτα, όταν η νέα κατάλαβε πως κουνούσε το πόδι του γάλου λίγο πιο πέρα άπ' τη μύτη της κυρίας Μάρσας Γκόλντστον. — Η μητέρα του Σάντυ, που βρισκόταν στην πρώτη σειρά των θεατών, κυττούσε τη Μάρτζορι μέσ' άπ' τα γυαλιά της με τον άσημένιο σκελετό, σαν κανένα ζωό του τσίρκου. — Η Μάρτζορι προσπαθούσε να της χαμογελάσει με άριστο κρατικό χιούμορ, μά ήταν δύσκολο να φέρη το άποτέλεσμα που ήθελε με το πόδι του γάλου στο χέρι και τον τεράστιο γέρο που χοροπηδούσε και δε λάζε γύρω της. — Η κυρία Γκόλντστον της άνταπόδωσε το χαμόγελό της και χάθηκε μέσα στο πλήθος. *

ΜΙΚΡΕΣ ΕΜΠΝΕΥΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΚΑΤΙ ΠΕΡΙ ΓΑΝΤΙΩΝ

Γιατί να είναι τα γάντια σας άψυχα; Μία μπουτίκ της Βιέννης, όνομαστή για την γρωτοτυπία της, σκέφθηκε να τα έμψυχώσει. — Όπως βλέπετε στο σκίτσο, πρόκειται περί γαντιών σπόρ, που φοριούνται πάρα πολύ στη Βιέννη, γιατί είναι πρακτικά.

ΤΑ ΣΛΙΠ — ΣΕΤ

Τα σλιπ — σέτ είναι μία άμερικάνικη μόδα. Τα σκίτσα ένα βλέμμα σ' όλη την αίθουσα.

Είναι πολύ ένδιαφέρον, πολύ ένδιαφέρον. Δεν ύπάρχει άμφιβολία πως όλα είναι καλά φτιαγμένα.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στ' έόμενο.

ΖΑΚΕΤΑ ΓΙΑ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑ

ΑΝ έχουν μόνον οι νεο-ροί και οι νεαρές τις απαιτήσεις τους. Πρέπει να σκεφτούμε και τη γιο-γιά του σπιτιού. Θα της δώσουμε μεγάλη ευχαρί-στησι αν της πλέξουμε αυ-τή τη ζακέτα που είναι σε πολύ μοντέρνα γραμμή. Η μάλλον μόνες τους οι γιο-γιάδες με την πείρα τους και την επιτηδειότητα τους που πολλές φορές ξεπερ-νούν και τις νέες, θα ε-τοιμάσουν τη ζακέτα τους που θα τις στολίζει και θα τις δολεύει.

ΥΛΙΚΑ : 350 γραμ. μαλ-λί Άλπεν 4κλωνο ή άλλης μα-κας με το ίδιο πάχος σε χρώ-μα της αρεσκείας σας. 2 δε-λόνες χωρίς κεφάλι και δελό-νες συνθησιμένες Νο 2½. 10 κουμπιά, 1 σουστίτσα.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π=1π καλή 1π ανάποδη. Άνάποδο ζέρσευ = ζέρσευ κανονικό (δηλ. 1 δελό-να καλή, 1 δελόνα ανάποδη) που θα το μεταχειρισθώ από την ανάποδη. Πλεξίδα = για την πλεξίδα του δεξιού μπρο-στινού πλέξετε 1η δελόνα: 1 ζετέ (=βάλετε κλωστή στην δελόνα σας) 4π καλή, 2π μα-ζί καλή, 6π καλή, 2η δελόνα = 5π ανάποδη, 2π μαζί ανά-ποδη, 4π ανάποδη, 1 ζετέ, 1π ανάποδη, 3η δελόνα: 2π κα-λή, 1 ζετέ, 4π καλή, 2π μαζί καλή, 4π καλή, 4η δελόνα: 3π ανάποδη, 2π μαζί ανάπο-δη, 4π ανάποδη 1 ζετέ, 3π ά-νάποδη. 5η δελόνα: 4π καλή, 1 ζετέ, 4π καλή, 2π μαζί κα-λή, 2π καλή, 6η δελόνα 1π ανάποδη, 2π μαζί ανάποδη, 4π ανάποδη, 1 ζετέ, 5π ά-νάποδη. 7η δελόνα: 6π καλή, 1 ζετέ, 4π καλή, 2π μαζί καλή, 8η δελόνα: όλους τους πόν-τους ανάποδη. Για την πλεξί-δα του αριστερού μπροστινού θα ακολουθήσετε τις οδηγίες μας διαβάζοντάς τις αντίστρο-φα δηλ. από το τέλος π.χ. 1η δελόνα = 6π καλή, 2π μαζί καλή, 4π καλή, 1 ζετέ κ.ο.κ. Πουάν ντε ρί=1η δελόνα: 1π καλή, 1π ανάποδη, 2η δελό-να: πλέξετε καλόν πάνω από τον ανάποδο και ανάποδο πά-νω από τον καλόν.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις δελόνες σας 176π και πλέξετε ανάποδο ζέρσευ 2 έκ. δηλ. 10 δελό-νες. Και στις 2 άκρες του πλε-κτού κλείστε από 1π κάθε 13η δελόνα (3 φορές) και κά-θε 5η δελόνα (10 φορές). Κα-τόπιν προσθέστε από 1π κά-θε 6η και 7η δελόνα εναλλάξ (7 φορές) και τέλος κάθε 5η δελόνα (5 φορές). Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μά-κρος 37 έκ. δηλ. στην 184η δελόνα σχηματίστε τις μα-σχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 4π (2 φορές) και κάθε 3η δελόνα από 1π (8 φορές). Πλέξετε το υπόλοιπο χωρίς άλλες μεταβο-λές έως ότου έχετε γενικό μά-κρος 58 έκ. Στο σημείο αυ-

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε στις δελόνες σας 92π και πλέξετε 2 έκ. ανά-ποδο ζέρσευ δηλ. 10 δελόνες. Στην μεριά του κουμπώματος προσθέστε για τις κουμπό-τρυπες 10 καινούργιους πόν-τους. Τον 100 πόντο από την άκρη θα τον πλέκετε πάντοτε καλή για να σχηματισθί μι-ά αλυσίδα. Ταυτόχρονα πάνω από τον 30ο έως τον 42ο πόν-το πλέξετε την αλυσίδα του δε-ξιού μπροστινού όπως σας ώ-δηγήσαμε. Τις πλαγιές ρα-φές, την μασχάλη και τον ώ-μο θα σχηματίσετε όπως και στην πλάτη. Την πρώτη κου-μπότρυπα θα σχηματίσετε ό-ταν το πλεκτό έχει γενικό μά-κρος 55 έκ. δηλ. στην 27η δελόνα, κλείνοντας από τον

4ο έως τον 7ο πόντο. Στην ε-πομένει δελόνα θα προσθέτε-τε τους πόντους που εκλείατε. Τις άλλες 9 κουμπότρυπες θα σχηματίσετε στην ίδια θέση με 5,5 έκ. δηλ. 27 δελόνες απόστασι μεταξύ τους. Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μά-κρος 57 έκ. δηλ. στην 284η δελόνα, σχηματίστε το πά-σιμο του λαιμού κλείνοντας προς αυτήν την μεριά 24π και κατόπιν κάθε 2η δελόνα από 2π (4 φορές) και 1π (6 φ-ρές).

πουάν ντε ρί και όχι όπως ε-πλέξατε τους 10π του δεξιού μπροστινού. Επίσης δεν θα σχηματίσετε τα λάστιχα στο κούμπωμα ούτε και τις κου-μπότρυπες. Στην πλεξίδα θα ακολουθήσετε τις οδηγίες για το αριστερό μέρος δηλ. θα δια-βάσετε κάθε σειρά από το τέ-λος.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις δελόνες σας 62π και πλέξετε 2 έκ. δηλ. 10 δελόνες λάστιχο 1+1π, κα-τόπιν συνεχίστε με ανάποδο ζέρσευ προσθέτοντας και στις 2 άκρες του μανικιού κάθε 6η δελόνα από 1π (36 φορές). Όταν το μανίκι θα έχει γενί-κό μάκρος 44 έκ. σχηματί-σετε το στρουγγύλεμα κλείνον-τας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 4π (1 φορά), 3π (1 φορά), 2π (6 φορές), 1π (19 φορές), 2π (6 φορές), 8π και 9π. Πλέξετε και το άλλο μανίκι όμοια.

ΓΙΑΚΑΣ

Βάλετε στις δελόνες σας 110π και πλέξετε 7 έκ. δηλ. 36 δελόνες με ανάποδο ζέρ-σευ. Κατόπιν σηκώστε στις καλτσοδελόνες στα 2 πλαγιά από 32π. Θάχετε 147π εν όλω, πάνω στους οποίους θα πλέ-ξετε 1 έκ. δηλ. 5 δελόνες λάστιχο 1+1π. Για να σχημα-τίσετε τις γωνίες σημειώσα-τε τον καλό πόντο της γωνίας και κάθε 2η δελόνα προσθέ-στε πριν και μετά από αυτόν τον πόντο από 1 καινούργιο πόντο, σηκώνοντας και πλέκον-τας από το πίσω μέρος την κλωστή που είναι ανάμεσα στους 2 πόντους. Κατόπιν α-φού πλέξετε 6 δελόνες εν όλω κλείσατε τους πόντους.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσατε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πα-νί. Κατόπιν ράψτε τις πλαγι-νές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώ-σατε τα μανίκια, αφού γυρίσα-τε προς το μέρος της μασχά-λης ένα στρίψωμα 1,5 έκ. Η ένωση του μανικιού θα γί-νι με τον πρωτότυπο τρόπο που φαίνεται στην φωτογρα-φία. Ενώσατε τον γιακά, κα-θώς και τα κουμπιά, στο αρι-στερό μπροστινό. Στο επάνω μέρος του πλάι του κουμπώμα-τος ράψτε την σουστά, για να ενώνεται η μύτη κάτω από τον γιακά

X. K.

ΧΙΟΥΜΟΡ

— Τι θα έλεγες, Κατερίνα, αν σου έδιναν ένα φιλή στα κα-τακόκκινα χείλη σου;

— Άλλα πώς θα μπορούσα να πω τίποτα που θα μου έ-κλεινες το στόμα;

*

— Αυτός θα δοκίμασε στη ζωή του πολλές οικονομικές στενωρίες.

— Ναι, μά κάθε φορά κα-τορθώνει κι' έναν επιτυχημένο γάμο!

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Πώς καλλιεργείται ΤΟ ΓΙΑΣΕΜΙ

ΕΙΝΑΙ ένα από τα ανδροειδή άνθ-ροα φυτά, που εκτιμάται πολύ στην Ελλάδα. Η εκτίμησή της οφείλεται από τα λεπτεπίλεπτα κλαδιά του, τα οποία φέρουν μικρά ζωηρά πράσινα φύλλα και γενναία κληματώδη θάσσησι. Η θάσσησι του είναι ικανή να στολίσω στύλους, γυμνούς τοίχους, διότι ελίσσεται πολύ εύκολα. Εκτός αυτής της ιδιότη-τός του το γιασεμί, προσφέρει και τα όμοι-α μικρούς και λουλούδια του με την πολ-λή γλυκειά ευωδιά. Το γιασεμί καταγε-ται από τα θερμά κι' εύκρατα κλίματα. Εί-ναι θάμνος ανδροει-δής και υπάρχουν απ' αυτό περί τα 80 είδη. Τέσσερα από αυτά καλλιεργούνται στην Ελλάδα.

1. Το κοινό γιασεμί

Είναι το άσπρο γιασεμί, το μονό. Αυτό το είδος, φυ-τρώνει και μόνο του στην Ελλάδα. Είναι φυτό κληματώδες και γεννά θλαστός μα-κουούς και εύλυγι-στους. Έχει φύλλα πάντοτε άειθαλή. Άν-θίζει από τον Ιούλιο μέχρι το Νοέμβριο. Τα λουλούδια του εί-ναι άσπρα, πολύ μυ-ρωδάτα με άραιες ανθοστοιχίες. Πολλα-πλασιάζεται με μο-σχεύματα, τα οποία φυτεύουμε κατά το Νοέμβριο. Προτιμά το κοινό χρώμα, αλλά θέ-λει πολλά ποτίσματα κατά την ανθοσή του. Το κοινό αυτό γιασε-μί χρησιμοποιεί στους ανθοκόμους ως υπο-κειμενο για να μπο-λιάζουν άλλες ποικι-λίες του γιασεμιού. Είναι πολύ διαδεμένο.

2. Το χιωτικό

Ονομάζεται και μεγανθές. Αυτό δεν έ-χει πολλά κλαδιά, αλλά είναι άειθαλές. Άνθίζει από τον Ιούνιο έως τον Ιανουά-ριο, αν το θλίπει πάντοτε ο ήλιος, αλλά πρέπει να είναι προφυλαγμένο από τον δροσ. Τα λουλούδια του είναι τρεις φο-ρές μεγαλύτερα από τα λουλούδια του κοινού και ευδιάκριτα. Από έξω είναι ρο-δόχρωα και από μέσα άσπρα. Αυτό αντι-θέτως αγαπά ελαφρό χρώμα, δηλαδή ένα μέρος κοινό χρώμα και ένα μέρος άμμο γλυκειά, ή και καστανόχρωμα, ή και κο-πριά. Πολλαπλασιάζεται με σπαστό έμβο-λισμό, με μοσχεύματα και καταβολάδες. Στην Αθήνα και προ πάντος στην Κρη-σία, υπάρχουν πολλά χιωτικά γιασεμιά με πολύ ζωηρά θάσσησι.

3. Το Σαμπανί ή φούλι.

Αυτό το γιασεμί στη Ζάκυνθο το λέμε μπουναρίνι. Είναι θάμνος μέν δεθαλής, αλλά λίγο κληματώδης. Τα κλαδιά του εί-ναι κνουδωτά, τα φύλλα του απλά με κον-

τούς μήκους, αύγειοειδή. Άνθίζει έλο το καλο-ίρι. Καλλιεργείται σε γή ελαφριά και απαιτεί πολλές χωνεμένες κοπριές. Πολλαπλασιάζεται όπως και τα άλλα. Το γιασεμί αυτό, δέχεται και γερά κλαδέμα-τα, ενώ τα άλλα υποφέρουν στο κλάδεμα. Τότε κάνει και λουλούδια μεγάλα και γε-ρά θλαστόρια. Το κλάδεμα θα γίνεται το Μάρτη και όταν γλυκάνη ο καιρός. Δεν αντέχει στο κρύο και το χειμώνα πρέπει να σκεπάζεται με ψάθος. Έχει και κάποια ευπάθεια στις ασθένειες, προ πάντος στα σκευλίκια, τα οποία ρημάζουν τις ρίζες του. Κιτρινίζουν τα φύλλα του και τα λου-λούδια του γίνονται μικρά και πέφτουν. Το καλύτερο που θα κάνουμε είναι να το μεταφυτεύσουμε σε άλλο γερό χώμα και να το ποτίσουμε το προηγούμενο χρώμα με μια διάλυσι με 3% καμειάν. Άν είναι φυ-τευμένο μέσα σε γλάστρα, μόλις έρθει ο χειμώνας να το κλαδέψουμε ελαφρά και να μεταφέρουμε τη γλάστρα σε μέρος ά-παγωγός, ήλιολύστο και ζεστό. Για να μη το ενοχολογούν τα σκευλίκια φυ-τεύουμε κοντά στη ρίζα του δυο κομμυ-δια, που η όσμή τους διώχνει τα σκου-λίκια.

4. Το θαμνώδες γιασεμί

Και αυτό καλλιεργείται στην Ελλάδα. Είναι θάμνος με ύψος 1½ μέτρο με φύλλα απλά και διπλά σπα-θοειδή. Άνθίζει από το Μάιο ως το Σε-πτέμβριο και δίνει ά-φθονα κίτρινα λουλού-δια. Είναι πολύ δια-δεδομένο και το πιο άνθεκτικό. Αυτό το γιασεμί είναι ντόπιο και πολλαπλασιάζε-ται πολύ εύκολα με μοσχεύματα και κα-ταβολάδες.

Τα γιασεμιά δεν έχουν καμιά δυσκο-λία στην περιποίησή τους. Έν τούτοις, πολλοί δεν τα πετυ-χαίνουν. Κυρίως χρει-άζεται χρώμα κοπρι-σμένο με χωνευμένη κοπριά και αρκετά ποτίσματα, όταν εί-ναι εκτεθειμένα στον ήλιο. Όταν όμως εί-ναι σε δεράντες και σταφυρώνεται π άνω στον τοίχο ή και πά-νω σε πήχες, τότε τα πολλά ποτίσματα δεν χρειάζονται. Έ π ι πλέον το μέρος που θα βρίσκεται, δεν πρέπει να το χτυπά η σκόνη, γιατί φρά-ζουν οι πόροι των φύλλων και δεν ανα-πνέει το φυτό, όποτε μαραζώνει. Καλό εί-ναι με μια τρύπα του φλιτ καθαρή να ραντίζουμε τα φύλλα του με καθαρό νερό, ώστε να φεύγουν οι σκόνες. Εάν θέλετε να μεγαλώση γρήγο-ρα και να κλαδωθεί, τότε το χρώμα του με-σα στη γλάστρα πρέπει να λιπαίνεται με λίγο λίπασμα ζεσταλίνη. Το νερό του πο-τίσματος στη γλάστρα να νάναι τόσο, όσο αρκεί να βγί από την τρύπα της γλά-στρας λίγο και, όταν ποτίζετε, πάντοτε να πατάτε με το χέρι σας το χρώμα της έπιφανείας, ώστε να φράζονται τυχόν τρύ-πες που δημιουργούνται μέσα στο χρώμα από το οποίο εφεύγει το νερό.

Κάποτε τα πιάνει η μελίγκρα. Λίγα αποστρίγαρα μέσα στο νερό και κατόπιν ραντίζουμε με τη τρύπα την καταστρέφει. Άν δΐητε κιτρινωδά, φαίνεται τα σκευλίκια και η αδυναμία που έχει το χρώμα. 10-15 δράχια καραμπογιά λυωμένη μέσα στο νε-ρό του ποτίσματος, έπανάφερε το χρώμα στα φύλλα. Άν όμως είναι το χρώμα άδυ-νατο, τότε θέλει ενίσχυσι με άλλο χρώμα. Μην άκύνετε να κόβετε κάθε έξω κλα-δάκι. Καί, προ πάντος, μην ξεχνάτε να ραντίζετε τα φύλλα με καθαρό νερό για να φεύγουν οι σκόνες.

ΕΜΜ. Σ. ΑΝΑΣΗΣ Γεωπόνος

Το συμφέρον

ΣΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Η ΕΝΝΟΙΑ του συμφέροντος είναι έμ-φυτη στον άνθρωπο. Οι πράξεις μας καθοδηγούνται απ' αυτό που ο λαός λέει συνήθως «τα καλά και συμφέροντα», πα-ρερηνεύοντας την εκκλησιαστική φράση, Άλλα όταν το συμφέρον αυτό φάνη στα άκρα, καταναίει έγωϊσμός, φιλαργυρία. Με αυτή την έννοια το συμφέρον γίνεται και το άπεχθές.

Β Έγωϊσμός και συμφέρον

Το συμφέρον δεν έγκειται μονάχα στα οικονομικά ζητήματα, όποτε δηλαδή με-ταφράζεται σε υλικά όφελήματα, αλλά μπορεί να εκδηλωθί σ' οποιαδήποτε πε-ριοχή της ανθρώπινης δραστηριότητας και να είναι συνώνυμο της φιλοδοξίας, της ματαιοδοξίας, της δίψας της κυ-ριαρχίας, σε ό,τι δηλαδή αποτελεί μι-ά ύπεροχη άπέναντι στους άλλους. Το ό,τι καθένας μας προσπαθεί να βγάλι από τις σχέσεις του ή από τις διαφορές ύ-ποθέσεις στη ζωή κάθε τι που μπορεί να χρησιμεύει στα σχέδια του και τις έπι-διώξεις του είναι κάτι για το όποιο δεν μπορεί να κατηγορηθί. Όμως πρέπει η συμπεριφορά μας και ο τρόπος που ένε-ργούμε να μην κάνουν ζημιά στους άλλους και ιδιαίτερα άν, για να πετύχουμε το σκοπό μας, είμαστε διατεθειμένοι να χρησιμοποιήσουμε μέσα όχι έντιμα ή ά-ποδοηποτε άμφισβητήσιμα.

Β Αγάπη και συμφέρον

Μιά ιδιαίτερα λεπτή περιοχή, από την άποψι του συμφέροντος που παρακινεί έ-ναν άνδρα ή μι-ά γυναίκα, είναι η περιοχή των έρωτικών σχέσεων. Όταν ο έρωτας ύποκινείται κυρίως από το συμφέρον, δεν είναι άληθινός έρωτας, γιατί λείπει η καρδιά και το κύριο στοιχείο είναι ο συ-χασμένος ύπολογισμός, πολύ ή λίγο συγ-κεκαλυμμένος. Μιά κοπέλλα που θέλει να παντρευθί είναι λογικό και σωστό, πριν συνδεθί τη ζωή της με τη ζωή ενός άν-δρα, να βεβαιωθί ότι ο άνδρας αυτός έ-χει μι-ά καλή θέσι κι' έχει τα απαραίτη-τα για μι-ά ανθρώπινη ζωή μέσα. Αυτό όμως είναι μι-ά ιδιαίτερη περίπτωση, στην όποια το συμφέρον πρέπει να έλθι σε άρμονία με το άίσθημα, κι' όχι ή έπι-δληθί πάνω στο τελευταίο αυτό.

Β Μην αναγκάζετε έναν άνδρα σε σπατάλες

Δεν είναι σπάνιες οι κοπέλλες, στις όποιες το άίσθημα του συμφέροντος εκ-δηλώνεται είδικα όταν βρίσκονται με συν-τροφιά ενός άνδρα, άρραβωνιαστικά, φί-λου ή γκωστό: στις περιπτώσεις αυτές δεν διστάζουν να σπρώξουν τον άνδρα σε έξοδα πολύ περισσότερα απ' όσα θα έπρε-πε κανονικά. Σας προσκαλώ ο μνηστήρας σας να φάτε μαζί σ' ένα κέντρο; Έσείς άποφασίζετε να πάτε σ' ένα κέντρο πολ-υτελείας, να διαλέξετε τα πιο ακριβά φαγητά και τα πιο ακριβά ποτά. Θέλει αυτός να σας κάνει ένα δώρο για τη γιορτή σας; Χωρίς να διστάσετε του ζη-τάτε ένα ακριβό κόσμημα, ένα πολυτελέ-στατο όρεμα ή κάτι που στοιχίζει «ο κόσμος άπέναντι», όπως λένε. Ο τρόπος αυτός ένεργείας είναι σφαλέρος και δεί-χνει έναν άκρατο έγωϊσμό, που ο άντρας δεν μπορεί να παραβλέψι, όταν μάλιστα άργότερα γίνι σύζυγός σας. Πολλοί άρ-ραβώνες, άλλωστε, χαλούν γι' αυτό το λόγο.

Β Μην εκτιμάτε τα δώρα, αλλά τον άνθρωπο

Μην εκτιμάτε τα πρόδωγα που σας πε-ριβάλλουν με δάσι τα δώρα που σας κά-νουν. Άν κάποιος σας χάρισε ένα δαχτυ-λίδι με μπριγιάντι π.χ. ή σας κάλεσε σε μι-ά έκδρομη με το αυτοκίνητό του, αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να τον αγαπάτε και να τον εκτιμάτε περισσότερο από έναν άλλον που θέλοντας να σας ευχρηθί π.χ. στη γιορτή σας, δεν μπορεί να σας προσ-φέρει ποτά ένα μπουκέτο λουλούδια και περιορίζεται να σας πη λίγα ειλικρινή λόγια που βγαίνουν από την καρδιά του.

Η ΕΚΤΡΩΣΙΣ

Πρόβλημα ΙΑΤΡΙΚΟ, ΝΟΜΙΚΟ και ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ της αμβλώσεως ή της εκτρώσεως, όπως λέγεται συνηθέστερα, απασχόλησε τις κοινωνίες όλων των εποχών. Σήμερα μάλιστα τις απασχολεί πολύ περισσότερο. Η θεραπευτική αμβλώση ανοίγει νέους ορίζοντες και έδειξε νέες πλευρές του προβλήματος. Και επειδή το θέμα αυτό ενδιαφέρει κάθε γυναίκα, θεωρήσαμε καλό να δώσουμε τις πιο έγκυρες πληροφορίες, τώρα μάλιστα που προκαλεί εύριες συζητήσεις σε όλο τον κόσμο.

Πρώτα - πρώτα πρέπει να προσδιορίσουμε τη λέξη αμβλώσις (ή νομική της διαφορά από την εκτρώσι ανάφε-

ρεται παρακάτω). Είναι συνώνυμη της αποβολής, όποτε λέγεται αυτόματη αμβλώσις. Κατά τα ειδικά λεξικά, είναι «η αποβολή του εμβρύου πριν ακόμη γίνη θιώσιμο». Όταν το έμβρυο είναι θιώσιμο, δεν έχουμε πια αμβλώσι, αλλά «πρώωρο τοκετό».

Η αμβλώσι εμφανίζεται υπό 3 διαφορετικές μορφές:

α) την αυτόματη αμβλώσι

β) την εγκληματική αμβλώσι και

γ) τη θεραπευτική αμβλώσι.

Θα δοϋμε τώρα μία - μία και τρεις αυτές μορφές:

ρίως ή κακή θέση της μήτρας, και πρό πάντων η άγαστροφή της μήτρας, ή όποια όταν είναι ελαφρά επιτρέπει τη γονιμοποίηση, αλλά εμποδίζει την ανάπτυξη του εμβρύου, ή μητρίτις, που εμποδίζει γενικά τη σύλληψη και μπορεί επίσης να ανακόψει μια έγκυμοσύνη που έχει αρχίσει. Το ίδιο συμβαίνει και με τα ίνώματα.

Η σύφιλις που μέχρι τώρα ήταν ή πιο συνθιγμένη αιτία των επανειλημμένων αποβολών, βρίσκεται σε ύφεσι. Σήμερα όμως γνωρίζουμε και μια άλλη αιτία (σπάνια εύτυχως). Αυτή είναι ή μη προσαρμοστικότητα του αίματος του εμβρύου με το αίμα της μητέρας, ό παράγων Ρέζους, όπως τον λένε οι βιολόγοι.

Και τέλος, φαίνεται πως μερικές τροφικές ανεπάρκειες (ιδιαίτερα ή έλλειψη βιταμινών) ευνοούν την αποβολή.

ΓΙΑ Ν' ΑΠΟΦΥΓΕΤΕ ΤΗΝ ΑΠΟΒΟΛΗ

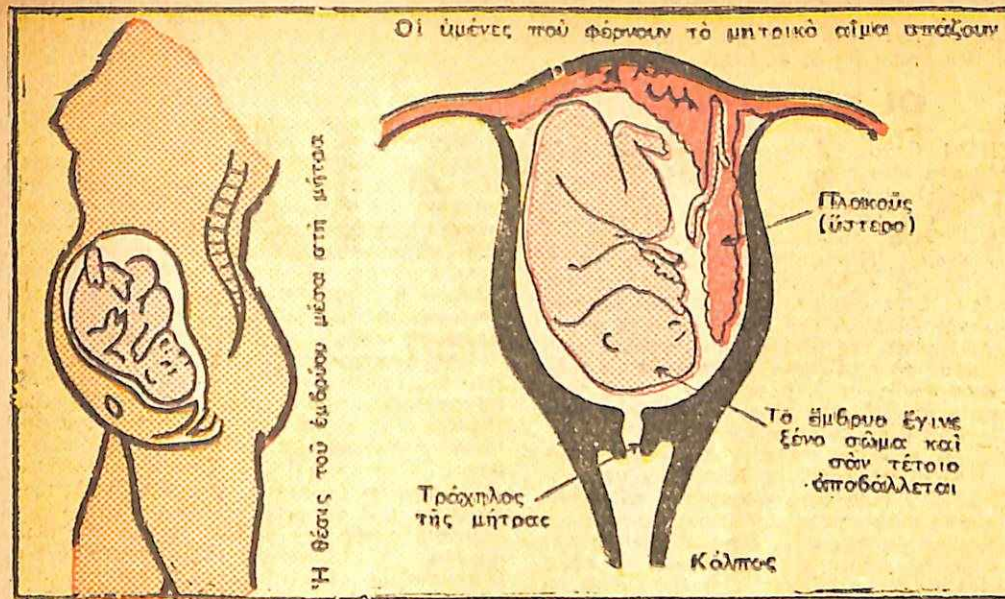
ΣΕ ΜΙΑ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗ έγκυμοσύνη, όι κίνδυνοι της αποβολής είναι όπως είπαμε, σπάνιοι. Πρέπει φυσικά να αποφεύγουμε τα βίαια σπόρ. Αντίθετα, το κολύμπι συνιστάται (όχι όμως και τα μακροβούτια!). Όσο για την καθημερινή γυμναστική, άποτελεί σήμερα μέρος όχι μόνο της υγιεινής της έγκυμοσύνης, αλλά και της προπαρασκευής για έναν άνωδυνο τοκετό.

Οι σεξουαλικές σχέσεις πρέπει να είναι μέτριες, πρό πάντων γύρω από τον τρίτο μήνα. Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να καταργηθούν, όπως έπίστευαν παλαιότερα. Αντίθετα συνιστώνται οι συζυγικές προσεγγίσεις κατά τη διάρκεια της έγκυμοσύνης, και από σωματική και από ψυχολογική άποψη. Πρέπει μόνο να αποφεύγεται ή μεγάλη συχνότητα και πρό πάντων ή διαίτητά, που θα μπορούσε να είναι δλαβερή για το παιδί.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ;

ΠΑΡΑ τις προφυλάξεις αυτές όμως μπορεί να συμβεί ένα άτύχημα. Άλλα πρέπει να ξέρουμε ότι ή άπειλή της αποβολής δεν σημαίνει και αποβολή.

Μια αποβολή δεν έρχεται με μιάς. Προειδοποιεί προηγουμένως με πόνους στο ύπογάστριο, που θυμίζουν τους πόνους της έμμηνορροίας. Πολύ συχνά στο σημείο αυτό ή αποβολή μπορεί να άποφευχθ ή. Ο πόνος του ύπογαστρίου που τυχόν εμφανίζονται κατά τους πρώτους μήνες της έγκυμοσύνης πρέπει λοιπόν να αναφέρονται πάντοτε στο γιατρό.

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΑΜΒΛΩΣΙ

Ένα πιο άμεσο σημείο είναι ή αίμορραγία. Όταν είναι άπότομη και έσφοικη δεν μπορεί να γίνη τίποτα πια. Άλλα ή περίπτωση αυτή είναι αρκετά σπάνια. Συνηθέστερα ή αίμορραγία άρχίζει με την άπώλεια μερικών σταγόνων αίματος.

Όταν εμφανισθ ή σημείο αυτό, υπάρχει ακόμα μια πιθανότητα —μια μόνο— να άποφύγουμε την αποβολή. Είναι ή άμεση και άπόλυτη άνάπαυσι. Η γυναίκα πρέπει να ξεπλώσει άμέσως και να μείνει έσπλω μέ νη. Δεν πρέπει μάλιστα ούτε να σηκωθ ή να πάη στο γιατρό της, άλλα να τον καλέσει στο σπίτι.

Πολύ συχνά ή τέλεια άνάπαυσι άρκεί να έμποδισθ ή την αποβολή. Ό γιατρός μπορεί να διατάξη όρμονοθεραπεία, που δίνει έξαιρετα άποτελέσματα.

Φυσικά, μπορεί μ' όλα αυτά τα μέτρα να μην άποφύγουμε την αποβολή. Στην περίπτωση αυτή επαναλαμβάνουμε: α) ότι μια κατόπιν άτυχηματος αποβολή δεν έμποδίζει να γίνετε στο μέλλον μητέρα. β) ότι ή αποβολή που επαναλαμβάνεται έχει πάντοτε μια παθολογική αιτία και πρέπει να θεωρηθ ή και να θεραπευθ ή σαν άρρώστεια.

2. ΑΜΒΛΩΣΙΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ

ΜΙΑ ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗ που διακόπτεται έκούσια, άποτελεί αυτήν που λέγεται στην Ιατρική «αμβλώσις προκληθείσα». Αν δεν ύπάρχη Ιατρικός λόγος που να έπιβάλλη την έπέμβασι αυτή, τότε ή αμβλώσι λέγεται εγκληματική.

Ό νόμος θεωρεί ως εγκλημα κάθε έξόντωση ανθρώπινης ζωής. Η ζωή όμως του παιδιού δεν άρχίζει κατά τη γέννησι, άλλα κατά τη σύλληψι. Άπό την πρώτη αυτή στιγμή της ύπαρξέας του, το παιδί θεωρείται ότι άνήκει όχι στους γονείς του, άλλα στην κοινωνία και ή κοινωνία έχει το δικαίωμα να ζητήσει λόγο από εκείνους που άποπειρώνται να άφαιρέσουν τη ζωή ενός μέλους της.

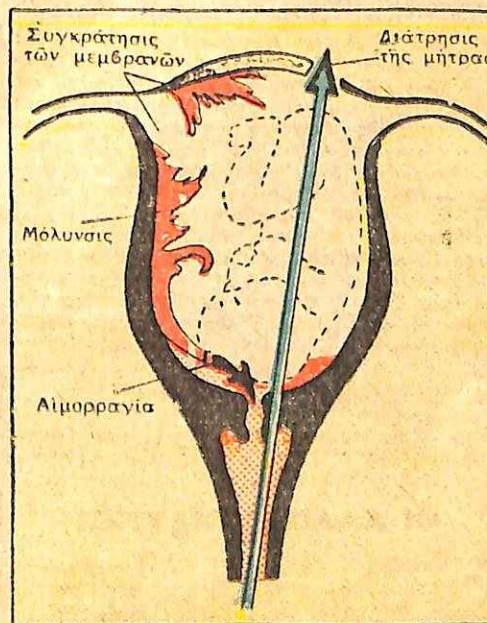
Τό εγκλημα αυτό είναι, δυστυχώς, συχνό. Είναι δύσκολο να έχουμε ακριβείς στατιστικές για μια πράξι που αναγκαστικά γίνεται κρυφά. Δεν μπορούμε να βασιστούμε παρά στον αριθμό των περιπτώσεων, συχνών άλλωστε όπου οι συνέπειες της έπαιμώσεως οδηγούν τη γυναίκα που ύπάρχη την αμβλώσι, στο νοσοκομείο. Έν τούτοις, από πολλούς έπιστήμονες ύπολογίζεται ότι οι αμβλώσεις είναι όσες περΐπου και οι γεννήσεις.

ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ΑΜΒΛΩΣΙ

ΕΙΠΑΜΕ παραπάνω, ότι ή αυτόματη αμβλώσις —ή αποβολή— παρουσιάζει πάντοτε ένα κίνδυνο. Η προκαλούμενη αμβλώσις παρουσιάζει ακόμα μεγαλύτερο κίνδυνο: πράγματι, εκτός των περιπτώσεων τραυματισμών, ή αποβολή διακόπτει μια έγκυμοσύνη που άρχισε άσχημα, λόγω διαμαρτίας ή άσθένειας της μητέρας ή του εμβρύου. Η εγκληματική όμως αμβλώσις διακόπτει μια φυσιολογική έγκυμοσύνη. Έπιβάλλει συνεπώς στον όργανισμό ένα πολύ σοδορώτερο κλονισμό.

Στην εγκληματική αμβλώσι μπορεί να συμβούν τριών ειδών άτυχήματα. Τό πρώτο είναι ή διατρήσι ή ρήξι της μήτρας, με τα έργωλα που χρησιμοποιούνται για την έπέμβασι. Πράγματι, κατά τη διάρκεια της έγκυμοσύνης, τό τοίχωμα της μήτρας είναι λεπτό και μπορεί εύκολα να ύποστ ή δάβη, πρό πάντων όταν ή έπέμβασι γίνεται από την ίδια την έγκυο ή από πρόσωπα άδοη, πράγμα που συμβαίνει στις πιο πολλές περιπτώσεις.

Τό δεύτερο είναι ή αίμορραγία, που προκαλείται από την άπόσπαςι του πλακώτους (του ύστερου, όπως λέγεται κοινώς). Τό άτύχημα αυτό είναι έξαιρετικά συχνό: αυτό κυρίως ύποχρεώνει την έγκυο σε έπείγουσα μεταφορά στο νοσο-

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΑΜΒΛΩΣΙ

κομείο, γιατί ή αίμορραγία δεν σταματά παρά με άπόξέσι και τις πιο πολλές φορές άπαιτείται άμεση μετάγγισι αίματος. Στην αυτόματη αμβλώσι (αποβολή) οι μεμβράνες ξεκολλούν με τό άποβαλλόμενο ώριο ύστερα από συστολές της μήτρας. Στην προκληθείσα αμβλώσι δεν ξεκολλούν συχνά παρά κατά ένα μέρος μονάχα.

ΤΑ ΑΝΤΙΒΙΟΤΙΚΑ ΔΕΝ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ

Η ΔΙΑΤΡΗΣΙ και συγκράτησι των μεμβρανών προκαλούν μόλυνσι της μήτρας και κατά συνέπεια περιτονίτιδα ή σήψαιμία. Αυτά είναι άτυχήματα σοδορά, που άλλοτε προκαλούσαν συχνά τό θάνατο της γυναίκας. Σήμερα τα αντιβιοτικά έπιτρέπουν θετικά τό σταμάτημα της μόλυνσεως στην άρχή της και κατά συνέπεια την άποφυγή σοδορώτερων έπιπλοκών. Κι αυτό όμως όχι πάντοτε, για διάφορους λόγους. Πρώτα - πρώτα ή έκτρωσι γίνεται κουφά, ή γυναίκα δεν καταφεύγει στο γιατρό ή στο νοσοκομείο, παρά όταν ή έπιπλοκή έχ ή έπέλθει. Η πόλι, ώρισμένες μορφές σήψαιμίας άπαιτούν ειδικές μεθόδους θεραπείας, που ό γιατρός δεν είναι πάντοτε σε θέση να έφαρμόσει άμέσως.

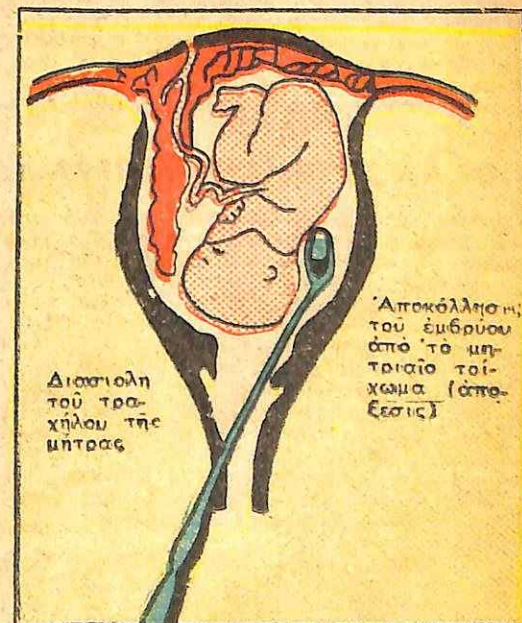
Ές άλλου, ύπάρχει μια μορφή μόλυνσεως κατά της όποις τα αντιβιοτικά είναι άνικανά να έπενεργήσουν: πρόκειται για τον έκτρωτικό τέτανο, που προκαλεί και σήμερα τό θάνατο στα 80 τοίς εκατό των περιπτώσεων.

Και τέλος, οι δορυεές μόλυνσεις: περιτονίτις ή σήψαιμία μπορούν να άπαιτήσουν την άμεση άφαίρεσι της μήτρας και κατά συνέπεια να στερήσουν τη γυναίκα από κάθε έλπίδα μελλοντικής μητρότητας (χωρίς να ύπογραμμίσουμε τις διαταραχές που προκαλεί ή πρόωρη αυτή έμμηνοπαυσι).

Η ΝΟΜΙΚΗ ΑΠΟΨΙ

Ο ΝΟΜΟΣ ύπερασπίζοντας την κοινωνία, είναι άυστηρότατος άπέναντι στην εγκληματική αμβλώσι. Σύμφωνα με τον έλληνικό ποινικό νόμο (άρθρα 303, 304 και 305) άποτελεί κακούργημα και δικάζεται σαν τέτοιο. Τό άδίκημα θεωρείται ότι έγινε αν έπληθ ή πρόωρος τοκετός ή ό θάνατος του εμβρύου στην κοιλία της μητέρας. Άπαραίτητο δέδοται στοιχείο είναι ή δολία προαίρεσι.

(Ό έλληνικός νόμος διακρίνει δυό είδη άδίκηματος: α) την αμβλώσι που κάνει ή ίδια ή μητέρα προσωπικά ή με τη συναίνεσι τρίτου και β) την αμβλώσι που γίνεται παρά τη θέλησι της μητέ-

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΑΜΒΛΩΣΙ

1. ΑΜΒΛΩΣΙΣ ΑΥΤΟΜΑΤΗ

Η ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΑΜΒΛΩΣΙ είναι αυτή που λέμε συνηθώς «άποβολή». Μια γυναίκα είναι έγκυος, περιμένει με χαρά τον έρχομό του υπέμνη στον κόσμο, άλλα ένα ώραιο πρωί μαθαίνει ότι ό υπέμνης αυτός δεν πρόκειται να ρθ.

Τι συνέβη; Η ζωή του εμβρύου μέσα στη μήτρα δεν είναι πια δυνατή, είτε γιατί μια μηχανική αιτία παρεμπόδισε την ανάπτυξη του, είτε γιατί τό ίδιο τό έμβρυο προσεβλήθη από μια άρρώστεια είτε τέλος γιατί έπληθε ρήξι των βλεννογόνων ύμένων, που τό συγκρατούν στο τοίχωμα της μήτρας και άπ' τους όποιους δέχεται τό άπαραίτητο για τη ζωή του μητρικό αίμα. Η μήτρα συστέλλεται τότε (όπως θα έκανε κατά τον τοκετό) για να άποβάλ η τό έμβρυο, που τώρα πια έγινε ένα ξένο σώμα και δεν μπορεί να έξασφαλισθ ή την έπιβίωσί του.

Μόνο κατά τον τοκετό τό έμβρυο άποβάλλεται στον κανονικό του χρόνο: Ό όργανισμός έχει προετοιμασθ ή σιγά - σιγά στο φυσιολογικό αυτό χωρισμό μητέρας και παιδιού. Αντίθετα κατά την αμβλώσι ό χωρισμός είναι έσφοικός κι' άπότομος. Οι δεσμοί που συγκρατούν τό έμβρυο στο τοίχωμα της μήτρας σπάζουν έσφοικά, άπότομα.

Γι' αυτό μια «άποβολή» —κι' όταν άκόμα συμβή καλά— περικλείει περισσότερους κινδύνους από ένα τοκετό και χρειάζεται επίσης περισσότερο χρόνο για άνώρρωσι.

ΟΙ ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΙΤΙΕΣ

ΕΙΝΑΙ ΣΧΕΤΙΚΩΣ σπάνια ή αυτόματη αμβλώσι. Τό ανθρώπινο ώριο είναι, όπως λέμε κοινά, «καλά γαντζωμένο». Μια από τις κυριώτερες αιτίες είναι οι τραυματισμοί, δηλαδή ό βίαιος κλονισμός (συγκοινωνιακό άτύχημα, πτώσι), ή ύπερβολική προσπάθεια (όπως π.χ. ή άνασκήκωσι μεγάλου βάρους). Δεν συμβαίνει όμως πάντοτε άποβολή σ' αυτές τις περιπτώσεις, γιατί βλέπουμε έγκυους γυναίκες να ύφίστανται βίαιους τραυματισμούς και να συνεχίζεται κανονικά ή έγκυμοσύνη τους.

Με τις αιτίες αυτές μπορούμε να συσχετίσουμε και μια άλλη που προκαλεί μερικές φορές άποβολή στις νιόπαντρες. Η ύπερβολή των σεξουαλικών σχέσεων,

συνδεδεμένη με την άλλαγή της ζωής, τό τζιζι του μέλιτος, τη φυσιολογική τροποποίηση του όργανισμού, κάνει συχνά, πράγματι, την πρώτη έγκυμοσύνη πιο εύπονη από τις άλλες.

Οι άρρώστειες μπορούν επίσης να προκαλέσουν άποβολή. Η όστρακία, ό τυφοειδής πυρετός, είναι για τον λόγο αυτόν, ιδιαίτερα έπιφοβοι κατά τη διάρκεια μιας έγκυμοσύνης. Οι δηλητηριάσεις (άπό μόλυβδο, άρσενικό κλπ.) έχουν ανάλογο άποτέλεσμα.

Σ' όλες όμως αυτές τις περιπτώσεις πρόκειται για τυχαία γεγονότα, που ή σοδορότητά τους είναι παροδική κι' έπιτρέπουν, μετά την εξαφάνισι της όργανικής κοπώσεως που προκλήθηκε από την άποβολή, την επανάληψι της φυσιολογικής και πάλι έγκυμοσύνης.

Η ΑΜΒΛΩΣΙΣ - ΑΣΘΕΝΕΙΑ

ΔΕΝ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ τό ίδιο όμως όταν μια νεαρή γυναίκα κάνει άλλεπάλληλες και χωρίς έμφανή λόγο άποβολές. Έδώ δεν χωρούν οι άόριστοι αιτίες: «Κουραζομαι πολύ... Ταξιδεύω πολύ...». Υπάρχει άσφαλώς μια παθολογική αιτία και οι άλλεπάλληλες αυτές άποβολές πρέπει να θεωρηθούν σαν άσθένεια.

Πράγματι, μερικές αιτίες μπορούν να παρεμπόδισουν τη φυσιολογική πορεία της έγκυμοσύνης. Οι αιτίες αυτές είναι κυ-

τέρας. Στην πρώτη περίπτωση τιμωρείται μόνο η αμύδλωσι που γίνεται από δόλο με ποινή εірκήτης. Η αμύδλωσι που προέρχεται από αμέλεια της μητέρας δεν τιμωρείται. Στη δεύτερη περίπτωση τιμωρείται και εκείνη που γίνεται από δόλο, όσο και εκείνη που γίνεται από αμέλεια. Η αμύδλωσι που γίνεται «έκ δόλου» τιμωρείται με εірκήτη, που είναι μεγαλύτερη ανάλογα με τις βλάβες που επέφερε στη μητέρα. Έτσι ο ένοχος τιμωρείται: α) με θάνατο, αν από τη χοήσι τόν μέσον για την αμύδλωσι έπληθε ο θάνατος της μητέρας, εγνώριζε δε ο δράστης ότι από τα μέσα αυτά μπορούσε να έπείλθθ ο θάνατος, β) με πρόσκαιρα δεσμά 15—20 ετών αν έπληθε ο θάνατος της μητέρας, ο δράστης όμως δεν εγνώριζε ότι από την ενέργειά του αυτή θα μπορούσε να προέλθθ ο θάνατος, γ) με δεσμά τó πολύ 15 ετών αν η μητέρα έξ αιτίας τών μέσων που χρησιμοποιήθηκαν κινδύνεψε να πεθάνη ή έπαθε φρενοβλάβεια ή άρρώστεια που είναι ασφαλώς ή πιθανώς ανίατη και δ) με εірκήτη σε κάθε άλλη περίπτωση. Η αμύδλωσι δεν τιμωρείται όταν δεν υπάρχει αθέμιτος σκοπός, όπως π.χ. όταν επιβάλλεται από την ιατρική επιστήμη ως τó μόνο μέσο σωτηρίας της μητέρας ή άποτροπής βλάβης της υγείας της. Στην περίπτωση αυτή η αμύδλωσι λέγεται έκτρωσι και αυτή είναι ή νομική διαφορά ανάμεσα στις δυό λέξεις).

ΔΕΝ ΠΕΤΥΧΑΙΝΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ

ΕΙΔΑΜΕ ότι ή αμύδλωσι, όταν γίνεται συνεπάγεται πάντοτε σοβαρό κίνδυνο. Υπάρχει και κάτι χειρότερο όμως: ακόμα είναι ή περίπτωση που μια γυναίκα προσπαθεί να κάνει αμύδλωσι και δεν πετυχαίνει.

Οι περιπτώσεις αυτές είναι πολύ περισσότερες απ' όσο φαντάζονται πολλές. Σε μια φυσιολογική έγκυμοσύνη ή αμύδλωσι είναι δύσκολο να προκληθθ. Πολλά μέσα, αποτελεσματικά στη θεωρία, δεν έχουν καμιά αξία. Έτσι τα οπιοειδή «έκτρωτικά» φάρμακα δεν έχουν τις πίο πολλές φορές άλλο αποτέλεσμα γι' αυτήν που τα χρησιμοποιεί παρά να την κάνουν φοβερά άρρωστη.

Τό ίδιο είναι και οι εκούσιες πτώσεις, οι βίαιες κινήσεις, τα κτυπήματα κ.λ.π. ενώ βάζουν τή ζωή της μητέρας σε κίνδυνο, δεν άποσπών αναγκαστικά τó έμβρυο. Μπορείτε δέβαινα να φαντασθθτε τί θα συμβή με τó παιδί. Γιατί και αν ακόμα αυτό εξακολουθήση να ζή, δεν σημαίνει ότι δεν έχει υποφέρει από τα σόκ που δέχθηκε πριν γεννηθθ. Η υγεία του μπορεί να πάθθ ανεπανόρθωτη βλάβη. Και ή μητέρα θα έχη πάντοτε μπροστά στα μάτια της, σαν ζωντανές τύψεις τó αόωο θύμα τού εγκλήματός της.

ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΡΓΟΤΕΡΑ...

ΑΜΑ οι άμεσοι κίνδυνοι δεν είναι οι μόνοι που πρέπει να φοβάται μια γυναίκα σε περίπτωση βίαιης διακοπής της έγκυμοσύνης. Και αν ακόμα οι κίνδυνοι αυτοί άπομακρυνθούν, υπάρχουν άλλοι που εμφανίζονται πολύ αργότερα στις 10—15% τών περιπτώσεων.

Οι συνέπειες αυτές είναι γυναικολογικές διαταραχές, περισσότερο ή λιγώτερο έντονες, που μπορούν όμως να έχουν αντίκτυπο σε όλη τή γενετήσια ζωή της γυναίκας. Είναι ανωμαλίες ή πόνοι κατά τή διάρκεια της έμμηνου ροής, χρόνιες μετρίτιδες, σαλπινγιοωοθηκίτιδες, που επιβάλλουν μερικές φορές τήν αφαίρεσι τών ωοθηκών κ.λ.π.

Εξ άλλου, υπάρχει μια διανοητική άρρώστεια, γνωστή με τó όνομα νευρώσις αμύδλωσις, που προσβάλλει τις γυναίκες που έκαναν μια ή περισσότερες έκτρώσεις. Η νευρώσις αυτή μπορεί να εμφανισθθ και σε γυναίκα που δεν είχε νοιώσει τόν παραιμικό δισταγμό κατά τή στιγμή της

πράξεως. Είναι συχνή όταν πλησιάζη ή έμμηνοπαύσι, προ πάντων στις γυναίκες που δεν έχουν άλλα παιδιά.

ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ

ΕΙΝΑΙ δέβαινα ανάγκη να περιορισθούν όπωσδήποτε οι αμύδλωσις. Αυτό όμως δεν είναι άρεκτό. Πρέπει να πάμε πιο μακριά και να αναζητήσουμε τις αιτίες. Ποιές είναι οι αιτίες της εγκληματικής αμύδλωσις; Η ντροπή πρώτα - πρώτα, ή επιθυμία να εξαφανισθ μια γυναίκα τήν απόδειξη ένος σφάλματος. Η γυναίκα που κάνει τήν έκτρωσι δεν είναι πάντοτε ή πιο ένοχη. Κοιτά της υπάρχουν οι γονείς, που φοβούνται τó σκάνδαλο, ο άδελφός με τούς «λόγους τιμής» του, ο συνένοχος με τούς μοκράταιται με τήν ιδέα ότι είναι πιθανό να μαθευθθ τί έγινε κ.λ.π.

Δεν είναι όμως πάντοτε ή ντροπή ή αιτία. Και οι παντρεμένες καταφεύγουν στην αμύδλωσι. Έκτός από ώρισμένες περιπτώσεις πλουσιών γυναικών που δεν θέλουν να έχουν ένοχλησι στις διασκέδασεις τους, σε όλες τις άλλες παίζουν τεράστιο ρόλο οι οικονομικές συνθήκες: ή εξαθλίωσι, ή κρίσι της στέγης, ή ανεργία κ.λ.π.

Είναι αναμφισβήτητο ότι ένα άνδρýνο έχει τó δικαίωμα να περιόρση τόν άρισμό τών παιδιών του. Δεν έχει όμως τó δικαίωμα να τά σκοτώνη. Υπάρχουν σύμμερα μέθοδοι, που επιδοκιμάζονται μάλιστα και από τήν εκκλησία, που επιτρέπουν στο άνδρýνο μια άρμονική διαβίωσι και ταυτόχρονα έλεγχο της συλλήψεως.

3. ΑΜΒΛΩΣΙΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ περιπτώσεις που ή πρόκλησις αμύδλωσις πόνει νάναι εγκλημα. Μια άρρώστεια που προκαλείται ή επιδεινώνεται από τήν έγκυμοσύνη άπειλεί τή ζωή της γυναίκας. Ανάμεσα στη μελλοντική ύπαρξη τού παιδιού και στην τωρινή ύπαρξη της μητέρας ο νόμος προτιμά τήν τελευταία αυτή.

Η ΜΗΤΕΡΑ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ

ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ οι περιπτώσεις όπου ή έγκυμοσύνη μπορεί να βάλη σε κίνδυνο τή ζωή της μητέρας; Είναι λιγώτερες από άλλες, γιατί ή πρόσδος της επιστήμης επιτρέπει τήν επαγρύπνησι επάνω στη γυναίκα που διατρέχει κίνδυνο. Υπάρχουν όμως ακόμα περιπτώσεις όπου ο γιατρός κρίνει ότι είναι προτιμώτερο να διακοπή ή έγκυμοσύνη.

Πρώτα - πρώτα μερικές καρδιακές παθήσεις, λόγω χάριν ή στένωσις της μιτροειδούς. Σήμερα ή πάθησι αυτή μπορεί να θεραπευθθ με έγχειρσι. Είναι όμως επικίνδυνο να γίνεται ή έγχειρσι αυτή σε μια έγκυο γυναίκα. Στην περίπτωση αυτή ο χειρουργός προτιμά γενικά να προκαλέσθ τήν αμύδλωσι και ύστερα να κάνει τήν καρδιακή έγχειρσι. Αργώτερα ή έγχειρσιμένη θα μπόρθ να ξαναμείνη έγκυος και να γεννήσθ φυσιολογικά.

Η φυματίωσι άποτελούσε άλλοτε συχνό λόγο θεραπευτικής αμύδλωσις. Μια έγκυμοσύνη σε μια φυματίωσι εν έξελίξει άποτελούσε κίνδυνο σοβαρής επιδεινώσεως της άρρώστειας. Σήμερα τα νέα φάρμακα, στρεπτομυκίνη, Π.Α.Σ. και ισονιαζιδθ (ριμφοβόν), επιτρέπουν σχεδόν πάντοτε τήν άνοκοπή της εξέλιξεως στη φυματίωσι.

Η θεραπευτική αμύδλωσι επιβάλλεται επίσης στην τοξαιμία της κύησης (άκατάσχετο έμετοί) και της χρονίας νεφρίτιδος (κίνδυνος έκλαιμψιάς ή αίμορραγιάς).

ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Ο ΝΟΜΟΣ επιτρέπει τή θεραπευτική αμύδλωσι όταν επιβάλλεται από τήν ιατρική επιστήμη ως τó μόνο μέσο σωτηρίας ή άποτροπής βλάβης της υγείας της. Πράγματι, δεν υπάρχει μόνο ή περίπτωση κατά τήν οποία ή μητέρα βρίσκεται σε κίνδυνο θανάτου. Ένα πλήθος άλλων πε-

ριπτώσεων φέρνουν σε δύσκολη θέση έναν ευσυνείδητο γιατρό.

Πρέπει να γίνεται θεραπευτική αμύδλωσι σε μια γυναίκα που έγχειρσθκε πρόσφατα από καρκίνο και προ πάντων καρκίνο τών μαστών; Η έγκυμοσύνη μπόρει, πράγματι, να προκαλέσθ ύποτροπή τού καρκίνου; Ο καθηγητής Ραβίνα άναφέρει τέτοια περιπτώσι: έγχειρσθέντες καρκίνος, γυναίκα σε εξαίρετη κατάσταση, όταν έπέρχεται ή έγκυμοσύνη. Οι γιατροί διατάζουν να κάνουν αμύδλωσι και άποφασίζουν τελικά να μθν τήν κάνουν. Τρεις μήνες αργώτερα ή άποβολή γίνεται μόνη της, ενώ ταυτόχρονα έμφανίζεται ο καρκίνος και ή άρρωστη πεθαίνει σε λίγες έβδομάδες.

Άλλη περίπτωση είναι μιας γυναίκας, που έχει πάθει σοβαρή άσπασβεστίωσι τού οργανισμού, που ύστερα από πολυχρόνια θεραπεία γιατρεύτηκε. Η τυχόν έγκυμοσύνη προκαλεί έπανεμφάνισι της παθήσεως.

Συμβαίνει επίσης ή έγκυμοσύνη να προκαλέσθ σε μια γυναίκα επιδείνωσι τών ψυχικών διαταραχών ή ακόμα οφθαλμικών διαταραχών ή κωφότητας (οι έπανειλημμένες έγκυμοσύνες σε τέτοια περίπτωση μπορούν να επιφέρουν όλική κώφωσι ή τυφλότητα).

ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ;

Ο ΝΟΜΟΣ προβλέπει τή θεραπευτική αμύδλωσι όταν υπάρχει κίνδυνος για τή ζωή ή τήν υγεία της μητέρας. Για τó παιδί όμως:

Εδώ και μερικά χρόνια, πράγματι, ή πρόσδος της επιστήμης επιτρέπει να προβλέπεται μερικοί κίνδυνοι. Ο ένας είναι ή μη προσαρμοστικότητα του αίματος τών γονέων (ο παράγων ρέζους), που προκαλεί σχεδόν μοιραία άποβολή. Είναι φανερό ότι θα ήταν προτιμώτερο, όταν ή μη προσαρμοστικότητα διαπιστωθθ, να διακοπή ή έγκυμοσύνη.

Ένας άλλος κίνδυνος είναι ή έρυθρά (εξανθηματική άρρώστεια που μοιάζει με τήν ίλαρά), όταν έπέρχεται στην άρχή της έγκυμοσύνης. Οι στατιστικές δείχνουν ότι σε παρόμοια περίπτωση τó παιδί γεννιέται άνωμαλο τις πενήντα περιπτώσεις στις έκατό. Συχνώτερα προσβάλλεται από καρδιακή άνωμαλία πολύ ή λίγο σοβαρή. Σε άλλες περιπτώσεις μπόρει να γεννηθθ τωφλό ή κωφό έμβρυο.

Τέλος μπόρει να συμβή μια γυναίκα να μείνη έγκυος όταν κάνει ραδιοθεραπεία ή ακτίνες Χ. Όταν γίνη αντίληπτή ή κατάσταση της, ή θεραπεία σταματά δέβαινα, αλλά είναι πολύ άργά. Τό παιδί θα γεννηθθ παραιομορφωμένο με πολλά έκφυλιστικά στίγματα.

Δεν θα ήταν καλύτερο σε παρόμοιες περιπτώσεις, να επιτρέπθ ο νόμος τή θεραπευτική αμύδλωσι;

Ένα άλλο πρόβλημα που παρουσιάζεται είναι τó πρόβλημα τών κληρονομικών άσθενειών και ιδιαίτερα τών διανοητικών παθήσεων. Είναι φρόνιμο να διακρινώται τέτοια πλάσματα, που είναι και τά ίδια δυστυχισμένα και άποτελούν βαρύ φορτίο για τó έθνος; Στην περίπτωση όμως αυτή θα ήταν προτιμώτερο από τή θεραπευτική αμύδλωσι ή στείρωσι.

Η ΣΤΑΣΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ της έκτρώσεως είναι άπό ήθική άποψη τόσο σοβαρό, ώστε δεν ήταν δυνατόν ν' άφήσθ τις διάφορες έκκλησιές άδιάφορες. Η όρθόδοξη κι' ή καθολική έκκλησία είναι κατηγορηματικές: ή έκτρωσι είναι άμάρτημα, υπό όποιεσδήποτε περιστάσεις και αν γίνη. Ανάμεσα στις διαμαρτυρώμενες έκκλησιές, ή σουηδική δέχεται τήν έκτρωσι για ιατρικούς ή ευγονικούς λόγους. Τή δέχεται επίσης όταν ή έγκυμοσύνη είναι άποτέλεσμα διασμού.

Αν από άποψη ήθική όμως μπόρθ να δικαιολογηθ ή αμύδλωσι, δε μπόρει να μθν στην ίδια κατηγορία και ή αμύδλωσι που γίνεται για καθαρώς κοινωνικούς λόγους (οικονομικούς κλπ.); Στην τελευταία αυτή περίπτωση τó πρόβλημα θα πρέπει να αντιμετωπισθθ σαν κοινωνικό και όχι ήθικό και ή λύσι του να έξετασθθ και να βρεθθ στα κοινωνικά πλαίσια.

Δρ ΜΑΡC ΟΛΙΒΙΕΡ

ΔΥΟ ΩΡΑΙΑ ΠΑΤΡΟΝ

του 71ου παραρτήματος του παρόντος τεύχους

ΨΙΝΟΠΩΡΙΝΟ ΦΟΡΕΜΑ

ΤΟ ΠΑΤΡΟΝ που σας δίνουμε είναι τó στυλ τού μοντέρνου φορέματος. Είναι πολύ κομψό και συγχρόνως άπλο, ανάλογο δε με τó ύψος του φορέεται όποιαδήποτε ώρα. Προτιμήστε ρι-

γέ καλή ποπλίνα ή λεπτό μάλλινο ριγέ ύφασμα. Για να έχετε περισσότερους συνδυασμούς κάμετε τó κορσάκ χωριστό άπό τή φούστα και έτσι θα έχετε ένα όμορφο πουκάμισο και μια ακόμη φούστα. Μπορείτε να τó φοράτε και με μια φορδειά δερμάτινη ζώνη.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

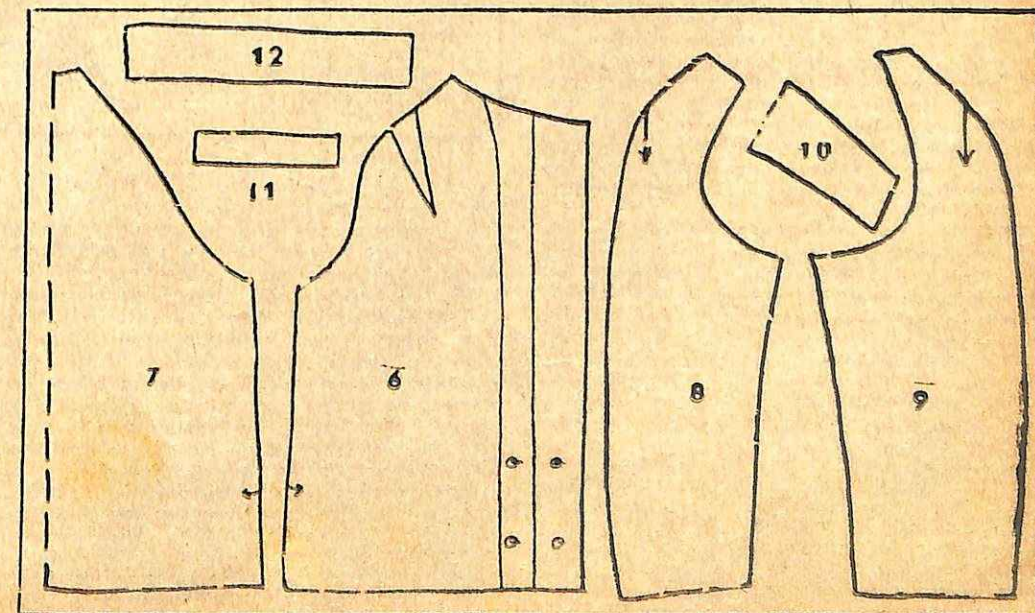
Τά κομμάτια που άποτελούν τó πατρόν αυτό είναι πέντε για τó κορσάκ και άκόμη τέσσερα φύλλα άπό τó ύφασμά σας για τή φούστα που θα κοπή στο ίδιο και θα γίνη γύρω - γύρω με πιέτες. Θα κόψετε τά κομμάτια ύπ' αριθ. 1 και 4 δυό φορές, τó ύπ' αριθ. 2 διπλό χωρίς ραφή, τó ύπ' αρ. 3 και 5 δυό φορές διπλό χωρίς ραφή. Θα χρειασθθτε άκόμη τέσσερα μάκρη για τή φούστα σας και μια φορδειά ζώνη.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Αντιγράψτε τά κομμάτια άπό τó πατρόν, τó καθένα χωριστά, σε διαφανές χαρτί, παρακολουθώντας τά σημάδια τους. Τοποθετήστε τά χαρτιά στο διπλωμένο ύφασμά σας και κόψτε τó ύφασμα, περνώντας συγχρόνως και τά διπλά σημάδια στα κομμάτια. Τρυπώστε τις πέννες τού κορσάκ καθώς και τις πλαιίνες ραφές. Τρυπώστε τις ραφές τών μανικιών και προβάρετέ τó. Γαζώστε και γυρίστε τις μίστρες, ράψτε και γυρίστε τó γιακά και τις μανσέτες και τοποθετήστε τα άφου προηγουμένως ράψετε τά πιετικά στο κάτω μέρος τού μανικιού. Κάνετε μια ψαλιδιά στη γραμμή ψαλιδιάς τού μανικιού και άπό εκεί θα ράψετε τις μανσέτες. Κάνετε κουμπότρυπες στις μανσέτες και έμπρός και ράψετε αντίστοιχα τά κουμπιά. Γαζώστε τις τέσσερες ραφές της φούστας και τρυπώστε γύρω - γύρω κανονικά πιετικά. Γαζώστε ένα λεπτό ζωνάκι στο φάρδος της μέσης σας και κάνετε ένα άνοιγμα στο πλάϊ για να τοποθετήσετε τó φερμουάρ. Γυρίστε τó στρίψωμα και δώστε να σας φτιάξουν με δερμα μια φορδειά ζώνη.

ΡΙΧΤΗ ΖΑΚΕΤΑ

Μια ζακέτα είναι πάντα άπαραίτητη για τις πρώτες ψυχρές τού φθινοπώρου. Τό σχέδιο που σας δίνουμε τó πατρόν του, μπόρειτε να τó φτιάξετε άπό κοτλέ δελούδο ή μάλλινο ύφασμα σε όποιο χρώμα προτιμάτε.

ΟΛ. ΕΞΑΡΧΟΥ

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ!...

(...ήτοι, πώς ένας άνδρας βλέπει διάφορα ζητήματα που ενδιαφέρουν τη γυναίκα καθώς και άλλα που ενδιαφέρουν όλους)

ΠΑΝΤΟΥ εφέτος έχει πολλά κουνούπια. Φαίνεται ότι αφού εξολοθρεύθηκαν κατά τα πρώτα χρόνια με τα νέα έντομο-κτόνα, όσα κατώρυσαν επί της εποχής του επί πολύν καιρόν και έτσι είχε συνηθίσει τον οργανισμό του εις τα δηλητήρια: έκειθεν η λέξις μιθριδατισμός. Έκ της άφορης αυτής μια γνωστή μου κυρία, εξύπνησεν ένα πρωί γεμάτη τσιμπήματα εις το πρόσωπον. Και ο άνδρας της, έδυμήθη να της άφερών ηνά σχετικόν ποίημα του Άθανασίου Χριστοπούλου:

Κλέφτη κόκκα κι' αυθήδη,
Πώς τολμούσες κάθε δράδην,
και τσιμπούσες μέσ' στο στρώμα
την άγάπη μου στο στόμα;
Πώς τα χείλη της τσιμπώντας
και το αίμα της ρουφώντας
δεν λυπόσουν τα μη χάσουν
τη δαφή τους και χλωμιάσουν;

Έννοείται ότι ο τελευταίος αυτός φά-βος περί της άπωλείας της δαφής δεν ύ-πάρχει σήμερα. Την κατοχυρώνει το ρούζ..

ΥΠΕΡΦΑΝΕΥΕΤΟ πρό ήμερών κάποι-ος ώριμος κύριος εις μίαν φιλικήν συντροφίαν άνδρών και γυναικών, ότι ήτο αρκετά έξυπνος και έτσι τα είχε καταφέ-ρει να μη έμπλοκή εις τα δίκτυα του γά-μου. Άλλά την άπάντησιν του την έδωσε ικανοποιητικώτατα μία κυρία, επίσης ώ-ριμος, που είχε πείραν της ζωής. Δεν ει-ναι πάντοτε έξυπνάς, του είπε, να μη εύρίσκη ένας άνδρας συντροφον της ζωής του. Είναι και άνικανότης. Δεν κατορθώ-ναι να γίνη έλκυστικός από τας γυναίκας. Ο συνθεστέρος λόγος, δια τον όποιον ένας άνδρας μένει γεροντοπαλλήκαρο, ει-ναι ότι καμμία νόστιμη και έξυπνη γυ-ναίκα δεν έπροσπάθησε ποτέ να τον κα-νακτήση.

ΠΡΑΓΜΑΤΙ, δεν είναι μόνον ο άνδρας που προκαλεί τον γάμον με την επί-θεσιν: είναι και η γυναίκα που συμβάλλει με την πρόκλησιν της επιθέσεως. Η γυ-ναίκα, το ήθλη εν γένει εις την φύσιν, ά-μύνεται και άποκρούει πραγματικά εκεί-που δεν έλκύεται. Άν ο κύριος που τ'ά-καταφέρει να μείνη άγώμος ήξει τον κό-πον, κάποια έξυπνη γυναίκα από τώσας που εγνωρίσε, θα καταβλην να τον κρα-τήση. Έξ άλλου —συνέπληρωσε η κυρία— αν ο κύριος που υπερηφανεύεται δια το κατορθώμα του, ζήση άκόμη μερικά χρό-νια, ο ίδιος θα μετανοήση δι' αυτό, εκτός αν είναι άνώμαλος χαρακτήρ. Διότι φυ-σιολογικοί άνδρες, όπως και φυσιολογι-καί γυναίκες, πρέπει να θέλουν τον γάμον και μόνον περιστατικά ισχυρότερον από την θέλησιν των ήμπορούν να τον ματαιώσουν.

Η ΚΟΥΑ μίαν κυρίαν που έλεγεν ότι κα-τήγετο από μεγάλην, πολύ μεγάλην οίκογένειαν, με δυόμισιν τουλάχιστον αι-ώνων περιγαιμνιάς, ενώ ο άνδρας της ήτο «ταπεινής καταγωγής». Έχω παρατηρήσει ότι εις γυναίκες έχουν ιδιαίτερον εκτίμη-σιν εις την καλήν οικογενειακήν καταγω-γήν των, ιδίως αν, έστω και ύποσυνει-δήτως, δεν είναι πολύ εύχρηστικήμεναι από τον γάμον των. Άλλ' άνεξορτήτως του αν όλοι οι άνθρωποι κατάγονται άπ' τον Ά-δάμ και την Εύαν, βιολογικώς είναι βέ-βαιον ότι όσον παλαιότερα είναι η εύγενής καταγωγή ενός ανθρώπου, τόσον ελιγώ-τερον ήμπορεί να ύπερηφανεύεται δι' αύ-τήν, δια τον άπλουστα λόγον ότι έλα-χιστον αίμα ρέει εις τας φλέδας του από το αίμα των ενδόξων προγόνων του.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ Τ' ΑΣΤΕΙΑ ΠΟΥ ΚΑΝΕΤΕ

Μπορούν να έχουν τραγικά αποτελέσματα

Ο ΣΟ εύχάριστα είναι τα άστεία που κάνουν οι άλ-λοι τόσο μπορεί να γίνουν επικίνδυνα και να έχουν τρα-γικά αποτελέσματα. Γι' αυτό δεν είναι μόνο το εί-δος του άστείου που πρέ-πει να προσέχουμε αλλά και τους ανθρώπους για τους όποιους προορίζεται.

Πρώτα - πρώτα πρέπει ν' αποφεύγουμε να κάνουμε άστεια σε ανθρώπους με δια-νοητική κατωτερότητα, γι-ατί αυτά τα άστεία μπορεί να έχουν ακόμα και μοιραία αποτελέσματα όπως στην περίπτωση ενός φτωχού δια-νοητικώς νέου στο Γιορκ-σάιρ, που τον άπέφευγαν οι κοπέλλες και που οι εργά-τες που δουλεύαν μαζί του σ' ένα μύλο τον έπεισαν ότι τον έρωτεύτηκε η πιο όμορφη κοπέλλα του τόπου. Ο άνοητος νέος κατενόη-σαςμένος την πλησίασε κάποιο δρόμο και μπροστά στους φίλους του, που τον προέτρεπαν σ' αυτό, έπε-χείρισεν να τη φιλήση. Η νέα θυώσε, τον χαστούκι-σε και του είπε: «Κέξω τα χέρια σου, παλαδά». Το πτώμα του νέου βρέθηκε την άλλη μέρα στο ποτάμι.

Επίσης δεν πρέπει να κάνουμε άστεια με άνθρ-πους που φοβούνται. Τέ-τοια άστεία, κάνουν και τα παιδιά, όπως θα ρούμε πά-ρα κάτω. Γι' αυτό θα πρέ-πει να μάθουμε τα παιδιά μας να σέβονται τις άδυνα-μίες των άλλων.

ΑΛΛ' ως κάμωμεν ένα πολύ άπλοον λο-λογισμόν. Οι δύο γονείς ενός ά-τόμου κατάγονται από τέσσερες παππού-δες. Οι πρόπαπποι λοιπόν του ανθρώπου αυτού είναι όκτώ και οι πρόπαπποί πού δε-καέξ. Πού πέντε μόλις γενεών οι πρόγονοι του ανθρώπου μας ήσαν τριάντα δύο και πρό δέκα γενεών, δηλαδή πρό δυόμισιν αιώνων χίλιοι πεντακόσιοι. Από του διασήμου λοιπόν προπατόρος το αίμα, το πολύ - πολύ που ρέει εις τας φλέδας της κυρίας είναι το εν χίλιον πεντακοσιαστόν. Άν δε κατήγετο από τον Κωνσταντίνον Παλαιολόγον μέσα σε πεντακόσια χρό-νια, από τότε μέχρι σήμερα, έμμεσολάβη-σαν είκοσι ζεύγη παπουδιών και γιογιά-δων —είκοσι γενεαί— αλλά δια την πα-ραγωγήν των έλαβον μέσους 1.442.176 ά-τομα, μέσα εις τα όποια ήμπορούσαν κά-λιστα να υπάρχουν και έγκληματίαι, κά-

νακάλοι ταλέντων την έ-δοισαν πολύ ενδιαφέρουσα και την παρακαλούσαν να περάση από τα στούντιο για να λάβη μέρος σε μία δοκιμαστική ταινία. Η κο-πέλλα πήγε στο στούντιο, εκεί όμως άντελήθη ότι έ-πρόκειτο για άστείο. Η νέα μάντευσε άμέσως ότι οι συ-νάδελφοί της ήσαν οι δού-στοι. Κατάλαβε τί γελιο-ποίησαν την περίμενε και έ-νοιωσε φοβερή άπελπισία. Βγαίνοντας στο δρόμο, πα-ραπατώντας, και με πλημ-μυρισμένα δάκρυα τα μάτια της, έπεσε πάνω σ' ένα αύ-τοκίνητο. Έμεινε άναπρη για όλη της τη ζωή.

Μην ξεχνάμε και τους ανθρώπους που δεν έχουν ι-δέα από χιούμορ και τα παίρνουν όλα στα σοβαρά. Είναι σπάνιες βέβαια περι-πτώσεις αλλά το παρακά-τω παράδειγμα μας δείχνει ότι υπάρχουν. Ένας σύζυ-γος, φεύγοντας ένα πρωί για τη δουλειά του από το σπίτι, είπε στη γυναίκα του: «Μη με περιμένεις το βράδυ. Θα μείνω με μίαν άλλη γυναίκα». Αύτη ήταν ένα άστείο βέβαια, μα η γυ-ναίκα του το πίστεψε και από τη λύπη της αποφά-σισε να αυτοκτονή με γκάζι. Ευτυχώς ο άνδρας της την πρόλαβε και την έσωσε. Και φυσικά δεν πρό-κειται να της ξανακάνει ά-στεία.

Μα η άνοησία των φα-σέρ δεν έχει όρια. Σκεφτή-τε τί επιπτώσεις και άδυνα-λοι θα ήσαν αυτοί που έ-πινόησαν τα παρακάτω ά-στεία.

Μία φτωχή γριά ήθελε να είχε άλλο περιττό έξοδα ά-πό το στοίχημα που έλασε κάθε δέσμευσα στο ποδό-σφαιρο. Μία μέρα παρου-σίστηκε κάποιος πολύ άεί-σπρηχς και καλοντυμένος κύριος και της είπε ότι εί-χε κερδίσει ένα πολύ μεγά-λο ποσόν χρημάτων από το στοίχημα. Η γριά έλασε το πώτεμο και έρόδεσε όλες τις τις οικονομίες κάνοντας διάφορα μωμένα. Όταν έφα-γε ότι δεν είχε κερδίσει τί-ποτα έπρεπε να μεγάλο ψυ-χικό κλονισμό και την έ-κλεισαν σε ψυχιατρείο.

Δύο νέοι έπescαν θύματα ενός κακοήθιστου φαρφέ-ρου που τους έπεισε να άφ-ησουν τη δουλειά τους σε ένα εργοστάσιο για να πάνε να έρρασταθούν σ' ένα άλλο που ήθελαν διπλύνει αυτός. Ο-ταν οι νέοι πήγαν στο άλ-λο εργοστάσιο και είδαν ότι έπρόκειτο για άπάτη και ότι αυτός ο κύριος ήσαν άγνωστος εκεί, θέλησαν να γυρίσουν στο εργοστάσιο που τους δούλευαν πριν, αλλά δεν τους δέχθηκαν και έμει-ναν χωρίς δουλειά. Ο ένας άπ' αυτούς μάλιστα το έο-ρίξε στο τίσιό και καταλή-δαινετε τί σημαίνει αυτό.

Ο φόβος της γελιοποι-ήσεως μπορεί να φέρη τους ανθρώπους σε άπώγνισιν. Άς αποφεύγουμε να τους δημιουργήσουμε έμεις αυτήν την κατάσταση. Μπορεί να έχουν την κατάληξη μιας ά-σχημης νέας που δουλεύε σ' ένα γραφείο στο Σικάγο. Η νέα αυτή πήρε μία μέ-ρα ένα γράμμα από μία κινηματογραφική εταιρία που της έλεγε ότι οι είδι-μοί ύπάλληλοι για την έ-

ποιο κύτταρον των όποιων ήμπορεί να συνυπάρχη εις το αίμα της κυρίας μαζί με εκείνο του ενδόξου προγόνου της.

ΑΛΛΑ μια και ήρχισαμεν αυτόν τον βιο-λογικόν λογαρισμόν, άς τον προχω-ρήσωμεν μέχρι τέλους. Έντος τριάντα γε-νεών (ή γενεά ύπολογίζεται εις είκοσι-πέντε χρόνια) δηλαδή μέσα σε έπτακό-σια πενήντα χρόνια οι πρόγονοι, των ό-ποιων συνισταμένη είναι η ύψηλής κατα-γωγής κυρία, φθάνουν τον αριθμόν 1.956.282.976. Κατά τι μόνον μικρότερος εί-ναι ο πληθυσμός της γης, το όποιον ση-μαίνει αυτό που είπα και παραπάνω: ότι όλοι καταγόμεθα από τον Άδάμ και την Εύαν και ότι καθένας μας ήμπορεί να εί-ναι ή να μη είναι υπερέφανος μόνον δια τον έαυτόν του.

Ένα γράμμα γι' αυτόν

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΕΡΕΚΙΝ ΚΑΛΝΤΓΟΥΕΛ

ΧΡΟΝΙΑ και χρόνια ο Ραϊύ Μπάφιν πήγαινε κάθε μέ-ρα στο ταχυδρομικό γρα-φείο του Στίλγουοτερ μήπως είχε κανένα γράμμα, αλλά πάντα γύριζε άπογορευμέ-νος. Οι γονείς του είχαν πεθά-ναι κι' έτσι δεν μπορούσε να πεισμένη φυσικά να του γρά-ψουν. Κι' έπειδή είχε τη συνή-θεια να πληρώνη τοίς μετρη-τοίς, ό,τι αγοράζε, δεν λάβαι-νε ούτε γράμματα από έμπα-ρους που να του ζητούν να τους έξοφλήση το χρέος του.

Μόνο μία ή δυο φορές το μήνα ο Σίντ Στόνευ, ταχυδρο-μικός διανομέας, του έφερε τον λογαριασμό του ηλεκτρι-κού ή καμμία ρεκλάμα που έ-στελναν γενικώς σ' όλους τους κατοίκους της περιοχής. Και φυσικά ο Ραϊύ, μια και δεν εί-χε συγγενείς, δεν έγραφε κι' αυτός σε κανέναν. Η μόνη έ-ξαιρέσι ήσαν μία μονάχα φο-ρά, έδώ και πολύν καιρό, όταν έγραψε σε μία κοπέλλα, έξη-γώντας της πόσο τη θαύμαζε και πόσο του φαίνόταν όμορ-φη. Είχε τελειώσει το γράμμα ζητώντας να την παντρευτή. Φυσικά δεν πήρε άπάντησι.

Όπως πολλά άλλα μέρη που ήσαν μακριά από τις άκ-τές του Κόλπου του Μεξικού, το Στίλγουοτερ, που μόνη διουηχανία είχε ένα μικρό πρι-ονιστήριο, δεν δρισκοταν κον-τά σε σιδηροδρομική γραμμή. Κι' όμως η άλληλογραφία έο-χόταν κι' έφευγε κάθε μέρα που περνούσε το λεωφορείο της Νέας Όρλεάνης. Τότε ακρι-βώς ο Ραϊύ πήγαινε στη θυρί-δα του ταχυδρομείου μήπως είχε κανένα γράμμα. Κι' όπως πάντα γύριζε άπογορευμένος, σκυφτός...

Στο Στίλγουοτερ δουλεύ-αν και δυο νεαροί, ο Γκν Χότζ κι' ο Ράφ Μπαρνχιλ, περιήμ-οι φορσέρ. Έκείνη την ήμέ-ρα έτυχε νάναι στο ταχυδρο-μείο κι' είδαν τον Ραϊύ να κυττάζει μ'ήπως είχε κανένα γράμμα. Όταν έφυγε, άπο-φάσισαν κι' οι δυο να του στεί-λουν ένα γράμμα μ' ένα φαν-ταστικό όνομα. Οι φάρσε-τους δεν ήσαν ποτέ κακού γούστου, ούτε είχαν πρόθεσι να κάνουν ποτέ κακό. Άπλώς ήθελαν να γελάσουν.

Άφου κατορθώσαν να προ-μνητευθύν ένα ρόζ φάκελλο και χαρτί ο Γκν κι' ο Ράφ πήγαν στο μικρό τηλεφωνικό κέντρο που δούλευε ως νυχτερινή τη-λεφωνήτρια η Γκραίβς Μπρούξ. Η Γκραίβς ήσαν μία ώριμη γυ-ναίκα, με ξανθά μαλλιά, άρκε-τά νόστιμη. Έργαζόταν στην Τηλεφωνική Έταιρία άπ' τον καιρό που είχε βγάλει το γυ-μνάσιο. Δεν είχε παντρευτή ό-λα αυτά τα χρόνια και μία κι' έκανε μία τόσο μοναχική ζωή —τη νύχτα εργαζόταν και την ήμέρα κοιμόταν— ήξερε ότι δεν θα είχε και πολλές εύκαι-ρίες να συναντήση κανέναν να την παντρευτή.

Από την πρώτη στιγμή που ο Ράφ Μπαρνχιλ κι' ο Γκν Χότζ της έξηγησαν τί σκέπτον-ταν να κάνουν και της ζήτησαν

να γράψη ένα γράμμα στον Ραϊύ γιατί ήθελαν να είναι γυ-ναίκεια τα γράμματα, η Γκραί-βς δήλωσε κατηγορηματικά ότι δεν ήθελε ν' άνακατευθ σε μία τέτοια δουλειά.

Είναι κακό αυτό, είπε, είναι σκληρό. Δεν πρέπει να το κάνετε. Τούλάχιστον στο Ραϊύ Μπάφιν.

Μα πρόκειται μονάχα για ένα άστείο, Γκραίβς, είπε ο Ράφ. Και το κάνουμε για να γελάσουμε. Κανένα δεν δυσ-ρεστεί ένα άθώο άστείο. Για φαντάσου τί μούτρα θα κάνει ο Ραϊύ μόλις λάβη ένα έρωτικό γράμμα σ' ένα ρόζ φάκελλο ά-πό μία κοπέλλα — βάλ' της, ό,τι όνομα θέλεις, Μύρτλ, Τζέν-νυ, Φλόρενς — που θα του έ-ξομολογείται τα αισθήματά της!

Όχι, διαμαρτυρήθηκε η Γκραίβς. Είναι σκληρό αυτό, πολύ σκληρό. Δεν θα τόκανα για τίποτα στον κόσμο!

Έλα, Γκραίβς, παρακά-λεσε ο Ράφ. Δεν θα πούμε στον Ραϊύ, ούτε στους άλλους ότι τόγραψες εσύ.

Η Γκραίβς γύρισε άπότομα το κεφάλι της για να κρύψη τα δάκρυά της, που κυλούσαν τώ-ρα στα μάγουλά της. Της φαί-νόταν ότι είχε περάσει ένας αι-ώνας από τότε που είχε λά-βει το γράμμα του Ραϊύ Μπά-φιν, στο όποιο της έγραψε ότι τη θαύμαζε περισσότερο από κάθε άλλη κοπέλλα στον κόσμο κι' ότι ήθελε να την παντρευτή. Η Γκραίβς μόλις είχε τότε τε-λειώσει το γυμνάσιο κι' είχε προσληφθ στην Τηλεφωνική Έταιρία. Κι' έπειδή ήσαν ά-κόμα πολύ νέα κι' ούτε της εί-χε περάσει από το μυαλό ότι έπρεπε να παντρευτή τόσο γρή-γορα, δεν άπάντησε στο γράμ-μα. Ύστερα, όλα αυτά τα χρό-νια, είχαν συναντηθ άρκετές φορές τυχαία, αλλά δεν είχαν αλλάξει άλλες από τις τυπι-κές φράσεις χαιρετισμού. Και κάθε φορά ο Ραϊύ της φαίνόταν πιο θλιμμένος και πιο μονά-χος.

Τελευταία έρχόταν στιγμές που ένοιωθε την ανάγκη να τρέξη στον Ραϊύ, να ριχτή στην άγκαλιά του και να τον παρακαλέση να τη συγχωρήσει που δεν είχε άπάντησει στο γράμ-μα του. Άν είχε άπάντη-σει τότε, θα ήσαν παντρεμένοι τώρα και δε θάταν κι' οι δυο τους τόσο μονάχοι...

Σε παρακαλώ, Γκραίβς, ικέτευε ο Γκν. Γράψε το γράμ-μα. Άλλοιώς θα βρούμε καμ-μιάν άλλη να το γράψη.

Όχι! είπε η Γκραίβς. Δεν θέλω να πάτε σ' άλλην!

Μπαράδο, Γκραίβς, είπε ο Ράφ, που φυσικά δεν είχε ιδέα τί γινόταν στην ψυχή της γυ-ναίκας αυτής. Για να δούμε ό-μως τί θα γράψης. Πρέπει να του γράψης ότι τον θαυμάζεις και θέλεις να τον γνωρίσης κα-λύτερα κι' αν δεν έχη αντίρ-οση να συναντηθίτε το γρηγό-ρωτερο να τα πείτε. Μ' άλλα λόγια να τον κάνης να πεί-σθ ότι θέλεις να τον παντρευ-θης. Βάλε από κάτω ό,τι όνο-μα σου ρηθ στο μυαλό.

Ξεχνάμε ότι πρόκειται για φόρεμα. Δηλαδή: Τίποτα δεν κρέ-μεται από κάτω. Καμμία μπλούζα δεν μισοφαίνεται από μέσα.

Ξέρω εγώ τί θα γράψω, άπάντησε η Γκραίβς. Άφήστε μου το φάκελλο και το χαρτί. Άπόψε θα γράψω κι' αύριο θα έχη το γράμμα.

Όταν οι δυο νέοι έφυγαν, η Γκραίβς έκλαψε ώρα πολλή. Την ίδια βραδυά, άργά, έγρα-ψε στον Ραϊύ Μπάφιν και το γραμματοκιβώτιο του Ταχυ-δρομείου.

Ο Γκν Χότζ κι' ο Ράφ Μπαρνχιλ ήσαν από τις τέσσε-ρις ή ώρα τ' άπόγευμα στο Ταχυδρομικό Γραφείο περιμέ-νοντας, όταν ο Ραϊύ μπήκε και πήγε στη θυρίδα του. Στο με-ταξύ μέσα στο γραφείο ήσαν άρκετοι, περισσότεροι άπ' όσους συνήθως, γιατί όλοι ήξεραν τί θα συνέβαινε.

Ο Σίντ Στόνευ δεν είχε ά-κόμη καλά - καλά ξεχωρίσει τα γράμματα, όταν ο Ραϊύ εί-δε το φάκελλο με τ' όνομά του. Με χέρι που έτρεμε, το πήρε και τραβήχθηκε σε μία γωνιά να το διαβάση. Έσχισε το φά-κελλο και διάβασε το γράμμα. Το διάβασε δυο φορές ενώ ένα χαμόγελο εύτυχίας άνθισε στα χείλη του. Έχωσε ύστερα το γράμμα στην τσέπη του κι' ώρμησε έξω πριν προλάβη κα-νείς να τον ρωτήση τίποτα.

Μόλις είδαν αυτό ο Γκν κι' ο Ράφ έτρεξαν πίσω του φα-νάζοντας του να γυρίση στο Ταχυδρομείο. Άντίθετα ο Ραϊύ έστριψε τη γωνία και διευθύ-θηκε στο Τηλεφωνικό κέντρο.

Συνήθως η Γκραίβς δεν έ-πιανε δουλειά νωρίτερα από τις έξη το βράδυ, ενώ εκείνη την ήμέρα ήσαν εκεί από τις τέσ-σερις. Όταν ο Γκν με τον Ράφ έφτασαν στο γραφείο, η Γκραίβς καθόταν στην καρέκλα της κι' ο Ραϊύ Μπάφιν σκυμ-μένος δίπλα της, με το πιο εύτυχισμένο ύφος του κόσμου. Ήταν φανερό ότι δεν είχαν προλάβει ακόμα να πούνε λέ-

ΡΕΤΙΝΓΚΟΤΑ

Η μόδα στη Βιέννη

Η ρετινγκότα εί-ναι και πάλι στη μόδα. Μά-δχι μία ρετινγκότα πανωφόρι, όπως έ-ως τα τώρα το ξε-ραμε. Άλλά η ρε-τινγκότα σαν φόρε-μα. Έχει το χάρι-σμα αυτή η γραμ-μή να παριάζη σε όλα τα άναστήμα-τα και να δίνει πάντα μία νότα έ-ξαιρετικής κομψό-τητας. Μπορεί να μπουν και τσέπες, ψηλά δέβαια, στο στήθος. Μπορεί να προστεθ και μία ζώνη, μισή ζώνη, μόνο έμπρός. Έάν το ύφασμα είναι μπροκάρ ή άλλο κατάλληλο ύφασμα, γίνεται ένα εξαιρε-τικό βραδυόν. Έάν βαμβάκερο, άπογευ-ματινό. Και να μη

Ξέρω εγώ τί θα γράψω, άπάντησε η Γκραίβς. Άφήστε μου το φάκελλο και το χαρτί. Άπόψε θα γράψω κι' αύριο θα έχη το γράμμα.

Όταν οι δυο νέοι έφυγαν, η Γκραίβς έκλαψε ώρα πολλή. Την ίδια βραδυά, άργά, έγρα-ψε στον Ραϊύ Μπάφιν και το γραμματοκιβώτιο του Ταχυ-δρομείου.

Ο Γκν Χότζ με τον Μπαρνχιλ βγήκαν αδόρυστα έξω χωρίς να μιλήσουν. Μόνο στο δρόμο ο Ράφ είπε στο φίλο του:

Ο διάβολος να με πάρη αν καταλαβώ τίποτα. Λες η Γκραίβς να έκανε λάθος και να έβαλε τ' όνομά της;

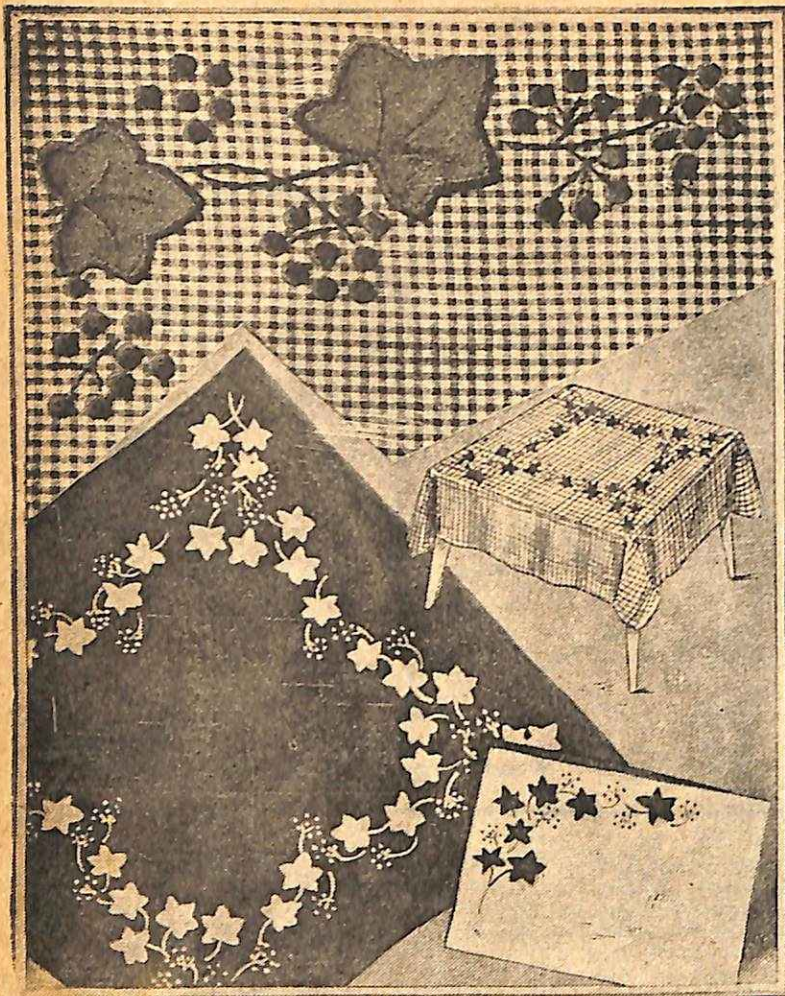
Ότι έβαλε τ' όνομά της δεν ύπάρχει άμφιβολία, άπάν-τησε ο άλλος, αλλά κατά τη γνώμη μου δεν έκανε λάθος. Οαρωδώς αυτοί θα ήθελαν να παντρευτούν από πολύν και-ρό, αλλά ήσαν πολύ δειλοί για να πάρουν την πρωτοβουλία. Άν δεν κάναμε έμεις τη φά-σα, δεν θα τ' άποφάσιζαν ποτέ.

Να κι' ένα άστείο που δεν πέτυχε, είπε ο Ράφ κοι-νώντας το κεφάλι του. Άλλη φορά θα πρέπει να έξετάζουμε καλά τα πράγματα, γιατί θα κοροϊδεύουν έμάς στο τέλος.

Να σου πώ, δεν δυσаре-στήθηκα που ήρθαν έτσι τα πράγματα, είπε ο Γκν. Πρώτο —πρώτα έκανα μία καλή πρέ-ξι και δεύτερο θα πάσουμε πι-ά να βλέπουμε τον Ραϊύ κάθε μέ-ρα στο Ταχυδρομείο. Άν δεν είμαστε μες δεν θα λάβαινε ποτέ το γράμμα που περιμενε σ' όλη του τη ζωή...

Διευθύνσεις συμφώνως τώ-νών: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥ-ΛΟΣ, Μπουκουβάλα 25, Α. Π. ΚΟΡΔΑΚΗΣ, προϊστά-μενος τυπογραφείου, δδός Πέτρας άρ. 29.

Χειρόγραφα δημοσιευμένο- και μη δεν επιστρέφονται.

486 ΧΩΡΙΑΤΙΚΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟΣ

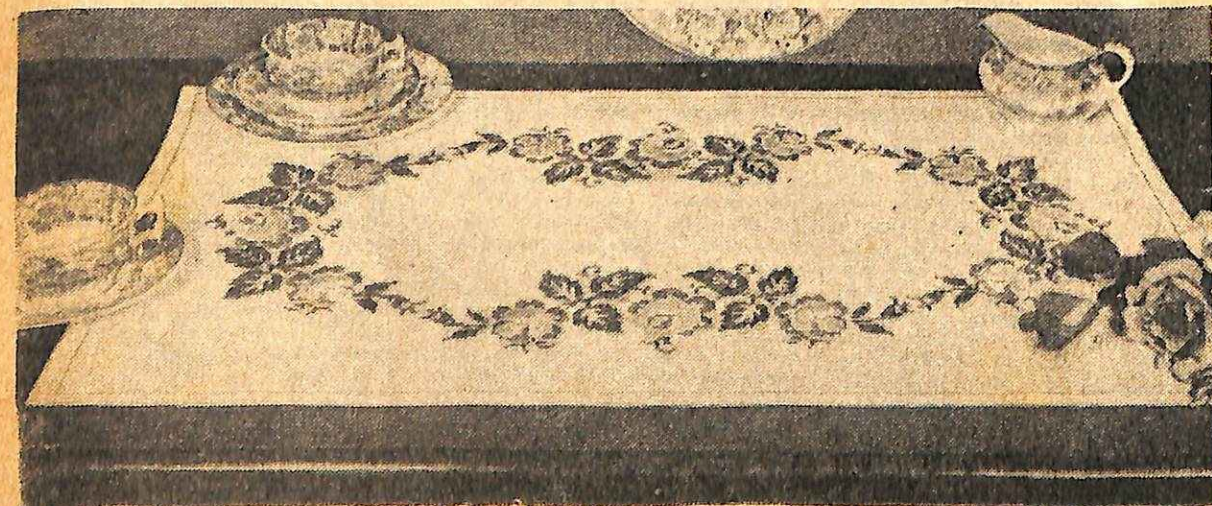
ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ 71ΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

Με γαλλικές κλωστές μουλινέ D. M. C.

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ ΣΕ ΧΩ-
ΡΙΑΤΙΚΟ ΣΤΥΛ

486 Αυτό το σχέδιο κεν-
τημένο πάνω σε καρ-
ύφασμα, θα γίνει ωραιότατο
χωριάτικο τραπέζομαντήλο. Ο-
πως το βλέπετε και στο όπι-
σθόφυλλό μας. "Αν το φόντο
είναι κόκκινο, άσπρο, θα με-

ταχειριστήτε για τα άπλικι
φύλλα του κισσού κόκκινη πο-
πλίνα και κλωστές μουλινέ
D.M.C. (NTE-MI-ΣΕ) κόκκινο
No 349, αν το κορμό είναι μπλε
- άσπρο, θα χρησιμοποιήσετε
για το άπλικασίον μπλε πο-
πλίνα και μουλινέ μπλε No
797, αν το ύφασμα είναι μο-
νόχρωμο, θα το κεντήσετε με

488 ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΣΕΜΕΝ

αντίθετο χρώμα
που να πηγαίνει,
κ.τ.λ. Τα σχέδια
που σας δίνουμε
στο παράρτημα,
είναι το ένα τέ-
ταρτο για το τρα-
πέζομαντήλο και
η γωνιά για το
πετσέτακι. Τα
φύλλα του κισσού
θα γίνουν άπλι-
κασίον, οι ίνες
των φύλλων και
οι μίσχοι πίσω-
δελονιά, τα πουά
άνεβατο, όλα με
την ίδια κλωστή.

ΣΕΡΒΙΤΣΙΟ ΟΥ-
ΖΟΥ

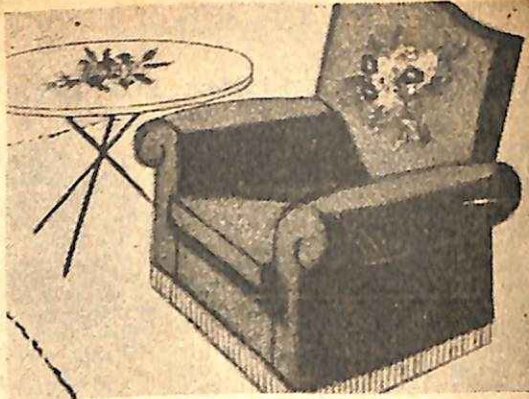
487 Στο προ-
ηγούμενο παράρτημα
σας είχαμε δώσει το σχέδιο
για τα μικρά πετσέτακια (σχέ-
διο No 483). Στο σημερινό
παράρτημα δημοσιεύουμε το
μισό σχέδιο για το μεγάλο ό-
βάλ πετσέτακι. Θα κεντήσετε
με τις ίδιες δελονιές όπως και
τα πετσέτακια με τη διαφορά
ότι εδώ θα μεταχειριστήτε και
το κίτρινο No 741 για τις με-
γαλύτερες εξωτερικές μαργαρί-
τες.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ ΣΕ ΣΤΑΥ-
ΡΟΒΕΛΟΝΙΑ

488 Κεντήστε σε χοντρό
έταμιν την όμορφη
γυρίαντα με τα κόκκινα τρι-
αντάφυλλα. Σας δίνουμε το
μισό σχέδιο του σεμέν που θα
το κεντήσετε με μουλινέ DMC
(NTE-MI-ΣΕ) στα χρώματα
που αναφέρουμε στο παράρτη-
μα. Στο τελείωμα θα γυρίσε-
τε ένα στρίψωμα και θα κεν-
τήσετε μία γραμμή σταυροβε-
λονιά με το κόκκινο No 335.
"Αν το σεμέν θα το χρησιμο-
ποιήσετε για τασι κεντήστε
και έξη πετσέτακια με ένα τρι-
αντάφυλλο στην κάθε γωνιά.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ ΜΕ ΑΓΡΙΟΛΟΥ-
ΛΟΥΔΑ

489 Το πολύχρωμο μπου-
κέτο με τα αγριολού-
λιντα μπορείτε να το κεντή-
σετε στο κάλυμμα της πολυ-
θρόνας σας για να της δώσε-
τε καλοκαιρινό τόνο, σε ένα
μονόχρωμο ύφασμα που θα μπή-
κάτω από το γυαλί του σιδε-
ρένιου σας τραπέζιου ή στα
μεγάλα μαξιλάρια του ντιβαν-
ιού σας. Θα κεντήσετε τα
στάχυα άνεβατά και πισωβελο-

489 ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΑ ΣΤΑ ΕΠΙΠΛΑ

νιά με κίτρινο No 725, τις
μαργαρίτες άνεβατές με λευκό
μουλινέ και το κέντρο τους με
πράσινο No 3347 και με το
κίτρινο με λεπτά κομπόκια.
Οι παπαρούνες θα κεντηθούν
με κόκκινο No 349 πεταχτή
άκανόνιστη δελονιά και το κέν-
τρο τους με πράσινο No 3346
όλο κομπόκια. Τα μικρά λου-
λουδάκια θα γίνουν άνεβατά
με μπλε No 312 και ό κύλω-
κας και το κέντρο τους με
πράσινο No 3347 με κομπό-
κια και πισωδελονιά. Τα κο-
τάνια τέλος θα κεντηθούν με
πισωδελονιά, αλλά με το πρ-
σινό ανοικτό και άλλα με το
σκουρό. Θα κεντήσετε σε χρω-
ματιστό ύφασμα με μουλινέ
DMC (NTE-MI-ΣΕ).

ΘΑΛΑΣΣΙΝΑ ΜΟΤΙΦ

490 Σε παιδικά ρουχαλά-
κια, ποδιές, φου-
φούλες, πεσέτες του μπάνιου
κ.λ.π. μπορείτε να κεντήσετε
απλικάσιον τα νόστιμα αυτά
θαλασσινά μοτίφ. Θα χρησι-
μοποιήσετε μουλινέ DMC (NTE-
MI-ΣΕ) στα χρώματα των ύ-
φασμάτων σας.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Δυο Άμερικανοί τουρίστες
επισκέπτονται ένα ισπανικό
μουσείο και σταματούν μπρο-
στά σ' έναν πίνακα που παρι-
στάνει έναν κουρελιασμένο α-
λήτη.

— "Ολοι ίδιοι, αυτοί οι 'Ι-
σπανοί, λέει ο ένας στον άλ-
λον. Πολύ φτωχοί για ν' αγο-
ράσουν ρούχα της προκοπής,
αλλά ικανοί να δρουν λεοτά
για να κάνουν το πορτραίτο
τους!"

— Περίφημα, λέει ο χοντρός
έργαστασιάρχης στον νεαρό
που του ζήτησε το χέρι της
κόρης του. "Ελπίζω όμως να
έχετε ένα μέλλον εξασφαλισμέ-
νο..."

— Μα φυσικά, κύριε. "Εκτός
εάν η κόρη σας μου είχε πα-
ραμύθια!"

Μια κυρία φοβερά άρχην
μιλούσε για τις διακοπές της
μπροστά στον "Έντυ Κωνσταν-
τίν."

— "Α. Έλεγε όνειροπόλα,
λατρεύω τη φύσι, τη λατρεύω
πραγματικά."

— Κι' ό "Έντυ μουρμουρί-
ζει: Μπράβο! "Η κακομοίρα
ινησίκκη!"

ΕΝΑΣ ΒΙΚΙΝΓΚ ΑΠΟ ΤΟ ΒΟΡΡΑ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΕΓΩ ΕΡΧΟΜΟΥΝ από το
Βορρά μ' ένα από κείνα
τα φορτηγά καράβια, τα
φορτωμένα με σονίδες που έ-
χουν ακόμη την όμορφη μυρω-
διά των δασών της χώρας μας.
"Εκείνη κοδόταν μπροστά στην
πύρτα της, ανάμεσα στα γε-
ρόνια και τις γαρφαλιές
διαβάζοντας ένα χοντρό δι-
βλίο. Είχε τελειώσει το γυμνά-
σιο δυο χρόνια πριν και αγα-
πούσε τα διβλία."

"Εβγάλα εύγενικά το κασέ-
το μου και τη ράτση με σκο-
τωμένα γαλλικά."

— "Εδώ μένει ό καπετάν
Γκυγιώμ, παρακαλώ!"

— Ναι, απάντησε εκείνη,
μα ό πατέρας μου έχει κατέβει
στο λιμάνι."

— Στο λιμάνι; Από κει πέ-
ρασα..."

— "Από πού έρχεστε; Δεν
φαίνεστε για Γάλλος."

— "Από το Βορρά, πολύ ψη-
λά στο χάρτη. Είμαι..."

— Μην το πείτε, το ξέρω:
είσθε ένας πειρατής..." Ένας
Βικινγκ!"

— "Αν αυτό σας ευχαριστή,
είμαι ένας τέτοιος, της απάν-
τησε."

Τα μάτια της νέας έλομπαν
σάν τ' άστρα. "Ο πατέρας μου
δεν μου είχε πη ότι ό Γκυγιώμ
αυτός ό γέρο θαλασσοδούκος,
είχε οικογένεια."

"Η μητέρα της ήταν μέσα
στο σπίτι και η κοπέλλα μου
είπε να περάσω."

— Ποιός είναι, Μαρί; ρώ-
τησε η κυρία Γκυγιώμ.

— Ένας Βικινγκ. "Ερχεται
να δη το μπαμπά."

— Συγχωρήστε την, έκανε
η μαμά της. "Έχει μείνει ένα
τρελλοκόριτσο σά να ήταν ά-
κόμη δέκα χρονών. "Ο άνδρας
μου δεν θ' άργήσει άσφαλώς."

"Όταν γύρισε ό πατέρας
της, εύχρηστίστηκε πολύ που με
είδε."

— "Όστε είσθε γιγός αυτού
του καλού ανθρώπου, του
Γιάν!"

Είχαν πολεμήσει μαζί στη
θάλασσα κατά τον τελευταίο
πόλεμο και αυτά τα πράγματα
δεν ξεχνιούνται. "Ο πατέρας
μου μου είχε πη:

"Όταν άράξετε σ' αυτό το
μικρό λιμάνι, εκεί κάτω στη
Γαλλία... στάσου να θυμηθώ το
όνομα... να πäs να δης τον κα-
πετάν Γκυγιώμ. Δεν υπάρχουν
δυο σάν αυτόν!"

Το βράδυ έμεινα κι' έφαγα
μαζί τους.

— "Η ξέστη έπρεσε, είπε η
κυρία Γκυγιώμ, κι' άκούω τα
βιολιά. Να κατέβουμε να δού-
με τη νεολαία να χορεύη..."

"Η μικρή πόλι είχε όψι γιορ-
ταστική. Γυρλάντες εδώ, χρω-
ματιστά λαμπιόνια εκεί και
άνθρωποι όλοι χαρούμενοι."

— "Έχετε όρεξι να πάμε
στο χορό; με ρώτησε η Μαρία."

— Δυστυχώς δεν ξέρω τους
χορούς του τόπου σας."

— Πάμε τότε έως την άκρη
του μώλου..."

"Η θάλασσα ήταν άναστα-
τωμένη και έσπαγε πάνω στα
δράχια. Το σκοτάδι γινόταν
βοθύτερο και έβλεπες τον άφρο
της να λάμπη. "Ο κόσμος ήταν

πίσω μας με τα γέλια του και
τα λαμπιόνια του."

— "Έτσι είναι στην άνοι-
χτή θάλασσα; ρώτησε η Μαρία."

— Είναι πολύ πιο όμορφα."

Κι' ύστερα, ξαφνικά, προ-
σέξα ότι είχα κάνει λάθος. Για-
τί κανένα μέρος του κόσμου
δεν μου είχε φανη τόσο όμορφο
όσο αυτός ό μώλος όπου στε-
κόμουν κοντά στη Μαρία."

— Πάμε, είπε τέλος η νέα.
"Ο άρχισουν τα πυροτεχνήμα-
τα. Είναι πολύ όμορφα."

Τότε κατόλαβα ότι κάτι γι-
όρταζαν. Ρώτησα άνόητα:

— Μα πώς ξέρουν ότι είναι
για μας μία τόσο μεγάλη μέ-
ρα;"

"Η Μαρία άρχισε να γελά:
— "Ω! Κανείς δεν το ξέ-
ρει, Χόλγκερ, κανείς άκόμη...
Μα σήμερα είναι η έθνική έορ-
τή, η 14η 'Ιουλίου."

— Συγχωρήστε με, το ξέ-
χασα."

Φιληθήκαμε ακριβώς πριν
άρχισουν τα πυροτεχνήματα.
Και μας φαινόταν ότι όλα αυ-
τά τα γαλάζια άστέρια, αυτοί
οι ρόδινοι καταρρόκτες, αυτά
τα χρυσά λουλούδια, είχαν ά-
ναφτη μέσα στην καρδιά μας."

Το πιο θλιβερό ήταν ότι έ-
φευγα την άλλη μέρα τα ξημε-
ρώματα."

— Θα ξανάρθω, είπα στη
Μαρία."

— Πότε;

Δυστυχώς, δεν μπορούσα να
ξέρω. Προσάβησα να γελάσω.
— Μια δεκάτη τετάρτη 'Ι-
ουλίου!"

— Θα περιμένω, Χόλγκερ,
θα περιμένω... Μα έσύ, έσύ θα
με ξεχάσεις."

— "Οχι."

— "Η θα ξεχάσεις το όνομα
του λιμανιού μας... Βλέπεις
τόσα λιμάνια!"

— Δεν θα το ξεχάσω. Θα το
ονομάσω Λιμάνι - Μαρία."

Κι' έπειτα, βλέπετε, έτσι
είναι η ζωή! Δεν μπορούσα να
την ξεχάσω τη Μαρία, μα δεν
μπορούσα να τη σκέπτωμαι κι'
όλη την ώρα. "Ο πατέρας μου

πέθανε, πράγμα που μας έ-
στοίχισε πολύ. Χρειάστηκε να
δοηθώ τη μητέρα μου και να
φροντίσω τα μικρά άδελφια
μου. "Υστερα από μία σκληρή
περίοδο, ήρθε μία άλλη λιγώ-
τερο σκληρή. "Ο θείος Νίλσον
πέθανε κι' αυτός, που δεν είχε
γυρίσει ποτέ να μας κυτάξη
όταν ήταν ζωντανός και μας
αφήσε το σπίτι του, ένα καμ-
ματί γής και λίγα χρήματα."
Έγκατέστησα την οικογένειά
μου στο σπίτι και με τα χρή-
ματα αγόρασα από το γέρο
Μπάλντεσον ένα πλοιάριο που
έμπορε να πάει όλες τις με-
ριές. "Έκανα μήνες να το έπι-
διορθώσω, αλλά τέλος μπόρε-
σε ν' άποπλεύση και ήμουν έγώ
ό καπετάνιος του. Στο μετα-
ξύ είχα πάρει το δίπλωμα του
πλοίαρχου."

"Άρχισα λοιπόν να θαλασ-
σοδέρνωμαι και όλα πήγαιναν
άρετα καλά, ως την ημέρα
που συνάντησα το άσπρο κό-
τερο..."

"Από μακριά, το έπαιρνες
για πληγωμένο γάιδαρο. Είχε
έξωκείλει στα ριχά και οι καύ-
τες του, τού γλυκού νερού, δεν
μπορούσαν να το θάλουν από
κει. Ούτε και η όμορφη καπε-
τάνισσα, που φορούσε πάνω
στα σγουρά μαλλιά της ένα
μπλε κασέτο με έξη σειρές
γαλόνια."

Τους έβγάλα από τη δύσκο-
λη θέσι και τα δυο πληρώματα
ήπιαν μαζί ένα ποτό για να
ξανακάνουν κουράγιο. Νόμιζα
ότι αυτή η κυρία —λεγόταν
μίσ Γκέλντουϊν— ήταν καμιά
άπ' αυτές τις πλούσιες περι-
ηγήτριες που δεν ξέρουν πώς να
σκοτώσουν τον καιρό τους. Μα
ήταν έντελως άλλο πράγμα.

Της έnéπνευσα έμπιστοσύνη
και μου είπε την ιστορία της.
"Έκανε ύποπτο έμπόριο. Το
είχε κληρονομήσει από τον πα-
τέρα της, γνωστόν έπιχειρημα-
τία στις θάλασσες της Κίνας,
μα που οι άστυνομίες όλου
του κόσμου δεν είχαν κατορ-
θώσει ποτέ να τον συλλάβουν
έπ' αυτόφωρο. Πολύ πιο δικαι-

ολογημένα τους ξέφευγε ή κό-
ρη του. "Ένα χαμόγελό της,
μία ματιά της και άναπνίζο-
σουν!"

Είχε ξαναγυρίσει στο Βορ-
ρά, έπειδή το άσπρο κότερο
της έπρεπε να ξεχαστή και έ-
πειδή και η ίδια έπιθυμούσε
να βρή πλοίαρχο και ναύτες
ικανώτερους. Το φορτηγό μου
μαζί με το πλήρωμα του θα
έκανε τη δουλειά της αν ήθελα
να της το νοικιάσω. Δυστυχώς
γι' αυτήν, ήμουν τίμιος και
ποτέ στο σπίτι μας δεν είχα
φάει φωμί γαλίμενο με άνομο
μέσα."

"Ήταν μία γυναίκα όμορφη
και μυστηριώδης! Τέλος, εκεί-
νη είπε την τελευταία λέξη ή
νόμισα πώς την είπα. Το ά-
σπρο κότερο και το φορτηγό
μου έδωσαν ραντεβού για μία
όμορφη καλοκαιριάτικη μέρα."

Που αυτό; "Οχι στη Νορβηγία
όπου οι γέροι, στην άκρη του
λιμανιού, έχουν ματί που δεν
γελιέται. "Έπρεπε να συναντη-
θούμε δέθεν τυχαία, εκείνη κι'
έγώ, και τα δυο πλοία, σ' ένα
μικρό ξένο λιμάνι όπου θα
ρούσαμε να προετοιμάσουμε τη
μέλλουσα άποστολή."

Μου είπε ένα όνομα, δεί-
χνοντάς μου ένα σημείο στο
χάρτη."

— Θέλετε εκεί, καπετάνιε;

— Γιατί όχι;

Και έτσι έφθανα κάπου ένα
ζεστό δρόμο του καλοκαιριού
και έρριχνα άγκυρα άπέναντι
σε βράχους που κάτι μου έλε-
γαν. Μα ήμουν πολύ ζαλισμέ-
νος για να σκεφτώ, ζαλισμένος
από τόσες σκέψεις που χόρευ-
αν μέσα στο κεφάλι μου."

Το άσπρο κότερο ήταν εκεί
ήδη. Μόλις έβλεπε έλεύθερος,
πήρα τη δάρκα και τραβήξα
προς το μέρος του. "Η μίς
Γκέλντουϊν ήταν πάνω στη γέ-
φυρα και έπινε κάποιο αναψυ-
κτικό."

— Διψάτε; ρώτησε."

Είχε σχεδόν νυχτώσει και
όλα ήταν ωραία! "Ένας ήχος
διαλιού έρχόταν από τη στε-
ριά. Κατά μήκος της προκυ-
μαίας φαινόταν γυρλάντες ά-
πο πρασινάδα και βενετσιάνι-
κα φανοστάκια."

— "Η νεολαία του τόπου
διασκεδάζει. Είναι 14 'Ιου-
λίου."

— Τι; Έκανα ξαφνικά."

— "Η έθνική τους έορτή."

— Ξέρω πού βρίσκομαι, εί-
πα δυνατά. Το πλοίο σας δεν
είναι παρά ένας πεθαμένος
γάιδαρος. "Αλλά αυτό το λιμάνι
το άναγνωρίζω. Λέγεται Λι-
μάνι - Μαρία."

— Τρελλοθήκατε! φώναξε ή
Γκέλντουϊν και σηκώθηκε όρθη."

"Αλλά ήταν το μόνο που δέ-
κουσα. Βοισκόμουν κιόλας μέ-
σα στη δάρκα μου και κωπη-
λατούσα μ' όλη μου τη δύναμη."

"Όταν με είδε τα μάτια της
έλομπαν σάν άστέρια."

— Ξέρεις άκόμη ποιός εί-
μαι; τη ρώτησα."

— Είσαι ένας Βικινγκ, μου
απάντησε. Ποιός σε κράτησε
τόσον καιρό μακριά μου;

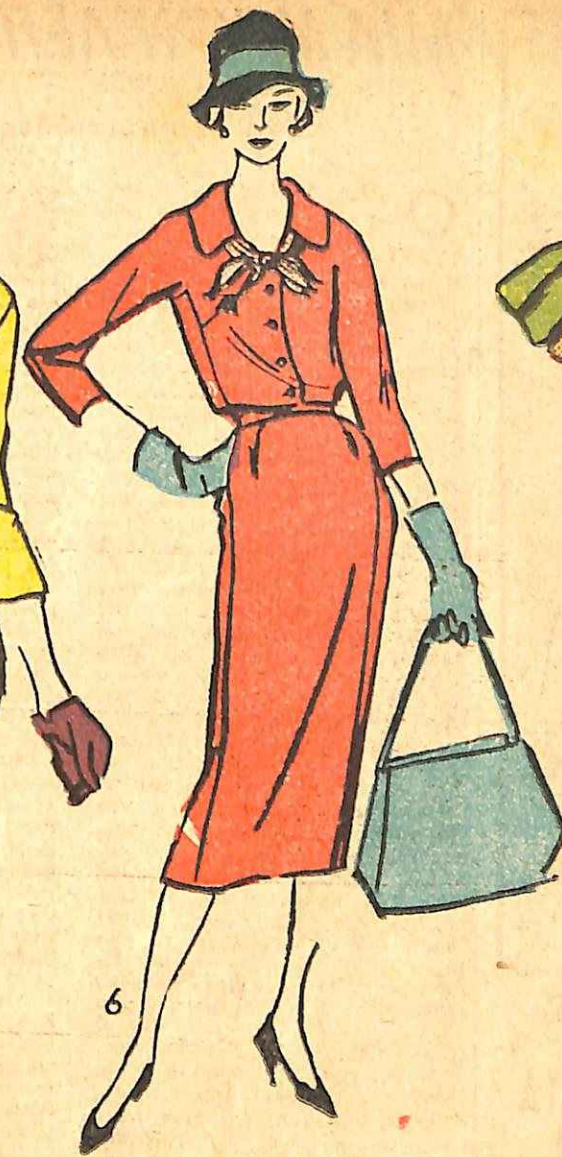
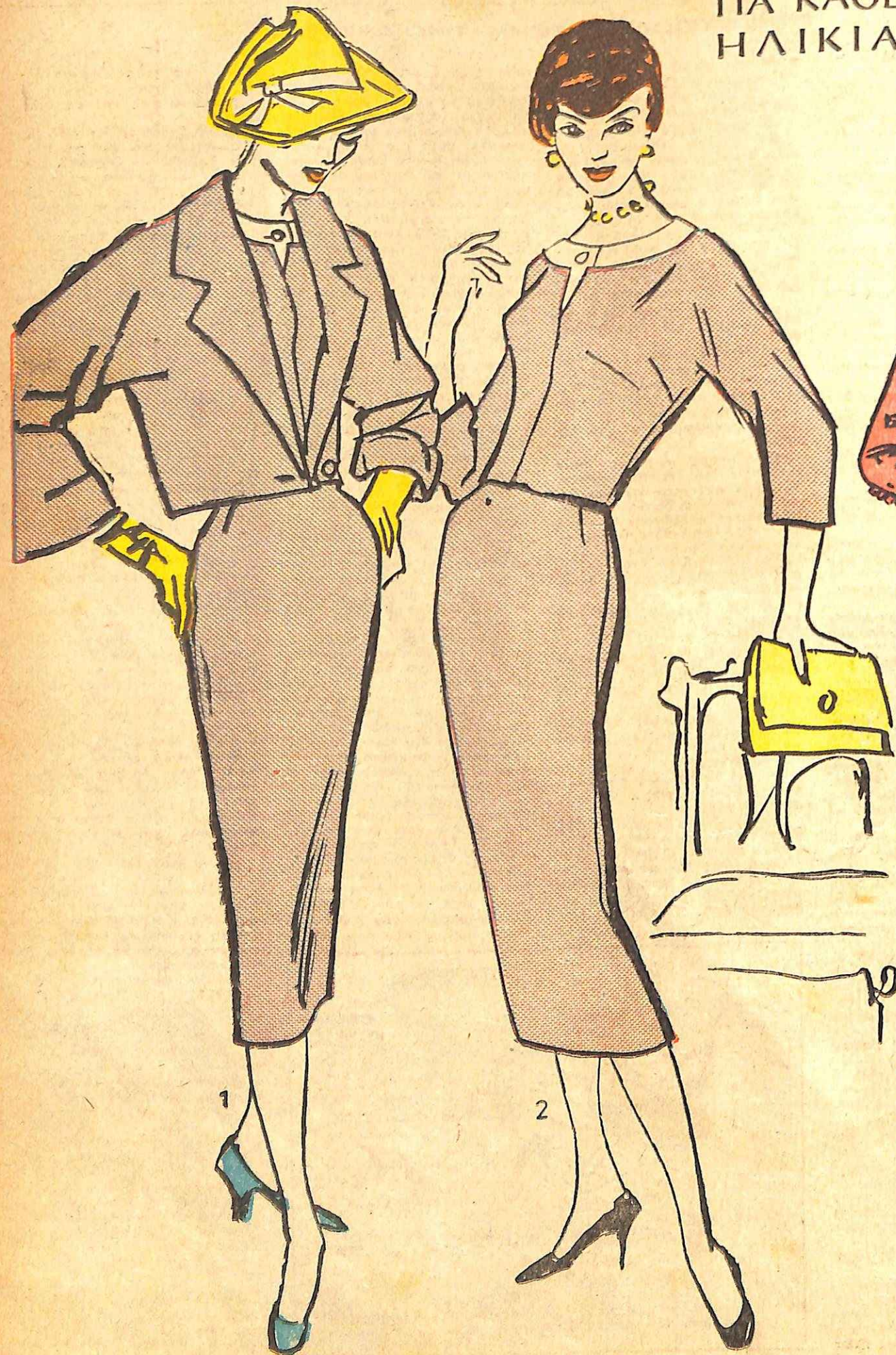
— "Η θάλασσα κι' οι σει-
ρήνες της."

— Μα νομίζω, κ. πυροσβέστα, ότι δεν διατρέχω πια
κίνδυνο από την πυρκαϊά!

ΚΟΜΨΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΚΑΘΕ
ΗΛΙΚΙΑ

1 και 2 Άνσάμπλ από μάλλινο-κρέπ. Φόρεμα σε ίσια γραμμή ζαпонέ. Γαρνίρεται στο ντεκολτέ με άσπρο πικέ ή σατέν. Ζακέτα πολύ κοντή ζαпонέ με μανίκια τρουά κόρ και φαρδερά μανσέτες. Γιακάς και πέτα μεγάλα. Κουμπώνει κάτω με ένα μόνο κουμπί.

3 Φόρεμα από μάλλινο κρέπ, με μία ραφή εμπρός και μία πίσω, που καταλήγουν χαμηλά σε πιέτες. Μανίκια μακριά με μανικό-κόλλησι και γιακάς - εσάρπα που δένει με πολύ χάρι στο πλάι.

4 Φορεματάκι σπύρ από μάλλινο. Είναι σε ίσια γραμμή κι' έχει μία πέτα από πάνω ως κάτω εμπρός. Γιακαδάκι κλειστό στο οποίο μπαίνει προσθετό και ένα άσπρο γιακαδάκι από πάνω.

5 Ένα πολύ εύκολοφόρετο φόρεμα από μάλλινο ζέρεσέ. Είναι ίσιο κι' έχει μία φαρδερά ντραπέ ζώνη. Το φόρεμα αυτό κλειστό όπως είναι και σκέτο, θέλει ωραία αξεσουάρ για συμπλήρωμα.

6 Φόρεμα από μάλλινο ζέρεσέ με μανίκια ζαпонέ, σε ίσια γραμμή. Έχει γιακαδάκι κάτω απ' το οποίο περνά ένα μικρό κασκόλ με κρόσια και δένει. Η πλάτη έχει ωμίτη και πέτα από κάτω.

7 Ντέ πιές από μάλλινο ζέρεσέ σε νέα γραμμή. Η Ζακέτα είναι κοντή με μανίκια ζαпонέ τρουά κόρ. Στη μέση δυό πένσες.

8 Φόρεμα από όργκαντίν για κοριτσάκι με φουσκωτά μανικάκια και φαρδερά σουρωτή φούστα.

9 Φορεματάκι για πόρτυ. Είναι ανοιχτό μπροστά και φοριέται πάνω από ένα φουρό σ' αντίθετο χρώμα ταιριαστό. Κλείνει επάνω στο λαιμό μ' ένα στενό κορδελάκι και στη μέση με μία στενή ζώνη. Τελειώνει σε στρογγυλές γλώσσες πιο ψηλά από το φουρό.

ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΣΑΡΚΟ

Παρασκευασμένα επί τη βάσει των τελευταίων επιτευγμάτων της Βιολογίας.
Εξαιρετικά των καλύτερων ευρωπαϊκών.
Όδος Έρμου αριθ. 21
Τηλέφωνον 20.887

ΟΤΑΝ ΜΕΙΝΕΤΕ ΧΩΡΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Η κ. Ντόρα Χ. νέα νοικοκυρά, φρόνησε εφάρμοξα χωρίς υπέρβαση, όπως συμβαίνει στις ημέρες μας, στις πιο πολλές νοικοκυρές. Όχι και τόσο συνηθισμένη στις δουλειές του σπιτιού η κ. Ντόρα Χ. ε-δοκίμασε ένα είδος πανικού τις πρώτες ώρες. Τα πιάτα και λοιπά σκεύη της κουζίνας είναι—ό,τι κι αν πητε— ένας μπελάς. Το ίδιο και τα απαραίτητα εσώρουχα και ο προχειρός ρουχισμός όταν έχει εξαντληθεί το σχετικό αποθεματικό. Η νεοαρά κ. Ντόρα Χ. τα έβριζε λίγο σκούρα, εύτοχως, όμως, υπήρχε η έμπειρη φίλη της κ. Μίκα Σ. που με τις καλές συμβουλές της την έβγαλε από το αδιέξοδο. Και η πιο καλή συμβουλή που της έδωσε, ήταν να χρησιμοποιήσει DAL. Γιατί με το DAL όλα πλένονται και λαμπικαρονται γρήγορα, εύκολα, άποκα και η έλλειψη της υπηρεσίας δεν είναι και τόσο πολύ αισθητή. Ακόμη το DAL έχει το προσόν να μη ελαττώνει τα χέρια. Η περίπτωση της κ. Ντόρας Χ. είναι κάτι που μπορεί να τύχει σε κάθε νέα νοικοκυρά.

ΜΗΧΑΝΑΙ ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΛΩΣΗΝ
KABA - UNIVERSAL

Αί φθηνότεραι
Αί τελειότεραι

ΜΕ 2 ΒΕΛΟΝΙΑ
UNIVERSO

Δωρεάν εκμάθησις

εύκολοι πληρωμαί

Α.Ε. ΜΠΑΡΜΠΑΤΟΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 4 (Στοά) ΑΘΗΝΑΙ
Κ. ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ
Π. ΜΕΛΑ 12 - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ

Ένα περιπετειώδες διήγημα

Ο ΚΑΛΛΑΓΚΑΝ, ο διάσημος ντετέκτιβ, βγήκε από το διαμέρισμά της κυρίας Γκάλλερν, χαϊδεύοντας μέσα στην τσέπη του το τσέκ των χιλίων λιρών που του είχε δώσει αυτή αμοιβή, για μία λίγο περιεργή αποστολή που του είχε αναθέσει.

Η κυρία Γκάλλερν ήταν μία από εκείνες τις γοητευτικές γυναίκες που τραβούν το ίδιο τους αντρες στα πενήντα τους χρόνια όπως και στα είκοσι πέντε τους. Ήταν κηδεμών της Ντιάνας Μάρτ και είχε ανάλαβει, σύμφωνα με τη διαθήκη της μητέρας της, τη φύλαξη ενός κολιέ με διαμάντια, που ήταν η μόνη περιουσία της Ντιάνας, όπου να γίνη αυτή είκοσι πέντε χρονών. Πριν από λίγον καιρό η κυρία Γκάλλερν είχε συστήσει στη Ντιάνα τον Πάολ ντε Σαββά, έναν όμορφο Γάλλο υπολοχαγό. Η Ντιάνα είχε ξετρελλαθεί μαζί του κι όταν αυτός την παρακάλεσε να φορέσει μία φορά το κολιέ για να το θαυμάσει από το λαιμό της, η Ντιάνα ζήτησε από την κυρία Γκάλλερν να το αποσύρει από την Τράπεζα που το είχε τοποθετήσει για φύλαξη, γιατί αυτή δεν μπορούσε να το πάρει επειδή δεν ήταν ακόμα 25 χρονών. Η κυρία Γκάλλερν προσπάθησε να την κάνει ν' αλλάξει γνώμη. Της είπε πως ο Πάολ ήταν ένας τυχονιδάκης, που δεν είχε τίποτα άλλο εκτός από την ομορφιά του και τις δύο στολές του, ότι είχε πολλές περιπέτειες με γυναίκες που κατά τη γνώμημά τους μαζιζόνταν να πάνε να τα λερώσουν κι ότι, αν ήταν εν τάξει έπρεπε να είχε καταταχθεί στον απελευθερωτικό στρατό. Μα η Ντιάνα δεν ήθελε ν' ακούσει τίποτα και κατηγόρησε την κυρία Γκάλλερν πως τα έλεγε αυτά από ζήλεια, γιατί ο Πάολ ήταν πριν δικός της θαυμαστής και τώρα ήταν έρωτευμένος με αυτήν. Στο τέλος η κυρία Γκάλλερν αναγκάστηκε να της δώσει το κολιέ. Μα επειδή ανασυχοόσε πολύ γιατί για λίγον καιρό ήταν αυτή ακόμη υπεύθυνη γι' αυτό, ζήτησε από τον Κάλλαγκαν να φάει να μάθει το παρελθόν του Πάολ Σαββά και να προσπαθήσει να πείσει τη Ντιάνα για το ποιόν του.

Ο Κάλλαγκαν αποφάσισε να πάει κατ' ευθείαν στο σπίτι της Ντιάνας. Πριν βγίη στο δρόμο, στάθηκε ν' αναψη ένα τσιγάρο. Πάνω σ' ένα φάκελλο είδε τ' όνομα της κυρίας Γκάλλερν. Τον πήρε στα χέρια του. Είχε απ' έξω τη φίρμα του μεγάλου Οίκου Πυσέλ και Σία. Δεν ήταν καλά κλεισμένος. Τον άνοιξε και διάβασε το γράμμα. Από τον Οίκο της έκαναν παράπονα γιατί γύρισε πίσω όλα τα πανταλόνια και τις ζακέτες που είχε παραγγείλει, αφού στην πρόβα τα βρήκε θαυμάσια. Θα της έστειλναν αντί γι' αυτά τα κοστούμια τις τουσάλετες που είχε ζητήσει αλλά την παρακαλούσαν να πληρώσει κάτι παραπάνω για τη ζημία που θα είχαν. «Εκλει-

σε καλά το φάκελλο και τον έβαλε πάλι στο τραπέζι. Η Ντιάνα τον υποδέχτηκε με δάκρυα στα μάτια.

— Φυσικά σας έστειλε η κυρία Γκάλλερν για να πιστοποιήσετε το θάνατό της.

Δεν καταλαβαίνω τι θέλετε να πη. Της είπε τί έμαθε από τον κύριο Γκάλλερν για το κολιέ της.

— Δεν υπάρχει λόγος να μαλώσει ε γι' αυτό. Νομίζω πως θα γίνουμε καλοί φίλοι, πρόσθεσε γελώντας.

— Όταν δεν ξέρετε ότι χτες το βράδυ με έκλεψαν το κολιέ μου, είπε η Ντιάνα.

Ο Κάλλαγκαν ζήτησε να μάθει λεπτομέρειες.

Το προηγούμενο βράδυ, την ώρα του συναγερμού, η Ντιάνα να κατέβηκε στο κατάρυγιο κι άφησε το κολιέ που είχε μέσα στην πόρτα του διαμε-

ρισματός της ανοιχτό, όπως ρισμ'ός της ανοιχτή, όπως ρισμ'ός της ανοιχτή, όπως ρισμ'ός της ανοιχτή.

— Όταν γύ- τοις περιπτώσεις. Ο θυ- ρισε, το κολιέ έλειπε. Ο θυ- ρωρός είπε πως είδε κατά την διάρκεια του συναγερμού κά- ποιον με στολή αξιωματικού ν' βγαίνει από το σπίτι, αλλά δ- πως ισχυρίστηκε η Ντιάνα, ο Πάολ δεν ήξερε ποτέ εβγα- νε ο ένας και ποτέ ο άλλος.

— Ξέρω ότι θα πητε κι' ο Πάολ.

Μα εγώ δεν το πιστεύω. Αυτά τα λέει η κυρία Γκάλλερν γιατί τα αγαπάει ο Πάολ. Και ούτε θέλω ν' ανακατευθώ ή αστυνο- μία στις υποθέσεις μου.

Ο Κάλλαγκαν υποσχέθηκε ότι θα έκανε ό,τι μπορούσε κι' έφυγε για να πάει να δει τον Σαββά. Αυτός τον υποδέχτηκε πολύ ευγενικά. Είπε πως λυπή-θηκε πολύ για την κλοπή. Χτες ήρθε πολύ για την κλοπή το βράδυ που έγινε η κλοπή είχε πάει στο Στρατηγείο των Απελευθερωτικών Δυνάμεων για να καταταχθώ. Είπε κι' αυτός ότι η κυρία Γκάλλερν ζήλευε γιατί αυτός τη θεωρούσε παν- γιανό και φίλη και δεν την είχε κυττάξει ποτέ σ'α γυναίκα.

Ο Κάλλαγκαν παραδέχτηκε πως δεν μπορούσε να έχει σχέ- σι με την υπόθεσι ο Σαββά κι' έφυγε.

Από το γραφείο του τηλε- φώνησε στην κυρία Γκάλλερν και της είπε για το αλλοθι του Πάολ. Ύστερα ξαναγύρισε στο σπίτι του υπολοχαγού και του είπε πως είχε πιστοποιήσει το αλλοθι του και ότι το είχε στην κυρία Γκάλλερν. Μετά του ζή- τησε τον αριθμό του τηλεφώ- νου του. Την ώρα που τον ση- μείωνε στο καρτέ του το δα- χτυλό του τράβηξε το γεμιστή- ρα και το μελάνι πετάχτηκε και λέρωσε το κοστούμι του Πάολ.

Δεν πειράζει, είπε αυ- τός, έχω κι' άλλο κοστούμι.

Στις 7 ο Κάλλαγκαν ξανα- τηλεφώνησε στην κυρία Γκά- λερν και τη ρώτησε αν μπορού- σε να πάει στο σπίτι της στις έφτά και μισή.

Αυτή δέχτηκε. Μετά τηλεφώνησε στον Πάολ.

— Η κυρία Γκάλλερν θέλει να σας δει στις έφτά και μισή για να σας ζητήσει συγγνώμη για τις υποψίες της, του είπε.

Μπορείτε να πείτε; — Βεβαίως στις έφτά και μισή θα είμαι εκεί.

Όταν στις έφτά και μισή έφτασε στο σπίτι της κυρίας Γκάλλερν ο Κάλλαγκαν βρήκε εκεί τον Πάολ.

Σας ευχαριστώ, κύριε Κάλλαγκαν, που μαντέψατε την επιθυμία μου να ζητήσω συγ- γνώμη από τον κύριο Σαββά, είπε η κυρία Γκάλλερν.

Μπα αυτό δεν είναι τι- ποτα, απ' μη το συζητάμε, εί- πε χαμογελώντας ο Κάλλαγ- καν. Έκείνο που έχει τώρα ση- μασία είναι να μου δώση πι- σω το κολιέ αυτός που το έ- χει, από τους δύο σας.

Τον κυττάζαν κι' οι δύο σαν κεραυνόπληκτοι.

Σήμερα το πρωί βρήκα ένα γράμμα στο θυρωρείο από τον Οίκο Πυσέλ για σας κυ- ρία Γκάλλερν, που έγραφε πως είχατε στείλει πίσω τα παντε- λόνια σας και τώρα μόνο κα- τάλαβα γιατί. Δεν θέλατε να σας δούν με παντελόνι, γιατί χτες το βράδυ με το κοστούμι του Πάολ, πήγατε στο σπίτι της δεσποινίδας Μάρτ και πήρατε το κολιέ. Δεν χρειά- στηκε ούτε το κλειδί του δια- μερισμάτος της που έχει ο κύ- ριος Σαββά να μεταχειριστή- ρε, γιατί βρήκατε την πόρτα ανοιχτή. Την ίδια ώρα φροντί- στατε να έχω ο υπολοχαγός ένα αδιαφιλονίκητο αλλοθι. Το κόλ- πο ήταν θαυμάσιο. Είσαστε κι' οι δύο απένταροι. Σχεδόν ούτε και για να πληρωθώ το τσέκ που μου δώσατε δεν ύ- παρχουν λεφτά στην Τράπεζα κι' ονομάζονται. Γνωρίζατε τον υπολοχαγό στη δεσποινίδα Μάρτ και τον δάλατε να της ζητήσει το κολιέ. Τον κατηγο- ρούσατε για τις προθέσεις του, μα το αλλοθι του θα αποδεί- κνυε πως ήταν αθώος.

Πολύ παράξενη ιστορία μάς διηγήσθε, κύριε Κάλλαγ- καν, είπε η κυρία Γκάλλερν.

Τότε μπορείτε να μου ε-ξηγήσετε γιατί ο υπολοχαγός δεν άλλαξε τη στολή του που είναι μελανωμένη; Περιμένετε λίγο, να σας το πω εγώ. Γιατί το κοστούμι του το έχετε ακό- μα εσείς. Δεν προσπαθήσατε να το στείλετε. Λοιπόν, είμα- στε συμφωνήσι ή πρέπει να φω- νάξω τη αστυνομία; ρώτησε με πλατύ χαμόγελο ο Κάλλαγ- καν.

Η κυρία Γκάλλερν σηκώθη- κε από τη θέσι της, πήγε σ' νοιξε ένα συρτάρι του γραφείου της και έφερε το κολιέ.

ΠΗΤΕΡ ΤΣΕΝΕ-Υ

Ο ΕΞΥΓΝΟΣ

Ένας καθηγητής και η γυ- νίκα του συζητούν για δυο αν-θρώπους, το όνομα των οποίων αναφέρονταν την ημέρα εκείνη στην εφημερίδα.

Ναί, λέει ο καθηγητής. Τους ήξερα και τους δυο την εποχή που ήταν παιδιά ακόμη. Ο ένας ήταν έξυπνος και δ- μορφος νέος. Ο άλλος, εργα- τικός, καλός μαθητής. Στόν α- γώνα της ζωής ο έξυπνος έμει- νε πίσω, ενώ ο άλλος, ο εργα- τικός... πέθανε τώρα τελευταία και άφησε κάπου εξήντα χιλιά-δες λίρες στη γυναίκα του. Νο- μίζω πως είναι σπουδαίο ήθικ-ο διδάγμα αυτό...

Ναί, απάντησε μ' ένα χα-μόγελο η γυναίκα του, και δέ- βαία είναι. Διαβάζω ακριβώς τώρα ότι ο έξυπνος πρόκειται να παντρευτεί τη χήρα!...

ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

Στο άρθρο αυτό, που έγραψε η ίδια

ή ΤΖΙΝΑ ΛΟΛΟΜΠΡΙΓΚΙΤΑ

διηγείται πως προετοιμάστηκε για την πιο μεγά-λη αποστολή της γυναίκας και πως μπόρεσε να γεννήση σχεδόν χωρίς να αισθανθώ «πόνους»!

ΤΙ ΛΕΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΑΝΩΔΥΝΟ ΤΟΚΕΤΟ»

ΕΚΑΝΑ σήμερα τα πρώτα βήματα από το κρεβάτι στη θεράντα, που είναι ά- πέναντι στην κάμαρά μου. Μου είχαν φέρει για μερικά λεπτά τον μικρό Μίλκο γιατί ήθελα να τον κυττάξω στο δυνατό φως του μεσημεριού. Ακόμα δεν μπορώ να συνθίσω στην ιδέα ότι είμαι μαμά κι' αισθά- νομαι πολύ συχνά την ανάγκη να ξαναδώ το μωρό μου: μό- νο η παρουσία του κατορθώ- νει να με πείση για την ύπε- ροχη αυτή πραγματικότητα.

Ύστερα από λίγες ημέρες, όταν θα βγώ από το δωμάτιο αυτό, θα έχω τελειώσει το πρώ- το μέρος της συναρπαστικής περιπέτειάς, να γίνω: μητέ- ρα. Είναι μία περιπέτεια που αρχίζει από την πρώτη μέρα που δεβαίνονται μια γυναίκα ότι περιμένει παιδί κι' έχει στιγμές και πλευρές που — έτσι τουλάχιστον νομίζω — δεν μπορούν να ξεχαστούν.

Πρέπει να ομολογήσω ότι στην αρχή φοβόμουν πολύ. Ή- ταν ένας γενικός φόβος, αδι- καιολόγητος: ένας φόβος που πιστεύω πως είναι κοινός σε όλες τις γυναίκες που περιμέ- νουν το πρώτο τους παιδί. Ύ- πηρχε όμως κι' ένας άλλος φό- βος, πιο προσωπικός, αυτός που είναι πάντοτε στο βάθος της ψυχής μου και που μονά- χα οι δικόι μου ξέρουν: ο φό- βος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζαν, ότι κι' αν ο άντρας μου παρακολου- θούσε διαρκώς την κατάστασι

μου, που ο γυναικολόγος είχε βρή εξαιρετική εγώ φοβόμουν. Μόνο αργότερα κατάλαβα ότι έπρόκειτο για έναν αδικαιολό-γητο κληρονομικό φόβο, ο ό-ποιος είχε τις ρίζες του στις προλήψεις και στην αμάθεια, που θεωρούν τον πόνο σαν ού- σιωδη όρο της μητρότητας. Εί- ναι ένας τρόμος που διαμορ- φώνεται από τα πρώτα χρόνια της παιδικής ηλικίας και μά- λιστα μπορεί να πη κανείς ο- τι καλλιεργείται όταν θρηνο- λωγώντας για τον πόνο που δοκιμάζουμε διαβάζοντας ένα δοντι ή θεραπεύοντας ένα σπει- ρί ακούει τη μητέρα μας να λέει: «Καλέ κλαίς; Αλλά τότε τι θα κάνεις όταν σε πιάσουν οι πόνοι της γέννας»;

Αν είχα μείνει σ' αυτή την κατάσταση του φόβου έστω κι' αν δεν τον έδειχνα, δεν θα δα- στούσα ασφαλώς στη δοκιμα- σία της μητρότητας. Γι' αυτό αποφάσισα να κάνω κάτι κι' έτσι αφού συμβουλευθώ τον γυναικολόγο ήρθα σ' επαφή με τη γιαντρίνα Φαροατζάνη — Σκασαλλάτι, που διευθύνει έ- δω και μερικά χρόνια ένα «Κέν- τρο Εκπαιδεύσεως για τον φυ- σιολογικό τοκετό».

Αλλά κι' αυτή ακόμα η έ- παφή ήταν για μένα εξαιρετι- κά δύσκολη. Στο μεταξύ, είχα για κείνο που λένε «ανώδυνο τοκετό» συγκεκριμένες ιδέες. Πίστευα ότι βάσι του τοκετού αυτού ήταν τα νοσοκομικά κι' απογοητευθώ κάπως όταν έ- μαθα ότι η έλπιδα να γλυτώ- σω τους πόνους βυθισμένη στον ύπνο δεν υπήρχε καν. Οι πρώτες μου συναντήσεις με τη γιαντρίνα ήταν κάπως μηχανι- κές, με κάποια δυσπιστία από μέρος μου. Ενίκησαν όμως η εμπιστοσύνη που η γιαντρίνα κατώρθωσε να μου εμπνεύσει κι' η αμοιβαία συμπάθεια που μου ενέπνευσε επίσης και σαν γυναίκα. Τώρα την φωνάζω Σάντρα κι' έχω συνθίσει να της εμπιστευόμαι τα μικρά μου μυστικά, όπως ακριβώς συμβαίνει ανάμεσα σε δυο νε- αρές γυναίκες που δρουνται κάτω από τις ίδιες συνθήκες:

ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

Στο άρθρο αυτό, που έγραψε η ίδια

ή ΤΖΙΝΑ ΛΟΛΟΜΠΡΙΓΚΙΤΑ

διηγείται πως προετοιμάστηκε για την πιο μεγά-λη αποστολή της γυναίκας και πως μπόρεσε να γεννήση σχεδόν χωρίς να αισθανθώ «πόνους»!

ΤΙ ΛΕΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΑΝΩΔΥΝΟ ΤΟΚΕΤΟ»

ΕΚΑΝΑ σήμερα τα πρώτα βήματα από το κρεβάτι στη θεράντα, που είναι ά- πέναντι στην κάμαρά μου. Μου είχαν φέρει για μερικά λεπτά τον μικρό Μίλκο γιατί ήθελα να τον κυττάξω στο δυνατό φως του μεσημεριού. Ακόμα δεν μπορώ να συνθίσω στην ιδέα ότι είμαι μαμά κι' αισθά- νομαι πολύ συχνά την ανάγκη να ξαναδώ το μωρό μου: μό- νο η παρουσία του κατορθώ- νει να με πείση για την ύπε- ροχη αυτή πραγματικότητα.

Ύστερα από λίγες ημέρες, όταν θα βγώ από το δωμάτιο αυτό, θα έχω τελειώσει το πρώ- το μέρος της συναρπαστικής περιπέτειάς, να γίνω: μητέ- ρα. Είναι μία περιπέτεια που αρχίζει από την πρώτη μέρα που δεβαίνονται μια γυναίκα ότι περιμένει παιδί κι' έχει στιγμές και πλευρές που — έτσι τουλάχιστον νομίζω — δεν μπορούν να ξεχαστούν.

Πρέπει να ομολογήσω ότι στην αρχή φοβόμουν πολύ. Ή- ταν ένας γενικός φόβος, αδι- καιολόγητος: ένας φόβος που πιστεύω πως είναι κοινός σε όλες τις γυναίκες που περιμέ- νουν το πρώτο τους παιδί. Ύ- πηρχε όμως κι' ένας άλλος φό- βος, πιο προσωπικός, αυτός που είναι πάντοτε στο βάθος της ψυχής μου και που μονά- χα οι δικόι μου ξέρουν: ο φό- βος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζαν, ότι κι' αν ο άντρας μου παρακολου- θούσε διαρκώς την κατάστασι

μου, που ο γυναικολόγος είχε βρή εξαιρετική εγώ φοβόμουν. Μόνο αργότερα κατάλαβα ότι έπρόκειτο για έναν αδικαιολό-γητο κληρονομικό φόβο, ο ό-ποιος είχε τις ρίζες του στις προλήψεις και στην αμάθεια, που θεωρούν τον πόνο σαν ού- σιωδη όρο της μητρότητας. Εί- ναι ένας τρόμος που διαμορ- φώνεται από τα πρώτα χρόνια της παιδικής ηλικίας και μά- λιστα μπορεί να πη κανείς ο- τι καλλιεργείται όταν θρηνο- λωγώντας για τον πόνο που δοκιμάζουμε διαβάζοντας ένα δοντι ή θεραπεύοντας ένα σπει- ρί ακούει τη μητέρα μας να λέει: «Καλέ κλαίς; Αλλά τότε τι θα κάνεις όταν σε πιάσουν οι πόνοι της γέννας»;

Αν είχα μείνει σ' αυτή την κατάσταση του φόβου έστω κι' αν δεν τον έδειχνα, δεν θα δα- στούσα ασφαλώς στη δοκιμα- σία της μητρότητας. Γι' αυτό αποφάσισα να κάνω κάτι κι' έτσι αφού συμβουλευθώ τον γυναικολόγο ήρθα σ' επαφή με τη γιαντρίνα Φαροατζάνη — Σκασαλλάτι, που διευθύνει έ- δω και μερικά χρόνια ένα «Κέν- τρο Εκπαιδεύσεως για τον φυ- σιολογικό τοκετό».

Αλλά κι' αυτή ακόμα η έ- παφή ήταν για μένα εξαιρετι- κά δύσκολη. Στο μεταξύ, είχα για κείνο που λένε «ανώδυνο τοκετό» συγκεκριμένες ιδέες. Πίστευα ότι βάσι του τοκετού αυτού ήταν τα νοσοκομικά κι' απογοητευθώ κάπως όταν έ- μαθα ότι η έλπιδα να γλυτώ- σω τους πόνους βυθισμένη στον ύπνο δεν υπήρχε καν. Οι πρώτες μου συναντήσεις με τη γιαντρίνα ήταν κάπως μηχανι- κές, με κάποια δυσπιστία από μέρος μου. Ενίκησαν όμως η εμπιστοσύνη που η γιαντρίνα κατώρθωσε να μου εμπνεύσει κι' η αμοιβαία συμπάθεια που μου ενέπνευσε επίσης και σαν γυναίκα. Τώρα την φωνάζω Σάντρα κι' έχω συνθίσει να της εμπιστευόμαι τα μικρά μου μυστικά, όπως ακριβώς συμβαίνει ανάμεσα σε δυο νε- αρές γυναίκες που δρουνται κάτω από τις ίδιες συνθήκες:

● 'Αδικαιολόγητος φόβος

Έκτος απ' αυτούς τους φό- βους υπήρχε κι' ένας άλλος που νομίζω πως είναι κοινός σ' όλες τις μητέρες: ο φόβος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζαν, ότι κι' αν ο άντρας μου παρακολου- θούσε διαρκώς την κατάστασι

● 'Αδικαιολόγητος φόβος

Έκτος απ' αυτούς τους φό- βους υπήρχε κι' ένας άλλος που νομίζω πως είναι κοινός σ' όλες τις μητέρες: ο φόβος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζαν, ότι κι' αν ο άντρας μου παρακολου- θούσε διαρκώς την κατάστασι

● 'Αδικαιολόγητος φόβος

Έκτος απ' αυτούς τους φό- βους υπήρχε κι' ένας άλλος που νομίζω πως είναι κοινός σ' όλες τις μητέρες: ο φόβος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζαν, ότι κι' αν ο άντρας μου παρακολου- θούσε διαρκώς την κατάστασι

● 'Αδικαιολόγητος φόβος

Έκτος απ' αυτούς τους φό- βους υπήρχε κι' ένας άλλος που νομίζω πως είναι κοινός σ' όλες τις μητέρες: ο φόβος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζαν, ότι κι' αν ο άντρας μου παρακολου- θούσε διαρκώς την κατάστασι

● 'Αδικαιολόγητος φόβος

Έκτος απ' αυτούς τους φό- βους υπήρχε κι' ένας άλλος που νομίζω πως είναι κοινός σ' όλες τις μητέρες: ο φόβος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζαν, ότι κι' αν ο άντρας μου παρακολου- θούσε διαρκώς την κατάστασι

● 'Αδικαιολόγητος φόβος

Έκτος απ' αυτούς τους φό- βους υπήρχε κι' ένας άλλος που νομίζω πως είναι κοινός σ' όλες τις μητέρες: ο φόβος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζαν, ότι κι' αν ο άντρας μου παρακολου- θούσε διαρκώς την κατάστασι

● 'Αδικαιολόγητος φόβος

Έκτος απ' αυτούς τους φό- βους υπήρχε κι' ένας άλλος που νομίζω πως είναι κοινός σ' όλες τις μητέρες: ο φόβος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζαν, ότι κι' αν ο άντρας μου παρακολου- θούσε διαρκώς την κατάστασι

● 'Αδικαιολόγητος φόβος

Έκτος απ' αυτούς τους φό- βους υπήρχε κι' ένας άλλος που νομίζω πως είναι κοινός σ' όλες τις μητέρες: ο φόβος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζαν, ότι κι' αν ο άντρας μου παρακολου- θούσε διαρκώς την κατάστασι

● 'Αδικαιολόγητος φόβος

Έκτος απ' αυτούς τους φό- βους υπήρχε κι' ένας άλλος που νομίζω πως είναι κοινός σ' όλες τις μητέρες: ο φόβος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζαν, ότι κι' αν ο άντρας μου παρακολου- θούσε διαρκώς την κατάστασι

μου, που ο γυναικολόγος είχε βρή εξαιρετική εγώ φοβόμουν. Μόνο αργότερα κατάλαβα ότι έπρόκειτο για έναν αδικαιολό-γητο κληρονομικό φόβο, ο ό-ποιος είχε τις ρίζες του στις προλήψεις και στην αμάθεια, που θεωρούν τον πόνο σαν ού- σιωδη όρο της μητρότητας. Εί- ναι ένας τρόμος που διαμορ- φώνεται από τα πρώτα χρόνια της παιδικής ηλικίας και μά- λιστα μπορεί να πη κανείς ο- τι καλλιεργείται όταν θρηνο- λωγώντας για τον πόνο που δοκιμάζουμε διαβάζοντας ένα δοντι ή θεραπεύοντας ένα σπει- ρί ακούει τη μητέρα μας να λέει: «Καλέ κλαίς; Αλλά τότε τι θα κάνεις όταν σε πιάσουν οι πόνοι της γέννας»;

Αν είχα μείνει σ' αυτή την κατάσταση του φόβου έστω κι' αν δεν τον έδειχνα, δεν θα δα- στούσα ασφαλώς στη δοκιμα- σία της μητρότητας. Γι' αυτό αποφάσισα να κάνω κάτι κι' έτσι αφού συμβουλευθώ τον γυναικολόγο ήρθα σ' επαφή με τη γιαντρίνα Φαροατζάνη — Σκασαλλάτι, που διευθύνει έ- δω και μερικά χρόνια ένα «Κέν- τρο Εκπαιδεύσεως για τον φυ- σιολογικό τοκετό».

Αλλά κι' αυτή ακόμα η έ- παφή ήταν για μένα εξαιρετι- κά δύσκολη. Στο μεταξύ, είχα για κείνο που λένε «ανώδυνο τοκετό» συγκεκριμένες ιδέες. Πίστευα ότι βάσι του τοκετού αυτού ήταν τα νοσοκομικά κι' απογοητευθώ κάπως όταν έ- μαθα ότι η έλπιδα να γλυτώ- σω τους πόνους βυθισμένη στον ύπνο δεν υπήρχε καν. Οι πρώτες μου συναντήσεις με τη γιαντρίνα ήταν κάπως μηχανι- κές, με κάποια δυσπιστία από μέρος μου. Ενίκησαν όμως η εμπιστοσύνη που η γιαντρίνα κατώρθωσε να μου εμπνεύσει κι' η αμοιβαία συμπάθεια που μου ενέπνευσε επίσης και σαν γυναίκα. Τώρα την φωνάζω Σάντρα κι' έχω συνθίσει να της εμπιστευόμαι τα μικρά μου μυστικά, όπως ακριβώς συμβαίνει ανάμεσα σε δυο νε- αρές γυναίκες που δρουνται κάτω από τις ίδιες συνθήκες:

● 'Αδικαιολόγητος φόβος

Έκτος απ' αυτούς τους φό- βους υπήρχε κι' ένας άλλος που νομίζω πως είναι κοινός σ' όλες τις μητέρες: ο φόβος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζαν, ότι κι' αν ο άντρας μου παρακολου- θούσε διαρκώς την κατάστασι

● 'Αδικαιολόγητος φόβος

Έκτος απ' αυτούς τους φό- βους υπήρχε κι' ένας άλλος που νομίζω πως είναι κοινός σ' όλες τις μητέρες: ο φόβος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζαν, ότι κι' αν ο άντρας μου παρακολου- θούσε διαρκώς την κατάστασι

● 'Αδικαιολόγητος φόβος

Έκτος απ' αυτούς τους φό- βους υπήρχε κι' ένας άλλος που νομίζω πως είναι κοινός σ' όλες τις μητέρες: ο φόβος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζαν, ότι κι' αν ο άντρας μου παρακολου- θούσε διαρκώς την κατάστασι

● 'Αδικαιολόγητος φόβος

Έκτος απ' αυτούς τους φό- βους υπήρχε κι' ένας άλλος που νομίζω πως είναι κοινός σ' όλες τις μητέρες: ο φόβος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζαν, ότι κι' αν ο άντρας μου παρακολου- θούσε διαρκώς την κατάστασι

● 'Αδικαιολόγητος φόβος

Έκτος απ' αυτούς τους φό- βους υπήρχε κι' ένας άλλος που νομίζω πως είναι κοινός σ' όλες τις μητέρες: ο φόβος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζαν, ότι κι' αν ο άντρας μου παρακολου- θούσε διαρκώς την κατάστασι

● 'Αδικαιολόγητος φόβος

Έκτος απ' αυτούς τους φό- βους υπήρχε κι' ένας άλλος που νομίζω πως είναι κοινός σ' όλες τις μητέρες: ο φόβος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζαν, ότι κι' αν ο άντρας μου παρακολου- θούσε διαρκώς την κατάστασι

● 'Αδικαιολόγητος φόβος

Έκτος απ' αυτούς τους φό- βους υπήρχε κι' ένας άλλος που νομίζω πως είναι κοινός σ' όλες τις μητέρες: ο φόβος μήπως δε σταθώ στο ύψος της αναμονής ενός μυστηριώ-δους γεγονότος. Όσο κι' αν όλοι με καθυσχύαζ

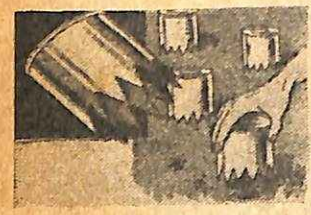
«Η Γυναίκα» σās συμβουλεύει:

• Τριαντάφυλλα και το χειμώνα

«Αν θέλετε οι τριαντάφυλλοί σας να δώσουν δεύτερη ανθοφορία κόβετε κάθε πρωί με ψαλίδι τα παλιά τριαντάφυλλα. Επίσης θα αφαιρέσετε όποιο άγριο φύτρο τινάζεται από την αγριοτριαντάφυλλιά, κάτω από το ήμερο υπόλι. Έτσι, με την καθημερινή αυτή επιθεώρηση θα έχετε τριαντάφυλλα ως την καρδιά του χειμώνα.

• Προστατεύετε τα λουλούδια

Μεταχειρισθίτε άδεια κουτιά από κονσέρβες, που θα τούχα έχετε αφαιρέσει το ένα καπάκι και θα έχετε κόψει το υπόλοιπο σε σχήμα δαθείων δοντιών, όπως φαίνεται στο

σχέδιο. Σκεπάζετε με το κουτί το τρυφερό βλαστάρι και μηδέτε τα δόντια στη γη, ελαφρά όμως ώστε να μπορεί να περνά αέρας ανάμεσα από τα δόντια.

• Πόλεμος στο σαράκι

Το σαράκι του ξύλου καταστρέφεται αν με μια σύριγγα κάνουμε στο ξύλο ενέσεις με νεφί και κατόπιν φράζουμε τις τρύπες με κεριό κίτρινο. Η αν κάνουμε

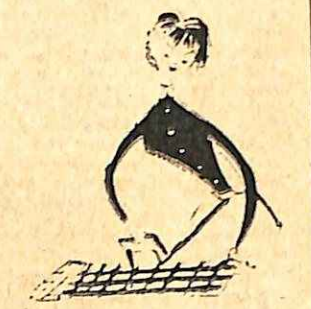

• ΠΩΣ ΣΙΔΕΡΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΑΝΤΕΛΕΣ

Αφού πλύνετε τις δαντέλες και τις κεντητές κορδέλες, τυλίξετέ τις υγρές γύρω από το μπλοκάκι και αφήστε τις να στεγνώσουν. Μετά θα βγούν άριστα σιδερωμένες. Είναι ένα πολύ καλό σύστημα αυτό που ασφαλώς δεν το είχατε σκεφθεί.

πo σιδερώσετε ταυτοχρόνως το σεντόνιο σας.

Θα έχετε ενάνα λεπτά κέρδος αν αφιερώσετε ένα για να καθαρίσετε τα μπάνια σας όταν είναι ακόμα ζεστό, όταν σκουπίσετε κάτι που χύθηκε κάπου και που αν έμενε πολλή ώρα θα έκανε λεκέ, για να ξεπλύνετε τα πιάτα από τα ατύχα και τη μουστάρδα που κολλούν και θγαίνουν με δυ-

σκολία. Επίσης για τον ίδιο λόγο να βάλετε στο νερό και τα πιάτα που δεν πρόκειται να πλυθούν αμέσως. Περισσότερα από ένα λεπτά θα κερδίσετε στο σιδερώματά σας αν κρεμάσετε τα βρεγμένα ρούχα σας τεντωμένα ώστε όταν στεγνώσουν να μην είναι πολύ τσαλακωμένα.

• Προστατέψτε το παιδί σας

Ένα σωρό κίνδυνοι παραμονεύουν το παιδάκι σας μέσα στο σπίτι. Γι' αυτό να παίρνετε τα παρακάτω προφυλακτικά μέτρα.

Να το βάλετε να κοιμάται πάντα μόνο του σ' ένα κρεβάτι. Πολλά παιδιά πεθάναν από ασφυξία γιατί κοιμόνταν μαζί με άλλους.

Να μη του φορτέτε φορέματα από άγκορά. Τα μαρμαίρ συνήθιζαν να τραβάνε, να μασάνε και να καταπίνουν το μαλλί.

Να μην αφήνετε σε μέρος που μπορεί να τα πιάσει το μωρό σας, τα στιλβωτικά, τα απλυμαντικά και τα διάφορα άλλα είδη που χρησιμοποιείτε για την καθαριότητα του σπιτιού σας, γιατί περιέχουν δηλητήρια.

Να μην αφήνετε να παίζει με σπρίγγα. Πολλές φορές έγιναν από μωρά πυρκαϊές.

Όταν του δώσετε ένα μαλακό παιχνιδάκι να παίξει, λόγου χάρι μιά κοκλίνα, ένα σκυλάκι κ. λ.π. γυάλτε πρώτα τα κομμάτια, τις καρφίτσες, ή τις χάντρες, που έχει πάνω.

Να μη σιδερώσετε ποτέ όταν το μωρό σας μπουσουλαει τοίχους στο δωμάτιο. Το μικρό δεν έχει συνείδηση του

κινδύνου κι' ασφαλώς θα τραβήξει το σύρμα. Φροντίστε πάντα να έχετε το χέρι της κατσαρόλας ή το στόμιο της τσαγιέρας, κυρίως πρὸς τα μέσα και να μην κρέμεται το τραπέζι από τις ακρες του τραπεζιού γιατί μπορεί να ο τραπεζιόχρηστης να το παιδάκι σας και να του έρθουν όλα στο κεφάλι.

Κυτάχτε να μην δρῖσκονται στη μέση ψαλίδια και μαχαιρία.

• Προσοχή στα καινούργια παπούτσια

Παίν χρησιμοποιήστε τα καινούργια παπούτσια σας τριπτε ελαφρά με ψιλό γυαλόχαρτο τις σόλες για να μην γλιστρήσετε. Η περπατήση σε άμμο ή χώμα, σέρνοντας λίγο τα πόδια σας, έτσι θα φύγει η πρώτη γυαλάδα του δέρματος.

• Για να μην «πιάνει» το φαγητό σας

Αν θέλετε να μην «πιάνει» το γάλα, ρίξτε μέσα όταν το βράζετε μιά γυάλινη μπάλα, μιά γκαζά, από αυτές που παίζουν τα παιδιά. Η περιστροφική κίνηση της μπάλας εμποδίζει το κάψιμο οποιουδήποτε φαγητού. Δοκιμάστε μιά φορά και θα μείνετε καταπληκτική. Μην... ξεχά-

σετε όμως κατόπι να βγάλετε τη γκαζά από το φαγητό και τη σερβίρετε σε κανένα πιάτο

• Αν υποφέρετε πριν από την περίοδο

Αν υποφέρετε πολύ κατά τις επτά ως δέκα ημέρες πριν από την περίοδό σας, αν πονάτε και έκνευρίζετε και κλαίτε χωρίς λόγο, αν πεινάτε και διψάτε υπερβολικά, αν κουράζεστε πολύ και νοιώθετε πως πρήξεστε και βαρύνετε, τότε απ' όλες αυτές τις ενοχλήσεις, σε ένα μεγάλο βαθμό, αν σ' αυτό το χρονικό διάστημα που σας παρουσιάζονται φροντίστε να ξεκουράζεστε αρκετά και να μη

δουλεύετε πολύ. Μισή ώρα μετά το μεσημέρι, να σας φαγητό να ξεκουράζεστε αφήνοντας εντελώς ελεύθερο τον εαυτό σας. Να κάνετε κάθε βράδυ πριν πέσετε στο κρεβάτι σας ένα ζεστό μπάνιο που να κρατάει αρκετή ώρα και να πίνετε ένα ποτήρι ζεστό και γλυκό γάλα που θα σας βοηθήσει να κοιμηθείτε καλά. Τις τελευταίες μέρες πριν από την περίοδο σας να μη τρώτε αλλά με το φαγητό σας για να κρατηθεί η ισορροπία του αίματος και του νερού στο σώμα σας ώστε να μη βαρύνετε.

Φυσικά μπορεί και ο γιατρός σας να σας βοηθήσει πολύ σ' αυτή σας την προσπάθεια με τις κατάλληλες ορμόνες που θα σας δώσει.

• Με σφουγγάρι

Πολλές φορές το ύψος

σας καθαρίζεται καλύτερα με ένα υγρό σφουγγάρι, παρά με τη βουρτσά. Ινδιαιτέρως αν θέλετε να αφαιρέσετε τοίχες από ζωα.

• Σε βρεμένα σεντόνια

Αν θέλετε να βρεθείτε ένα μάλλινο ύφασμα ή πλεκτό πριν το ράψετε, το πιο εύκολο είναι να το βάλετε 48 ώρες ανώμαλα σε δυό βρεγμένα σεντόνια.

• Ντύσιμο με τρία χρώματα

Τα χρώματα φοριούνται τριπλά τώρα. Με ένα φόρεμα μπλε - παρτίσια (μπλε - μαρνέ - ανοικτό) γυνίκα και τσάντα ίδιού και καπέλο κίτρινο. Προσοχή όμως, όχι περισσότερα από 3 χρώματα και μονόχρωμα τουαλέτα όχι με έμπριμέ.

• Γύρω από την κλειδαριά

Προφυλάξτε τις θυροφές λευκές πόρτες σας, διδόνοντας γύρω στην κλειδαριά μιάν ειδική γυάλινη πλάκα ή ένα πλαστικό υλικό. Το γυαλί είναι προτιμότερο γιατί δεν αλλάζει το χρώμα του κουφώματος. Το πλαστικό κοστίζει πολύ λιγότερα.

• Οι αλοιφές

Προσέχετε στις αλοιφές που χρησιμοποιείτε για τα πατώματά σας. Άλλη είναι για το έλμα άλλη για τους μουςαυδές, άλλη για τα πλαστικά. Έξετάζετε πρώτα τις οδηγίες του κάθε είδους και προτιμάτε τις γνωστές και παλαιές μάρκες.

«Α ΔΥΝΑΤΟ να είναι κιόλας έτοιμο... Όγδοντα σελίδες μέσα σε τόσο λίγες ώρες!» σκεπτόντο ο Άνσελμ ενώ έμπαινε στο μικρό γραφείο αντιγράφων, για να πάρη δοκτυλογραφημένα τα εμπορικά του έγγραφα. Όστόσο η Κλαίρ, η νεαρή διευθύντρια του μικρού γραφείου, του έδωσε τα χαρτιά έτοιμα.

— Τελείωσαν όλα; ρώτησε ο Άνσελμ με έκπληξη.

— Αφού σάς το είχα υποσχεθί...

— Θα έργασθήκατε και τη νύχτα;

— Με δόθησε η Ζιζέλ, η αδελφή μου.

Η Ζιζέλ μπήκε εκείνη τη στιγμή, έδωσε το πανωφόρι της και φόρεσε τη μαύρη ποδιά της δουλειάς.

— Το απόγευμα θα σάς φέρω και άλλη εργασία, είπε ο Άνσελμ στην Κλαίρ.

— Μά δεν πρόκειται να φύγετε αύριο, νομίζω;

— Μπορεί να φύγω και μεθαύριο.

— Θα πάτε πολύ μακριά;

— Στις Ινδίες. Έμπορεύομαι εκεί.

Και δὲ θα ξαναγυρίσετε; — Έλπίζω να είμαι εδώ σε έξη - επτά μήνες. Νοσταλγώ τόσο την πατρίδα μου.

Όταν την άγγειο μέρα το μεσημέρι, ο Άνσελμ πήγε να πάρη τα καινούργια δοκτυλογραφημένα έγγραφα, ανήγγειλε στην Κλαίρ ότι είχε αναβάλει το ταξίδι του, γιατί δεν ήταν τόσο διαστικό.

Υστερα άρχισε να δίνει στην κοπέλλα να του αντιγράψη θεατρικά έργα.

— Θα είναι τρελλός, έλεγε εκείνη γελώντας στην αδελφή της. Άλλα πληρώνει καλά.

Ένα βράδυ, ο Άνσελμ την προσκάλεσε να φανε το βράδυ μαζί σ' ένα κομψό ρεστοράν.

— Έπειτα θα πάμε στο θέατρο, πρόσθεσε.

Την περίμενε με το αυτοκίνητό του έξω από το σπίτι της, όπου είχε πάει διαστικά να ντυθεί. Όταν παρουσιάστηκε στην Κλαίρ ήταν ακόμη πιο γοητευτική με το άπολα μὸβ φόρεμα που ταίριαζε τόσο στην ξανθή ομορφιά της.

— Μοιάζετε σά ζωντανό λουλούδι! της είπε.

Ενώ έτρωγαν, της μίλησε για την πατρίδα του, τη Βρετανία.

— Έχω έναν πατρογονικό πύργο εκεί, κρυμμένο μέσα στα άπωρεφάρα δέντρα. Έκει με περιμένουν η μητέρα μου και ο μεγαλύτερος αδελφός μου.

Η ΑΓΑΠΗ της πατρίδας... και το γραφείο αντιγράφων έκαναν τον Άνσελμ ν' αναβάλω το ταξίδι του, όσο μπορούσε περισσότερο. Τώρα έβγαίνε σχεδόν κάθε βράδυ με

ο και το γραφείο αντιγράφων έκαναν τον Άνσελμ ν' αναβάλω το ταξίδι του, όσο μπορούσε περισσότερο. Τώρα έβγαίνε σχεδόν κάθε βράδυ με

Ο
Νευρολόγος-Ψυχίατρος
Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ
Δέχεται: Πανεπιστημίου
16 Γανίω Χαρ. Τσιγκοπού.
αριθ. τηλεφ. 614.620.

-Δέν θα φύγης!

ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

την Κλαίρ. Τον είχε γοητεύσει η ομορφιά της και η καλωσύνη της.

Επί τέλους, πήρε την απόφαση και έγραψε στη μητέρα του, την κόμισσα Σαιντ Έμμόν:

«Αγαπητή μου μαμά,

Αναγκάστηκα με πόνο να σέ αφήσω και να ξενιτευτώ, για να σώσω την περιουσία μας που κινδύνευε. Πριν όμως ξαναφύγω για μιά χώρα τόσο μακρινή και με τόσο άσχημο κλίμα, θα ήθελα να πραγματοποιήσω ένα όνειρό μου. Έδω, στο Παρίσι, γνώρισα και αγάπησα μιά κοπέλλα απλή, όμορφη, κολληή...»

Η απάντησι δεν άργησε να έρθει:

«Θα προτιμούσα, παιδί μου, να παντρευτείς μιά κοπέλλα της τάξεώς σου. Αφού όμως διάλεξες την Κλαίρ, θα την έκρινες αξία να ζήσει κοντά στη μητέρα σου. Η φωτογραφία της μου άρεσε. Φαίνεται όμορφη και καλή κοπέλλα. Την ίδια γνώμη έχει και ο αδελφός σου. Περιμένουμε τώρα να έρθει η γυναίκα σου και να πάρη τη θέση που της ανήκει στον πύργο μας. Δεν το σκέφτηκες, δέβαινα ούτε στιγμή, ότι μπορεί να ζήσει μαζί σου στις Ινδίες, και μάλιστα στο μέρος που μένεις εσύ, με τον κίνδυνο του κίτρινου πυρετού... Παντρευτείτε. Δυστυχώς η υγεία μου δεν μάς επιτρέπει, έμένα και του αδελφού σου, να πορευεθούμε στο γάμο σου. Κάνετε ένα σύντομο γαμήλιο ταξίδι. Έπειτα εσύ θα φύγης για τις Ινδίες και η Κλαίρ θα έρθει κοντά μου, όπου θα ζή σαν πριγκίπισσα».

Χαρά και άπογοήτευσι συγχρόνως υπήρχαν στο πρόσωπο του Άνσελμ, όταν παρουσιάστηκε στην Κλαίρ με το γράμμα της μητέρας του.

— Είναι πολύ ευγενής η μητέρα σου, του είπε εκείνη. Έγώ όμως προτιμώ τον κίτρινο πυρετό από το χωρισμό μας. Θάρθω μαζί σου.

— Είναι θαύμα ότι η μητέρα έδωσε άμέσως τη συγκατάθεσή της. Αν όμως δεν υπακούσω στον όρο που μου δάζει, δε θα μού το συγχωρήσει ποτέ. Σε θέλει στη Βρετανία, όπως δὲ θέλει.

— Έγώ δεν έννοώ να σε χωριστώ, δήλωσε η Κλαίρ.

Η ΧΑΡΑ του Άνσελμ ήταν άπεριγραπτή, όταν άγκάλιασε πάλι την άρωστη μητέρα του και το Σέρζ, τον αδελφό του. Και οι δυό του είπαν τα πιο έπαινετικά λόγια για την Κλαίρ. Στη φωνή άστόσο του Σέρζ υπήρχε ένα παράξενο τρεμουλιασμό, ενώ του έλεγε:

— Σ' εύχαριστώ που άφησες τη γυναίκα σου στον πύργο, για να σκορπίση ανάμεσά μας τη χαρά της ζωής... Τώρα όμως που σταθεροποιήσες την περιουσία μας, με την εργασία σου και την παρονομή

λία σου, θέλω να φύγω από δώ, να ταξιδέψω μακριά...

Ο Άνσελμ πρόσθεξε ότι άπέφυγε να τον κυττάξη στα μάτια ενώ μιλούσε και ότι φαινόταν σά να τον πλάκωνε κάποιο μεγάλο και άόρατο βάρος.

— Μήπως η συμπεριφορά της γυναίκας μου δεν ήταν όπως θα την ήθελες; ρώτησε ο Άνσελμ.

— Η Κλαίρ φέρθηκε καλύτερα όπὸν άληθινή κόρη στη μητέρα μας, άπάντησε ο Σέρζ. Σταμάτησε άπότομα και ύστερα φώναξε με παραφορά:

— Αφσέ με να φύγω, αν δεν θέλεις να χτυπήμια τριμερή συμφορά την οικογένειά μας... Θα κάνω αυτό που μού υπαγορεύει το καθήκον μου.

Τη στιγμή εκείνη παρουσιάστηκε όπὸν κίππο, όπου μιλούσαν τα δυό άδελφια, εκείνη που είχε περιβάλλει επί έξη μήνες με τόσο τρυφερότητα την κόμισσα και τον Σέρζ.

— Έλα δώ, της είπε ο Άνσελμ άυστηρά. Θέλω να μού ξεηγήσεις.

— Φύγε, Κλαίρ, είπε ίκετευτικά ο Σέρζ. Ο Άνσελμ δεν μπορεί να καταλάβη... Θα φύγω, δεν θα σε ξαναδω πιά... Εκείνη άντλήλαξε ένα δλέμμα με τον Άνσελμ και χαμογέλασαν κι' οι δυό.

— Ω, έσείς είσατε εύτυχισμένοι! φώναξε ο Σέρζ.

Και άπομακρύνθηκε με μεγάλη θήματα. Άλλά η νέα έτρεξε και τον πρόφτασε.

Δέ θα σ' αφήσω να φύγης! του είπε πιόνοντας του τα χέρια. Είμαι εύτυχισμένη, γιατί κατάλαβα, επί τέλους, γιατί μού φέρθηκες άπότομα τόσες φορές... Μ' αγαπάς, Σέρζ!

— Αφσέ με, Κλαίρ, φώναξε εκείνος ρίχνοντας ένα δλέμμα στον αδελφό του, που στεκόταν όκίνητος και ήσυχος.

Δεν είμαι η Κλαίρ, αλλά η Ζιζέλ, η αδελφή της, που της μοιάζει πολύ... Η Κλαίρ δεν δεχόταν ν' άποχωρήσθι τον Άνσελμ. Μού ήρθε τότε μιά άρσία έμπνευσι: να δάψω τα μαλλιά μου ξανθά, για να μοιάζω άκόμη περισσότερο στην αδελφή μου. Έτσι ήρθα εδώ με το δνομά της, ενώ εκείνη έφευγε για τις Ινδίες με τον άνδρα της. Επί έξη μήνες έκανα πώς υπέφερα για την άπουσία του Άνσελμ... και φάινκα ύπομονετική με τον έρωτευμένο και νευρασθενικό Σέρζ!

Το ίδιο βράδυ, η άληθινή Κλαίρ, που περίμενε τον Άνσελμ σ' ένα ξενοδοχείο, έφτασε στον πύργο μαζί με τον άνδρα της.

Η κόμισσα τη φίλησε και της ψιθύρισε:

— Ημουν εύτυχισμένη γιατί είχα άποκτήσει μιά τόσο στοργική νύφη. Τώρα όμως η ευτυχία μου διπλασιάζεται, γιατί, αντί για μιά, θα έχω δυό! Συχωρήστε μιά γοηδό που είχε ξεχάσει τη δύναμη του έρωτα!

Να ή πούδρα σας

Πολύ άπολή στρώνει θαμνάσι στο δέρμα, έξαιρετικά όμοιομορφη, έρματισμένη με το άρπότερο άρωμα, η νέα πούδρα TOKALON σε κουτί «CRYSTALE» δά σάς κάνη να φαίνεσθε νεώτερη, ώμορφότερη, πραγματικά γοητευτική!

Tokalon
FASCINATION

Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - ΣΟΓΡΟ-ΜΑΛΙΔΟΥ, μαευτήρ - γυναικολόγος, «Αγίας Ζώνης» 66 (Στα σις Καλλιφρονά), Αθήναι. Τηλ. 871.682, δέχεται 4—6 μ.μ.

Προλαμβάνει την κακοσμία του ιδρώτος

Bac-Stick
ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΟΝ

Μία ελαφρά επάλειψη... Θαυμάσια φρεσκάδα, Έξαισιο άρωμα!

ΕΥΧΡΗΣΙΤΟ

ΟΛΙΒΙΗ ΜΙΕΥΒΕΝ (ΓΕΡΜΑΝΙΑ) ΚΑΛΑΘΙΤΑ - ΑΝΙΣΤΙΝΕ ΣΤΟΙΧΙΣΤΕΣ

ΤΟ ΜΑΥΡΟ

ΕΙΔΩΛΟ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΧΑΡΡΥ ΜΠΕΛΑΦΟΝΤΕ

Ο υπέροχος πρωταγωνιστής του φιλμ «Κάρμεν Γζώνς» που έχει ξεσηκώσει τον κόσμο—πρό πάντων τον γυναικείο—μέ το νέο χορό του «Καλυψώ» Προκαλεί εξέγερσι στην 'Αμερική γιατί στο τελευταίο φιλμ παρουσιάζεται έρωτευμένος με λευκή

Οι φυλετικοί φραγμοί έχουν γκρεμιστεί όχι μόνο σε ό,τι αφορά την προσωπικότητά του σαν καλλιτέχνη αλλά και σε ό,τι αφορά την ιδιωτική του ζωή. Τον περασμένο Μάρτιο παντρεύτηκε μια λευκή χορεύτρια, χωρίς να προκαλέσει σχετικά μεγάλη εξέγερση. Είναι όμως πιθανό ότι θα ξεσπάσει αληθινή θύελλα όταν θα παιχθεί το νέο του φιλμ «Νησί στον ήλιο». Για πρώτη φορά στην ιστορία του αμερικανικού κινηματογράφου ένας νέγρος (Μπελαφόντε) έχει μια ρομαντική περιπέτεια με μια λευκή γυναίκα (Τζόαν Φονταίν). Είναι μια ιστορία, που βασίζεται στις φυλετικές «έπιμειξεις» των Βρετανικών 'Αντιλλών και έχει παρόδι από ένα μυθιστόρημα του 'Αλεκ Βά που σημείωσε τεράστια επιτυχία. Το φιλμ αυτό έχει κι' άλλες προκαλεί τις διαμαρτυρίες των συλλόγων που υποστηρίζουν την ανάγκη του διαχωρισμού των φυλών και το υπουργείο Αμύνης σκέπτεται να απαγορεύσει την προβολή του φιλμ στις ένοπλες δυνάμεις.

Ο Μπελαφόντε παραδέχεται πως ακόμη και οι πιο απλές

λεπτομέρειες του έργου θα είναι αρκετές για να προκαλέσουν την αγανάκτηση των κατοίκων των νοτίων πολιτειών—όπου οι φυλετικές διακρίσεις είναι αυστηρότερες—αλλά μια και στις πιο πολλές πόλεις των πολιτειών αυτών το φιλμ δεν θα μπορέσει να παιχθεί ποτέ, υποστηρίζει ότι ο παραγωγός του διασκέδασε πολύ να περικύψει τις πιο ρεαλιστικές σκηνές που περιγράφει το διβλίο. Ο νέγρος τραγουδιστής δεν πιστεύει ότι η ρομαντική κινηματογραφική του περιπέτεια μπορεί να ξεσηκώσει πολλές διαμαρτυρίες. «Ο σιωπηλός δεσμός της ερωτικής συμπάθειας ανάμεσα σε μένα και στη Τζόαν Φονταίν», λέει «ελευσιώνει σε μια σαπουνόφουσκα, ακόμη και αν το κοινό μπορεί να σκεφθεί ότι ο ένας σφίγγει τον άλλο στην αγκαλιά του, γιατί σε μια στιγμή εγώ της πιάνω τον αγκώνα. Υπάρχει επίσης μια σκηνή, που μας παρουσιάζει την ώρα που πίνουμε μαζί και οι δυο το χυμό από την ίδια καρύδα. Στην πραγματικότητα ύστερα απ' αυτή τη σκηνή πήρα ένα κρυολόγημα. Πιστεύω πως αυτό είναι το μόνο που μπορεί να συμβεί στις «διαφυλετικές» αυτές καταστάσεις».

Γεννήθηκε στο Χάρλεμ, αλλά έζησε στην Καραϊβική

Ο Μπελαφόντε, γεννημένος και μεγαλωμένος στο Χάρλεμ—τη συνοικία των μαύρων της Ν. Υόρκης, από μητέρα που κατέγονταν από την 'Ιαμαϊκή και πατέρα από τη Μαρτινίκα—έπιθυμούσε πολύ να γυρίσει το φιλμ αυτό πρό πάντων για λόγους προσωπικούς, που έχουν την αρχή τους στην παιδική του ηλικία. «Για κάμποσο διάστημα, παιδί ακόμα, έζησα σε μια βρετανική αποικία των Βρετανικών Δυτικών 'Ινδιών», λέει, «όπου το συναισθηματικό κλίμα είναι τελείως διαφορετικό από εκείνο που επικρατεί στις νότιες πολιτείες της 'Αμερικανικής 'Ομοσπονδίας. Δεν μου είναι άγνωστη η ζωή των τόπων αυτών και οι συνήθειες των λαών της Καραϊβικής που αντίθετα, είναι τελείως άγνωστες στους 'Αμερικανούς. Εγώ ο ίδιος είμαι το προϊόν διαφυλετικών γάμων: δυο από τους παπούδες μου ήταν λευκοί. 'Η σπουδαιότητα του φιλμ αυτού βρίσκεται στο γεγονός ότι

προσπαθεί να δείξει ένα είδος νέγρου που ζή και εργάζεται στην Καραϊβική που είναι άγνωστη στους κατοίκους των 'Ηνωμένων Πολιτειών».

Ο Μπελαφόντε πληγώθηκε αλλά δεν ένοιωσε έκπληξη, όταν η εταιρεία «Τουέντιθ Σέντσου-ου Φόξ» του ζήτησε να μη μιλήσει για τη Τζόαν Φονταίν στις ανακοινώσεις που είχε κάνει στους δημοσιογράφους με την ευκαιρία του φιλμ. «Στενωχωρήκα φοβερά» είπε «γιατί θέλησα να κάνω λίγη διαφήμιση γύρω από το όνομά μου, όπως κάνουν όλοι οι ηθοποιοί, αλλά οι παραγωγοί μου το απαγόρευσαν». Η ίδια η Τζόαν Φονταίν έλαβε ύβριστικά γράμματα γιατί είχε δεχτεί να γίνει η παρτενέρ ενός νέγρου.

Οι κοινοβουλευτικές επιτροπές της Βόρειας και Νότιας Καρολίνας είδωποισαν κιόλας τους κινηματογράφους των πολιτειών αυτών να μην παίξουν την ταινία και η Βουλή της Νότιας Καρολίνας σκέπτεται να ψηφίσει νόμο που θα προβλέπει πρόστιμο 5.000 δολλαρίων για όποιον θα τολμούσε να προβάλει την ταινία. 'Αλλά ο Νάουρλ Ζάνουκ ο παραγωγός του «Νησιού στον ήλιο», υποσχέθηκε κιόλας να πληρώσει από την τσέπη του κάθε πρόστιμο του είδους αυτού.

Ύστερα από το φιλμ αυτό ο Μπελαφόντε θα γυρίσει και ένα άλλο με τον προσωρινό τίτλο «Τ' αδελφία», που θα είναι η ιστορία δύο αδελφών ενός λευκού και ενός μαύρου μετά τον αμερικανικό εμφύλιο πόλεμο. Ο Χάρρυ ελπίζει ότι ο Μάρλον Μπράντο, που είναι φίλος του θα ερμηνεύσει τον δεύτερο κύριο ρόλο του έργου, που διαδραματίζεται στις δυτικές πολιτείες, στο περίφημο Φάρ Ουέστ. 'Η υπόθεση του έργου είναι γραμμένη από τον Μπελαφόντε σε συνεργασία με τον Τζών Κίλλεν.

Ο Χάρρυ συμπλήρωσε τα τριάντα του χρόνια τον περασμένο Μάρτιο. 'Από μικρός θεωρούσε την ηλικία αυτή σαν σταθμό, που έπρεπε να κάνει κάτι. Τώρα είναι πια σε θέση να βάλει κατά μέρος τα είκοσι τα εκατό από τα κέρδη του για να δημιουργήσει το «'Ιδρυμα Μπελαφόντε για τη μουσική και τις τέχνες» που προορισμός του είναι να ενισχύσει οικονομικά τους νέους που έχουν ταλέντο.

Ένα άλλο πρόσφατο γεγονός της γρήγορης σταδιοδρομίας του Μπελαφόντε είναι το συμβόλαιο που υπέγραψε με έναν οίκο παραγωγής δίσκων δικών του για δέκα χρόνια. 'Αντίθετα προς τον 'Ελβις Πρίσλεϊ, που κι' αυτός υπέγραψε συμβόλαιο με τον ίδιο οίκο (δείγμα του πόσο γρήγορη και κεραυνόβολα υπήρξε η σταδιοδρομία του Μπελαφόντε, είναι το γεγονός ότι πουλιούνται πιο πολλά άλμπουμ με δίσκους του από εκείνα του βασιλιά του ροκ εντ ρόλ), ο Μπελαφόντε αρνείται να κερδίσει λεφτά επιτρέποντας τη χρήση του ονόματός του για ρεκλάμα από διάφορα εργοστάσια που-

κάμψαν, ζωνών κλπ. μολοντί θα μπορούσε να τον τον τρόπο να κερδίσει τεράστια ποσά. ● Χωρίζει από τη μαύρη γυναίκα του και παντρεύεται μια λευκή

Ο Μπελαφόντε λίγες μέρες μετά το διαζύγιό του με την πρώτη του γυναίκα, τη Μάργκουριτ, παντρεύτηκε στις 8 του περασμένου Μάρτη τη Τζούλυ Ρόμπινσον, που κατά τους δημοσιογράφους είναι «μια λευκή χορεύτρια μισή 'Ιρλανδέζα», πράγμα που διάφευσαν άμέσως οι δύο σύζυγοι. 'Η Τζού-

λυ στην πραγματικότητα είναι κόρη ενός εργοστασιάρχη πλαστικών ειδών ρωσοεβραϊκής καταγωγής.

Μολοντί τα κέρδη του είναι τεράστια—σήμερα φθάνουν τις 35.000 δολάρια (1.050.000 δραχμές) την εβδομάδα!—ο Χάρρυ ζήσ' ένα μέτριο διαμέρισμα ενός παλιού σπιτιού κοντά στο Σέντραλ Πάρκ της Νέας Υόρκης. Φέρνοντας πάντα στο μυαλό του τη φτώχεια των παιδικών του χρόνων δεν είναι διόλου σπάταλος και πολλοί που εξαρτώνται απ' αυτόν ζουν καλύ-

τερα του. Ένας φίλος του είπε ότι «ο Χάρρυ είναι ο μόνος 'Αμερικανός εκατομμυριούχος που σκουπίζει μονάχος του το διαμέρισμά του». 'Η μοναδική «πολυτέλεια» του ζεύγους Μπελαφόντε είναι το ότι τρώνε πολύ καλά, πρό πάντων χωρίς στην εξαιρετή μαγειρική της Τζούλυ.

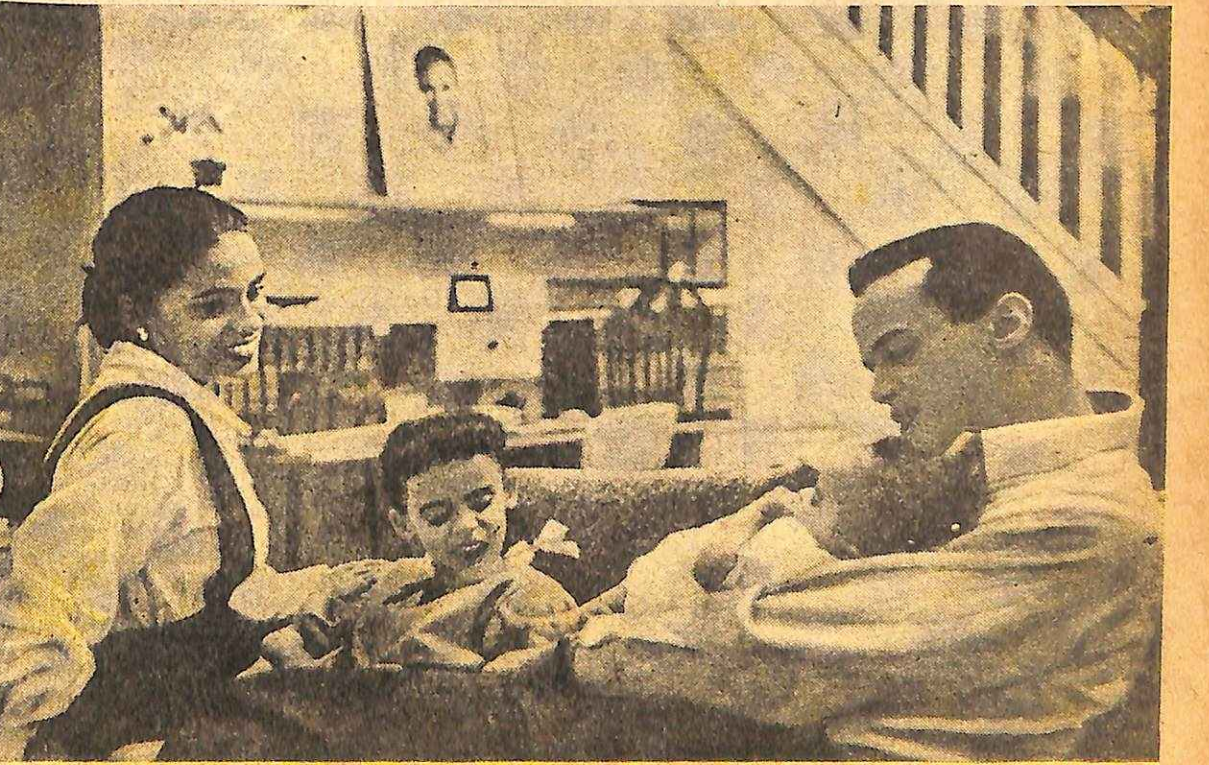
Από τον πρώτο του γάμο ο Μπελαφόντε έχει αποκτήσει δυο κορίτσια την 'Αδριανή (όχι τω χρόνι) και τη Σάιρου (τρών) που μπορεί να τα επισκεπτείται όποτε θέλει.

ΤΖΗΝ ΧΕΡΡΥ

ΤΟΝ ΠΑΛΙΟ ΚΑΙΡΟ ΟΤΑΝ ΖΟΥΣΕ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΟΡΕΣ ΤΟΥ

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ ΜΕ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΤΖ. ΡΟΜΠΙΝΣΟΝ

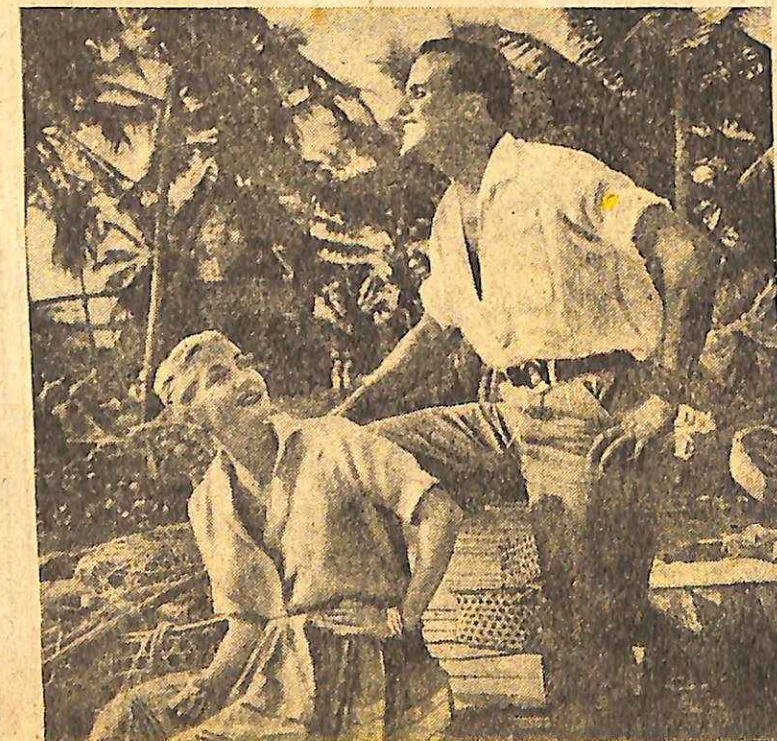
● ΜΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΣΤΑΣΙ ΤΟΥ ΜΠΕΛΑΦΟΝΤΕ

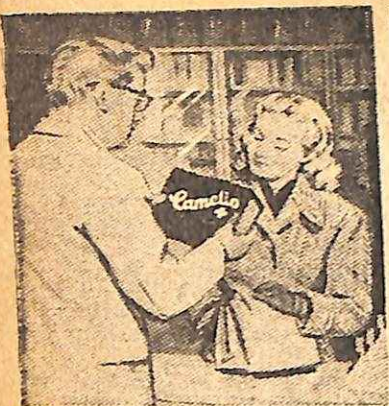
Ο ΧΑΡΡΥ Μπελαφόντε είναι αναμφισβήτητος ο τραγουδιστής - ηθοποιός που γνώρισε τις περισσότερες επιτυχίες και έγινε ο μεγαλύτερος ήρωας των θεαμάτων, που προσορίζονται για το μεγάλο κοινό στην 'Αμερική. Ο τραγουδιστής αυτός ξεσήκωσε αληθινή θύελλα γύρω του όχι μόνο για την τέχνη του, αλλά και για τα φυλετικά προβλήματα που η εμφάνισή του στη σκηνή έχει δημιουργήσει. Ο Μπελαφόντε είναι το είδωλο των γυναικών και οι άνδρες του λένε συνήθως ύστερα από κάθε εμφάνισή: «Μά δεν ξέρεις! η γυναίκα μου είναι τρελή για σένα!» Ένας δημοσιογράφος έγραψε γι' αυτόν: «Είναι ωραίος σαν την άμαρτία κι' είναι προικισμένος με κείνο το «χρώμα» των Δυτικών 'Ινδιών που κάνει τις γυναίκες να σκέπτονται άμεσως μια ρομαντική περιπέτεια κάτω από τον ήλιο των νησιών των 'Αντιλλών. Όταν είναι στη σκηνή σουρχέται επιθυμία να κάνει σωστές τρέλλες».

Ο Μπελαφόντε όμως δηλώνει ότι το μόνο που επιθυμεί είναι απλώς να είναι ένας καλλιτέχνης και ένας καλός πολίτης. Το μυαλό του δεν πήρε ποτέ αέρα και μιλώντας για τη σχεδόν υπνωτιστική επίδραση που ασκεί στο άκουσμά του, λέει: «Όταν είμαι μπροστά στους θεατές νοιώθω τις συγκινήσεις τους να φθάνουν έως έμένα σαν ένα είδος κύ-

ματος, που φέρνει μαζί του και όλα τους τη συμπάθεια. Το τε όμως ακριβώς σκέπτομαι: 'Αν δεν δόλω δηλαδή μου την τέχνη, όλα αυτά τα αισθήματα μπορούν ν' αλλάξουν σε μίσος και αντιπάθεια».

● Ο ΜΠΕΛΑΦΟΝΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΦΟΝΤΑΙΝ ΣΤΗΝ ΚΑΡΑΙΒΙΚΗ

Όταν έχετε άναρχη
ιδανική περιποίηση
ζωής άπορροφάται...

Ενώ πλησιάζουν οι ήμεροι που προκύπτει το λεπτό πρόβλημα, τι πρέπει να διαλέξετε για να σας εξασφαλίσει:

Ανεσι, Καθοριότητα, Ασφάλεια ή "ΚΑΜΕΛΙΑ", είναι εκείνη ακριβώς που ζητείτε. Είναι δε ακόμη πρακτική και οικονομική. Με την χρήση της "ΚΑΜΕΛΙΑ", μπορείτε να έρρασθε, να διασκεδάσετε, να έχετε το αίσθημα της αυτοπεποίθησης.

Η σελίδα άγίας "ΚΑΜΕΛΙΑ", είναι άπαισι και δεν ένοχλουν διαλόγους στο νου και σας άναλλάσσουν από το διασκεδαστικό αίσθημα.

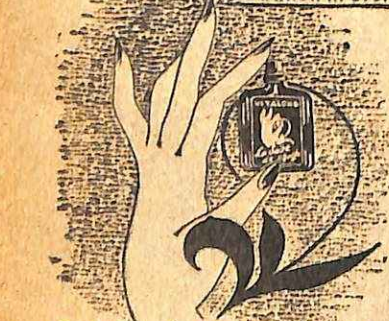

Ζητήστε την μόνο με μια λέξη "ΚΑΜΕΛΙΑ", από το πρώτο Φαρμακείο ή Κατάστημα που σκεπάζει είδων και δε έχετε διακριτικό το παραγωγικό μιλ κούτι της "Καμέλια".

ΑΠΟΚΛ. ΑΝ/ΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΟΤΗ
ΑΘΗΝΑΙ ΚΗΝΕ 9 - ΤΗΛ. 25-739

ΝΙΚ Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Γενική Ίατρική Παθολογία—
Νευροπαθολογία
ΔΙΔΟΤΟΥ 53. Τηλ. 615-760
Κάθε άπόγευμα 5.30—7.30

Όχι άχίον ΣΠΑΣΜΕΝΑ ΝΥΧΙΑ
χάρη στο **VITALONG**
ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΠΡΟΪΟΝ

ΤΡΟΦΗ και ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΟΝΥΧΩΝ

- Το VITALONG μεγαλώνει, δυναμώνει τα άδύνατα σπασμένα νύχια.
- Το VITALONG βοηθά τον σχηματισμό της ΚΕΡΑΤΙΝΗΣ και τα νύχια σας δεν θα σπάνε, δεν θα ραίζουν, δεν θα ξεκολλάνε.
- Το VITALONG διατηρεί ΜΑΚΡΥΑ νύχια άγιεί και θα άντέχουν εις όλος τας δοκιμασίας της οικιακής και του γραφείου.
- Χρησιμοποιείται πρωί άδύνα πάνω από το θερμικό σας.

ΣΤΑ ΜΥΡΟΠΛΕΙΑ-ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡ. Π. ΛΙΒΑΣ ΑΘΗΝΑΙ ΔΟΥΣ 3

Πολλοί λένε ότι πρέπει να καταργηθεί ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ

ένα έδιμο, που έχει τις ρίζες του στην πρωτόγονη εποχή της άρπαγής των γυναικών

Ο ΛΟ ΚΑΙ περισσότεροι γιατροί, καθώς και νιάπαντροι που γυρίζουν απ' το ταξίδι του γάμου, καταφέρονται έναντίον της σελήνης στο μέλιτος. Αυτή η εισαγωγή στο γάμο—λένε—είναι βαρβαρική, χρονολογείται απ' την πρωτόγονη εποχή της άρπαγής και της άρπαγής και δημιουργεί σοβαρά σεξουαλικά, ψυχολογικά, κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα στην πτώ κρίσιμη ακριβώς στιγμή του γάμου.

Ένας νέος, παραχαλιμένος απ' την ξαφνική άνάληψη οικουγενικών ευθύνων, μία κοπέλλα έξαντλημένη απ' τις προετοιμασίες του μεγαλύτερου κοινωνικού γεγονότος της ζωής της, είναι άναγκασμένοι να έτοιμάσουν τις άποσκευές τους, να ταξιδέψουν και ένα σωρό άλλα πράγματα, ενώ τα σώματά τους δεν ζητούν παρά 12 ώρες ύπνο.

Πολύ συχνά, όταν είναι σεξουαλικά άνιδεοί, εκείνο που υποτίθεται πως άποτελεί την πρώτη άμοιβαία μύση στη θεία έκσταση γίνεται, αντίθετως, ένας εφιάλτης άμηναιόσε και πανικού για τη νύφη, και μία νύχτα άπεγνωσμένης άπογοτεύσεως για το γαμπρό. Πολλοί γάμοι, άν πιστεύουμε τους ψυχιάτρους, έχουν καταλήξει σε ψυχρότητα ή άνικανότητα εξ αιτίας της άγνοιας και της σκληρότητας που έπιδεικνύεται στο ταξίδι του μέλιτος.

Ο σφοδρότερος ίσως πολέμιος της σελήνης του μέλιτος είναι ο δρ. Ρέτζιναντ Μπένετ, διακεκριμένος Άγγλος ψυχίατρος και μέλος της Βουλής. Η πρώτη νύχτα του γάμου—λέει—μετατρέπεται συχνά σε μία δραματική, άνισρη, πεζή και άθλια έμπειρία σε κάποιο δωμάτιο ξενοδοχείου. «Στην καλύτερη περίπτωση, καταβάλλεται μία άπελπισμένη, άγωνιώδης προσπάθεια, που συμπληρώνει τον πανικό τή- τρομαγμένης, ντροπισμένης και νευριασμένης κοπέλλας».

Σ' εκείνους που ίσχυρίζονται πως η νύχτα του γάμου παρουσιάζει παντού—και στο σπίτι και στο γαμήλιο ταξίδι—τά ίδια μειονεκτήματα, ο δρ. Μπένετ άπαντά κατηγορηματικά «όχι». «Η συσσώρευση—λέει—της μακρόχρονης έντασεως της μηνιαίας με τις πολύ πιθανές συγγενικές προστριβές, και η κούραση της ημέρας του γάμου συμπληρώνονται απ' την εξάντληση του ταξιδιού».

Η άτμόσφαιρα του μακρινού ξενοδοχείου, το κρασί που ίσως έχει πιη ό γαμπρός και χίλιοι άλλοι παράγοντες, κάνουν τον άνδρα πιο άδέξιο παρά ποτέ. Πρέπει έπίσης να προστεθούν και τα φοβέρα και χυδαία πορτοπαράδοτα άστεία που κάνουν ακόμα μεγαλύτερη την άγωνία του γαμπρού να πετύχει μία καλή επίδοσι, πρά-

γμα που συνήθως καταλήγει στο να μη παρουσιάσει καμιά άπολύτως επίδοσι».

Είδικα για τους άνδρες που έχουν άμφιβολίες για τον άνδρισμό τους, για τα «μαμόθρεπτα» που έχουν άνατραφή με το φόβο των κοριτσιών ή για τους νέους που έχουν κάποια ύποπτη έπιδοσι τάσι προς άνώμαλες σχέσεις, ή πρώτη νύχτα του γάμου μπορεί, ύπ' αυτές τις συνθήκες, να καταστρέψει όλη τους τη ζωή. Μπορεί να τους κάνει άνικανους για πάντα.

Τό ίδιο ισχύει για την κοπέλλα με την καλή άνατροφή, που δεν έχει προγαμιαία πείρα, και που φοβάται το άγνωστο—ένώ η πιο «ξεβγαλμένη» ξέρεi τουλάχιστον τι πρέπει να περιμένει.

Εκτός απ' τη σεξουαλική πλευρά, τα ντροπαλά ζεύγη φοβούνται την ξαφνική και άναγκαστική κοινή ζωή, δηλαδή το γδύσιμο και τον ύπνο στο ίδιο κρεβάτι, το πλύσιμο στο ίδιο μπάνιο κ.λ.π. Οι νέοι που έχουν άνεξάρτητο πνεύμα μισούν το ταξίδι του γάμου γιατί το θεωρούν ύποταξη στη συμβατικότητα, και όσοι πάλι έχουν πρακτικό μυαλό το άντιπαθούν γιατί πρέπει να ξεδεύουν χρήματα, ίσως μάλιστα και να χρεωθούν, τη στιγμή που σκέπτονται ν' άνοίξουν καινούργιο σπίτι ή ν' άποκτήσουν καινούργια έπιπλωσι.

Σε μία εποχή που τα περισσότερα κορίτσια εργάζονται κι' έλπιζουν να έξακολουθήσουν να εργάζονται τουλάχιστον την πρώτη χρονιά του γάμου τους, το ταξίδι του μέλιτος περιπλέκει τα γαμήλια σχέδια. Η άδεια πρέπει ν' άπορραστεί από δυο άφεντικά, όχι από ένα. Αυτό άποτελεί μία έπι πλέον δυσχέρεια.

Αγόρασα τα δαχτυλίδια, βρήκα τον κουμπάρο, νοίκιασα το κοστούμι, και ξαφνικά παρουσιάστηκε μία έκτακτη άνάγκη στο γραφείο μου, κι' άναγκάστηκε ν' άναβάλω το γάμο μου για δυο έβδομάδες, δι, ήθηκε ένας νεόνυμφος στον δρ. Μπένετ. «Άλλα η γυναίκα μου δεν μπόρεσε να πάση άδεια το έπόμενο δεκαπενήμερο, κι' έτσι άναβάλαμε το γάμο μας άλλες δυο έβδομάδες. Συνολικά, δηλαδή, χάσαμε ένα μήνα έγγάμου ζωής χάριν του ταξιδιού του μέλιτος...»

Άλλοτε, τα ταξίδια ήταν μία περιπέτεια, και η σελήνη του μέλιτος άποτελούσε για πολλούς το μόνο ταξίδι της ζωής τους. Σήμερα όμως όλοι οι νέοι έχουν ταξιδέψει, και δεν βλέπουν το λόγο ν' άπομακρύνονται απ' το σπίτι τους μόλις παντρεύονται. Άλλωστε, τα περισσότερα ζευγάρια δεν βλέπουν την ώρα να έγκατασταθούν στο σπίτι που έχουν τόσο άνειρευθεί.

Οι φάραες και τα άστεία, που κάνουν ακόμα και οι πιο

άξιοπρεπείς γνωστοί και φίλοι στους νεόνυμφους, οι δρώμικοι ύπαιθριοι, τα νοήματα, τα δέντρα γαργαλιστικά άνέκδοτα που λένε, άποτελούν μεγάλη δοκιμασία για το ζευγάρι. Υπό όμολες συνθήκες, ένας άντρας θα έσπαζε στο ξύλο όσους θα τολμούσαν να μιλήσουν τόσο ποσούτα για τη γυναίκα του. Την ήμερα του γάμου, όμως, είναι ύποχρεωμένος να τους άκούει και να χαμογελάει.

Οι άνθρωπολόγοι πιστεύουν ότι το έθιμο κατατάσσεται απ' την εποχή που ό πρωτόγονος άνδρας, με το ρόπαλο στο χέρι, πήγαινε να κυνηγήσει μία γυναίκα, κι' άφού την έκλεβε, έπρεπε να τη κρύψει απ' τους θυμωμένους συγγενείς.

Ένα απ' τα πιο διάσημα θύματα της σελήνης του μέλιτος ήταν ο Άττίλας, ό βασιλιάς των Ούννων. Κανείς δε είχε κατορθώσει να τον σκοτώσει στη μάχη άλλα το 455 π.Χ., άφού ήπιε μεγάλες ποσότητες από ένα ποτό που είχε χιρτάσει το γάμο του με την Άλνινκο, πέθανε ξαφνικά. Φαίνεται πως το φαγοπότι τον πείραξε στην καρδιά.

Η όνομασία «σελήνη του μέλιτος» φαίνεται πως προήλθε απ' αυτή τη συνήθεια που είχαν πολλοί πρωτόγονοι λαοί—ίδιας οι Τεύτονες—να πίνουν το ποτό με το μέλι. Άλλοι όμως ιστορικοί πιστεύουν πως η φράσι γίνεται απ' την παρουσίαση του πρώτου εύτυχισμένου μήνα του γάμου με το φεγγάρι, που άφού γεμίσει άρχίζει να μικραίνει.

Οι υπερασπιστές της σελήνης του μέλιτος ίσχυρίζονται πως η στάσι μας άπέναντι στο γάμο έχει σήμερα άλλαξει, και ότι οι πιο έλευθερες σχέσεις άνάμεσα στα δυο φύλα μπουρούν να συμβάλουν πολύ στη διευκόλυνση των προβλημάτων που παρουσιάζει το γαμήλιο ταξίδι. Όλοι οι σημερινοί άνδρες και πολλές απ' τις σημερινές γυναίκες έχουν κάποια πείρα από σεξουαλικών σχέσεων πριν απ' το γάμο τους, κυρίως με τις άρραβωνιαστικές και τους άρραβωνιαστικούς τους.

Υπογραμμίζεται έπίσης η πως όσοι νεόνυμφοι άντιμετωπίζουν το γάμο ρομαντικά θά άπογοστευθούν ό πως όποιος είτε με το γαμήλιο ταξίδι είτε χωρίς αυτό. Για τους ρεαλιστάς όμως, η σελήνη του μέλιτος δίνει την εύκαιρία να γίνουν οι άμοιβαίες προσαρμογές υπό τις καλύτερες δυνατότες συνθήκες.

Η παροχή μερικών συμβουλών από κατάλληλα πρόσωπα στους μελλονύμφους—στο έξωτερικά υπάρχουν ειδικοί σχολές γι' αυτό το σκοπό—μπορεί να κάνει πολύ πιο εύχρηστο το ταξίδι του γάμου.

ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΛΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ-ΕΛΛΕΙΣ
ΤΑΧΥΤΑΤΗ-ΥΠΕΡΘΙΝΗ ΑΝΑΓΩΓΗ
ΡΙΖΙΚΗ 100%
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ESTHETIQUE MODERNE
Mre KASTRIOTIS
ΠΑΡΕΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 6 ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 612-010

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΙΔΩΝ

ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ: Ο Χίθκλιφ, άλλοτε γυφτοπούλο, που έγινε ιδιοκτήτης στ' «Άνεμοδαρμένα Υψηλά» παίρνοντας την άτυχη Ισαβέλλα Λίντον, προσπαθεί με τη δία να παντρευτεί, για περιουσιακούς λόγους, τον ασθενικό γιό του Λίντον Χίθκλιφ με την έσδερχου-λα του Κάθριν (κόρη του έτοιμοθάνατου άδελφού της Ισαβέλλας) Έντγκαρ Λίντον, που είχε άπαγορευτεί στη μικρή να πηγαίνει στον έσδερχο της). Μαζί με την Κάθριν, ό Χίθκλιφ κρατείται αιχμάλωτη και την κ. Νήν, οικονομού του «Θράσκαρος Γκράι-νιτς», του σπιτιού των Λίντον, που διηγείται τώρα την ιστορία στον σημερινό ένοικιαστή.

15 «Μ' άρέσει να συμμορφώνω τα παιδιά, έλέπει, είτε ό παλιάνθρωπος άγρια, ακούοντας στις πλάκες για να πάρη το κλειδί. Τώρα, πηγαίνει πάλι κοντά στον Λίντον, όπως σου είπα και κλάψε, από την ήσυχία σου! Άλλωστε, από αύριο θάμαι πατέρας σου—ό μόνος πατέρας που θάχης στον κόσμο—και τότε πια, έννοια σου, θάχης πολλά τέτοια! Βλέπω πως σηκώνεις πολλά, δεν είσαι άρρωστιάτικο σαν έτούτον. Ξέρει το λοιπόν πως θάχης τη δόσι σου κάθε μέρα, άν έναδω στα μάτια σου εκείνη τη φλόγα της κακίας που μουδειςες πριν από λίγο!»

Η Κάθριν έτρεξε κοντά μου άνι να πάη στον Λίντον και γονάτισε δίπλα μου κι' άκούησε το έναμμένο μάγουλό της στην πλά μου κλαίγοντας δυνατά. «Ο έσδερχός της είχε ζαρώσει στη γωνιά του ντεσάνου, σαν το ποινικί κι' ίσως στο έάθος να χαϊρόταν που δεν τίς είχε φάει ό έδιος. Τέλος, ό κ. Χίθκλιφ, έλέποντας μας όλους ζαλισμένους, σηκώθηκε κι' έτοιμάσε μόνος του τα σάσι με τοχύτητα. Έπειτα έδωσε πρώτα σε μένα ένα φλυτζάνι, λέγοντας:

«Έλα, ζέπλυνε με τουτό τη χολή σου και φρόντισε να πιούν και τα δυο μωρά! Δεν είναι δηλητηριασμένα, μη φοβάσαι. Έγώ πηγαίνω στο άναμετοξυ να δρω τ' άναμ σας...»

Η πρώτη μας σκέψη μόλις έδη-κε, ήταν να κυτάξουμε από ποδ θα το σκάγαμε πριν γυρίσει. Δοκίμασαμε την πόρτα της κουζίνας, μα ήταν άμπαρμένη απ' έξω. Όσο για τα παράθυρα, ούτε η Κάθριν, ποτάν λιγνύ, δεν θα μπορούσε να περάσει άνάμεσα στα κάγκελα.

Κύριε Λίντον, φώναξα, έλέποντας πως είμαστε για τα καλά φυλακισμένες, ξέρετε καλά τι έχει στο μυαλό του αυτός ό διαδολάνθρωπος ό πατέρας σου κι' άν δεν μας το πής, τώρα, τούτη τη στιγμή, θα σου μαυρίσω τ' αυτιά, όπως και κ'ένος μαύρισε της κυράς μου.

Ναι, Λίντον, πρέπει να μάς πής, έλεε η Κάθριν. Για χάρη σου ήρθα ως εδώ και θα φανής πολύ άχάριστος άν άνηθής.

Δώσε μου λίγο ταξί, γιστι δίπλω κι' ύστερα θα σάς το πω, αποκρίθηκε εκείνος. Κυρία Νήν, πηγαίνετε μακρύτερα. Δεν μ' άρέσει να στέκεστε από πάνω μου. Μα, Κάθριν, άφινεις τα δάκρυά σου να πέφτουν στο φλυτζάνι μου! Δεν θα το πω αυτό. Δώσε μου ένα άλλο φλυτζάνι.

Η Κάθριν τοιδώσε ένα άλλο

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΙΛΥ ΜΠΡΟΝΤ

Τ' ΑΝΕΜΟΔΑΡΜΕΝΑ ΥΨΗ

κοπέλλα, γερή, όμορφη, θα γίνι το ταίρι μιας άρρωστιάτικης μαίμευς σαν κι' εμένα; «Τόν άρπαξα απ' τους ώμους, νευριασμένη και τον τράνταξα έλαφρά. Μα η Κάθριν με μάλλωσε, γιατί τούδρε πάλι έήχας κι' άρχισε τα κλάματα και τα μουγυρήτα. Ύστερα μου έειπε, κυτάζοντας γύρω της:

«Νά μείνω εδώ όλη νύχτα; Ποτέ! Έλλην, θα θυώμε όπωσδήποτε, έστω κι' άν χρειαστή να έάλωμε φωτιά στην πόρτα.

«Θάδασε κιόλας το σχέδιο της, έφαρμονή, άν ό Λίντον, τρο-αγμένος πάλι, για τον έαυτούλη του, δεν την άγκάλιαζε με τα δυο άδύναμα χέρια του, θρηνώντας:

«Γιατί δεν με θέλεις; Γιατί δεν με παίρνεις μαζί σου να με γλυτώσεις; Κάθριν, άγάπη μου, δεν πρέπει να φύγης και να μ' άφήσης! Πρέπει να ύπακούσης τον πατέρα μου, πρέπει!

«Πρέπει να ύπακούσω τον δικό μου πατέρα και να τον γλυτώσω μία ώρα άρχήτερα από την α-νησυχία. Όλοκληρη νύχτα! Τι θα φανταστή; Σαχη κιόλας άρχισή να στενοχωριέται. Πρέπει να δώδ απ' αυτό το σπίτι με κάθε τρόπο—στην άνάγκη σπάζοντας η καίγοντας την πόρτα. Ήσυχασε! Δεν έχεις να πής τίποτα—άλλα μόνο άν μ' έμποδίσες... Λίντον, άγαπώ τον πατέρα μου περισσότερο από σένα!

«Ο θανάσιμος φόδος ποδιώοθε ο νεαρός για το θυμό του κ. Χίθ-

κλιφ, τον έκανε να δρή την ά-νανδρη εύλωττία του. Η Κάθριν δεν ήξερε τι έπρεπε να κάνει. Έξακολουθούσε να έπιμένη πως έπρεπε να γυρίσει σπίτι της και προσπάθησε να τον πείσει, με τη σειρά της, να δαμάσει την έγωιστική του άγωνία.

«Ένώ μιλούσαν έτσι, ό δεσμο-φύλακας μας έαναγύρισε.

«Τ' άλογά σας έφυγαν, έειπε, και—Λίντον! Πάλι μιέοκλαίς; Τι σουκανε πάλι; Έλα, έλα—ύπομονη, πηγαίνε στο κρεβάτι. Σε κανένα—δυο μήνες θα μπουρής να της πληρώσης πίσω όσα σε κανει να τράβας. Έμπρός, στο κρεβάτι! Η Ζίλα δεν είναι εδώ ά-ποψε, πρέπει να γδυθείς μόνος σου. Σώπα, μη φοβάσαι. Στο δωμάτιό σου θα είσαι ήσυχος, γιατί δεν πρόκειται νάρθω εκεί να σ' ένοχλήσω. Είχες την τύχη να τα καταφέρεις καλά ως εδώ. Τα ύπολοιπα είναι δική μου δουλειά.

«Καθώς μιλούσε, ό Χίθκλιφ ά-νοιξε την πόρτα της κάμρας και την κράτησε άνοιχτή για να περάση ό γιός του. Κι' αυτός γλι-στησε μέσα σκυφτός, σαν το σκυλί που περνάει μπρος στον άφεντή του, με τον φόβο μήπως τον φέρη καμιά από πίσω. Άφού τον κλει-δωσε, ό Χίθκλιφ τήλπισσε τη φωνή, όπου η κυρά μου κι' έγώ στε-κόμαστε αμίλητοι. Η Κάθριν τον κοίταξε κι' έφερε μηχανικά το χέρι στο μάγουλό της, σα να φοβόταν καινούργια χτυπήματα. «Ο ποιοδήςος άλλος θέρδισκε την παιδική τούτη κίνηση σαν όλοτε-λα φυσική, μα ό Χίθκλιφ συνέ-φισσε περισσότερο και σάρκασε:

«Αυτό είναι που δεν με φο-βάσαι; Τότε ξέρετε και κρύβεις καλά το έάρρος σου! Έσύ φαίνεσαι φοδέρα τρομαγμένη!

«Φοβάμαι τώρα, του άπάν-τησε, γιατί άν μείνω εδώ, ό πα-τέρας θα είναι δυστυχισμένος και δεν μπορώ να το ύπέρνω αυτό, όταν εκείνος...»

«Κ. Χίθκλιφ, άφήστε με να γυρί-σω σπίτι μου! Σε ό ύπόσχομαι να παντρετώ τον Λίντον. Ο πατέρας μου δεν θάχ η αντίρρηση κι' έγώ τον άγαπώ. Γιατί λοιπόν θέλετε να με άναγκάσετε να κάνω κάτι που κι' από μόνη μου θα τόκανα;

«Τα τολμήση να σε άναγ-κάσει! Φώναξα, ύπαρχουν και οι νόμοι σ' αυτή τη χώρα, δόξα τω Θεώ. Ύπαρχουν, σίγουρα—κι' άς έρικόμαστε σ' αυτές τις έρη-μίες! Θα τον κατέβιδω, άκούη κι' άν ήταν γιός μου. Είναι καθή-κον έκκλημα αυτό και χωρίς κανέ-να έλαφροτικό.

«Σιωπή! Έίπε ό παλιάνθρω-πος. Νά πές στο διάβολο με τις φωνές σου! Δεν θέλω να μιλάς! Δεσποινίς Λίντον, η ιδέα πως ό πατέρας σας θα είναι δυστυχισμέ-νος άπόψε μου είναι πολύ εύχα-ριστη. Δεν θα κοιμηθώ απ' τη χα-ρά μου. Δεν θα δοίκατε καλύτε-ρο τρόπο για να έξασφαλίσετε την παραμονή σας στο σπίτι μου, για είκοσιτέσσερις ώρες, απ' τούτη την ώραία πληροφορία. Όσο ν' ά την ύπόσχεις σας να παντρε-ύτε τον Λίντον, θα φροντίσω ό ίδιος να την κρατήσετε, γιατί δεν πούκειται να φύγετε από δω με-σα πριν έκπληρωθεί.

«Στείλτε τουλάχιστον την Έλλην να πάη να είδοποίηση τον μπαμπά πως είμαι καλά! άναφώνησε η Κάθριν, κλαίγοντας πικρά. Η παντρεμένη μας τώρα ά-μέσως... Ο κοημένος ό πατέρας θα νοιήει πως χαθήκαμε. Έλ-λεν, τι θα κάνουμε;

«Θά νομίσω πως κουράστηκε πια να πόν φροντίσης και πως έ-φυγες για να πάς λιγάκι να ξε-σκάσεις, αποκρίθηκε ό Χίθκλιφ. Δεν μπορείς ν' άνησθής από μή-νες σπίτι μου από δική σου θέλη-σι, παρ' όλο που από είχε ρησέ άπαγορεύσει. Κι' είναι πολύ φο-

Η Κάθριν πήγε στο παράθυρο κι' άκούησε στο πεδράκι, (Εικονογρ. Α.Α. Κοντοπούλου)

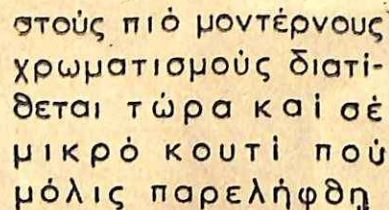
— Δέν θά πάρω τὸ λόγο μου πίσω, εἶπε ἡ Κάθριν. Τὸν παντρεύομαι καὶ τοῦτ' ἐν στιγμῇ, μὴ με ἀφήσετε νὰ γυρίσω στὸ σπίτι. Κύριε Χιθκλιφ, εἰσάσατε ἀνδράπορος σκληρὸν, μὰ ὄχι κακοῦργος. Δέν θά θελήσατε, ἀπὸ ἐνὶ ἄλλῳ κα-
πρίσιῳ σας, νὰ καταστρέψετε ἀνεπαρόνθρωπα ὅλη μου τὴν εὐτυ-
χίαν. Ἄν ὁ πατέρας πιστεύει πῶς τὸν παρατήρησα, σκόπιμα κι' ἂν πέ-
θαινε πρὶν γυρίσω, πῶς θά μπο-
ροῦσα νὰ ὑποφέρω αὐτὴ τὴ σκέ-
ψι σ' ὅλη μου τὴ ζωὴ; Νά, ἔπαυ-
σα τὰ κλάματα, ὅπως μὴ πρὸς ζητή-
σατε. Μὰ γονατίζω τώρα μπρο-
στὰ σας καὶ σὰς κυττῶ κι' εἶτοι
ἀποτινόμενῃ τῶ ἀπομεινῶ με τὰ
ματῖα καρφωμένα στὸ πρόσωπό
μας, ὥσπου νὰ με κυττάξετε καί
σεῖς. Ὅχι, μὴ γυρνάτε τὸ κεφά-
λι σας. Κυττάξτε με καὶ σεῖς.
Δέν θά ᾔητε τίποτα ποῦ νὰ σὰς
πειράξῃ. Δέν σὰς μισῶ, Δέν εἴ-
μαι θυμωμένη ποῦ με γυτηρήσατε.
Δέν ἔχετε ἀγαπήσει ποτὲ κανένα;
στὴ ζωὴ σας. Θεῖε; Ποτέ; Ἄ,
πρέπει νὰ με κυττάξετε μιά φορὰ,
δὲν μπορεῖ παρά νὰ με λυπηθῇ!

— Βγάλ' τὰ χέρια σου ἀπὸ
πάνω μου, σουσουράδα καὶ τρα-
βήξου πάρα πέρα· γιατί θά σέ
κλωτήσω, φωνάζει ὁ Χιθκλιφ.
ἀπρωχινόνας τὴ θάνασσα. Κάλλιο
νῶχα φιδι γύρω μου. Πῶς διαδύ-
λο ὑπορεῖς νὰ ὀνειρεύεσαι πῶς θά
με τυλιγῇ; Σέ συχαίνομαι!

— Σήκωσε τὸν ὄμω, πιναχθηκε
σὰ νὰ πέρανε μέσα ἀπ' τὸ κορ-
μὶ του ἐνα κόμα ἀπιδας κι' ἐπρί-
νός τις πῶσι τὴν καρέκλα. Τὴν ἴδια
ώρα, ἐγὼ σηκώθηκα, πήρῃ κοῦ-
ράγιο κι' ἐτοιμάσθηκα νὰ τοῦ τὰ
ψάλλω πιά ἀπ' τὴν καλὴ. Μὰ κα-
τάστις τὴ γλώσσα μου, γιατί με-
τὸ πρῶτο με ἀπείλησε πῶς θά με
κλειδώνει σ' ἐνα δωμάτιο μονάχῃ,
ἀν ἔλεγα μὴν λέξῃ ἀκόμα. Εἶχε
ἀρχίσει νὰ σκοτεινιάζῃ κι' ἀκού-
σασμε φωνὲς στὴν πόρτα τοῦ κή-
που. Ὁ Χιθκλιφ βῆκε ξέω θια-
στικά: Ἐκεῖνος εἶχε, θάλεπε, ὅ-
λη τὴν ψυχραιμία του, ἐνῶ ἐμεῖς
τάχαμε πιά χαμένο Γόρισε σε λί-
γο, μόνος του πάλι.

— Νόμισα πῶς ἴσως ἦταν ὁ
ἐξάδερφός σου ὁ Ἔρτον, παρτή-
ρησα στὴν Κάθριν. Θάθελα τόσο
ναρχόταν! Ποῖός ἐρεῖ — ἴσως
καὶ νάπαινε τὸ μέρας μας.

— Ἦταν τρεῖς ὑπηρέτες ἀπ'

ῥοβε καὶ ῥώτησε ἂν ἡ δεσποινὴς
 Λίγτον εἶχε ζυγίῳ. « Ἐτρέφε
 στήν πόρτα μόνη της γρήγορα
 καὶ τοῦ ἀπάντησε ἐνταῖς »
 — « Ἐμπρός λοιπόν! εἶπε ὁ ἄλ-
 λος καὶ τὴν πρᾶξις ἀπότομα,
 ἤλθη καὶ ἐγὼ νὰ σηκωθῶ,
 ἀκολουθώ, μὰ μὲ κλειδῶσε μὲ-
 σὰς. Τοῦ φώναξαν νὰ μὴ ἀνοίξῃ.
 — « Ὑπομονή, μοῦ ἀποκρίθηκε.
 Θὰ οὐ στείλῃ ἀπάντῳ τὸ πρῶτευ-
 μα, σὲ λίγο.
 » Ἀρχισὰ νὰ χτυπᾷ τὴν πόρτα
 μὲ τίς γροθιές μου καὶ νὰ τραν-
 τάζῃ τὴν πετούσῃ — κι' ἡ Κά-
 θριν, φαίνεται, τὸν ῥώτησε γιατί
 ἐπρεπε νὰ μείνῃ ἐταί φυλακισμέ-
 νη. Τῆς ἀπάντησε πῶς ἦταν ἀ-
 νάγκη, γὰρ καμιά ὥρα ἀκόμα—
 κι' ὕστερα ἀποκαμυρῶνθῃ. Πε-
 ριμένα δὴ οἱ τρεῖς ἄρες. Στὸ
 τέλος ἀκούσα ἔθνημα, μὰ δὲν ἦ-
 ταν τοῦ Χιθκλάφ.
 — « Σούφερα νὰ φᾶς κάτι, εἴ-
 πε μὴ φωνή. Ἀνοίξε τὴν πόρτα.
 » Μῆτε μὲσα ὁ « Ἔρτον, φρωτ-
 μένος μὲ φαί ἄρκετο γιὰ δόλοκλη-
 ρη μέρ. »
 — « Πάρ' το, εἶπε καὶ μούδωσε
 τὸ δίσκο.
 — « Μείνε ἕνα λεπτό, τὸν παρο-
 κάλεσα.
 — « Ὅχι, φώναξε ἐκεῖνος κι' ἔ-
 φυγε.
 » Κί' ἔτσι ἔμεινα κλεισμένη. Ὁ-
 λοκληρη τὴν ἡμέρα κι' ὅλη τὴ νύ-
 χτα κι' ἄλλες κι' ἄλλες. Πέντε
 νύχτες καὶ τέσσερις μέρες ἔμεινον
 ἐκεῖ μόνον, χωρὶς νὰ θάλω κα-
 νένας ἄλλον ἐκτός ἀπ' τὸν « Ἐρ-
 τον, πῶς, σάν καλὸς δεσποφύλα-
 κας, ἐρχόταν καθὲς πρωτὸ μούφερ-
 νε φαί κι' ἔφρευε ἀμύλητος, χω-
 ρὶς ν' ἀκούτῃ τὰ παρακάλα μού.

«Τὴν πέμπτη μέρα, κατὰ τὸ ἀπόγευμα, ἀκούστηκαν διαφορετικὰ ἔμματα—ἐλαφρότερα καὶ πλεονεξία. Ἦταν ἡ Ζίλα, μὲ τὸ κοκκινεὸν σάλι της, τὸ μᾶθρον σκουρὴν της κι' ἕνα καλάθι κρεμασμένον στὸ χερὶ της.

«— Ὡ ἀγαπῆτη κυρία Ντὴν! ξεφώνισε. Καὶ νᾶξερεις τί λένε γιὰ σένα στὸ «χωριό! Τόχα κι' ἐγὼ πιστεύω πῶς γκρεμιστικες στοὺς Μπλακχορς μαζί μὲ τὴν κυρά σου, ὥσπου ὁ ἀφέντης μοῦπε πῶς εἰς ἔρῃ καὶ καί σ' ἔβαλε νὰ καθήσῃς ἐδῶ! Πόσον καιρὸ εἶσαι μέσα σ' αὐτὴ τὴν τρύπα; «Ὡστε στ' ἀληθεία σὲ γλύτωσε τ' ἀφέντικόν; Μὰ δὲν φαίνεται πολὺ ἀδύνατον — δὲν θὰ ὑπόφερες πολὺ, εἴ;

«— Τὸ ἀφέντικόν σου εἶναι ἐνὶ παλαιάνθρωπος! ἀποκρίθηκα. Ἄλλωθ' ἀπὸ δόσην λόγῳ κάποτε γιὰ αὐτὰ! Δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ σκορῶσθαι ὅλο αὐτὸ τὸ παραμυθὶ γιὰ τὴν μιά μέρα τὴν ἀλήθεια θὰ φαίνετο ὅθι!

«— Τί ἐννοεῖς; ρώτησε ἡ Ζίλα. Δὲν εἶναι δικό του τὸ παραμυθὶ; Βουίζει ὅλο τὸ χωριὸ πῶς χαθῆκατε στὸ δάλτο! Κι' ὅταν ἤρθῃ, ρώτησα τὸν Ἔρτον: «Ὡρα, πράγματι, ἔγινον ὅσο ἐλπίαι. Κρίμας τὴν καμμένην τὴν κοπέλλα καὶ τὴν καλὴν κυρία Ντὴν! Ἐκείνος ἐξασπαστικέ. Κατάλασα πόσους δὲν ἤξερε καὶ καὶ τοῦτα τὴν ἐλεγαν στὸ χωριό.

«Τ' ἀφέντικόν ἔτυχε ν' ἀκούῃ καὶ χαμονόλασε καὶ μῆκεν στὴ μέση! Κι' ἂν ἔπασαν στὸ δάλτο, ὁμως τώρα ἐγὼ καὶ Ζίλα! Ἦ ἐλπίδα σου ἡ Νέλλυ ἐρίσκειται αὐτὴ τὴ στιγμήν στὴν κάμαρά σου.

«Ἀν πᾶς κατὰ κεί, μοῖρες νὰ τῆς πῆς νὰ πάῃ στὸ καλὸ. Νὰ καὶ τὸ κλειδί. Εἶχε πῆλ πολὺ νερό καὶ παρὰ λίγο νὰ χόσῃ τὰ λογικά της. Τὴν κλειδῶσα λοιπὸν ἐκεῖ μέσα ὥσπου νὰ τὰ ξαναθῇ. Τώρα πῆς της νὰ κινήσῃ γιὰ τὸ «ἐθράσκρος Γκρέιντζ» ἀμέσως, ὅτι εἶναι θέσιας αὐτῆς. «Ὅσο γιὰ τὴν κυρά της, θὰ φτάσῃ κι' αὐτὴν σὲ λίγο, γιὰ νὰ προφθάσῃ τὴν κηδεὶα τὸν πατέρα της.

«— Δὲν πέρανε ὁ κ... ἔντυκαρ, ἔ. Ζίλα; εἶπα μὲ κομμένη ἀνάσα.

«Ὡ, Ζίλα, Ζίλα!

«— Ὅχι, ὄχι — κάποτε κατὰ, καλὴν μοῦ κυρία καὶ μὴ συγχύσῃς! Δὲν πέρανε ἀκόμα. Ὁ Κέννεθ, ὁ γιατρός, λείπει πῶς μοῖρες νὰ σταθῇ μιά μέρα ἀκόμα. Τὸν ἔβρῃκα στὸ δρόμο καὶ τὸν ρώτησα.

«Ἀντί νὰ κάτσω, ἄρραξα τὰ πράγματά μου κι' ἔτρεξα κάτσω, τώρα ὁ δρόμος ἦταν ἐλευθερός. «Ὅταν θρῆθῃκα στὸ χάλι, νὰ καταξὶ νὰ βρῶ κάποιον γιὰ νὰ τὴν ἰατῶσα καμμιὰ πληροφορία γιὰ τὴν Κάθριν. Τὸ δωμάτιόν ἦταν ὅλον σμένο στὸ φῶς κι' ἡ πόρτα ὁρθοῖτο. Μὰ κόνερας δὲν φαίνονταν τριγύρω. Καθὼς ἀναρωτῶμουν ἀνὰ θάρρεψι νὰ ἐξιχνιώσῃ ἀμέσως τὰ νὰ κυττάξω πρῶτα νὰ βρῶ τὴν κυρά μου, ἀκούσα ἕναν πινυμένον θῆχα ἀπὸ τὸ τζάκι. Ἦταν ὁ Ἀλβιν, τὸν μονάχους, ἐξαπλωμένον στὸν θάβαν. «Ἐγλεῖρε μιά κορμολιά καὶ μὲ κύτταξε μὲ μεγάλη ἀσπάθεια.

«— Πού εἶναι ἡ δεσποινὶς Κάθριν; τὸν ρώτησα ἀγρία μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς θὰ τάχωνε, ἔτσι μόνος καὶ θὰ φοβόταν καὶ θὰ μοῖρετο τόλγῃ.

«Μὰ ἐκείνους ἔκανε τὸν ἡλίθιον.

«— Ἐφυγε; τὸν ρώτησα πάλι.

«— Ὅχι, εἶναι ἀπάνω. Δὲν πρὸς κεῖται νὰ φύγῃ. Δὲν θὰ τὴν φάσωμε.

«— Ἐοῦ δὲν θὰ τὴν ἀφήσῃς ἡλίθιε; φώναξε. Πιθανεῖ μὲ στὸ δωμάτιόν της ἀμέσως, γιὰτὶ θὰ ἀνέκωνε νὰ κελαιδίθησθαι ἀπ' τὸ ἐλπίδι!

«— Ὁ μπαμπάς μου θὰ σὲ κενεῖ εἰσὲνα νὰ κελαιδίθησθαι, ὅτι κινεῖσθαι νὰ τὴ δῇς... Λεῖπει δὲν εἶναι πιά ἀνάγκη νὰ τῆς κενεῖς τὸν καλὸ, γιὰτὶ εἶναι πιά ναισικά μου κι' εἶναι νερόφι τὴν νὰ ζητήσῃ νὰ παραστήσῃ τὸν φάτρα της. Μοῖπε κιόλας πῶς ἐκεῖνη μὲ συχαίνεται καὶ παρκαλάει νὰ πεθῶναι γιὰ νὰ μὲ κληρονόμησῃ. Μὰ δὲν θὰ τῆς περάσῃ! Ὅτε τὰ λεφτά μου θάχῃ οὔτε σπιτί της θὰ ἔξαναθῇ.

«— Κύριε Χίδελφον, εἶπα, ἔχετε σὰτε πόσον καλὰ σὰς φέρθηκε. Κάθριν πέρσι τὸ χειμῶνα, πού λ

«...σας προς την αγαπούσατε και σας έδωκεν θέλημα και σας τραγουδούσατε κι' έρχοταν μέσα στο χρώσι, απ' τη θροή για να σας δει;» «Αν έχαγε καμμία μέρα, την έπιανον τα κλάματα, γιατί φανταζόταν πως εσείς θα στενοχωριόσαστε — κι' εσείς πάλι λέγατε πως δεν την αξίζετε τόσο καλώς... Και τώρα; Τώρα που στεινεί τον πατέρα σας, αφού ξέρετε πως σας σchauναίνει και τόσο δυο και γίνεστε ένα μ' εκείνον εναντίον της; Σπουδαία ευγνωμοσύνη με την αλήθεια!»

«Ο Λίντον με κτύπησε παραξενεμένος κι' έβγαλε το γλαφυρότάουδι απ' το στόμα του.

— Μηπως ήρθε στ' Άνεμοβαρμένα Ύψη επειδή σας μισούσε συνεχώς. Σκεπτήθη μόνος σας: «Όσο για τα λεπτά σας, ούτε καν έξερι αν έχετε! Και λέτε πως είναι άρρωστη κι' όμως την φτινέμε μόνη, απάνω, σ' ένα ξενο σπίτι! Έσείς τόχτες νιώσατε ο γιος τ' θά πα ην ν' αφίνον μου λόγιο κι' αδόρητο όταν είσαι άρρωστος! Τα δικά σας τα βάσανα τα λυπόσαστε και τα λυποταν τότε κι' εκείνη, μια σ'ήν την κλαίει, καθώς φλεπτεί — και δεν είμαι παρά μία γρια γυναίκα και μια όηπρέτης μόνο — κι' εσείς, έπειτα απ' την τση αγάπη που δείχνετε — κι' είχατε κάθε λόγο να την λατρεύετε — κάθεστε εκεί μ' όλη σας την ψυχραιμία; Άλ Είστε ένα άκαρδο αγόρι!

— Δεν μπορώ να μείνω μαζί της, μου άπάντησε με άπότομο όφο. Κλαίει τόσο που δίνει στα νεύρα! Και δεν σταματάει, παρ' όλο που της λέω πως θα φωνάξω τον πατέρα μου. Τον φωνάξω κιόλας, μια φορά κι' ήρθε και της έλεπε πως αν δεν σπατήσω θά της στρίψω το λαρύγγι. Μα εκείνη έσαναρχισε, άμείωτος μάς εκείνος δνθηκε απ' το θυμό και τον δογούσε όλη την νύχτα, αν και έφωνάξα πως δεν μ' άφινε να κοιμηθώ.

— Ό κ. Χίθκλιφ είναι σ'ό σπίτι; τον ρώτησε, καταλαβαίνοντας πως το πολυάπαθο δεν είχε σκοπό να συγκινήθ.

— Είναι στην ούλή, άποκρίθηκε. Μίλατε με τον γιατρό Κέννεν, που τού λέει πως ο θεός πεθαίνει επί τέλους. Χαίρομαι πολύ, γιατί κληρονομώ έγώ το «Θράσκαρο Γκρέιντ» — κι' ή Κάθριν μίλουσε γι' αυτό σάν νάταν δική της. Δεν είναι δική της! Είναι δική μου: Ό μπαμπάς λέει πως όλα όσα έχει αυτή είναι δικά μου! Όλα τα όμορφα θέλια της είναι δικά μου! Η Κάθριν που είπα πως θα μου τα χάριζε, καθώς και τα όμορφα πουλιά της και τα άλογάκι της την Μίνυ, αν μπορούσα να θρώ το κλειδί του θυματίου μου και να την έλευθερώσω. Μα έγώ της είπα πως δεν είχα τίποτα να δώσω, γιατί όλα, είναι δικά μου. Τότε έβαλε τα κλάματα κι' έβγαλε ένα μενταγιόν απ' το λαιμό της κι' είπα να μου το δώσω: Μέσα όπρηχαν δυό φωτογραφίες σ' χρυσό πλαίσιο, μία της μητέρας της κι' ή άλλη του θεού, σ'τα νείατα τους. Τότε άποκριθήκα κι' έγώ πως κι' ούτες είναι δικές μου κι' άπλωσα το χέρι μου να τις πάρω. Το πεισματάρικο το θηλυκό δεν μ' άφηνσε. Μ' έσπρωξε κιόλας κι' έπιασε ένα χτύπημα κι' έβαλε τις στριγγιές. Αυτό πάντα την τρομάζει. Σ'το άναμταξύ, άκούσαμε τον ποτέρα ναρχαίει κι' αυτή έσπασε το μενταγιόν σ'τα δυό και μούδωσε την εικόνα της μητέρας, κρύβοντας την άλλη. Μα ο πατέρας ήθελε να μάθι τι γινόταν κι' έγώ του έξήγησα. Πήρε την εικόνα που είχα έγώ και την πρόσταξε να μου δώση την άλλη. Έκείνη άρνήθηκε κι' ο μπαμπάς της τήπρησε, την έρριξε κάτω, πράξησε το μενταγιόν απ' την αλυσίδα του και το έκανε κομμάτια, π'άπαντάς το με το παπούτσι του.

— Κι' έσύ χάρηκες που είδες την θέρνουν; τον ρώτησε, γιατί είχα τους λόγους μου να συγχωρήσι ή κούβεντα.

— Έκλεισα τα μάτια. Πάντα να κλείνω σάν βλέπω τον πατέρα να χτυπάει σ'όλο ή αλόνο. Χτυπάει τόσο δυνατά! Κι' όμως, της

ἡρεσάζονταν τὸ εὐλόι, νὰ μάθῃ ἀπὸ
 τὴν φορὰ νὰ μὴ μετὰσπῇ! Ἀρ-
 γότερα, ὅταν ἐφυγε ὁ πατέρας
 μετὰ πρὸς τὸ παράθυρόν καὶ μὴ
 δεῖτε τὸ μαγκυλόι της, ποὺ εἶχε
 κοπῇ ἀπὸ μέσα, πάντα στὰ δον-
 τία της. Τὸ στόμα της ἦταν ἐν-
 ῖματό αἷμα. Ὑστερὰ μάζεψε τὸ
 κομμάτιον τοῦ νεογνοῦ καὶ πῆγε
 καὶ κάθισεν μετὰ τίς πλάτες γυρι-
 σμένες στον τοῖχο καὶ δὲν ἔβγα-
 λε μιλιὰ ἀπὸ τότε.

— Καὶ θὰ μπορούσατε, ἂν θέ-
 λατε, νὰ ὀρῆτε τὸ κλειδί; τὸν ρώ-
 τησα.

— Καὶ θέσθαι! Μόνο ποῦ θά-
 προεπε νὰ πᾶω ἀπάνω, καὶ τώρα
 δὲν μπορῶ νὰ πᾶω ἀπάνω.

— Σὲ ποῖο δωμάτιον εἶναι τὸ
 κλειδί;

— Ἄ! φωνάζει, δὲν σκεπτεύω
 νὰ στὸ πῶ. Εἶναι τὸ μουσικὸ μαρ.
 Κανένας δὲν θὰ τὸ μάθῃ, οὔτε οὔ-
 τε οὔτε ὁ Ἐρτον οὔτε ἡ Ζίλα. Ἐ-
 ला τώρα, πῶς! Μὲ κούρασες, Δί-
 νη του, σου λέγω!

— Ἀποφάσισα νὰ φύγω χωρὶς νὰ
 δῶ τὸν κύριο Χιχλάφι καὶ νὰ πᾶω
 νὰ φέρω ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ «Θερά-
 κρος Γκρέιντς» γιὰ νὰ λευτερώ-
 σουν τὴν κυρά μου. Ὅταν ἔλθο-
 σαι ἐκεῖ, ὁ ὑπηρετὴς ἐμφανισθή-
 καν, μὰ ἔδειξάν μου μεγάλη χαρά.
 Τούς εἶπα κιόλας πῶς ἡ κυρά ἔ-
 στιν καλά καὶ τότε δύο τρεῖς θε-
 λησαν νὰ τρέξουν νὰ τὸ προστά-
 σουν στὸν κύριο. Μὰ τοὺς κρᾶ-
 τισα πῶς ἡ ἑτέρας πρώτη ἐ-
 γώ. Πόσο ἀλλανγιστὸν τὸν ὄρθηκα,
 μέσα σὺ τόσο λίγες μερες! Εἶχε
 λυγιστὴ καὶ προσέμενε τὸ θάνατο
 ἀποφασισμένος, μετὰ τὴν πίκρα ἀ-
 πλωμένη στὸ πρόσωπό του. Ἐ-
 μοιάζει νέος, ἐστὶ χλωμός, ὥς ἐ-
 κοσιπέντε χρονῶν θάλαγες καὶ εἶ-
 ῖσαν τριαντηνεῖς!... Θὰ σκεπτό-
 ταν τὴν Κάθριν γιατί τ' ἐνομά-
 ζει μοιρουμένη, ὅταν πῆκε.
 Ἄγγισα τὸ χερί του καὶ τοῦπα:

— Ἡ Κάθριν ἔρχεται, κα-
μου κύριε! Εἶναι καλὰ καὶ ἐ-
δρασκεῖται κοντά σας, σὲ λίγες
ὥρες ἐλπίσω.

»Τρόμαξε μὲ τὸ ἀποτέλεσι-
σὸν πούνα τα λόγια μου. Μισοῦσα
ἦθε, κύτταρε ἕνα γυρὸ στὴν κί-
μαρα μ' ἄπλοτο δαίμονα ἐ-
ξανάστες, ἀναισθητός. »Ὅταν σ-
νῆρεθ, τοῦ τὰ διηγήθηκα ὅλα, τὴ
ὑποχρεωτικὴ ἐπισκεψαί καὶ τὴν π-
ραμὸν ἡ μὰς στ' Ἀνεμοδρμέν-
» Ὑψη Εἶπα κι' ἕνα ψέμμα: Πό-
ο Χίθκλιφ τάχα μὴς ὑποχρέω-
νὰ πάμε. Γιὰ τὸν Λίντον δὲν ἔ-
πα κακό κι' οὔτε ἀνάφερα οὐ-
τὴν ἀθλία διαγωγὴν τοῦ πατέ-
ρου του, γιὰτὶ καταλάβαινα πὺς
ποτήρι τῆς πίκρας ποῦ προορί-
στην γιὰ τὸν ἀφέντη μου εἶχε ἐ-
χειλίσει καὶ δὲν ἔπαρινε ἄλλο.

» Ἐκείνους μάντεψε πὺς ἔνας κ-
πὸ τοὺς ἀποκοπὸς τοῦ ἐχθροῦ τ-
ῶν τὰ προσέβη καὶ τὴν προσ-
πικὴ τὸν περιουσία στοῦ γιου τ-
— ὀηλαδὴ στὸν ἴδιον. Τὸ μὲν
ποῦ δὲν καταλάβαινε ἦταν γιὰ
ὁ Χίθκλιφ δὲν εἶχε ὑπομονὴ γιὰ
ποὺ να πεθάνῃ κι' αὐτὸ γιὰ
δὲν ἤξερε βέβαια· ὁ κύριός μου
πὺς αὐτοὺς κι' ὁ ἀνεψιὸς του θ-
φευγὺν ἀπ' τὸν κόσμο τὸν ἴδιον
καίρῳ. » Ὅπως καὶ νῦναι, ζήτι-
σε ν' ἀλλάξῃ τὴν διαθήκην τοῦ
» Ἄντι ν' ἀρῇση τὴν περιουσί-
σῃν ἴδια τὴν Κάθριν, θὰ τὴν κ-
φινε στὰ χέρια ἐπιτροπῶν, ποῦ θ-
τὴν διαχειρίζονται γιὰ λογαρί-
σμο τῆς ἐρ' ὁρου ζωῆς καὶ γιὰ
τὰ παῖδιά της, ἀν' τυχάνει ν' ἀπο-
κτήσῃ. » Ἐτοί, ἀν' ὁ Λίντον πεθ-
νε, ὁ Χίθκλιφ δὲν θάπαρινε τ-
ποτα.

» Σὺμφωνά με τὶς δὴνηῖες τοῦ
ἔσπελλε ἕναν ὑπὲρθετὰ να φερῇ τὸ
συμβολαιογράφο κι' ἄλλους τέ-
σσεις, καλὰ ὀψλισμένους, νὰ ζή-
τησοῦν τὴν Κάθριν ἀπ' τὸ δὴμι-
τῆς. » Ὅλοι ἀργήσαν να νυρίσο-
ν.

Πρώτος γύρισε ο ένας όπτηρέας
 και μούπε πώς ο κύριος Γκρινη, ο
 συμβολαιογράφος, έλειπε όταν
 έφτασε έφτοσε στο χωριό και χρεώ-
 στηκε να περιμένει δυο ώρες κι
 όταν γύρισε, του είπε πως είχε
 μία διαστικτή δουλειά στο χωριό
 και θαρχόταν στο «Θράσκιος»
 Γκρινήτη μόλις τελείωνε. Οι τέ-
 σερς άντρες γύρισαν κι αυτοί
 άπρακτοι. «Ανέφεραν πώς η Κα-
 θριν ήταν πολύ άρρωστη και δεν
 μπορούσε ν' αφήσει το δώματί-
 της και πώς ο Χίρκλιφ δεν τούς
 είχε επιτρέψει να τη δουν. Τους
 μάλλασα για την κουταμάρα τους
 και, χωρίς να πω τίποτα στον κύ-
 ριο, άποράσισα τα ζημερώματα
 να πάρω μία δόλοκληρη ώπλιμα-
 νή ομάδα και να ποιοκληρωκί-
 ριολεκτάκι τ' «Ανεμοδαρμένα»
 «Ύψη, ώπου να μου παραδώσουν
 την κυρά μου. Ό πατέρας της
 πρέπει να τη δώ — ώρκιστήκα —
 ακόμα κι αν χρειαστεί να σκο-
 τώθω εκείνος ο Σάτανας στο κα-
 τώφλι του, προσπαθώντας να μάς
 έμποδίσω!»

«Ευτυχώς, γλύτωσα το ταξίδι
 και τη φασαρία. Κατά τις τρεις
 κατέβηκα να πάρω ένα σταινι νε-
 ρό και καθώς περνούσα απ' το
 χώλ, άκουσα ένα δυνατό χτύπη-
 μα στην ζώπορτα που μ' έκανε
 να πηδήσω. «Ω, θα είναι ο Γκριήν,
 συλλογιόστηκα και με δαρείει πα-
 ραδιά προχώραρα, αφήνοντας να πά-
 ν' άνοιξη κάποιος άλλος. Μά το
 χτύπημα άκούστηκε ξανά, συγ-
 κρατημένο κι έπιμονο. Άκούμπη-
 σα το στομνι κι έτρεξα να του
 άνοιξω η ίδια. Το αυγουστατικό
 φεγγάρι έλαμπε έξω φωτεινό. Δεν
 ήταν ο συμβολαιογράφος. Ή γλυ-
 κεία μικρή μου κυρά ριχτηκε στην
 αγκαλιά μου, κλαίγοντας:

«— Έλεεν, Έλεεν! Ζή ακόμα
 ο πατέρας;

«— Ναί! φώναξα, ναι, άγγελέ-
 μου, ζή! Δόξα στο Θεό που σέ
 ξανάστειλε κοντά μας γερή!»

«Έτσι λαχανιασμένη όπως ή-
 ταν, θέλησε να τρέξη ίσαά ήτα-
 ν, στον πατέρα της. Μά έγώ
 την έβλασα πρώτα να καθήσει
 και της έβωσα κατό να πιη και της
 έτρωπα το πρόσωπο με την ποδιά
 μου, ώπου να πάρη λίγο χρώμα
 το πρόσωπό της και να φύγη η
 χλωμάδα. «Έπειτα της είπα πώς
 θα πηγαίνα έγώ πρώτα να πω
 για τον έρχομό της και την πα-
 ρακάλεσα να του πη πώς θάταν
 ευτυχισμένη να τον νεαρό Χίρ-
 κλιφ. Παροξενεύτηκε, μά γρηγο-
 ρά κατάλαβε γιατί την συμβού-
 λευα να πη ένα ψέμα και μου ό-
 ποσέθηκε πώς δεν θά παραπο-
 νούσαν.

«Δεν είχα το κουράγιο να με-
 νω μαζί τους, σ' αυτή τη συνάν-
 τησι. Στάθηκα έξω απ' την πό-
 ρτα κάπου ένα τέταρτο κι έπειτα
 μπήκα, διατάζοντας να πληρώσω
 το κρεβάτι. Όλα όμως ήταν ή-
 συχα: Γιατί η άπελπισία της Κα-
 θριν ήταν τόσο βουθή όσο κι η
 χαρά του πατέρα της. Τον κρα-
 τούσε με φαινομενική ήρεμία κι
 αυτός την κυτούσε μ' έκστατικό
 μάτι.

«Έτσι πέθανε, κύριε Λόγκουνε,
 «Ημερα και μακαρία. Της φιλοέ-
 σε τα μάγουλα και ψιθύρισε:

«— Πηγαίνω κοντά της κι έσή
 άναχτή μου παιδί θάρρης να
 μάς δρής.

«Δεν είπε τίποτε άλλο, ούτε κου-
 νήθηκε, μ' άπόμεινε έτσι, με τα
 μάτια κορφωμένα άπάνω της,
 ώπου σταματάσε ο σφυγμός κι
 η ψυχή του έφυγε. Κανείς δεν θά
 μπορούσε να πη πότε άκριβώς πέ-
 θανε, έτσι γαλήνιος που ήταν ο
 θάνατός του.

«Η Καθριν δεν έλλαφε πιά.
 Θεός έπειθι είχε κλάψει πιά πο-
 λυ, όλον τον καιρό, θεός έπειθι
 ο πόνας της ήταν πιο θάρης και
 δεν έλεγε να έξοσπώ — άπομει-
 νε εκεί, στο προσκεφάλο. Αμίλη-
 τη κι άσάκρυτη, ώπου να χαρώ-
 ζη ή μέρα κι η άκόμα κι έπειτα,
 ως το μεσημέρι και θά καθόταν
 ακόμα άν δεν την παρακαλούσα
 να πάη λιγάκι να έξαλωθω. «Ε-
 κανα καλά, γιατί σέ λίγο έφτα-
 σε ο συμβολαιογράφος, ο κύριος
 Γκρινη. Είχε περάσει πρώτα απ' τ'
 «Ανεμοδαρμένα» «Ύψη για να
 πάρη τις όβνηγες του. Ήταν πω-
 λημένο στον κ. Χίρκλιφ και αυ-
 τή ήταν η μόνη που άφάνισε να

όπακουση στο κυρίον μου την πρόσκληση.

«Ο κ. Γκρήν αρχίσει αμέσως να διευθύνει όλους και όλα μέσα στο σπίτι. Άποδισε όλους τους υπηρέτες, όλους έκτος από μένα. Κι' ίσως νάφτανε στο σημείο να διατάζει να θάψουν τον Έντγκαρ Λίντον δίπλα στους γονείς του, μέσα στην εκκλησία, αντί να τον θάψουν δίπλα στη γυναίκα του, αν η διαθήκη δεν ήταν ρητή στο ζή. Τημά αυτό και δεν τούτριάς κι' εγώ τα δόντια. 'Η κηδεία έγινε θιαστικά. Στην Κάθριν — την κυρία Λίντον Χίθκλιφ — την δόθηκε η άδεια να μείνει στο «Θράσ-κρος Γκρέιντς» ώσπου να σηκώ-σουν το λείψανο του πατέρα της.

«Μου διηγήθηκε πως τα κλάμα-τά της είχαν κατορθώσει τέλος να πείσουν τον Λίντον να την δοξη-ση να φύγει. Όταν άκουσε τους ανθρώπους απ' το «Θράσκρος Γκρέιντς» να τη γυρεύουν στην πόρτα και μάντεψε την απάντησή του Χίθκλιφ, η απελπισία της έ-φτασε στο κατακρηυγό κι' ο Λίν-τον, που είχε στο μεταξύ μετα-φερθή στο μικρό σαλόνι, τρομο-κρατήθηκε και της έφερε το κλει-δί πριν ξαναβεί ο πατέρας του. Όταν ήρθε η ώρα να κοιμηθώ, παρακάλεσε να πά στην κάμαρα του Έρτον κι' ο πατέρας του δέ-χτηκε, για πρώτη και τελευταία φορά. 'Ετσι, πριν ακόμη ημερώ-ση, η Κάθριν ξεγύλισε απ' τη φυλακή της. Δεν είχε την τόλη να φύγει απ' την πόρτα, από φό-βο μήπως την προδώσουν τα σκυ-λιά. Μπήκε στ' αδειανό δωμάτιο και δοκίμασε τα παραθύρα και γιά καλή της τύχη βρήκε ένα βο-νικό, ανέθηκε στο πρεβάκι κι' ά-πό το έλατο που βρισκόταν απ' έ-ξω, γλίτωσε στον κήπο. 'Ο συ-νενοχός της έβηκε τον μπέλα του μετά γιά τη βοήθειά του αυτή, παρ' όλες του τις κλάψες και τα παρακάλα.

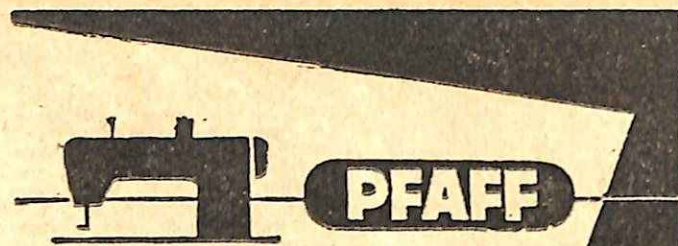
«Το δράδυ της κηδείας, η κυ-ρά μου κι' εγώ καθόμαστε στη βιβλιοθήκη, θρηνώντας το χαμό του κυρίου και κάνοντας πικρές προελεύσεις γιά το μέλλον.

«Είχαμε κιόλας συμφωνήσει πως το καλύτερο που μπορούσε να πε-ριμένη την Κάθριν, ήταν να την αφήσουν να ξεσκολούσση να με-νι στο «Θράσκρος Γκρέιντς» μα-ζί με τον Λίντον, τουλάχιστον ό-σο ζούσε αυτός και να κρατού-σαν κι' εμένα γιά οικονομία. Βέ-βαια ζητάγαμε πολλά απ' την τύ-χη μας, μα τόχαμε μισοπιστέψει πως θα γινόταν κι' εγώ είχα άρ-χισει να χαιρώμαι, όταν, ξαφνί-κά, ένας απ' τους υπηρέτες που δεν είχε ακόμα φύγει, ήρθε λα-χανιασμένος ν' αναγγείλη πως έ-κείνος ο αστανάς ο Χίθκλιφ έρχό-ταν απ' την άλεια και να ρωτή-ση αν έπρεπε να του κλείση την πόρτα κατ'αμωτρα.

«Και νάμαστε αρκετά τρελλές γιά να διατάξουμε ένα τέτοιο πρά-γμα, δεν είχαμε πιά καιρό, γιάτι εκείνος μπήκε δίχως να χτυπήση ή να πη τ' όνομά του. 'Ηταν ά-φέντης, τώρα, έλεπτε κι' είχε το δικαίωμα του αφέντη να μπαινι ίσια όπου θέλει, δίχως να δίνη λόγο σέ κανένα. 'Ακουσε τη φωνή του υπηρέτη στη βιβλιοθήκη, ήρθε κατά κει, τον έδιωξε κι' έ-κλεισε την πόρτα.

«'Ηταν το ίδιο το δωμάτιο ό-που είχε ξαναμυή, σαν επισκέ-πτης, πριν από δεκαοχτώ χρόνια. Το ίδιο φεγγάρι έλαμπε μω' απ' το παράθυρο και το ίδιο τοπίο ήσυχάζε, λουσμένο στο άσημενο φως. Δεν είχαμε ακόμα ανάψει τα κεριά, μα στην κάμαρα φαί-νονταν όλα καθαρά, ακόμα και τα δυο πορτραίτα στον τοίχο, του Έντγκαρ Λίντον και της γυναι-κάς του, της Κάθριν. 'Ο Χίθκλιφ προχώρησε στο τζάκι. Λίγο τον είχε αλλάξει ο καιρός. 'Ηταν ό-λοις άνθρωπος, πιο σθεναρός νο-νάχα και λίγο πιο γεμάτος. Κομ-μιά άλλη διαφορά. 'Η Κάθριν σηκώθηκε, έτοιμη να το σκάση, όταν τον είδε.

«Στάσου! της είπε, πάνονι-τας την απ' το μπράσο φάνουνι τα ξεπορτίσματα! Πού θες να πας; 'Ηρθα να σε πάρω σπίτι κι' ελπίζω πιά νάσαι μια υπά-κουη κόρη και να μη δίνης θάσ-

Η άδεια της ραπτομηχανής PFAFF
οφείλεται εις την εξαιρετικήν της
ποιότητα, την εύκολον χρήσιν της,
την απάλλαγήν από ολανθήποτε
έπισκευήν και την απαρύμιλλον
έξυπνότητά της πελατείας της.
Η μηχανή PFAFF διευκολύνει
το ράψιμο και φέρνει παντού χαρά.

PFAFF - γνωστά από το 1862

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ PFAFF (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

ΚΟΛΟΚΑΤΩΝΗ 12 - ΑΘΗΝΑΙ

Αντιπροσωπεύει εις όλην τήν Ελλάδα

ρος στο γυιό μου γι' άνυπακοές. Στ' αλήθεια, δεν ήξερα πως να τον τιμωρήσω όταν ανακάλυψα τι ρόλο είχε παίξει στην απόδρασή σου. Είναι τόσο άρσενος, φάνοτος, που και μιά τσιμπίδα μπορεί να τον διαλύση! Μα θα ήθελ' απ' τα μούτρα του πως τούδωσα ό,τι του χρειαζόταν! Τον κατέβασα στο χώλ προχτές το δράδυ, τον κάθη-σα σε μια καρέκλα, έδιωξα τον Έρτον κι' απομείναμε ολόμενοι, γιά δυο ώρες, ακίνητοι. 'Επειτα ήρθε και τον πήρε ο Τζόζεφ, μά είμαι σίγουρος πως ή μορφή μου πιά θα τούχη γίνει εφιάλης και θα με δλεπή φάντασμα όλη την ώρα κοντά του κι' όταν ακόμα βρισκόμαι μακριά. 'Ο Έρτον λέει πως πετάγατι την νύχτα και στριγγίλιζε στον ύπνο και ξε-φωνίζει να πάς να τον γλυτώσης. Κόι πρέπει νάρθης, σου άρρέει δεν σου άρρέει ο άσχημος σου αντρούλης, γιάτι τώρα στον πα-ροδών να τον φροντίζης εσύ!

«Γιατί δεν άφινετε την Κά-θριν εδώ, μαζί με τον Λίντον; τον παρακάλεσα. Καθώς τους μι-σείτε και τους δυο, δεν θα σάς έλειπον; Δεν θάβαι παρ'α μιά κα-θημερινή ενόχληση γιά την άφύ-σικη καρδιά σας!

«Γυρεύω ένοικιαστή γιά το «Θράσκρος Γκρέιντς», μου άποκρί-θηκε. Και βέλω άλλωστε τα παι-διά μου γύρω μου. Και κάτι άλ-λο ακόμα: Τούτη ή κοπελλούδα πρέπει να με φροντίξη γιά να τρώη με μωμή της! Δεν πρόκει-ται να την ταϊζώ και να την άφ-φω να τεμπελιάξη, όταν θα πε-θάνη ο Λίντον. 'Ετοιμάσου τά-ρα γρήγορα να φύγωμε και ιη με άναγκάσης να σε πάρω με τη θία!

«Θάρθω, είπε ή Κάθριν. 'Ο Λίντον είναι ό,τι άγαπητό έχω πιά στον κόσμο, κι' μ' όλα όσα κα-νάτε δεν κατορθώσατε ως τώρα να μισήσωμε ο ένας τον άλλον. Σας άπογορεύω λοιπόν να τον θσασνίζετε όταν είμαι μπροστά και σας άπαγορεύω να με άπει-λίητε!

«Είσαι μιά ψωροπερήφανη, άπάντησε ο Χίθκλιφ και το ξέρεis πως σε άντιπαθώ! Θα στον άφή-σω λοιπόν ως το τέλος γιά να τον μισήσης μόνη σου. Μην περι-μηνής ευχαριστώ γιά την ευγενι-κιά σου άφοσίωση. Τον άκούσαν νά-λχη στη Ζίλα, τι θάκανε αν είχε τη δικιά μου δύναμη. 'Η πρόθεσι, λοιπόν, όπως έλεπες, ύπάρχει και σίγουρα θα βρή έναν τρόπο που να μη χρειάζεσαι δύναμη, γιά να δάλη σ' έέργεια τα σχέδιά του.

«Ξερω πως έχει άσχημο χσ-ρακτήρα, είπε ή Κάθριν. μά εί-

ναι φυσικό, μιά κι' είναι γυιάς σας... Μόνο που εγώ έχω καλύτε-ρα χαρακτήρα και μπορώ να τον συγχωρήσω. Άλλωστε μ' άγα-πάει — γι' αυτό τον άγαπώ κι' εγώ. Σεις, όμως, κύριε Χίθκλιφ, δεν έχετε κανένα να σας άγα-πάη κι' όσο κι' αν μάς θσασνί-ζετε, θα ξέρωμε στο βάθος, πως μ' ούτούς σας τους τρόπους πάν-τε να σκεπάζετε τη δική σας δυ-στυχία. Είστε δυστυχισμένος, δεν είναι έτσι; Μοναχός σαν τον διά-βολο και σαν εκείνον φθονερός! Κανείς δεν σάς άγαπάει — κα-νείς δεν θα κλάψη γιά σας όταν πεθάνετε! Δεν θάθελα νάμουν στη θέσι σας!

«'Η Κάθριν μίλησε μ' ένα εί-δος άμειλικτου θριάμβου: 'Εμοι-ζεσά να νάξη κιόλας μη στο πνεύ-μα της μελλοντικής της οικογέ-νειας και ν' άποζητούσε ευχαρί-στησι απ' τις πικρές των έχθρών της.

«Θά το μετανιώσης αν μεί-νεις εδώ άλλο ένα λεπτό, είπε ά-γρια ο Χίθκλιφ. Μπρός, στριγγί-γλα, άντε να πάρης τα πράγμα-τά σου, γιά να φύγωμε!

«'Η Κάθριν δγηκε, νευριασμέ-νη. 'Όσο έλειπε άρχισα να πα-ρακαλώ τον Χίθκλιφ να μου δώ-ση τη θέσι της Ζίλας και να στεί-λη αυτήν εδώ κάτω. 'Εκείνος δεν έλεγε ν' άκούση τίποτα. Μορ-φει να σωπάσω κι' άρχισε να φέρη ένα γύρο την κάμαρα, γιά πρώ-τη φορά από τότε που ήθελ, όπως κάποτε σταμάτησε μπρος στα δυο πορτραίτα. Κύτταζε τότε σκεπτι-κός την Κ. Λίντον κι' έλεπε:

«Αυτό θα το πάρω σπίτι. 'Ο-χι πως το χρειάζομαι, μά...

«Γύρισε άπότομα στη φωτιά, χαμογελώντας παραξένα:

«Θά σου πώ τι έκανα χτές! 'Εβδλα το νεκροθάφτη πούσκα-βέ τον τάφο του Λίντον να μου δγ-άλη το φέρετρό της και το άνοι-ξα. Σήκωσα το καπάκι κι' όταν την είδα — δεν είχε λυώσει ά-κόμα έφειρες — όταν την είδα, άπόμεινα έρόρς κι' ο άλλος είδε κι' έπαθε να με συνεφέρη. Μορ-φει πως ο άέρας θάκανε κακό στο λείψανο και του είπα τότε να ξα-ναιρήθ το χώμα, μά πρόφτασα στο μεταξύ και ξεκαρφώσα τη μιά μπάντα κι' έδιωσα και λεφτά στο νεκροθάφτη, όταν πεθάνω να δγ-άλη μου το φέρετρο και να μάς θάψη έτσι κοντά — κοντά, να λυώ-σωμε μαζί...

«Είσαστε πολύ κακός, κύριε Χίθκλιφ, φώνοσα. Δεν ντρέπεσαι να χαλάτε έτσι την ήσυχία των νεκρών;

«Κανένα δεν ενόχλησα. Νέλ-λυ μου άπάντησε, νά μενα όμως

ήταν παρηγοριά. Τώρα είμαι πιο ήσυχος και σεις θάσαστε πιο ή-συχοι πως θα κρατάω την πλά-κα μου και δεν θάρθω και πεθo-μένος να σας θσασνίζω. Ποιανού την ήσυχία χάλασα; 'Εκείνης; 'Εκείνη είναι που με ένοχλούσε, νύχτα μέρα, δεκαοχτώ όλόκληρα χρόνια — άδίσκοπα — άμειλικά, Δεκαοχτώ όλόκληρα χρόνια, ως χτές το δράδυ! Μά χτές το θρα-δυ ήμουν ήσυχος. 'Ονειρευτήκα πως κοιμόμουνά δίπλα της, τον ύπνο μου τον τελευταίο, με την καρδιά μου πιά σταματημένη και με το παγωμένο μάγουλό μου κoλ-λημένο στο δικό της.

«Θυμάσαι πόσο έξαλλος ήμουν όταν πέθανε — συνέχισε ο Χίθ-κλιφ — και πως άδίσκοπα, μέρα με την ήμερα, γύρευα να γυρί-ση πίσω ή ψυχή της κοντά μου; 'Εχω μεγάλη πίστι στα φαντά-σματα. Είμαι σίγουρος πως ά-πάρχουν και πως τριγυρνούν ύ-πνευσα μας. Λοιπόν, το δράδυ που την έθωπα, άρχισε να πέ-φτη χιονί. Ξεκίνησα γιά το νε-κροτάφειό μου στον άέρα — ό-λα γύρω ήταν έρημα. 'Εξερα πως κανένας άλλος δεν είχε δου-λειά σ' αυτά τα μέρη, τέτοια ώ-ρα κι' ούτε ο δλσάας ο άντρας της μπορούσε να τριγυρνά τό-σο άργά. 'Ετσι λοιπόν μοναχός μου στεκόμουν πάνω απ' τον τάφο κι' ήξερα πως μονάχα δυο μέτρα χώ-μα μάς χώριζαν, σκέφτηκα: Τά-ρα θα την ξαναπάρω στην άγκα-λιά μου! 'Αν είναι παγωμένη, θα σκεφτώ πως είναι ο θόριος που την παγώνει κι' αν είναι ακίνητη, είναι έπειδή κοιμάται. Πήρα ένα φτυάρι κι' άρχισα να σκάω μ' όλη μου τη δύναμη, ώσπου έβγα-λα στο φέρετρο. 'Επειτα έβδλα σ' έέργεια τα χέρια μου, ώσπου κάποτε οι δίδες λσκαρικών και το καπάκι λευτερώθηκε. 'Ημουν πιά έτοιμος να το ξεσκαψώ, όταν μ' έφηνκε πως άκούσα έναν ά-ναστεναγμό, σαν κάποιος, στο χεί-λος του τάφου, νάσκυδε πάνω μου. Νά κατοφέρω τουλάχιστον να ση-κώσω το καπάκι, μουρμουρίζα κι' ύστερα άς με παραχώσουν και μένα ζωντανό δίπλα της το καπά-κι! Άρπάξα τότε το καπάκι και το τράνταξα. Τότε ένοιωσα και ξανά τη ζεστή άνόσα δίπλα μου, σ' αυτό μου — σά να της έκα-νέ τον τόπο ο παγωμένος άνεμος να φτάση ως εκεί. Άλλος κανείς δέν βρισκόταν τριγύρω μου, όπως σου είπα: Είμαι σίγουρος πως δίπλα μου βρισκόταν μονάχα ή Κάθριν, ναι, ή Κάθριν ή ίδια, όχι ή πε-θαμένη, μά ή ζωντανή, εκείνη πουνοιώθα πως βρισκόταν δίπλα μου, όπως νοιώθης την παρουσία ανθρώπου στο σκοτάδι, χωρίς να έλπεης τον ίδιον. Ξαφνικά λυ-τρώθηκα! Μω' απ' την καρδιά μου κι' από κάθε μώριο του κορ-μίου μου ξεπήδησε ένα αίσθημα λευτεριάς. 'Ησυχος πιά, πήδησα έξω απ' τον τάφο, τον γέμισα πιά κι' έκαίνισα γιά το σπίτι. Κι' όλη την ώρα ήμουν σίγουρος πως εκείνη περπατούσε δίπλα μου και της μιλούσα κιόλας. Όταν έφτα-σα σ' 'Ανεμοδαρμένα 'Ψη, ήρ-μυσα πρόθυμα στην πόρτα:

«Πήγα μιά έπισκεψι σ' 'Ανεμο-δαρμένα 'Ψη, μά δεν την είδα από τότε πούφυγε. 'Ο Τζόζεφ κρατούσε την πόρτα, όταν ήγνα να μάζω νέα της και δεν μ' ά-φθηκε να περάσω. Μορφει πως ή κυρία Λίντον ήταν άνημπορη και πως ο κύριος δεν ήταν μέσα. 'Η Ζίλα μορφει μερικά γιά τον τρό-πο που ζούσαν, διαφορετικά δεν θάξερα ούτε αν ζούσε ακόμα ή πέθανε. Νομίζω την Κάθριν πε-ρήφανη και δεν την συμπαθεί, ό-πως κατάλαβα απ' τα λόγια της. 'Η κυρά μου φαίνεται πως ζητή-σε τη βοήθειά της όταν πρώτο-πηνε, μά ο κ. Χίθκλιφ της είπε να κυττάξη τη δουλειά της και ν' άφήση την κυρά μου να φρον-τίζεται μοναχά της. 'Η Ζίλα ύ-πάκουσε, γιάτι είναι στενοκέφαλη και στριμμένη και δεν της άρέ-σουν τα πολλά. 'Η κυρά μου πιά-λι πειράχτηκε μ' αυτή την άδει-α, και την άνταπόδωσε με περιφρόνησι κι' έτσι ή Ζίλα πιά δεν τη χωνεύει, σά να της έχη κάνει μεγάλο κακό. Είχα μιά με-γάλη κουθέντα με την Ζίλα, πριν από έξη βδομάδες λίγο πριν έρθε' εδώ, όταν την άνταμώσα στους βάλτους, και να τη μορφει:

«Το πρώτο πράγμα πούκανε ήταν κυρία Λίντον μολις έφτασε ήταν να τρέξη πάνω στην κάμαρα του άντρας της, δίχως να μάς πη κα-

θρδ. Άσε πιά τα δράδυα που κοιμόμουν στην κάμαρα της: Μό-λις έκλεινα τα μάτια, μου περ-νούσε ή ιδέα πως θάταν κάπου γύρω, έξω απ' το παράθυρο ίσως ή στο κατώφλι της πόρτας ή κι' ακόμα πιο κοντά, πάνω στο ίδιο το προσέφαλο όπου είχα το δι-κό μου κεφάλι. Κι' άνοιγα τότε τα μάτια χαρούμενος κι' αλλοίμο-νο! Τα ξανακλείνα στο λεπτό — χίλιες φορές γινόταν αυτό σε μιά νύχτα και πάντα με περιμε-νε ή άπογοήτευσ! Πολλές φορές θά μούγγρισα και θα ούρλιασα μ' όλη μου τη δύναμη κι' ο δια-βολογέρος ο Τζόζεφ σίγουρα θα πιστέψε πως με θσασνίζε ή συνει-δησί μου. Τώρα όμως που την εί-δα πιά, ήσυχσα — λιγάκι...

«Ο κ. Χίθκλιφ σταμάτησε και σκούπισε το μέτωπό του. Τα μαλ-λιά του ήταν κολλημένα άπάνω του, θρεγμένα απ' τον ιδρώτα. Τα μάτια του ήταν καρφωμένα στη φωτιά και τα φρύδα είχαν ξανοίξει πλάγια, ως τους κροτά-φους, δείχνοντας όλη την άγω-νία του πουμείνου ανθρώπου που με κόπο κατορθώνει να κρατήση το μυαλό του πάνω στο θέμα που τον άπορροφάει. Σά να μιλούσε με τον εαυτό του, όλη αυτή την ώρα που μιλάγε. Καλύτερα έτσι. Δεν μου άρέσει να τον άκούω να μιλά! 'Επειτα στάθηκε άρκετη ώρα πάλι μπρος στο πορτραίτο, σκεπτικός και το ξεκρέμασε και τόδελε πάνω στο ντινάνι, γιά να το κυττάξη καλύτερα. Κι' όσο να γίνονταν όλ' αυτά, έφτασε κι' ή Κάθριν, λέγοντας πως ήταν έτοι-μη και γυρεύοντας τ' άλογό της.

«Στείλτε μου αυτό το πορ-τραίτο αύριο μου είπε ο Χίθκλιφ.

«Κι' έπειτα, γυρίζοντας σ' έ-κείνη, πρόσθεσε:

«Μπορείς να κάνης και χω-ρίς άλογο! Είναι θομμάσια θρα-δυά και δεν θα χρειάζεσαι άλο-γο σ' 'Ανεμοδαρμένα 'Ψη. Άν χρειαστεί να πάς πούθενά, τα πό-δια σου θα σε ύπηρητήσουν μιά χαρά. 'Ελα, πάμε!

«Αντίο. 'Ελλην, ψιθύρισε ή άσχημένη μου κυρά, φιλώντας με με παγωμένα χείλη. Νάρχε-σαι να με έλέπης τυχνα, 'Ελλην, Μην το ξεχνάς!

«Πρόσεξε νά μην κάνης τέ-τοιο πράγμα, κυρία Ντήν! είτε ο καινούργιος της πατέρας. 'Ο-ταν θα βάλω να σου μιλήσω θα έρχομαι εδώ. Δεν θέλω σπιδούνος στο σπίτι μου!

«Της έγνεψε να τρεξέξη μπρο-στά κι' έκείνη μωρδίζει μιά μα-τιά που μου ξεσκίσε την καρδιά κι' ύπάκουσε. Τους κύτταξα και τους δυο, απ' το παράθυρο, ώ-σπου να ξεμακρύνουν απ' τον κή-πο: 'Ο Χίθκλιφ είχε περάσει το μπράσο του στο δικό της, με τη θία σίγουρα και την έσερνε με μεγάλα έμματα μαζί του στην άλεια, ώσπου χσάχηκαν μέσα στα δέντρα.

«Πήγα μιά έπισκεψι σ' 'Ανεμο-δαρμένα 'Ψη, μά δεν την είδα από τότε πούφυγε. 'Ο Τζόζεφ κρατούσε την πόρτα, όταν ήγνα να μάζω νέα της και δεν μ' ά-φθηκε να περάσω. Μορφει πως ή κυρία Λίντον ήταν άνημπορη και πως ο κύριος δεν ήταν μέσα. 'Η Ζίλα μορφει μερικά γιά τον τρό-πο που ζούσαν, διαφορετικά δεν θάξερα ούτε αν ζούσε ακόμα ή πέθανε. Νομίζω την Κάθριν πε-ρήφανη και δεν την συμπαθεί, ό-πως κατάλαβα απ' τα λόγια της. 'Η κυρά μου φαίνεται πως ζητή-σε τη βοήθειά της όταν πρώτο-πηνε, μά ο κ. Χίθκλιφ της είπε να κυττάξη τη δουλειά της και ν' άφήση την κυρά μου να φρον-τίζεται μοναχά της. 'Η Ζίλα ύ-πάκουσε, γιάτι είναι στενοκέφαλη και στριμμένη και δεν της άρέ-σουν τα πολλά. 'Η κυρά μου πιά-λι πειράχτηκε μ' αυτή την άδει-α, και την άνταπόδωσε με περιφρόνησι κι' έτσι ή Ζίλα πιά δεν τη χωνεύει, σά να της έχη κάνει μεγάλο κακό. Είχα μιά με-γάλη κουθέντα με την Ζίλα, πριν από έξη βδομάδες λίγο πριν έρθε' εδώ, όταν την άνταμώσα στους βάλτους, και να τη μορφει:

«Το πρώτο πράγμα πούκανε ήταν κυρία Λίντον μολις έφτασε ήταν να τρέξη πάνω στην κάμαρα του άντρας της, δίχως να μάς πη κα-

λημέρα, έμένα και του Τζόζεφ. Κλείστηκε εκεί μέσα όλη νύχτα, και το πρωί, την ώρα που ο κύ-ριος κι' ο Έρτον είχαν καθήσει γιά το πρόγευμα, κατέβηκε στο χώλ άλαφιασμένη κι' είπε να φωνάξουμε το γιάτρο, γιάτι ο ξά-δερός της ήταν άρρωστος πολύ.

«Αυτό το ξέρομε! άποκρίθηκε ο Χίθκλιφ. Μά ή ζωή του δεν ά-ξίζει μιά πεντάρα, κι' εγώ δεν έ-χω σκοπό να ξοδέψω τίποτα γι' αυτόν!

«Μά εγώ δεν ξέρω πώς να τον φροντίσω, κι' αν κανένας δεν με βοηθήση, θα πεθάνη!

«Φύγε από δω, φώνοσε ο κύ-ριος και μην ξανακούσω λέξη πιά γι' αυτόν! Κανείς εδώ μέσα δεν ενδιαφέρεται γι' αυτόν.

«Νοιάζεσαι εσύ, κάνε τη νοσοκόμα. 'Αν πάλι δεν νοιάζεσαι, κλείδω-σε τον κι' άς τονε μόνο...

«Τότε γύρισε σε μένα, μά εγώ άρνηθήκα, γιάτι άρκετά είχα τρα-θήξει ως τότε απ' το άρρωστιά-ρικο κι' άλλωστε δική της δου-λειά ήταν να κυττάη τον άντρα της κι' όχι δική μου — ο κύριος Χίθκλιφ μου τόχη πη αυτό καθαρά.

«Πώς τα καταφέραν μαζί εκεί πάνω, δεν ξέρω να σου πώ. 'Ε-κείνος θα βογγούσε και θα κλαί-γόνταν, νύχτα μέρα, κι' έκείνη σί-γουρα δεν θάκλεινε μάτι, αν κί-νησ άπ' τα πρησμένα της τα μά-τια και τα σκαμμένα μάγουλά της. Καμιά φορά έρχόταν κατά την κουζίνα, κι' έμοιάζε πως πρό-θυμα θα δεχόταν κάποια βοήθεια. Μά εγώ δεν είχα καμιά όρεξι να παρακούσω τον αφέντη μου: Ποτέ δεν τολμά να μην ύπακού-σω κυρία Ντήν... Βέβαια κατα-λάβαινα κι' εγώ πως δεν ήταν σωστό να μη φέρνουν τον γιάτρο, μά δεν ήταν δική μου δουλειά ό-τε να παροπνεύω ούτε να δώσω συμβουλή, κι' έτσι προτιμούσα να μην άνακατεύομαι. Καμιά — δυο φορές, όταν είχαμε όλοι πάει γιά ύπνο, έτυχε ν' άνοιξη την πόρτα μου πάλι, και την είδα να καθε-ται και να κλαίη, στο κεφαλό-σκαλο, κι' έκλεισα πάλι την πόρ-τα γρήγορα, από φόβο μήπως τη λυπηθώ κι' άνακατωθώ. Την λυ-πόμουν, βέβαια, μά δεν ήθελα και να χσάσω τη θέσι μου!

«Τέλος, ένα δράδυ ώρμησε στην κάμαρη και μούκοψε το αιμα:

«Νά πάς να πής του κυρίου Χίθκλιφ, μου είπε, πως ο γυιάς του πεθαίνει — τούτη τη φορά σ' έ-ληθινά! Σ ήχοι άμέσους και πές του το!

«Αφού είπε αυτά τα λόγια, χά-θηκε πάλι. 'Εμεινα έαπλωμένη άλ-λο ένα τέταρτο, τρέμοντας, και τέντωσα τ' αυτιά μου. Όλα στο σπίτι ήταν ήσυχα. Τίποτε δεν κου-νιόταν.

«Θά γελάσθηκε, σκέφτηκα. Θα του πέρασε. Δεν χρειάζαται να έ-νοχλήσω τον κύριό μου. Κι' άρ-χισα να μισοκοιμάμαι. Μά ο ύ-πνος μου διακόπηκε γιά δεύτερη φορά. Τούτη τη φορά ήταν το κουδούνι (το μόνο κουδούνι πού-χαμε στο σπίτι, βρισκεται στην κάμαρη του Λίντον). Τότε με φώ-νας ο κύριος και μούπε να πάω να δω τι συμβαίνει και να τους πώ να μην ξαναχτυπήσουν, γιάτι θά τους έπαρνε ο διάβολος και τους δυο.

«Τού είπα το μήνυμα της Κά-θριν. Βλοστήμησε, σηκώθηκε πη-ρε ένα κερι και τράβηξε κατά την κάμαρα — κι' εγώ από πίσω. 'Η κυρία Χίθκλιφ καθόταν κοντά στο κρεβάτι, με τα χέρια διπλωμένα πάνω στα γονάτα της. 'Ο πεθε-ρός της πλησίασε, φωτίσε με το κερι το πρόσωπο του γυιού του, τον άγγιξε κιόλας γιά να βεβαιώ-θι, κι' ύστερα γύρισε σ' έκείνη:

«Λοιπόν, Κάθριν, είπε, πως αϊ-σθάνεσαι;

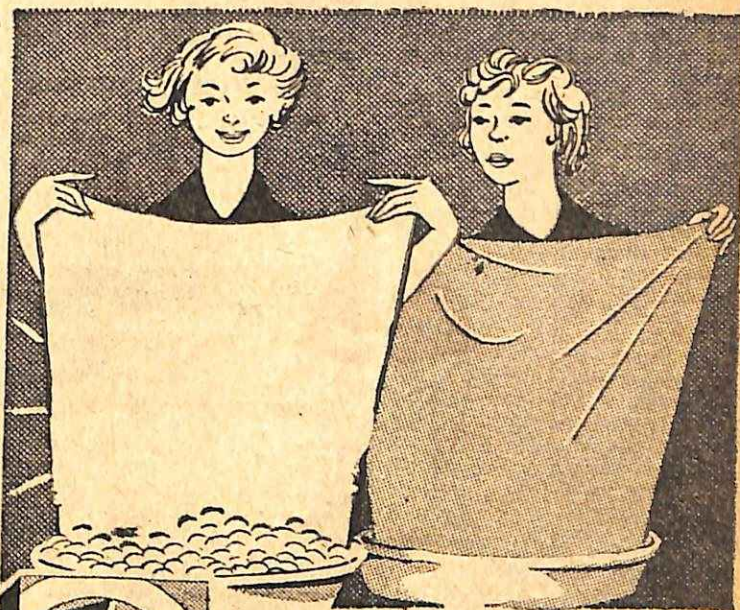
«'Εκείνη καθόταν βουθή.

«Πώς αισθάνεσαι, Κάθριν; ξα-ναρώτησε.

«'Εκείνος σώθηκε, κι' εγώ εί-μαι έλευθερη, άπάντησε εκείνη, θάπρεπε λοιπόν να αισθάνωμαι καλά — αλλά, έξακολούθησε να κρύψη, μ' αφήσατε τόσο πολύ καιρό να παλαίψω με το θάνατο μοναχέ μου, που τώρα πιά αισθά-νομαι και βλέπω μόνο το θάνατο. Τώρα νιώθω κι' εγώ σαν πεθα-μένη!

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχισι.

Tide Πλένει υδαρώτερα από υάδε τί!

Tide τό Tide είναι υάτι δια-φορευιό! δαυματοουργό!

T2/12

Τό έχετε δοκιμάσει; 'Αν όχι... τότε χάνετε. Χιλιάδες νοικοκυρές πριν από σας, άνεκάλυψαν πως: τό Τάϊντ, σε άπορρυπαντικότητα δεν συγ-κρίνεται με τίποτα στον κόσμο. Οί συνηθισμένες σκόνες και τά σαπούνια της μπουγάδας κάτι άφήνουν στο ρούχο, ένα γόρισμα. Τό TIDE δέν άφήνει τίποτα.

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

Αυτή την αλήθεια την διαπίστωσαν οί 'Ελληνί-δες νοικοκυρές από την πρώτη ήμερα. Τό Τάϊντ πωλείται σε όλα τά καλά καταστήματα' έτσι, μπορεί κάθε νοικοκυρά εύκολα να προμηθευθί την νέα αυτή δαυματοουργή σκόνη.

'Η καταπληκτική σαπουνάδα του TIDE καθα-ρίζει τά ρούχα χωρίς δυνατό τρίψιμο, λευκαίνει όπολύτως τό άσπρόρρουχα και ξαναζωντανεύει τά χρώματα.

'Ασφαλές! Οικονομικό! Εύκολο στη χρήσι!

Tide Ο ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΡΟΥΧΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙ' ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΓΕΝΚΑ Α.Ε., ΚΛΕΙΣΘΕΟΥΣ 9, ΑΘΗΝΑΙ, ΤΗΛΕΦ. 56.447, 56.448

ΧΑΛΑΡΩΣΤΕ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΣΑΣ

και όλα δα γίνονται πλέον τότε πολύ πιό εύκολα

ΣΑΣ ΕΧΕΙ τύχει καμιά φορά, περπατώντας στο δρόμο, να παρατηρήσετε τους διαβάτες από πάνω ως κάτω; "Αν το κάνετε, θα ανακαλύψετε ένα σωρό πράγματα, που ως τώρα δεν είχατε προσέξει.

Σχεδόν όλοι οι άνθρωποι, περπατούν σκυφτοί, με το κεφάλι να κυτάζει προς τα κάτω. Σηκώνουν το πόδι με τη φτέρνα και σπρώχνουν αδέξια το σώμα προς τα εμπρός, έπειτα στη φτέρνα του άλλου ποδιού. Οι όμοιο είναι τις πιο πολλές φορές γυρτοί, ο λαιμός προς τα εμπρός. "Αν προσέξετε και τα πρόσωπα, θα δείτε ότι τις πιο πολλές φορές είναι σκυθρωπά ή άσπρα.

"Αν υποθέλατε σε ένα «τέστ» όλους αυτούς που πηγαίνουν να βγάξουν το συμπέρασμα, ότι οι άνθρωποι αυτοί «κευδαίνουν το σταυρό του ματωμένου τους». Και όμως οι πιο πολλοί δεν έχουν κανένα λόγο να περπατούν σκυφτοί και κακομοιοί. Διότι, βλέποντας την εντύπωση ανθρώπων που ανεβαίνουν το Γολγοθά τους.

"Όλοι αυτοί θα μπορούσαν να απαλλαγούν από το μειονέκτημα αυτό αν φρόντιζαν να εξετάσουν τον εαυτό τους στον καθρέφτη ή σε μια βιτρίνα καζών περπατούν. Οι σκυθρωποί θα τρώζαν από την ίδια τους την εμφάνιση, θα χαλάρωναν όπως τα χαρακτηριστικά τους και θα έπαιρναν λίγο πιο εύχρηστο ύψος. Συνήθως όμως δεν δίνουν σημασία. Περνώντας, οίχουν μια ματιά και ύστερα ξεχνούν τελείως τί είδαν.

"Αν ήκατε μήπως και σε ιστή κατηγορία αυτή; Τότε προσπαθήστε να διορθώσετε το γρήγορως, το ελάττωμα αυτό πριν άρχισετε να βλέπετε αταίσιες ρυτίδες στο όμορφο πρόσωπό σας.

"Αρχίστε πρώτα - πρώτα διαπιστώνοντας το ελάττωμά σας. Τοποθετήστε μπροστά σας έναν καθρέφτη στο μέρος, που εργάζεστε ή στην κουζίνα και ρίχνετε κάθε τόσο μια ματιά. Θα διαπιστώσετε ότι η έκφραση του προσώπου σας είναι ή υρασμένη, σκυθρωπή. Κι όχι μόνο. "Ότι. Τα χαρακτηριστικά σας είναι τόσο συσπασμένα, ώστε θα χρεισθήτε σχεδόν προσπάθεια για να τα χαλαρώσετε και να τους δώσετε μια φωτεινή έκφραση. Οι μύες του λαιμού κατά την εργασία συσπώνται και σιγά - σιγά, αν δεν έχει γίνει κιάλας, θα παρουσιασθή προγούλι.

"Έχετε πονοκεφάλους και τα μάτια σας πονούν όταν βλέπετε. Και όλα αυτά, προά το ότι ο γιατρός δεβαιώνει ότι είστε άπολυτ υγιείς. Χαλαρώστε τον οργανισμό σας, πετύχετε αυτό που οι Αμερικανοί λένε «ρηλάξ» και θα δείτε

ότι όλα θα γίνουν πιο εύκολα, πιο εύχρηστα για σας. "Όλοι οι πόνοι θα ελαττωθούν σιγά - σιγά και στο τέλος θα πάψουν. Θα γίνετε για αρκετά χρόνια νεώτερη και φυσικά θα φαίνεστε όμορφότερη.

ΤΡΟΠΟΙ ΧΑΛΑΡΩΣΕΩΣ

"Αρχίστε

με τη χαλάρωση του προσώπου σας. Καθίστε σε μια καρέκλα, γύρετε το κεφάλι τελείως προς τα εμπρός κι αφήστε το να φτάσει ως το στήθος. "Αφήστε τώρα όλα τα μύσκα μέρη του, μάγουλα, χείλη να χαλαρωθούν τόσο πολύ, ώστε αν τυχόν τινάξετε από πάνω το κεφάλι να κάνουν «κλάκ»! Μείνετε σ' αυτή τη στάση ένα λεπτό. "Υστερα ανασηκώστε και αφήστε τα χαρακτηριστικά σας να διασταλθούν σ' ένα φιλικό χαμόγελο. Κυτάχθηκε στον καθρέφτη με τέτοιο ύψος σαν να λέγατε στο πρόσωπό σας: «Μά μου είσαι τόσο αγαπημένο, σ' αγαπώ τόσο!» "Υστερα κάντε το αντίθετο, λέγοντας στο πρόσωπό σας στον καθρέφτη: «Σε μισώ!» Θα δείτε τότε πόσο απάισιο θα γίνει άμέσως το πρόσωπό σας και πώς θα συσπασθούν τα χαρακτηριστικά του. "Αφήστε και πάλι το κεφάλι σας να γύρει κάτω, όπως είπαμε παραπάνω και χαλαρώστε τα χαρακτηριστικά του προσώπου σας κατά τον ίδιο τρόπο τρεις τουλάχιστον φορές κατά συνέχεια.

"Αν λόγω της δουλειάς σας βρίσκεστε όλη την ημέρα σε υπερένταση, προσπαθήστε να παρεμβάλλετε κατά το διάστημα αυτό μια χαλάρωση τριών τουλάχιστον λεπτών τρεις φορές. Καθίστε σε μια καρέκλα, ανοίχτε τα πόδια σας σε μια απόσταση 50 τουλάχιστον εκατοστών το ένα από το άλλο. "Υστερα γύρετε το επάνω μέρος του σώματος προς τα εμπρός, ενώ ακουμπάτε τους πήχεις των χεριών στους μηρούς. "Αφήστε τους καρπούς και τις παλάμες χαλαρές προς τα κάτω και το κεφάλι να κρέμεται σαν καμπάνα. Κλείστε τα μάτια και μη σκεφτόσαστε τίποτα. Ξεχάστε κάθε φροντίδα και

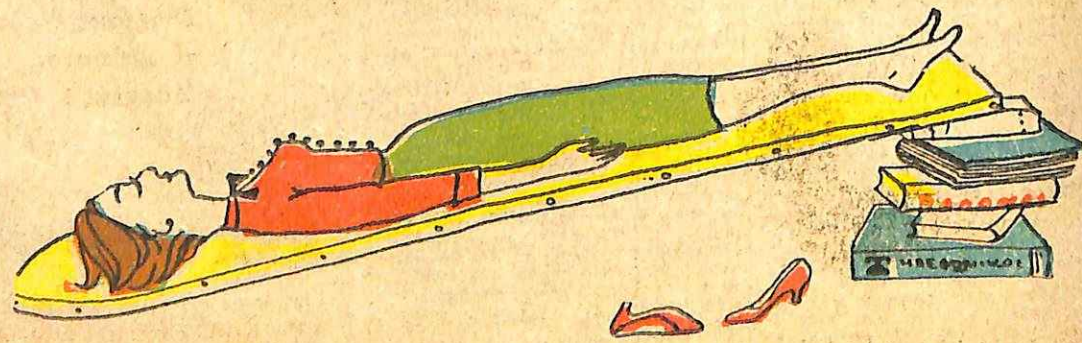
υποχρέωση. Μη σκεφτόσαστε παρά μονάχα την έρημο, την απέραντη άμμο της έρημου. "Αν σας είναι δυνατόν, παρατείνετε τη χαλάρωση αυτή επί πέντε λεπτά. "Ορθώστε ύστερα το σώμα σας άργα, αλλά μείνετε έτσι καθισμένοι ακόμα ένα λεπτό. Θα καταπραγνίτε και η ίδια πόσο φρέσκο και ζωηρό θα νοιώσετε τον εαυτό σας μόλις ξανατιάσετε δουλειά.

Η ΣΑΝΙΔΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

"Αν μένετε την ημέρα στο σπίτι σας, ξεπλώνετε σε μια σανίδα, που ή μια άκρη της (στα πόδια) να είναι υψηλότερη από το κεφάλι κατά 40 εκατοστά. Ξοπνώνετε όσο πιο συχνά σας είναι δυνατόν στη σανίδα αυτή, γιατί έτσι θα έχετε τη μεγαλύτερη δυνατότητα χαλάρωσης. "Αμα συνηθίσετε να μένετε συχνά σ' αυτή τη στάση μπορείτε να παραγγείλετε σ' ένα μαγαζάκι να σας φτιάξουν μια τέτοια στα μέτρα του σώματός σας και να τη στερεώσετε σ' ένα τοίχο του

σπιτιού σας. "Ο περίφημος Γκάιελσντορτ Χάουερ λέει ότι όλοι σχεδόν οι αστέρες του Χόλλυγουντ χρησιμοποιούν τέτοιες σανίδες. Γράφει μάλιστα: «Επάνω στη σανίδα της όμορφιάς ή σπονδυλική στήλη γίνεται ευθυτενής και η πλάτη ίσια. Οι μύς, που λόγω της ακινησίας ή της καθιστικής στάσεως ήταν συσπασμένοι, χαλαρώνονται. Τα πόδια και οι γάμπες, απαλλαγμένα από το

βάρος τους, εξαπολύουν ζωηρά το αίμα στην κυκλοφορία. Το πρήξιμο των ποδιών και ο σχηματισμός κιρσών παρεμποδίζονται. Οι μύς της κοιλιάς εξαφανίζονται, το αίμα κυκλοφορεί άνωπόδια στο λαιμό, στο σάγονι, στα μάγουλα και κατά συνέπεια επωφελούνται απ' αυτό το δέρμα τα μαλλιά και πρό παντός ο έγκέφαλος. "Αλλωστε μια ματιά μόνο στο σχετικό σκίτσο αυτής της σελίδας, είναι αρκετή να σας πείσει για τα πλεονεκτήματα της «σανίδας της όμορφιάς».

ΑΝΑΠΝΕΕΤΕ ΒΑΘΕΙΑ

Πριν πάτε στο κρεβάτι σας κάνετε ακόμη μια άσκηση χαλάρωσης, γονατιστή. (Μπορείτε να την κάνετε και το πρωί μόλις ξυπνήσετε). Τεντώστε, ενώ αναπνεύετε βαθειά και τα δυο χέρια επάνω από το κεφάλι σας, σε ανάσση και αφήστε κατά την εισπνοή, να χαλαρώσει το σώμα σας και να κατέβει τόσο χαμηλά, ώστε το μέτωπό σας να αγγίξει σχεδόν τα πάτωμα. Μείνετε έτσι, χωρίς να αναπνεύετε, για ένα μικρό διάστημα. "Απαλλαχθήτε από κάθε σκέψη.

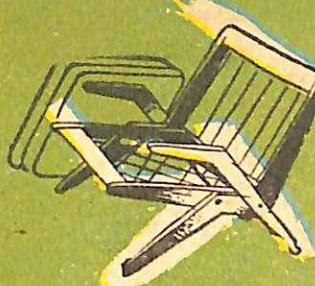
"Επαναλάβετε την άσκηση αυτή μερικές φορές. Θα κοιμηθήτε θαυμάσια. Φυσικά, θα περάσει λίγος καιρός ώσπου να δείτε τα αποτελέσματα των ασκήσεων αυτών. Θα δείτε όμως εξάπαντος θαυμάσια αποτελέσματα αν τις επαναλαμβάνετε τακτικά. "Η σωστή αναπνοή στην περίπτωση αυτή είναι αποτελεσματικώτατη, γιατί η βαθειά (ως κάτω στην κοιλιά) εισπνοή αποτελεί αυτή και μόνιμη χαλάρωση του οργανισμού.

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΕΠΙΠΛΑ

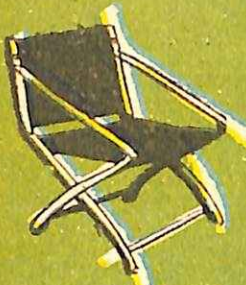
Δεν νοείται σύγχρονο σπίτι χωρίς έπιπλα φτιαγμένα στο στυλ της εποχής μας, που δεν είναι μοναχά όμορφα και απλά στη γραμμή τους, αλλά πρακτικά και φθηνά. Σας δίνουμε εδώ μερικά σχέδια και ο έπιπλοποιός σας μπορεί να τα εκτελέσει πολύ - πολύ εύκολα.

Αυτή η χαμηλή πολυθρόνα, με το πρόσθετο μαξιλάρι, είναι πολύ αναπαυτική. Έχει παλά γραμμή, έλλα κάνει μοντέρνα εντύπωση.

Μια άνετη μοντέρνα πολυθρόνα, που χωράει όπουδήποτε, όσο όγκωδης και να είναι. Σκεπάζεται και με κάλυμμα. Πλένεται δε εύκολα.

Η φαρδιά διπλωτή πολυθρόνα αποτελεί αντίγραφη ενός παλαιού τύπου. Το λινό της έχει φυσικό χρώμα ή μαύρο, οι λουρίδες πέτρινες.

Η κυκλική αυτή πολυθρόνα από σιδερένιες του μπρετόν, έχει τονο έλεφρο κι εύχρηστα. Έχει ταπετασρία από κουβέρτα ή ναύλον.

Προχειρο τρόπο, για φουάνε ή κρεβατοκάμαρα. Έχει διαστάσεις 1.50 μ. Χ 0.90 και μπορεί να ανοίξη ως 1.50 μ. Χ 0.90 μ.

Τραπεζι - σερβάντα, κατάλληλο για λίκινγκ - σαμ ή τραπεζαρία. Έχει δυο έπιφανείς μήκους 1 μ. και 25 εκ. και 3 σωατέρια.

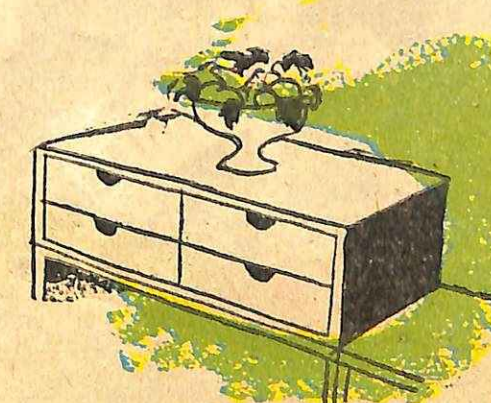
Αυτο το διακοτράπεζο είναι πολύ κατάλληλο για πολλές χρήσεις. Έχει σιδερένια πόδια κι ο έπισκος του έχει διαστάσεις 1.33Χ0.38 εκ.

Καρελάκι ή τραπεζι του καφέ - κατά βούληση. Ένας δίσκος πάνω στο διπλωτο αυτό καρελάκι από δέσμα το κάνει θαυμάσιο τραπεζι.

Κρεμαστό γραφειάκι του τοίχου, σε διάφορες διαστάσεις και χρώματα. Έχει άφθονο χώρο για άνετη εργασία και δεν πιάνει πολύ τόπο.

Μπουφενάκι κατάλληλο για μικρούς χώρους, αλλά πρακτικώτατο. Στά μικρά έμαγιε συρταρία του, έβάλετε τα μηχανοργάνωτά σας.

Τουαλέτα ή γραφειάκι της γωνιάς. Δίνει πολυτέλεια ακόμα και σε μια μικρή κρεβατοκάμαρα. Είναι έλαϊσιωμένα από ανάλωνα σωατέρια.

ΚΑΛΑ λένε ότι είναι ωφέλιμο καμιά φορά να έχεις διαβάσει πολύ. Αν ο Ζάν - Ζάκ δεν είχε καταρροχθεί δεκαεννιά χρόνια πριν τις περιπέτειες του Κοντορεβουλή, ποιος ξέρει αν, το βράδυ εκείνο, θα του έχοταν ή ιδέα να σκορφαλώσει στο θάλατο;

Ξέρω καλά πώς δεν είναι σπουδαίο πράγμα να αναρριχηθείς σ' ένα έλατο. Τα κλαδιά είναι χαμηλά και προσφέρουν για σκαρφάλωμα. Όμως πάντως πρέπει να το σκεφθείς. Και ο Ζάν - Ζάκ το σκέφθηκε.

Όταν δρέθηκε ψηλά, συνέβη αυτό που έμελλε να συμβεί: ο Ζάν - Ζάκ είδε στην καρδιά του δάσους ένα μικρό φως. Ξανακατέβηκε όλος χαρά και μέσα από τις ύγρες φτέρες διευθύνθηκε, με τη βοήθεια του κλεφτοφάνταρου του, προς το σπίτι που ήλπιζε να το βρει πιο φιλόξενο από το σπίτι του δράκου.

Θα εξηγούσε την περίπτωση του: ένας νεαρός καθηγητής που έκανε τις διακοπές του και είχε χαθεί σ' ένα μεγάλο δάσος. Χάριτη δεν είχε, δρόμος δεν υπήρχε, ή θύελλα είχε κρατήσει πολύ, στο μεταξύ είχε νυχτώσει, ο σταθμός δεν φαινόταν πουθενά και οι φίλοι που είχαν γίνει καπνός.

Μά δεν πρόλαβε να χτυπήσει το κουδούνι της πόρτας του σπιτιού του δάσους κι' ένα τσουρμ από παιδιά ήθε να του ανοίξει εμφανίζοντας: «Νάτος!» Και άμεσως, πολλά ζευγάρια χεράκια τον τράβηξαν στη μέση ενός μεγάλου χωριάτικου σαλονιού. Υπήρχαν λουλούδια σχεδόν παντού και μια δολοκλήρη οικογένεια από μεγάλα άτομα: ένας μπαμπάς με μια ωραία γενειάδα και αγαθά μάτια, μια μαμά ακόμη όμορφη, μια γριά θεία κουφή και κυρίως μια κοπέλα απ' αυτές που δεν μπορείς ασφαλώς να συναντήσεις άλλου παρά μόνο στα απομονωμένα σπίτια μέσα στο δάσος όπου μένουν πολυμελείς και χαρούμενες οικογένειες.

Συγχωρήστε αυτήν την λίγο θορυβώδη ύποδοξη, είπε ή μαμά χαμογελώντας.

— Έμένα να με συγχωρήτε, κυρία μου, πού...

— Αφήστε τις συγγνώμες! συνέστησε ο πατέρας. Συγχωρημένοι ως είμαστε όλοι και ως καθήσουμε γρήγορα στο τραπέζι.

* Ασπραπισιά, ο Ζάν - Ζάκ δοέθηκε καθισμένος ανάμεσα στην οικοδέσποινα και στην κοπέλα. Μιλούσαν όλοι μαζί, κατά τρόπο που όταν προχώρησε εκείνος να εξηγήσει την περιπέτειά του κανένας δεν κατάλαβε ούτε λέξη. 'Αλλά αυτό δεν είχε σημασία. 'Η δραυιά αυτή ήταν θαυμάσια!

— 'Ηρθα κι' εγκαταστάθηκα εδώ πριν από λίγα χρόνια, είπε ο πατέρας. 'Εκμεταλλεύομαι ένα μέρος του δάσους για το ξυλουργείο του αδερφού μου. Μας ευχαριστεί πολύ ή μοναξιά μας. Τα παιδιά ένθουσιάζονται να παίζουν τους Ροβινσώνες. 'Αλλά στεναχωριόμασταν λίγο για τη μεγάλη μας κόρη, γι' αυτό γράψαμε στους φίλους μας...

— Αλήθεια, είπε ή μαμά, έλπιζω ότι ο πρόεδρος να είναι πιο καλά ώρα.

Ο Ζάν - Ζάκ έμεινε άφωνος.

“Ένα μοναδικό κορίτσι

Πρωτότυπο διήγημα υπό 'Ανριέτ Ρομπιτάϊγ

μερικά δευτερόλεπτα. 'Ο πρόεδρος; Θα επρόκειτο ασφαλώς για τον πρόεδρο του 'Υπουργικού Συμβουλίου. Δεν φτάνουν ποτέ εφημερίδες στην καρδιά του δάσους.

— Συγκεντρώνει πάντα την πλειοψηφία, είπε ο Ζάν - Ζάκ με τόσο ευγενικό.

Οι συνδαιτημένες αλληλοκυττάχτηκαν λίγο παραξενεμένοι, ύστερα χαμογέλασαν ευγενικά σ' α να είχαν ακούσει κάποιο καλαμπούρι που δεν το είχαν καλοκαταλάβει.

Η συνομιλία συνεχίστηκε άτακτα και με πολλή ζωρότητα.

— Για πέντε μου, αλήθεια, είπε ο πατέρας, ήρθατε με τα πόδια;

— Μάλιστα, κύριε.

— 'Α! θα κουρασθήκατε. Το αυτοκίνητό μου είναι για επίσκεψη. Αυτό του συμβαίνει περίπου κάθε έξη βδομάδες, μά νομίζα ότι θα δρίσκατε το ταξί. Δεν υπάρχει παρά ένα, μά είναι πάντοτε εκεί, στο πόστο του.

Ο Ζάν - Ζάκ έβεβαίωσε ότι δεν είχε δη ούτε μισό. Μονάχα μερικά φωσφορούχα μανιτάρια. Καθώς εκείνος μιλούσε έχοντας ύπ' όψη του όσα είχε δη από το έλατό του και οι οικοδεσπότες έχοντας στο νου τους τον πλησιέστερο σιδηροδρομικό σταθμό, παραξενεύτηκαν όλοι τους λίγο με αυτές τις συμπτώσεις.

Μετά το δείπνο, ξαναγύρισαν στο σαλόνι. Κουβέντισαν ακόμη. 'Η κοπέλα, ή μοναδική στον κόσμο, δε μιλούσε καθόλου, αλλά χαμογέλυσε και μία φορά σήκωσε τα γαλανά μάτια της στον Ζάν - Ζάκ και τον κύτταξε μ' ένα βλέμμα θαμνιμένο.

Ο κύκλος του ρολογιού έκανε δέκα φορές «κού - κού», «κού - κού». Τα μικρά έτοιμάστηκαν να καληνυχτίσουν.

— Πάμε όλοι για ύπνο, είπε ο πατέρας, θα είσαστε πολύ κουρασμένοι. Θα μιλήσουμε πιο σοβαρά αύριο το πρωί. Το δωμάτιό σας είναι έτοιμο.

— Με κατασπινκνείτε, ελπίζω να μπορέσω να ξαναφύγω νωρίς το πρωί...

— Ακούστηκαν διαμαρτυρίες.

— Νά ξαναφύγετε αύριο; Μά θα σας κρατήσουμε πολλές μέρες. Χρειάζεται λίγος χρόνος για να γνωριστούμε. Βιάζεστε;

— Έχω διακοπές.

— Τότε;

— *

‘Αφού κοιμήθηκε σ' α βασιλιάς, ο Ζάν - Ζάκ ξύπνησε από το κελόδημα των πουλιών και από τον ψιθύρο των δέντρων. Ένας ήλιος χαρούμενος, έχων τις ακτίνες του εδώ κι' εκεί. 'Ο νέος σηκώθηκε και άποσάσισε να πηδύ και ένα γύρο πριν από το πρωινό πρόγευμα. Είχε ανάγκη να βάλη λίγη

τάξη στις σκέψεις του και να επαναλάβη μέσα του ότι, εδώ και δέκα έφτα τουλάχιστο χρόνια, δεν πίστευε πια σ' α παραιμύθια.

Περπατούσε σ' ένα μοναχικό μονοπάτι, όταν συνάντησε έναν άλλον περπατητή που από την πρώτη ματιά του φάνηκε αντιπαθητικός. 'Ηταν ένας άντρας νέος μά πολύ παχύς, πολύ κίτρινος και που τα πολύ καμψά ρούχα του είχαν ανάγκη από ένα γερό δούτσισμα.

— Καλημέρα! Έκανε ο άλλος. Είσαστε από δω;

— Ναι, απάντησε ψυχρά ο Ζάν - Ζάκ που ένιωθε σ' α δικό του το δάσος.

— Τότε θα μπορέσετε να με πληροφορήσετε. Αυτό το διόβολο - ταξί χάλασε μέσα στο δάσος. Πέρασα τη νύχτα εκεί μέσα...

— Τι ιδέα να πάρετε ταξί!

— Καλά λέτε. Αυτοί οι άνθρωποι έπρεπε να έχουν αυτοκίνητο και να έρχονται να παίρνουν τους προσκαλεσμένους τους από το σταθμό. 'Όταν θέλουν να παντρεύουν την κόρη τους...

Ο Ζάν - Ζάκ σούφρωσε τα φρύδια του:

— Δεν βλέπω τί σχέση έχει...

— Είναι μια ιδέα του προέδρου. Και της γυναίκας του φυσικά. 'Ηθεσαν ότι είχα αποφασίσει να νοικοκυρευτώ, όπως λένε. Και καθώς είχαν μια κοπέλα γνωστή τους...

— 'Α! 'Α!

— Οι γονείς ζουν σ' ένα έρημο μέρος και άνησυχούν γ' α το μέλλον της μεγαλύτερης κόρης τους, μου είπε ο πρόεδρος. Και έπ' α να γινώσκουν ένα νέο ευγενικό, καθώς πρέπει, τίμιο και τ' α λοιπά και τ' α λοιπά... Σ' αν έμένα, δά! Λοιπόν ο πρόεδρος του μίλησε γ' α μένα και με κάλεσαν. Μά είναι δολοκλήρη ιστορία γ' α να φθάσης εδώ. Θα ξέρετε το σπίτι;

— Το ξέρω, κύριε, αλλά είναι περιττό να παρουσιαστήτε. Μπορείτε να ξαναγυρίσετε στο ταξί σας.

— Τι θέλετε να πείτε;

— 'Η κοπέλα δεν είναι πια ελεύθερη.

— 'Ε;

— Έτσι είναι.

— Δεν με παντρεύεται πια;

— Όχι. Βρήκε κάτι καλύτερο.

Και ο Ζάν - Ζάκ, κάνοντας μια μεγαλοπονητή μεταβολή, γύρισε την πλάτη του, άφηνοντας άναυδο τον υποψήφιο γαμπρό.

ΧΙΟΥΜΟΡ

‘Η κυρία: Αυτός ο Ιπποπόταμος είναι άρσενικός ή θηλυκός;

‘Ο φύλακας (σοκαρισμένος): Κυρία, αυτό είναι μια υπόθεση που θα μπορούσε να ενδιαφέρει μονάχα έναν άλλον ιπποπόταμο!

*

— 'Αναρωτιέμαι αν ο Παύλος μ' αγαπάει, άναστενάκει ή έρωτευμένη κοπέλλα.

Και ή φίλη:

— Ασφαλώς, αγαπητή μου, και γι' αυτό βόσκανε εξάφρεσι γ' α σ' αν!

ΜΠΕΡΕΚΙ'ΕΣΔΡΠΑ

Η ΚΑΘΕ κομψή γυναίκα θα ένθουσιαστή με το καλλιτεχνικό αυτό πλεκτό που δίνει άμέσως σ' α όποιον το φορέι μια μοντέρνα εμφάνιση. Αυτό το είδος του μπερέ συνηθίζεται πάρα πολύ. Το μοντέλο αυτό είναι πλεγμένο με το ειδικό καλώδι που έχει και χρυσό και έτσι μπορεί να φορεθ' σε πολλές περιστάσεις που θα πρέπει να είναι κανείς «καλοντυμένος» και προσεγμένος στην εμφάνισι.

ΥΛΙΚΑ: 90 γραμ. μαλλί άσπρο με χρυσό για το καπέλο και 110 γραμ. το ίδιο μαλλί για την εσάρπα. Βελόνες Νο 2½. 5 βελόνες χωρίς κεφάλι Νο 2½, βελόνες μακρύτες αν είναι δυνατόν 60 εκατ. 6 ρούπια ταφτά για φόδρα.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Για το μπερέ θα πλέξετε με τις βελόνες χωρίς κεφάλι όλο καλή. Για την εσάρπα θα πλέξετε ζέρσευ δηλ. 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Για το μπερέ γ' α ένα τετράγωνο 10 εκατ. πλέξετε 33π επί 47 βελόνες. Για την εσάρπα πλέξετε 29π επί 48 βελόνες γ' α να έχετε ένα τετράγωνο 10 εκατ.

Μ Π Ε Ρ Ε

Βάλετε σ' τις 4 βελόνες 12π και πλέξετε στρογγυλά προσέχοντας κάθε 2ο πόντο από 1π, δηλ. όπ εν όλη. Και σ' τις 2 μεριές αυτού του πόντου δηλ. και πριν και μετά από

αυτών των πόντο θα προσθέσετε στην 3η βελόνα από 1π και κατόπιν κάθε 2η και 3η βελόνα έναλλάξ από 1π (28 φορές), σηκώνοντας και πλέκοντας από την πίσω μεριά την κλωστή που είναι ανάμεσα στους δυο πόντους. Θα έχετε 366π. Σ' α 15,5 εκατ. δηλ. στην 73η βελόνα πλέξετε 6 εκατ. δηλ. 28 βελόνες ίσα χωρίς δηλ. άλλες μεταβολές. Κατόπιν και σ' τις 2 μεριές του πόντου που είχατε όρισει κλείστε από 1π και κάθε 3η βελόνα πάλι από 1π (4 φορές). Θα σ' αν μείνουν 306π. 'Αφού θα έχετε πλέξει 177 βελόνες από την άρχη κλείστε τους πόντους.

Γ' α τον γύρο δάλετε σ' τις μακρύτες βελόνες σας 182π και πλέξετε 4 εκατ. δηλ. 19 βελόνες ζέρσευ κατόπιν 1 βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού γ' α κόχη του στροφώματος και πάλι 4 εκατ. δηλ. 19 βελόνες ζέρσευ. Σ' την

ΜΠΟΡΕΙΤΕ Ν' ΑΠΟΒΑΛΕΤΕ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΚΑΚΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ...

ΌΤΑΝ λέμε «κακές συνήθειες» έννοούμε ώρισμένες χειρνομίες όχι ευγενικές, μερικές μανιές δυσάρεστες ή ακόμη και πραγματικά ελαττώματα, που σ' αν κάνουν αντιπαθητική και δίνουν στον άλλον το δικαίωμα να σ' αν κρίνει άσπρη. Μπορείτε να τις αποβάλετε εύκολα, άρκει να επιβλέπετε λίγο τον έαυτό σας.

• Τρώτε τα νύχια σας:

Είναι μια συνήθεια αληθινά άηδιαστική, άνυπόφορη, άκόμη και όταν την έχουν τα παιδιά. Γ' α να την αποβάλετε τη συνήθεια αυτή, έχετε τα νύχια σας καλοπεριποιημένα. Θα διατάσετε να... ροκανίσετε ένα νύχι καλοδερνικωμένο και καλολιμαρυσμένο. 'Αν αυτό δεν άρκει, αλείψετε την άκρη των νυχιών σας με λίγη αλόη. 'Η φρικτή της γεύσι θα σ' αν άηδιάσει.

• Σιγοτραγουδάτε πάντα τον ίδιο σκοπό:

‘Ακόμη και αν είναι ωραίος και δημοφιλέστατος, όταν επαναλαμβάνεται συνεχώς αυτός ο σκοπός γίνεται δάσκαλος γ' α κείνον που τον άκούει. 'Όταν έτοιμάζεστε να τον τραγουδήσετε γ' α... έκατοστή φορά, σκεφθήτε ότι δεν είστε μόνη μέσα στο δωμάτιό ή στο σπίτι.

• Βάζετε τους άγκώνες πάνω στο τραπέζι:

Είναι άπόδειξη πολύ κακής άνατροφής. 'Ελέγχετε τη συμπεριφορά σας στο τραπέζι. 'Αν αυτό σας είναι δύσκολο, βάζετε λίγο τάλκ στο τραπεζομάντηλο, στο μέρος που άκουμπάτε άθελά σας τους άγκώνες σας. 'Ο φόβος ότι θα λερώσετε τα ρούχα σας θα σ' αν θεραπεύσει άπ' αυτή την κακή συνήθεια.

• Μιλάτε διαρκώς και μόνον γ' α τον έαυτό σας:

Είναι μια συνήθεια που σ' αν κάνει άντιπαθητική. Δυστυχώς, δεν είστε ή μόνη που την έχετε. 'Αν θέλετε ν' άντιληφθήτε πόσο δυσάρεστο γίνεται το πρόσωπο που μιλάει συνεχώς και μόνο γ' α τον έαυτό του, πηγαίνετε να δ' ατε μια φίλη σας που έχει το ίδιο ελάττωμα και άκούστε την επί δυο ώρες. Θα κουραστήτε τόσο πολύ που ύστερα, όταν μιλάτε, θα φροντίζετε να είστε περισσότερο μετρίοφρων.

• 'Αφίνετε το δωμάτιό σας άκατάστατο, φεύγοντας το πρωί:

Ξέρετε πολύ καλά ότι δεν είναι σωστό, αλλά ή τεμπελιά σας έμποδίζει να σηκωθείτε μισή ώρα νωρίτερα γ' α να μπορέσετε να τακτοποιήσετε το δωμάτιό σας. 'Απαγορεύστε να σας το τακτοποίηση άλλος. Μετά από μια έβδομάδα, δε θα μπορέσετε ν' άντισταθήτε στην έπιθυμία να σηκωθείτε λίγο πιο ένωρίς γ' α να τακτοποιήσετε το δωμάτιό σας.

• Φθάνετε πάντοτε με καθυστέρηση:

Είναι ένα ελάττωμα που προκαλεί πολλά δυσάρεστα και που δίνει στον άλλον το δικαίωμα να σ' αν κρίνει άσπρη. 'Αποκτήστε τη συνήθεια να βάζετε το ρολόι σας ένα τέταρτο ή μισή ώρα μπροστά. 'Η όπτική έντύπωση θα σ' αν διορθώσει αυτό το ελάττωμα.

• Παρεμβάλλετε πάντοτε την ίδια έκφρασι σε όλες τις φύλες σας:

Παραδείγματος χάριν: Σ' α κάθε τρεις - τέσσερις λέξεις, απαντάτε: «Σύμφωνη» ή χρησιμοποιείτε κάθε τόσο τη λέξη: «Λοιπόν...» ή επαναλαμβάνετε συχνά: «Κατά τη γνώμη μου» και ούτω καθ' εξής. Είναι φράσεις στερεότυπες που δαίνουν από τα χείλη σας με έκνευριστική μονοτονία και καμιά φορά χωρίς να υπάρχη λόγος. Θέλετε ν' άπαλλαγείτε άπ' αυτό το ελάττωμα; Παρακαλέστε τους φίλους σας να επαναλαμβάνουν κάθε φορά άμέσως αυτές τις άχρηστες εκφράσεις που σας ξεφεύγουν.

20η βελόνα κλείστε όλους τους πόντους.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε το πλεκτό από την άνάποδη με βρεγμένο πανί. Κατόπιν κάνετε θαδεις πέννες γ' α να φέρετε τον τεπέ ίσα - ίσα στον γύρο του μπερέ. Τέλος άφού διπλώσετε τον γύρο σ' τη μέση, σ' α σημείο δηλ. που είναι ή άνάποδη βελόνα, υπάγετε μέσα τον τεπέ γύρω - γύρω και ράψτε το τακτικά. 'Εάν θέλετε περάστε

τε ανάμεσα ένα λάστιχο άπ' αλό γ' α να έφαρμάξη καλύτερα.

Ε Σ Δ Ρ Π Α

Βάλετε σ' τις βελόνες σας 64π και πλέξετε 105 εκατ. δηλ. 504 βελόνες ζέρσευ χωρίς καμψιά μεταβολή. Κλείστε, τε κατόπιν τους πόντους. 'Αφού σιδερώσετε το πλεκτό με βρεγμένο πανί φοδράρετέ το με τον ταφτά καθώς και τον τεπέ του μπερέ εάν θέλετε. Χ. Κ.

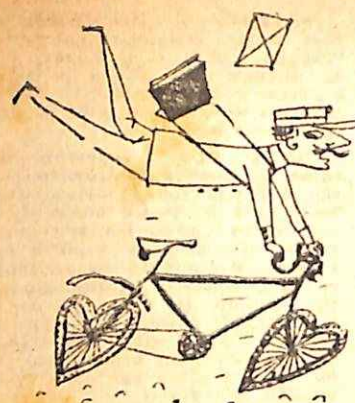
ΕΤΟΙΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΚΟΡΟΥΛΑ ΣΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ντέ πιές από ζέρσευ. Τό επάνω μέρος έχει μία πιάτ στο λαιμό, φεύτικές τσέπες και τρουά - κάρ μανικάκια.

3 και 4 Ταγιεράκι που φοριέται και χωρίς τη ζακέτα τις ζεστές μέρες. 'Η φούστα είναι από τσέστρα 'γία φύλλα κι' έχει κάτω - κάτω πιέτες. Διό μικρές πιάτ σχηματίζουν τσέπες. 'Η μπλούζα έχει σουρίτσα στο κορμάκι. Τό ζακετάκι είναι κοντό, κλειστό ως πάνω με στρογγυλό γιγακαδάκι κι' εφαρμόζει με πέντσες.

5 Τό υπ' αριθμόν 1 φόρεμα τύπου καζαμπλάνκας όταν γίνι από λεπτό μάλλινο φοριέται σ' ένα πάρτυ με κοντό μπολερό.

6 Παλτό σπόρ σέ γραμμή ρεντιγκότας. Σταυρώνει αρκετά εμπρός, έχει βελούδινο γιγακά και μία υαρτεγκάλ στη μέση πίσω

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΒΑΝΑ Α. Β. — Οι κρίσεις άπαισιοδοξίας που περνάς είναι της ηλικίας και θά περάσουν. Προσέξε όμως να τις καταπολεμήσεις γιατί δεν είναι καλό και φυσιολογικό για μία κοπέλλα να συνεχίσει να σκέπτεται έτσι. Τα σημερινά νεύρα φλερτάρουν και ερωτεύονται επιπόλαια, αυτό όμως δεν θά πη ότι ελείψαν και θά βαθείς και αληθινά αισθήματα. Μόνο που οι κοπέλλες που επιθυμούν κάτι τέτοιο πρέπει να προσέξουν να μη δώσουν την καρδιά τους άμεσως στον πρώτο που θά τους φλερτάρει. Έκανε καλά που απέφυγες την αλληλογραφία. Μπορείς όμως όταν τον δής να τον αφήσεις να καταλάβει ότι μπορεί να χάνει το σίθημά του είναι βαθύ. Έχε υπ' όψιν σου πως θά περισσότερα αισθήματα έτσι αρχίζουν κι' εξελίσσονται αργότερα σε μεγάλα.

ΜΙΑ ΟΡΦΑΝΗ, Θεσσαλονίκη. — Με συγκίνησε πολύ το γραμματάκι σου και σ' ευχαριστώ που μου χαρίζεις την εμπιστοσύνη σου. Είμαι πάντα πρόθυμη να δώσω μία γνώμη ή συμβουλή και χαίρομαι ιδιαίτερα όταν μαθαίνω πως συντελώ στο να βγούν απ' το αδιέξοδο όσες καταφεύγουν σε μένα. Τό ζήτημα είναι πολύ λεπτό και πρέπει να τό χειρισθής με προσοχή. Κάνεις πολύ καλά που δεν τού αναφέρεις ποτέ για γάιο. Προσπάθησε να τον αναγκάσεις να τό σκεφθί αυτό. Κι' εδώ χρειάζεται και λίγη διπλωματία. 'Αραίωσε λίγο τις συναντήσεις σας. Δώσ' του να καταλάβει πως έχεις δυσκολίες να τον βλέπεις, ότι σε πειράζει να βγαίνεις κρυφά από τα αδελφία σου και ανάφερε στην κουβέντα σου πως σου έδωσαν προθεσμία ώσπου να περάση τό πένθος σας. Δεν σε συμβουλεύω νασαι προσεκτική και φειδωλή στις παραχωρήσεις σου γιατί είμαι βεβαία πως δεν έχεις ανάγκη από τέτοιες συμβουλές.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ. — Είναι αλήθεια πως ο πρώτος χρόνος είναι δύσκολος στο γάμο αλλά κι' αυτή η γκρίνια από τους πρώτους μήνες δεν είναι καλό. Προσπάθησε με υπομονή να αντιμετώπισεις αυτή την κατάσταση. Μην τού απαντάς, μίλα του με γλυκό τρόπο, και κάνε του τα παράνοιά σου μόνο όταν δεν είναι θυμωμένος. 'Αν δής και περάση ένας χρόνος και η κατάσταση δεν διορθώνεται τότε να σκεφθής για χωρισμό. 'Ομολογώ βέβαια πως μού έκανε κατάπληξη η συμπεριφορά του κι' είναι κι' επιστήμων. 'Υπομονή και κουράγιο κι' ίσως να κερδίσεις την εύτυχία σου.

ΠΕΡΑΣΤΙΚΗ. — Νομίζω πως πρέπει να προσπαθήσεις να συνδεθείς πάλι. Αισθήματα που βασίζονται σε τόσα πολλά χρόνια γνωριμίας γίνονται πιο βαθιά. Τώρα που ώριμασες βλέπεις τα πράγματα διαφορετικά κι' εκτιμάς καλύτερα τους ανθρώπους. 'Η ζωή μάς διδάσκει σιγά - σιγά την αληθινή αξία των πραγμάτων, αι-

σημάτων και ανθρώπων. Δεν είναι ανάγκη να τού πής τίποτε, δείξε ένα ενδιαφέρον γι' αυτόν, τη χαρά σου όταν τον βλέπεις και την ευχαρίστησή σου όταν είσαι μαζί του. Νομίζω πως σ' αγαπά. 'Αν δεν σ' αγαπούσε δεν θα δειχνε ενδιαφέρον τώρα. 'Αλλοστε αυτό θά τό διαπιστώσεις μόνη σου γρήγορα.

ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗ ΛΕΜΕ. ΣΟΣ. — Θυμάμαι πολύ καλά, αγαπητή μου φίλη, την ιστορία σου και λυπήθηκα πολύ για την τροπή που πήρε. 'Η στάση του μού φαίνεται ανεξήγητη. Τό μόνο δικαιολογητικό που μπορεί να χίει είναι μήπως έχει αναλάβει άλλες υποχρεώσεις και θέλησε να διακοψί τό αισθημά σας που πιθανόν να τού έφερνε εμπόδια στο σκοπό του. 'Η ανώμαλη κατάσταση που επικρατεί στο νησί σας με κάνει να υποθέτω κάτι τέτοιο. Μπορεί να χίει και οικογενειακούς λόγους. 'Η ενέργεια του πατέρα σου ήταν πολύ άστοχη. Πάντως τώρα όπως έχουν τα πράγματα πρέπει να ε-πιβληθής στον έαυτό σου και να τον ξεχάσεις. Είναι δύσκολο αυτό τό ξέρω. 'Απασχόλησε άλλου τη σκέψη σου και προσπάθησε να πείσεις τον έαυτό σου πως δεν αξίζει την αγάπη σου. 'Ο χρόνος είναι μεγάλος γιατρός.

ΣΙΣ ΣΥ. — Μην βιασθής να τού τηλεφωνήσεις. Δεν βρισκω να χουν καμιά σοβαρότητα όλα αυτά. Νομίζω πως είναι επιπόλαια φλερτ για να περνά η ώρα. 'Αφρη να δής αν θά σου τηλεφωνήση εκείνος και αν θά σκεφθί να σ' αποχαιρετίσει πριν να φύγι Μεσολαβούν οι σπουδές του στο εξωτερικό. Πού ξέρεις τι θά γίνι στο διάστημα αυτό; Ούτε για τον έαυτό σου δεν μπορείς νασαι βεβαία. Γιατί λοιπόν να εκτίθεσαι και να προειγής την εντύπωσή κοπέλλας επιπόλαιης; Κάνε λίγη υπομονή κι' αργότερα θά συναντήσεις σοβαρώτερους ανθρώπους που θ' αξίζει να ενδιαφερθής.

ΛΙΖΑ. — Σου απήντησα ιδιαίτερα. «ΘΥΜΙΣΟΥ ΜΕ». Καθάλα. — Μπορείς να παρακολουθήσεις τη Χαροκόπειο 'Ανωτέρα Σχολή Οικιακής Οικονομίας, με τό διπλωμα της οποίας μπορείτε να διορισθίτε κατόπι σε οικοκυρικές σχολές. 'Επίσης μπορείτε να παρακολουθήσετε τη Σχολή 'Επισκεπτών 'Αδελφών ή τη Στρατιωτική Σχολή Νοσοκόμων ή τη Σχολή Κοινωνικών Λειτουργιών της ΧΕΝ κ. α. Σε όλες αυτές πρέπει ασφαλώς να πληρώσετε.

Η ΜΥΡΤΩ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ... ...μόδας

ΜΕΛΑΝΟΥΡΙ. — 'Αν ήταν λίγο περισσότερο τό ύψασμά σας θά σας έλεγαν να τό κάνετε ένα ανάμπλ που ήταν τόσο της μόδας έφ'τος. Θά τό φορούσατε σε γάμο και σε χορό χωρίς τη ζακέτα. Δεν θά σας έγνι όμως. 'Αν τό προσέξι η μόδιστρα σας μπορεί να σας κάνει ένα φόρεμα νεοκλτέ κι' ένα πολύ κοντό μπολερό όποτε θά σας εξυπηρετήση σε πολλές περιστάσεις. Μην τό γαρνιρέτε με τίποτα άλλο. Τό μπολερό είναι πολύ διακοσμητικό ύφασμα. Δεν χρειάζεται τίποτα και μάλιστα όταν φορεθί από μία τόσο νεστή κοπέλλα όπως εσείς.

ΠΙΚΡΑΓΚΛΑΘ. — Τό δέγνι σας είναι θαυμάσιο για μπλούζα υποκάμισο. Φούστες θά φορεθούν έρέτος και στενές και φαρδιές. Διαλέξτε ότι σας πηγαίνει καλύτερα. Μπορείς να κάνετε μία από ποπλίνα ή γκρό για να φοριέται κι' αργότερα. 'Έχει πολύ ωραίες έτοιμες στα μαγοζιά και στις μπουνιές. Δημοσιεύουμε σ' αυτό τό τεύχος σχεδία για μπλούζες.

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ ΝΟΜΙΚΗΣ. — 'Η περσίτισσα. — Μπορείς να κρατάς τό ταγάρι αυτό με τό ταγιέρ σας τό πρωί. Τη ζακετούλα να την κάνετε ομοιόμορφη με τη μπλουζίτσα. Σχεδία διαλέξτε ότι σας πηγαίνει. Νομίζω πως αυτές που είναι με λαστιχάκι στο λαιμό, στα μανικάκια και κάτω είναι καλύτερες. Τό κλασσικό σχέδιο δηλαδή. Τό τρένς - κότ δεν γίνεται ζακέτα. Είναι προτιμότερο να τό αφήσετε έτσι. Θά σας χρειασθί για καμμία έκδρομή. Τό παλτό σας διορθώστε το λίγο στο ριχτό αν οι πέντσες από μέσα δεν είναι κομμένες. Μπορείς να τό φοράτε για προχειρό κι' έτσι όπως είναι. 'Εφέτος θά φορεθί πολύ τό μπλέ όπως λένε, πάντως δεν είναι έθελον ακόμη ποιά χρώμα θά επικρατήση. 'Από τό περιοδικό θά σας καταποییουμε αργότερα γι' αυτό.

P. ΒΕΛΙΣ ΣΑΡΙΟΥ

...δικηγόρου

ΑΝΕΤΑ, Χανιά Κρήτης. — 'Ασ φού ο γυιός σας είναι σπουδαστής και μάλιστα μέλλον συνάδελφος, είναι υπέρ πάντα άλλων είς θέσιν να κρινι, αν επιθυμί αυτό ποθ θέλετε έσείς, ποιά πρέπει να είναι η συμπεριφορά και τού ιδιού και η δική σας απέναντι στην α-δελφή σας και στον άνδρα της. Μπορεί όμως να μη τού τό επιτρέ-πη αυτό η αξιοπρέπεια του και να αντιλαμβάνεται τα πράγματα διαφορετικά από σας. Μπορεί δηλαδή να θέλη να μην αλλάξει όνομα και να φέρη τό τιμίο όνομα τού πατρός πατέρα του. 'Αν εί-ναι έτσι δεν θά πρέπει να τον πι-έσετε. 'Αλλως τε αυτό ποθ θέλε-τε εξαρτάται απόλυτως από τη διάθεσι της αδελφής σας και τού συζύγου της, αν θέλουν αυτοί θά τό κάνουν, αν όχι, ότι λόγια και να τούς ελπίη είναι λόγια. Πάν-τως ο καλός ο τρόπος σας απέναντί τους, δεν μπορεί παρά θά τούς επηρεάση ευνοϊκά.

Μ. Κ. — 'Ενταύθα. — Κατά τό άρθρο 29 § 4 εδ. ε' τού ισχύον-τος ενοικιοστασίου οφείλετε να πληρώσετε ως ένοικιοι τα 10 έκαστοτά των εισοδημάτων σας διότι τό άρτιο μισθώμα υπερβαίνει τό ποσόν τούτο. 'Ορθώς λοιπόν σας έζητήσε ο ιδιοκτήτης τό ποσόν που έπληρώσατε. 'Εάν τό μισθόν εί-ναι είς πολύ κακήν κατάσταση, ο Πρόεδρος Πρωτοδικών μπορεί να μειώση τό μισθώμα, κατόπι αι-τήσεώς σας.

ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ Χ. Πάτραι. — Μπορείς και να παλήσεις και να υποθηκεύσετε τό μερίδιό σας και να τό διαχειρίζεσθε όπως θέλετε. 'Η αξία όμως τού εξ' αδιαιρέτου μεριδίου επί ακινήτου μη δυναμέ-νου μάλιστα να διαιρεθί φυσικώς, είναι πολύ μικρότερα της τού δι-ρημένου μεριδίου.

Δ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

...άνδοκόμου

Μ. Κ. Λουτράκι. — Ευχαριστώ για τα επαινετικά σας λόγια. 'Ο-σον άφορά για τού κήπο σας, πρέπει να τον επισκεφθί συχνά, μ-ένως για να σας δώσω σαφείς συμβουλές, άνευ φυσικά καμμία

Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΗ ΧΕΙΡΟΠΛΕΚΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

PINGOUIN

ΤΕΛΕΙΩΣ
ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ ΓΙΑ
ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΛΕΞΕΙΣ
ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ
ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Αποκλειστική Πώλησις
ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ
ΒΟΥΛΗΣ 21, ΤΗΛ 24296 - ΑΘΗΝΑΙ

■ Πολλές από σας στέλ-νουν τά κορίτσια τους στο σχολείο έσωτερικά εδώ ή στο έξωτερικό. 'Ετοιμά-στε τους μία γκαρνταρό-μπα κομψή και πρακτική. Λίγα πράγματα αλλά δια-λεγμένα με γούστο και φροντίδα ούτως ώστε να-ναι πάντα καλοντυμένα και ζεστά στο σχολείο.

1 Φορεματάκι τύπου κα-ζαμπλάνκα από μάλλινο ύφασμα. Είναι από όκτώ φύλλα, έχει σούρες στα πλάγια και κουμπώνει κάτω απ' τη μέση. Φοριέ-ται με μπλούζα ή που-λόβερ κατά προτίμηση

57

Ἡ καλή συμπεριφορὰ ΣΤΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ

ΔΕΝ πρόκειται βέβαια νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ λεωφορεῖο τῆς ἐπαρχιακῆς συγκοινωνίας πὺ ἀνεβαίνει ἀγκομαχώντας στὰ διάφορα χωριά, φορτωμένο με μπόγους καὶ καφίνια. Ὀχι, δὲν πρόκειται γι' αὐτό, ἀλλὰ γιὰ τὸ πούλμαν, πὺ ἀσφαλῶς τὸ καλοκαίρι ἢ τὸ χειμῶνα εἶναι δυνατόν νὰ σὰς φιλοξενήσῃ στὰ ἀνέτα καὶ πολυτελῆ καθίσματά του, γιὰ δύο-τρὲς ἡμέρες.

Οἱ συνταξιδιώτες σας

Θὰ ἔχετε ἀσφαλῶς εὐχάριστες ἀναμνήσεις ἀπὸ τὸ ταξίδι σας, ἀν δημιουργήσετε γύρω σας ἕνα χαρούμενο περιβάλλον καὶ δὲ μείνετε κλεισμένοι στὸν ἐαυτὸ σας. Ἐξ ἄλλου σ' ἐναντὶ τόσο περιορισμένο χώρου εἶναι δύσκολο, ἀν ὄχι ἀδύνατο, ν' ἀπομονωθῇτε ἢ ν' ἀποφύγετε τὴν ἐπαφή με τοὺς συνταξιδιώτες σας. Ἐπὶ πλέον τὰ καθίσματα εἶναι ἐστὶ βαλμένα, ὥστε δὲν θὰ μπορούσατε, χωρὶς νὰ προσβάλετε σοβαρὰ τὸν διπλανὸ σας, ν' ἀρνηθῇτε συστηματικὰ νὰ πιάσετε κουβέντα μαζί του. Νὰ σὰς δώσῃ ἢ νὰ σὰς ζητήσῃ μιὰ πληροφορία, νὰ σὰς χρησιμεύσῃ ὡς ξεναγὸς, νὰ σὰς βοηθήσῃ νὰ κατεβάσετε τὴ βαλίτσα σας, νὰ σὰς δώσῃ τὸ χέρι ν' ανεβῇτε καὶ τὸ σὰς ἄλλες εὐκαιρίες πὺ θὰ σὰς κάνουν νὰ τοῦ ἀπευθύνετε τὸ λόγο. Ἐσεῖς θὰ κανονίσετε τὸ βαθμὸ τῆς ἐγκοινωνίας καὶ τῶν φιλικῶν σχέσεων, ἀνάλογα με τὴν εὐχαρίστησι πὺ αἰσθάνεστε ἀπὸ τὴν παρέα τῶν συνταξιδιωτῶν σας.

Συνηθίστε νὰ κάνετε ἐκμυστηρεύσεις. Δὲ σὰς συνιστοῦμε διόλου νὰ πληρορροήσετε τὸ διπλανὸ ἢ τὴ διπλανή σας γιὰ τὰ ἀτομικά σας προβλήματα. Σ' ἕνα ταξίδι, ὑπάρχουν τόσα μέρη γιὰ νὰ θαυμάσῃ κανεὶς καὶ τόσα ἄλλα πράγματα νὰ συζητήσῃ.

Τὸ κάθισμά σας καὶ ἡ θέα

Ἄλλο λεπτὸ πρόβλημα: Ὅτ' ἦταν θαυμάσιο νὰ ὑπῆρχε ἕνα εἶδος λεωφορείου πὺ ὅλοι οἱ καθήμενοι νὰ ἐβλεπαν ἐξ ἴσου καλὰ. Ἀλλὰ δυστυχῶς αὐτὸ τὸ προνόμιο, ἀν καὶ ὅλοι πληρώνουν τὸ ἴδιο εἰσιτήριο, τὸ ἔχουν μόνον ὅσοι κάθονται στὶς μπροστινὲς θέσεις ἢ δίπλα στὸ παράθυρο. Ἄν ἔχετε τὴν τύχη νὰ βρῆτε σὲ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τίς προνομιοῦχες θέσεις, μὴν εἰστε ἐγωίστρια. Προσφέρετε πότε - πότε τὴ θέσι σας καὶ στὸ διπλανὸ σας, νὰ θαυμάσῃ κι' αὐτὸς τὴν ὀμορφὴν θέα καὶ νὰ βγάλῃ μερικὲς φωτογραφίες τῶν ὡραίων τοπίων.

Στάσεις

Αἰσθάνεστε μιὰ ἀδιαθεσία. Μπορεῖτε νὰ ζητήσετε ἀπὸ τὸ σωφὲρ νὰ σταματήσῃ: Φυσικὰ ὄχι! Πρέπει νὰ σέβεστε τὸ δρομολόγιο. Πάρτε λοιπὸν ἀπὸ πρὶν τὰ κατάλληλα χάπια πὺ θὰ σὰς ἐπιτρέψουν ν' ἀποφύγετε αὐτὲς τίς δυσάρεστες στιγμές. Ἐξ ἄλλου, σ' αὐτὰ τὰ ταξίδια ἀναψυχῆς οἱ στάσεις εἶναι πολὺ συχνές. Ἐπωφεληθῇτε λοιπὸν ἀπ' αὐτὲς τίς σύντομες διακοπὲς τῆς διαδρομῆς γιὰ νὰ ξεμουδιάσετε τὰ πόδια σας καὶ νὰ ξεκουραστήτε. Νὰ ρωτᾶτε πάντα τὸν ὁδηγὸ πὺ καὶ ποῖα ὥρα θὰ γίνῃ ἡ ἐπόμενη στάσι.

Καὶ τώρα ὁ γυρισμός

Τὸ τέλος τοῦ ταξιδιοῦ εἶναι συνήθως τὸ πιο εὐχάριστο. Ἐχουν πλέον ὅλοι γνωριστὴ μεταξὺ τους καὶ συζητοῦν ζωηρὰ γιὰ τὰ δμορφα μέρη πὺ εἶδαν. Μένουν πάντα οἱ καλὲς ἀναμνήσεις, ἐνῶ οἱ μικροπεριπέτειες ξεχνιοῦνται. Συνήθως αὐτὲς οἱ γνωριμιὲς τοῦ ταξιδιοῦ εἶναι χωρὶς συνέχειαν, ἐκτὸς ὁρισμένων ἐξαιρέσεων. Μὴ δίνετε εὐκλαστὴ διευθυνσί σας καὶ τὸν ἀριθμὸ τοῦ τηλεφώνου σας.

ΝΕΟΙ ΚΑΙΡΟΚΑΙ ΝΕΑ ΗΘΗ

Ἡ «Παλιὰ Καλὴ Ἐποχὴ» ἦταν κάπως ἀστεία! Ἄν ἔχετε ἀμφιβολία, ἰδοῦ:

Τὸ ἀσθενὲς φύλον! Οἱ γυναῖκες τοῦ 1900 ἐφρόντιζαν νὰ φωτογραφίζωνται ἐστὶ ὥστε νὰ δύνουν τὴν ἐντύπωσι πὺς ἦταν πολὺ καλά ὠπλισμένες γιὰ νὰ ὑπερασπίσουν μόνοις τὸν ἐαυτὸ τους!

Στὸ ξενοδοχεῖο ὅμως, γιὰ τὸ κυνήγι τῶν κοριῶν ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιηθῇ πολλές φορές καὶ τὸ περιστροφὸ τοῦ συζύγου!

ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ, ἡ Γαλλικὴ Περιηγητικὴ Λέσχὴ ὀργάνωσε μιὰ ἐκθεσὶ ἡ ὁποία συν-εκέντρωσε ζωηρότατο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινού. Ἦταν μιὰ ἐκθεσὶς φωτογραφιῶν τοῦ 1900, πὺ περιελάμβανε ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ χαρακτηριστικῶν εἰκόνων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης — τῆς «Παλιᾶς Καλῆς Ἐποχῆς», ὅπως ἐσυνήθιζαν νὰ τὴν ἀποκαλοῦν — εἰκόνων πὺ φαίνονται πολὺ κωμικὲς σήμερα, ἀλλὰ πὺ δύνουν μιὰ ζωντανὴ καὶ χαρακτηριστικὴ ἰδέα τοῦ πὺς ἦταν ἡ ζωὴ τὰ χρόνια ἐκεῖνα. Οἱ φωτογραφίες αὐτὲς ἀποκοτὸν ἐντελῶς ἰδιαίτερη σημασία ἀν ἀναλογισθῇ κανεὶς ὅτι ἡ ἀμέριμνη καὶ εὐτυχισμένη αὐτὴ ἐποχὴ πὺ προηγῆται τοῦ Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου ἀπετέλεσε κυριολεκτικὰ τὸ τέλος ἑνὸς πολιτισμοῦ.

Ἡ ΖΩΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Οἱ φωτογραφίες πὺ δημοσιεύουμε ἐδῶ, διαλεγμένες ἀπὸ τὴν ἐκθεσὶ, περιλαμβάνουν θέματα σχετικὰ με τὴ ζωὴ τῶν γυναικῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἀνάμεσα σ' αὐτὲς, εἶναι ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὴ ἡ φωτογραφία τῶν μαθητῶν ἑνὸς ἀριστοκρατικοῦ λυκείου πὺ, γιὰ νὰ κάνουν σουηδικὴ γυμναστική, φοροῦσαν μακρὲς φουφούλες! Ἡ αἰδὼς δὲν ἐπέτρεπε, τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, στίς καλοαναθεωρημένες καὶ σοδορὲς κοπέλλες νὰ δείχνουν γυμνὸ ἔσω καὶ τὸν ἀστράγαλό τους.

ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ ΣΠΟΡ

Ὅταν ὅμως ἐμφανίσθηκαν — τὸ 1895 — τὰ πρῶτα γυναικεῖα ποδήλατα, ἔκαναν συγχρόνως τὴν ἐμφάνισι τῶν καὶ οἱ «μπομπάν» κυλότες, οἱ ὁποῖες καὶ ἐπεβλήθησαν σιγά - σιγά. Ἐστὶ, ἐθεωρήθη ἀργότερα ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ καθιερωθῇ καὶ μιὰ ἐνδυμασία σπορ, πρακτικὴ, ἀνετη, ἀλλὰ καὶ... ἀξιοπρεπὴς, ἡμιπετυμένη ἀπὸ τὴν ποδηλατικὴ ἐνδυμασίαν...

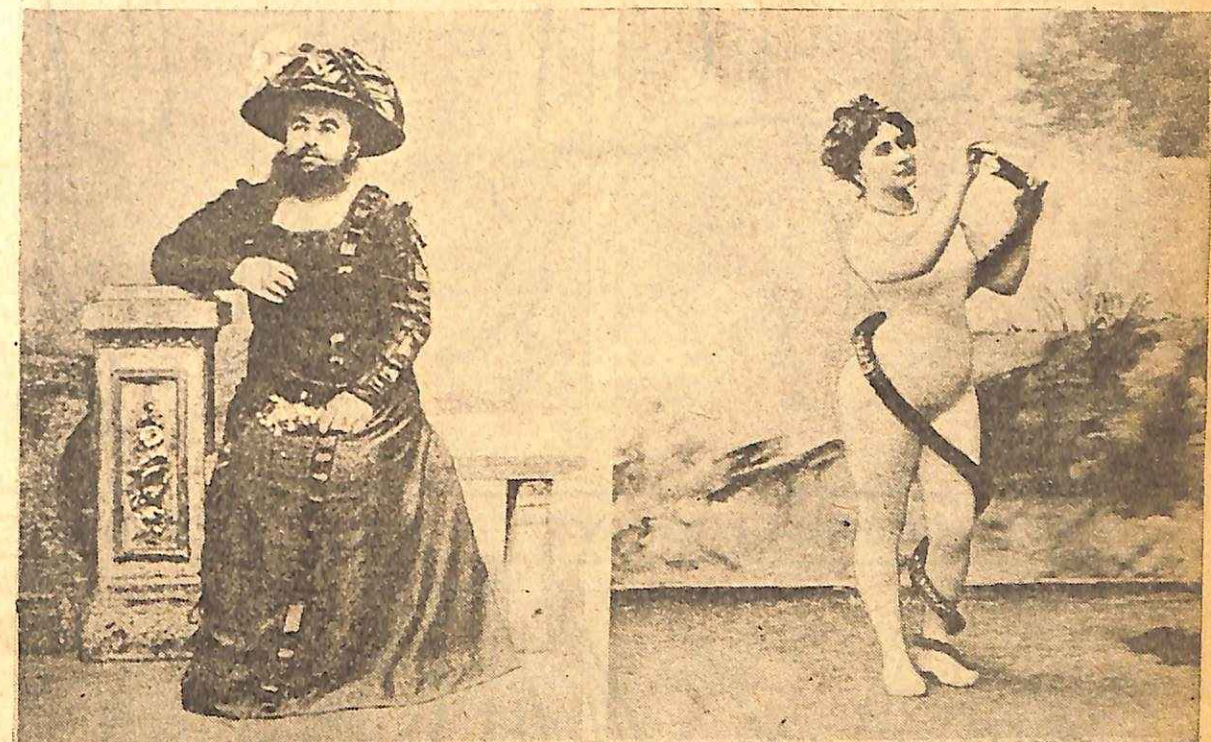
ἘΞΩΦΡΕΝΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ!

Ἡ φωτογραφία πὺ παρουσιάζει δύο ζευγάρια νὰ χορεύουν, εἶναι ἀπὸ κείνες πὺ, στὴν ἐποχὴ τους, ἐθεωροῦντο ἰδιαίτερα «σόκιν». Μόνον ἄνδρες ἐστερηνμένοι κάθε σοβαρότητος μπορούσαν νὰ κάνουν τέτοιες «φιγούρες», καὶ μόνον γυναῖκες ἐλαφρῶν ἡθῶν ἦταν δυνατό νὰ τοὺς χρησιμεύσουν γιὰ ντάμες σὲ τέτοιους... «ἐξωφρενικοὺς» χοροὺς. Ἀλλὰ ἐδῶ, μπορούμε νὰ πούμε ὅτι, ἀπὸ ἀπόμεινος θεάματος, τὸ πρόσφατο παρελθὸν — καί, πὺ καὶ πὺ, καὶ τὸ παρὸν — συναγωνίζεται με ἐπιτυχία τὸ 1900! Πραγματικὰ, κατὰ τί δηλαδὴ ὑστεροῦν σὲ κωμικότητα οἱ ἐξωφρενικὲς φιγούρες τοῦ ἐξαλλου σουίνγκ καὶ τοῦ ρὸκ - ἔντρολ ἀπὸ τίς φιγούρες τοῦ «κέρκ» - οὐάκ» τοῦ 1900;

Οἱ ΑΛΛΑΓΕΣ ΤΗΣ ΕΥΑΣΙ

Ὅσο γιὰ τὴν Εὐά, εἶναι φανερό πὺς δὲν μπορεῖ πιά νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὴν «αἰώνια Εὐά»: ἡ ἀντίληψις γιὰ τὴν ἐμφάνισι τῆς ἔχει πολὺ ἀλλάξει ἀπὸ τότε πὺ βυῆκε ἡ φωτογραφία τὴν ὁποία δημοσιεύουμε ὡς σήμερα — εὐτυχῶς!

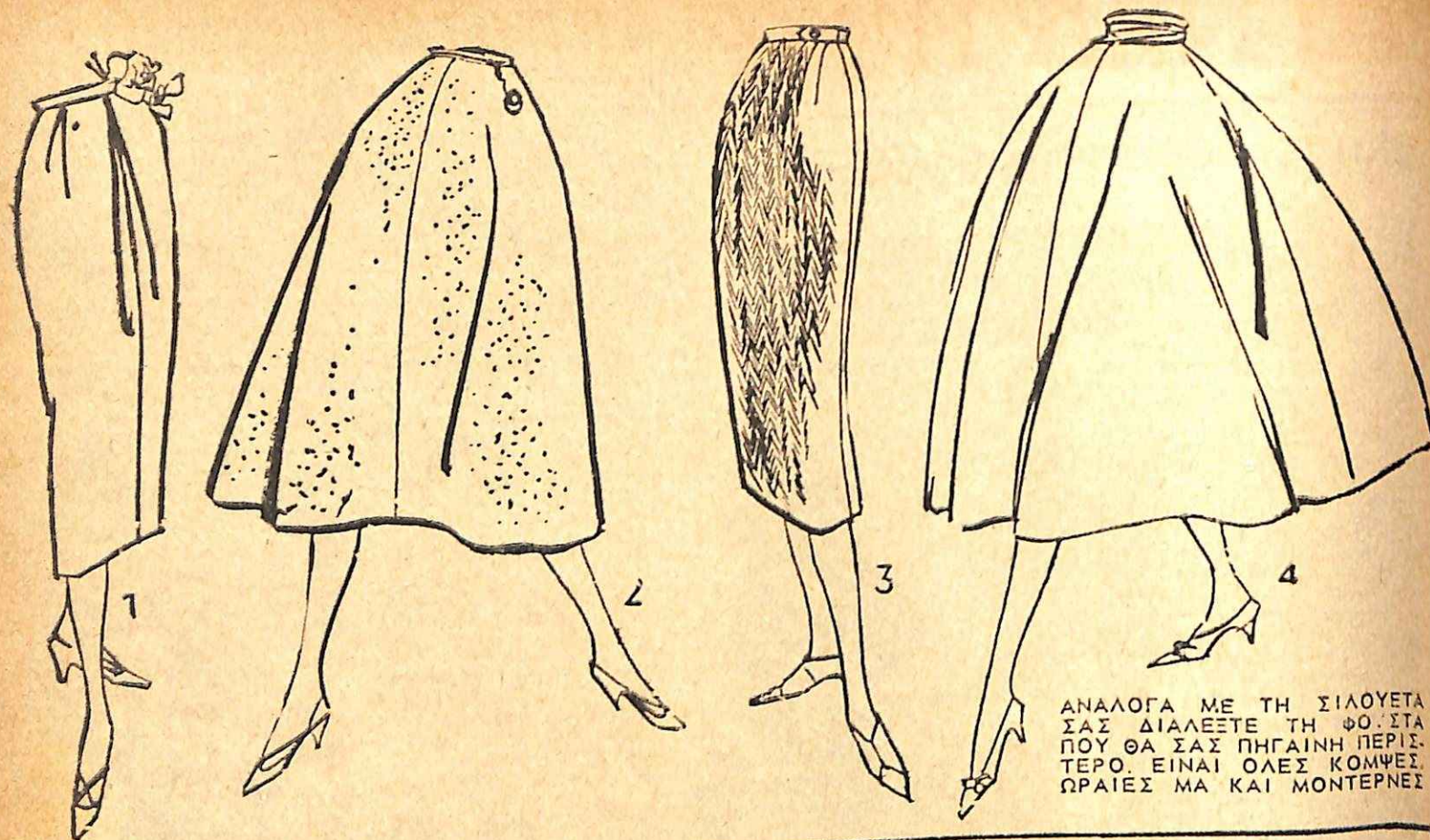
νερὸ πὺς δὲν μπορεῖ πιά νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὴν «αἰώνια Εὐά»: ἡ ἀντίληψις γιὰ τὴν ἐμφάνισι τῆς ἔχει πολὺ ἀλλάξει ἀπὸ τότε πὺ βυῆκε ἡ φωτογραφία τὴν ὁποία δημοσιεύουμε ὡς σήμερα — εὐτυχῶς!

Ἡ «Γυναίκα με τὰ Γένεια» ἦταν μιὰ ἀπὸ τίς πιο χαρακτηριστικὲς ἀπορριπτικὲς τῆς ἐποχῆς. Ἡ Εὐά τῆς... Εὐάς με τὸ τσιγάρο στὸ ἕνα χέρι καὶ τὸ φίδι στὸ ἄλλο, ἔχει (εὐτυχῶς) ἀλλάξει πολὺ μέσα στὰ τελευταῖα 50 χρόνια. Ἡ Εὐά σήμερα εἶναι περισσότερο ἐλκυστικὴ ἀπὸ τότε!

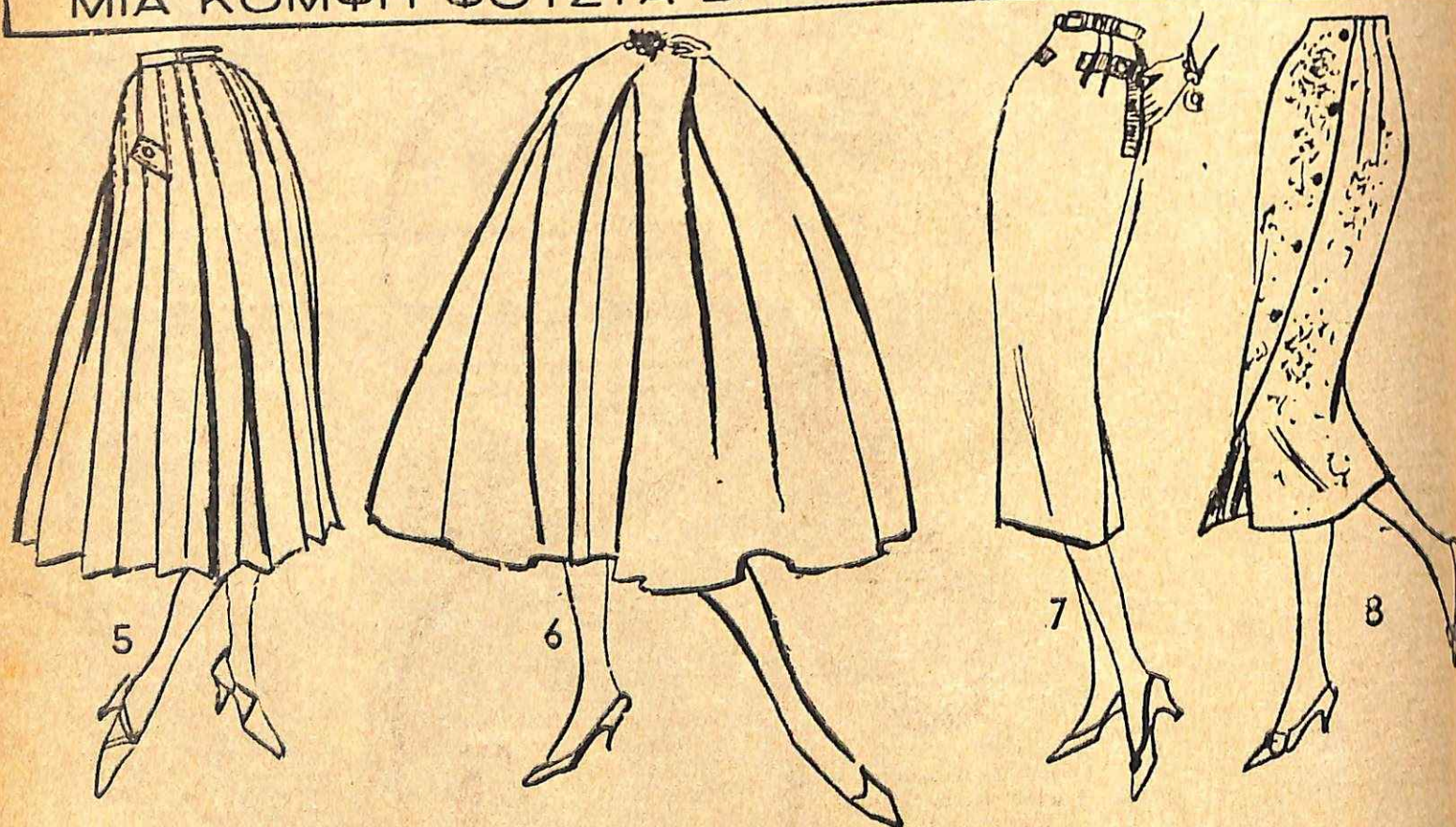

Μιὰ ἐξωφρενικὴ, γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, χορευτικὴ φιγούρα, πὺ δὲν ὑστερεῖ ἀπὸ τίς σημερινές.

ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΗ ΣΙΛΟΥΕΤΑ
ΣΑΣ ΔΙΑΛΕΞΤΕ ΤΗ ΦΟΥΣΤΑ
ΠΟΥ ΘΑ ΣΑΣ ΠΗΓΑΙΝΗ ΠΕΡΙΣ-
ΤΕΡΟ. ΕΙΝΑΙ ΟΛΕΣ ΚΟΜΨΕΣ
ΩΡΑΙΕΣ ΜΑ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ

ΜΙΑ ΚΟΜΨΗ ΦΟΥΣΤΑ ΣΑΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΠΟΛΥ...

1 Φούστα έμπιγιά σε ίσια γραμμή από δελούδο ή γκρό. Έχει ραφή στη μέση και άτσακιστά πλ, στολίζεται δε με ένα λουλούδι στη ζώνη.
5 Φούστα με φαρδείς πιέτες γαζωμένες στην περιφέρεια. Δύο μικρές λοξές πāt στα πλάγια ή ένα χορηρηριστικό κουμπάκι δίνουν πρωτοτυπία.

2 Κλός φούστα με τέσσερα φύλλα. Γίνεται από οποιοδήποτε μάλλινο ύφασμα. Φοριέται με μια στενή δερμάτινη ζώνη στο ίδιο ακριβώς χρώμα.
6 Φούστα σε ίσια γραμμή με πολύ κλός. Γίνεται από όκτώ φύλλα και σχηματίζει μπροστά ατσάκιστες πιέτες. Ζώνη ντροπέ στολισμένη με λουλούδι

3 Φούστα ίσια, φάκελλος, με μια μεγάλη κουφόπιατα πίσω. Γίνεται από χοντρό μάλλινο τουρνέ σε ντεσέν ψαροκόκκαλο. Ωραία έφετεινή δημιουργία.
7 Φούστα σε ίσια γραμμή με κοφτές πiέτες στα πλάγια το νισμένες με μια πāt κι ένα κουμπι στη γωνία. Πίσω χαμηλά έχει μια κουφόπιατα

4 Φούστα κλός έμπιγιά. Γίνεται από γκρό ή άλλο βαρύ με τοξωτό ύφασμα. Αποτελείται από τέσσερα φύλλα κλός κι έχει μια φαρδιά ζώνη ντροπέ.
8 Φούστα σπάρ σε ίσια γραμμή με μεγάλες πένες στη πλάγια και κουμπι στη πλάγια ως κάτω. Η φούστα αυτή γίνεται από χοντρό τουρνέ

ΚΑΘΙΣΜΕΝΟΣ μπροστά στο πιάνο ή Βιολέττα έπαιζε μια ρομαντική σερενάτα, όταν αισθάνθηκε την παρουσία κάποιου προσώπου μέσα στο δωμάτιο.
Γύρισε απότομα και είδε τον Φράνκο, τον άνδρα της που στεκόταν μπροστά στην πόρτα του σαλονιού και την κύτταζε χαμογελώντας.

— Με τρόμαξες, Φράνκο, είπε η Βιολέττα, δε σε περιμένα αυτή την ώρα. Συμβαίνει τίποτα στο εργοστάσιο;
— Όχι, ξεχάσα εδώ κάτι χαρτιά κι ήρθα να τα πάρω.

Την πλησίασε και πρόσθεσε με ύψος εύθυμο: Δεν ήξερα ότι έχω μια μικρή ρομαντική γυναίκα, που όταν μένη μόνη της παίζει σονάτες στο πιάνο.

Της χάρισε τα μαλλιά και δγίκε διαστικά από το δωμάτιο. Η Βιολέττα τον παρακολούθησε από το παράθυρο ενώ διάσχισε τον κήπο με γρήγορο βήμα. Θυμόταν πόσο της άρεσε άλλοτε αυτός ο δονατός άντρας, που τόσο νέος είχε καταφέρει να δημιουργήσει μόνος του μια τεράστια επιχείρηση.

Όμως σιγά—σιγά ο θαυμασμός έγινε συνήθεια και τώρα έφτα χρόνια μετά το γάμο της η Βιολέττα, ανσρωτόταν μήπως η ένωσίς τους ήταν μια άποτυχία. Από μικρή όνειρευόταν τον γαλάζιο πρίγκηπα, τον ρομαντικό και έρωτευμένο άντρα που θα έδινε νόημα στην ύπαρξί της κι όχι ένα προσγειωμένο έπιχειρηματία, ικανό και έξυπνο βέβαια, αλλά χωρίς φαντασία, όπως ήταν ο Φράνκο.

Τού φάνηκε παράξενο πώς όταν είμαι μόνη παίζω ρομαντικές σονάτες. Πόσο λίγο με ξέρει; ψιθύρισε με πίκρα.

Η μελαγχολική διάθεση της Βιολέττας δεν άλλαξε ούτε το μεσημέρι. Έφαγε ανόρεχτα και την ώρα που έπαιρναν τον καφέ τους άκουγε άφηρημένα τις έξηγήσεις του άντρός της για ένα καινούργιο μηχανήμα.

Ο Φράνκο σταμάτησε μια στιγμή και την κύτταξε:
— Τι σου συμβαίνει σήμερα, Βιολέττα; ρώτησε.

Ξαφνικά άκουστηκε το κουδούνι της πόρτας.
— Ποιός να είναι αυτή την ώρα; ρώτησε ένωχλημένος.

Λίγα δευτερόλεπτα αργότερα, έμπαινε στο δωμάτιο η υπηρέτρια κρατώντας στην αγκαλιά της ένα μπουκέτο λουλούδια. Ήταν όκτώ τριαντάφυλλα, όκτώ θαυμάσια τριαντάφυλλα τυλιγμένα σε ζελatina.

— Τα έφερε ένας μικρός, είπε, δεν έχουν επάνω κανένα όνομα!

Οι δυο σύζυγοι κυτάχτηκαν με άπορία.
— Ποιός μπορεί να τα στέλνει; ψιθύρισε η Βιολέττα.

— Κανένας άγνωστος θαυμαστής σου, απάντησε ο Φράνκο γελώντας διασπόμενα. Όπωσδήποτε δάλτα σ' ένα δάζο, είναι άμαρτία να μαθαθούν.

Η Βιολέττα πήρε στην αγκαλιά της τα λουλούδια, και με χέρι που έτρεπε έλαφρά, τα τοποθέτησε στο άνθοςδοχείο. «Ποιός να τα έστειλε;» σκεπτόταν, «ο Φράνκο δε συνηθίζει αυτές τις χειρονομίες. Ποιός άλλος μπορεί να είναι;»

Αλλά το έπόμενο πρωί, έφθασε ένα άλλο μπουκέτο με κόκκινα τριαντάφυλλα. Ο μικρός του άνθοπωλείου τη διαβεβαίωσε ότι ήταν γι' αυτήν και της έδειξε το χαρτί με τη διεύθυνσι και τ' όνομά της που του είχε δώσει ο διευθυντής του καταστήματος.

Από κείνη την ημέρα η Βιολέττα ζούσε ένα φανταστικό ρομάντζο, που αυτή ήταν η πρωταγωνίστρια, και πρωταγωνιστής ο άγνωστος με τα τριαντάφυλλα, ο άντρας που στη σημερινή πεζή εποχή ήξερε ακόμη να μιλά με τη μαγευτική γλώσσα των λουλουδιών, και που έδινε ζωή στα νεανικά της όνειρα.

Συχνά τις νύχτες που τις περνούσε άγρυπνη σχεδόν, προσπαθούσε να δώσει μια μορφή στον άγνωστο αγαπημένο της. Ο Φράνκο δεν της έλεγε τίποτα για τα λουλούδια που έδλεπε διαρκώς ανανεωμένα στο δάζο, μόνο την κύτταζε σιωπηλός, και δεν την κούραζε πια με τις άνιερές συζητήσεις σχετικά με τη δουλειά του.

Ο ΓΑΛΛΑΖΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ

Ιταλικό διήγημα

Εφθασε ένα άλλο μπουκέτο με κόκκινα τριαντάφυλλα. Ο μικρός του άνθοπωλείου τη διαβεβαίωσε ότι ήταν γι' αυτήν και της έδειξε το χαρτί με τη διεύθυνσι και τ' όνομά της που του είχε δώσει ο διευθυντής του καταστήματος.

Από κείνη την ημέρα η Βιολέττα ζούσε ένα φανταστικό ρομάντζο, που αυτή ήταν η πρωταγωνίστρια, και πρωταγωνιστής ο άγνωστος με τα τριαντάφυλλα, ο άντρας που στη σημερινή πεζή εποχή ήξερε ακόμη να μιλά με τη μαγευτική γλώσσα των λουλουδιών, και που έδινε ζωή στα νεανικά της όνειρα.

Συχνά τις νύχτες που τις περνούσε άγρυπνη σχεδόν, προσπαθούσε να δώσει μια μορφή στον άγνωστο αγαπημένο της. Ο Φράνκο δεν της έλεγε τίποτα για τα λουλούδια που έδλεπε διαρκώς ανανεωμένα στο δάζο, μόνο την κύτταζε σιωπηλός, και δεν την κούραζε πια με τις άνιερές συζητήσεις σχετικά με τη δουλειά του.

Αλλά το έπόμενο πρωί, έφθασε ένα άλλο μπουκέτο με κόκκινα τριαντάφυλλα. Ο μικρός του άνθοπωλείου τη διαβεβαίωσε ότι ήταν γι' αυτήν και της έδειξε το χαρτί με τη διεύθυνσι και τ' όνομά της που του είχε δώσει ο διευθυντής του καταστήματος.

Από κείνη την ημέρα η Βιολέττα ζούσε ένα φανταστικό ρομάντζο, που αυτή ήταν η πρωταγωνίστρια, και πρωταγωνιστής ο άγνωστος με τα τριαντάφυλλα, ο άντρας που στη σημερινή πεζή εποχή ήξερε ακόμη να μιλά με τη μαγευτική γλώσσα των λουλουδιών, και που έδινε ζωή στα νεανικά της όνειρα.

Συχνά τις νύχτες που τις περνούσε άγρυπνη σχεδόν, προσπαθούσε να δώσει μια μορφή στον άγνωστο αγαπημένο της. Ο Φράνκο δεν της έλεγε τίποτα για τα λουλούδια που έδλεπε διαρκώς ανανεωμένα στο δάζο, μόνο την κύτταζε σιωπηλός, και δεν την κούραζε πια με τις άνιερές συζητήσεις σχετικά με τη δουλειά του.

Αλλά το έπόμενο πρωί, έφθασε ένα άλλο μπουκέτο με κόκκινα τριαντάφυλλα. Ο μικρός του άνθοπωλείου τη διαβεβαίωσε ότι ήταν γι' αυτήν και της έδειξε το χαρτί με τη διεύθυνσι και τ' όνομά της που του είχε δώσει ο διευθυντής του καταστήματος.

Από κείνη την ημέρα η Βιολέττα ζούσε ένα φανταστικό ρομάντζο, που αυτή ήταν η πρωταγωνίστρια, και πρωταγωνιστής ο άγνωστος με τα τριαντάφυλλα, ο άντρας που στη σημερινή πεζή εποχή ήξερε ακόμη να μιλά με τη μαγευτική γλώσσα των λουλουδιών, και που έδινε ζωή στα νεανικά της όνειρα.

Συχνά τις νύχτες που τις περνούσε άγρυπνη σχεδόν, προσπαθούσε να δώσει μια μορφή στον άγνωστο αγαπημένο της. Ο Φράνκο δεν της έλεγε τίποτα για τα λουλούδια που έδλεπε διαρκώς ανανεωμένα στο δάζο, μόνο την κύτταζε σιωπηλός, και δεν την κούραζε πια με τις άνιερές συζητήσεις σχετικά με τη δουλειά του.

Αλλά το έπόμενο πρωί, έφθασε ένα άλλο μπουκέτο με κόκκινα τριαντάφυλλα. Ο μικρός του άνθοπωλείου τη διαβεβαίωσε ότι ήταν γι' αυτήν και της έδειξε το χαρτί με τη διεύθυνσι και τ' όνομά της που του είχε δώσει ο διευθυντής του καταστήματος.

Από κείνη την ημέρα η Βιολέττα ζούσε ένα φανταστικό ρομάντζο, που αυτή ήταν η πρωταγωνίστρια, και πρωταγωνιστής ο άγνωστος με τα τριαντάφυλλα, ο άντρας που στη σημερινή πεζή εποχή ήξερε ακόμη να μιλά με τη μαγευτική γλώσσα των λουλουδιών, και που έδινε ζωή στα νεανικά της όνειρα.

Συχνά τις νύχτες που τις περνούσε άγρυπνη σχεδόν, προσπαθούσε να δώσει μια μορφή στον άγνωστο αγαπημένο της. Ο Φράνκο δεν της έλεγε τίποτα για τα λουλούδια που έδλεπε διαρκώς ανανεωμένα στο δάζο, μόνο την κύτταζε σιωπηλός, και δεν την κούραζε πια με τις άνιερές συζητήσεις σχετικά με τη δουλειά του.

Αλλά το έπόμενο πρωί, έφθασε ένα άλλο μπουκέτο με κόκκινα τριαντάφυλλα. Ο μικρός του άνθοπωλείου τη διαβεβαίωσε ότι ήταν γι' αυτήν και της έδειξε το χαρτί με τη διεύθυνσι και τ' όνομά της που του είχε δώσει ο διευθυντής του καταστήματος.

Από κείνη την ημέρα η Βιολέττα ζούσε ένα φανταστικό ρομάντζο, που αυτή ήταν η πρωταγωνίστρια, και πρωταγωνιστής ο άγνωστος με τα τριαντάφυλλα, ο άντρας που στη σημερινή πεζή εποχή ήξερε ακόμη να μιλά με τη μαγευτική γλώσσα των λουλουδιών, και που έδινε ζωή στα νεανικά της όνειρα.

Συχνά τις νύχτες που τις περνούσε άγρυπνη σχεδόν, προσπαθούσε να δώσει μια μορφή στον άγνωστο αγαπημένο της. Ο Φράνκο δεν της έλεγε τίποτα για τα λουλούδια που έδλεπε διαρκώς ανανεωμένα στο δάζο, μόνο την κύτταζε σιωπηλός, και δεν την κούραζε πια με τις άνιερές συζητήσεις σχετικά με τη δουλειά του.

Αλλά το έπόμενο πρωί, έφθασε ένα άλλο μπουκέτο με κόκκινα τριαντάφυλλα. Ο μικρός του άνθοπωλείου τη διαβεβαίωσε ότι ήταν γι' αυτήν και της έδειξε το χαρτί με τη διεύθυνσι και τ' όνομά της που του είχε δώσει ο διευθυντής του καταστήματος.

Από κείνη την ημέρα η Βιολέττα ζούσε ένα φανταστικό ρομάντζο, που αυτή ήταν η πρωταγωνίστρια, και πρωταγωνιστής ο άγνωστος με τα τριαντάφυλλα, ο άντρας που στη σημερινή πεζή εποχή ήξερε ακόμη να μιλά με τη μαγευτική γλώσσα των λουλουδιών, και που έδινε ζωή στα νεανικά της όνειρα.

Συχνά τις νύχτες που τις περνούσε άγρυπνη σχεδόν, προσπαθούσε να δώσει μια μορφή στον άγνωστο αγαπημένο της. Ο Φράνκο δεν της έλεγε τίποτα για τα λουλούδια που έδλεπε διαρκώς ανανεωμένα στο δάζο, μόνο την κύτταζε σιωπηλός, και δεν την κούραζε πια με τις άνιερές συζητήσεις σχετικά με τη δουλειά του.

Αλλά το έπόμενο πρωί, έφθασε ένα άλλο μπουκέτο με κόκκινα τριαντάφυλλα. Ο μικρός του άνθοπωλείου τη διαβεβαίωσε ότι ήταν γι' αυτήν και της έδειξε το χαρτί με τη διεύθυνσι και τ' όνομά της που του είχε δώσει ο διευθυντής του καταστήματος.

Από κείνη την ημέρα η Βιολέττα ζούσε ένα φανταστικό ρομάντζο, που αυτή ήταν η πρωταγωνίστρια, και πρωταγωνιστής ο άγνωστος με τα τριαντάφυλλα, ο άντρας που στη σημερινή πεζή εποχή ήξερε ακόμη να μιλά με τη μαγευτική γλώσσα των λουλουδιών, και που έδινε ζωή στα νεανικά της όνειρα.

Συχνά τις νύχτες που τις περνούσε άγρυπνη σχεδόν, προσπαθούσε να δώσει μια μορφή στον άγνωστο αγαπημένο της. Ο Φράνκο δεν της έλεγε τίποτα για τα λουλούδια που έδλεπε διαρκώς ανανεωμένα στο δάζο, μόνο την κύτταζε σιωπηλός, και δεν την κούραζε πια με τις άνιερές συζητήσεις σχετικά με τη δουλειά του.

Αλλά το έπόμενο πρωί, έφθασε ένα άλλο μπουκέτο με κόκκινα τριαντάφυλλα. Ο μικρός του άνθοπωλείου τη διαβεβαίωσε ότι ήταν γι' αυτήν και της έδειξε το χαρτί με τη διεύθυνσι και τ' όνομά της που του είχε δώσει ο διευθυντής του καταστήματος.

Επί τέλους, ένα πρωί τα λουλούδια δεν ήρθαν ανώνυμα. Τα συνόδευε κάποιο γράμμα.

Η Βιολέττα το άνοιξε, χλωμή από τη συγκίνηση και διάβασε:

«Πολυαγαπημένη, συγχωρέστε με για το θάρρος μου, αλλά από τη στιγμή που σας είδα να περπατάτε κάτω από τα δέντρα του πάρκου, που είναι μπροστά στο σπίτι σας, κατάλαβα πως θα σας αγαπώ αιώνα.

Θα ήθελα να κρατήσω την αγάπη μου μυστική, αλλά είναι κάτι πιο δυνατό από τη θέλησή μου. Γι' αυτό σας ζητώ ένα μονάχα ραντεβού, και σας υπόσχομαι να είναι το τελευταίο. Θέλω ν' άκουσω τη φωνή σας, να δώ το πρόσωπό σας για μια ακόμη φορά, και να κρατήσω για πάντα στην καρδιά μου αυτή τη μοναδική ανάμνησι. Αύριο βράδυ στις 7 θα σας περιμένω στο μικρό καφεενάκι «Ο παλιός μύλος», που βρίσκεται στο τέμα της λεωφόρου Αλιπέρτου».

Η Βιολέττα έσφιξε το

πρόσωπό της και έβλεπε με έκσταση το μικρό καφεενάκι «Ο παλιός μύλος», που βρίσκεται στο τέμα της λεωφόρου Αλιπέρτου.

Η Βιολέττα έσφιξε το

πρόσωπό της και έβλεπε με έκσταση το μικρό καφεενάκι «Ο παλιός μύλος», που βρίσκεται στο τέμα της λεωφόρου Αλιπέρτου.

Η Βιολέττα έσφιξε το

πρόσωπό της και έβλεπε με έκσταση το μικρό καφεενάκι «Ο παλιός μύλος», που βρίσκεται στο τέμα της λεωφόρου Αλιπέρτου.

Η Βιολέττα έσφιξε το

πρόσωπό της και έβλεπε με έκσταση το μικρό καφεενάκι «Ο παλιός μύλος», που βρίσκεται στο τέμα της λεωφόρου Αλιπέρτου.

Η Βιολέττα έσφιξε το

πρόσωπό της και έβλεπε με έκσταση το μικρό καφεενάκι «Ο παλιός μύλος», που βρίσκεται στο τέμα της λεωφόρου Αλιπέρτου.

Η Βιολέττα έσφιξε το

πρόσωπό της και έβλεπε με έκσταση το μικρό καφεενάκι «Ο παλιός μύλος», που βρίσκεται στο τέμα της λεωφόρου Αλιπέρτου.

Η Βιολέττα έσφιξε το

πρόσωπό της και έβλεπε με έκσταση το μικρό καφεενάκι «Ο παλιός μύλος», που βρίσκεται στο τέμα της λεωφόρου Αλιπέρτου.

Η Βιολέττα έσφιξε το

πρόσωπό της και έβλεπε με έκσταση το μικρό καφεενάκι «Ο παλιός μύλος», που βρίσκεται στο τέμα της λεωφόρου Αλιπέρτου.

Η Βιολέττα έσφιξε το

πρόσωπό της και έβλεπε με έκσταση το μικρό καφεενάκι «Ο παλιός μύλος», που βρίσκεται στο τέμα της λεωφόρου Αλιπέρτου.

Η Βιολέττα έσφιξε το

πρόσωπό της και έβλεπε με έκσταση το μικρό καφεενάκι «Ο παλιός μύλος», που βρίσκεται στο τέμα της λεωφόρου Αλιπέρτου.

γράμμα στο στήθος της. Αδύριο... αύριο βράδυ στις 7, ψιθύρισε με έκσταση.

— Θέλεις να πάμε απόψε στο θέατρο, Βιολέττα; ρώτησε ο Φράνκο τη γυναίκα του την άλλη μέρα το μεσημέρι.

— Έχω κάποιο ραντεβού, απάντησε εκείνη κοκκινίζοντας. Συνάντησα το πρωί μια παλιά μου συμμαθήτρια και δώσαμε ραντεβού γι' απόψε στις έπτά.

Ο Φράνκο δεν απάντησε, της έδωσε την έφημερίδα του και πέρασε στη διδλιούθηκη.

Μηχανικά η Βιολέττα έρριξε μια ματιά, και ξαφνικά ένας τίτλος τραβήξε την προσοχή της: «Σύλληψις έκδιαστού». Και από κάτω έγραφε: «Συνελήθη σημερα γνωστος άπατεων ο όποιος κατεζητειτο από καιρό. Θύματά του ήταν διάφορες κυρίες του καλού κόσμου, τις όποιες παλιόκοιτο για λίγο χρονικό διάστημα, στέλνοντάς τους λουλούδια και έρωτικές επιστολές, ώσπου να συνδεθώ μαζί τους, για να τις εκδιώξω μετά άποσπώντας τους χρηματα ή κοσμήματα. Συνήθως ώδηγούσε τα θύματά του στο καφεενάκι «Ο Παλιός Μύλος».

Η έφημερίδα γλίστρησε από τα χέρια της Βιολέττας. Η νεαρή γυναίκα έγειρε το κεφάλι της στην πλάτη της πολυθρόνας κι' έκλεισε τα μάτια. Όποτε ο γαλάζιος πρίγκηπας δεν ήταν παρά ένας κοινός, ένας χυδαίος άπατεώνας. Ένωισε το πρόσωπό της να μουσκεύεται από δάκρυα ντροπής και άπογορευσεως.

— Βιολέττα.

Ένωισε το χέρι του άντρός της ν' άκουμπά στο μέτωπό της που έκαιγε. Με τα μάτια κλειστά άκούη, άκουσε τη φωνή του Φράνκο να της ψιθυρίζει: «Διάβασες την ειδησι στην έφημερίδα, δεν είναι έτσι Βιολέττα; Εύαισθητη και ρομαντική όπως είσαι, είχες συγκινήθη μ' εκείνα τα λουλούδια, και τώρα άπογορευθήκες».

Όστερα προσπαθώντας να δώσει στη φωνή του ένα τόνο εύθυμο, πρόσθεσε:

— Από δώ και μπρός όμως θα σου στέλνω εγώ τα πiό ωραία, τα πιο σπάνια τριαντάφυλλα που υπάρχουν στην πόλι.

Η Τζούλια αισθάνθηκε δολη την πίκρα της να διαλύεται σά συννεφάκι καπνού.

Κύτταξε τον άντρα της σά να τον έβλεπε για πρώτη φορά. Πόσο καλά μπορούσε να διαβάξη στην ψυχή της... Και αντί να θυμώσει και να της πη λόγια σκληρά για την έπιτολαιότητά της, προσπαθούσε τώρα να την παρηγορήσει. Όποτε ο γαλάζιος της ίπποτης ύπήρχε πραγματικά, μόνον που δεν έπρεπε, να τον αναζητά σε άγνωστα πρόσωπα, άφου τον είχε εκεί κοντά της. Και πέφτοντας στην αγκαλιά του Φράνκο, ψιθύρισε:

— Δέ θέλω πια λουλούδια Φράνκο, θέλω μονάχα τη αγάπη σου, έτσι όπως είσαι, πραγματική, σίγουρη, αληθινή.

ΜΑΡΙΖΑ ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΙ

...η ώμορφιά αρχίζει...

SCHERK

Με τον **Πούδρα Mysticum Scherk**

Τα 5 σπουδαιότερα προσόντα της πούδρας ΣΕΡΚ:

- Περιέχει άγνά ουσιαστικά
- Είναι αιδέρια άρωματισμένη
- Είναι λεπτή σαν άχνός
- Αφομοιώνεται με την έπιδερμίδα
- Δημιουργεί τον έλκυστικό τύπο που ποδείτε

Scherk Mysticum Compact

Για ένα διακριτικό μακιγιάζ του προσώπου: Βάλετε το έξαυλωμένο Κομπάκ ΣΕΡΚ με τα ωραιότερα και φυσικά χρώματα.

Scherk Face Lotion

Για το καθάρισμα της έπιδερμίδος.

- Αφαιρεί τελείως τη σκόνη, το μακιγιάζ και το σμίγμα από τους πόρους.
- Έξολείφει τi μπιμπικία
- Ξανανιώνει την έπιδερμίδα

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΪΟΤΟΙ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΪΘΗ • ΑΘΗΝΑΙ, ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

ΟΙ ΑΟΡΑΤΟΙ ΚΑΚΟΠΟΙΟΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: Ο Τζόννυ τὸν Μισισσιππὶ μαζὶ με τοὺς βοσκῆς του, τὸν Τέντ καὶ τὸν Πάτ, ἐναγυρίζουν στὸ Ράββον, ὅπου ἀόρατοι κακοποιοὶ δολοφονοῦν τὸν κόσμον, σκοτώνουν τὰ ζῶα, καίνε τὰ σπάρτα καὶ ἡ πόλις ἔχει πέσει σὲ μαρσισμό. Ο Τζόννυ υποψιάζεται ὅτι αὐτὰ τὰ κάνει ὁ Νόρτον, ὁ παλαιὸς ἰδιοκτήτης τοῦ χρυσωρυχείου ἐπὶ κεφαλῇς συμμορίας, ποὺ εἶχε καταδικασθῇ σὲ θάνατον καὶ τὴν τελευταία στιγμὴ τὸ ἔσκαψε. Πραγματικὰ αὐτὰ τὰ κάνει ὁ Νόρτον, ὁ ὁποῖος σοφίζεται, ἐπειδὴ ὁ Τζόννυ ἔχει κατασκευάσει γύρω ἀπὸ τὴν πόλιν ἕνα ψηλὸ φράχτη, νὰ χρησιμοποίησιν μιὰ ψεύτικη ἀγέλαδα, γιὰ νὰ μπουλνὴν στὴν πόλιν, αὐτὸς καὶ οἱ συνένοχοί του.

φοβερό του ἔργο.

Ὅταν ὁ Τόμ πῆγε νὰ κοιμηθῇ ὁ Τζόννυ καὶ οἱ βοσχοὶ τοῦ ἔτρεξαν ἀμέσως πρὸς τὸ σταύλο καὶ ἔστησαν τὸ αὐτὶ τους.

Γιὰ τὴν ὥρα δὲν ἀκούγεται παρὰ τὸ μουγκανιτὶ τῶν ἀγελάδων, εἶπε ὁ Πάτ.

Πάψε, τοῦ εἶπε σιγὰ ὁ Τέντ. Ἄν ἀκούσῃ θορύβον ὁ φίλος δὲ θὰ βγῇ.

Δὲν ξέρουσε ἂν εἶναι μέσα, εἶπε ὁ σερίφης, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀρχίσει ν' ἀμφιβάλλει.

Σὲ δεκαὶνῶν, σερίφη, ὅτι εἶναι μέσα στὸ σταύλο, ὁ κακούργος, εἶπε με δεβαιοῦντα ὁ Τζόννυ. Περιμένει ν' ἀποκοιμηθῇ ὁ Τόμ γιὰ νὰ ἐμφανισθῇ.

Οἱ τέσσερις ἄντρες περίμεναν ὑπομονητικὰ ἐξω ἀπὸ τὸ σταύλο. Μέσα ὁ Τόμ κοιμόταν τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου.

Ξαφνικὰ, μιὰ ἀγέλαδα ἀρχίζει νὰ κινηθῇ σὲ μιὰ γωνία τοῦ σταύλου. Εἶναι ἡ ψεύτικη ἀγέλαδα. Σηκώνεται ὁρῶν καὶ ὁ Μάρντρυ, ποὺ δὲν υποψιάζεται ὅτι τὸν παρακολουθοῦν βγαίνει ἀπὸ μέσα. Μὰ οἱ τέσσερις ἄντρες ποὺ εἶναι ἀπ' ἐξω τὸν βλέπουν ἀπὸ ἕνα μικρὸ παραθυράκι.

Ὁ Πάτ παραλίγο νὰ ξεφωνίσῃ ἀπὸ τὴ χαρὰ του.

Σαστ! τοῦ ἔκανε ὁ σερίφης. Μπράβο, Τζόννυ, εἶσαι σπουδαῖος.

Ἄς πάρουμε θέσεις, εἶπε σιγὰ ὁ Τέντ. Πρέπει νὰ τὸν πιάσουμε ζωντανό.

Καὶ βέβαια, εἶπε ὁ Τζόννυ καὶ θὰ ἔχῃ ἐνδιαφέροντα πράγματα νὰ μᾶς πῇ.

Οἱ τέσσερις ἄντρες κρύβονται σὲ μιὰ γειτονικὴ παράγκα. Ὁ Μάρντρυ ξαπλώνει τὴ ψεύτικη ἀγέλαδα ἀνάμεσα στὶς ἄλλες καὶ σιγὰ - σιγὰ διευθύνεται πρὸς τὴν πόρτα.

Θὰ πηδῇ ὁ Πάτ.

Πρόσεξε, Πάτ, μὴ διασπῇς! τοῦ εἶπε ὁ Τζόννυ. Ὁ Μάρντρυ ἀνοίγει τὴν πόρτα δὲς ὅπου πρὸς τὴν πόρτα.

Θὰ πηδῇ ὁ Πάτ.

Πρόσεξε, Πάτ, μὴ διασπῇς! τοῦ εἶπε ὁ Τζόννυ. Ὁ Μάρντρυ ἀνοίγει τὴν πόρτα δὲς ὅπου πρὸς τὴν πόρτα.

Θὰ πηδῇ ὁ Πάτ.

Πρόσεξε, Πάτ, μὴ διασπῇς! τοῦ εἶπε ὁ Τζόννυ. Ὁ Μάρντρυ ἀνοίγει τὴν πόρτα δὲς ὅπου πρὸς τὴν πόρτα.

Θὰ πηδῇ ὁ Πάτ.

Πρόσεξε, Πάτ, μὴ διασπῇς! τοῦ εἶπε ὁ Τζόννυ. Ὁ Μάρντρυ ἀνοίγει τὴν πόρτα δὲς ὅπου πρὸς τὴν πόρτα.

Θὰ πηδῇ ὁ Πάτ.

Πρόσεξε, Πάτ, μὴ διασπῇς! τοῦ εἶπε ὁ Τζόννυ. Ὁ Μάρντρυ ἀνοίγει τὴν πόρτα δὲς ὅπου πρὸς τὴν πόρτα.

Θὰ πηδῇ ὁ Πάτ.

Πρόσεξε, Πάτ, μὴ διασπῇς! τοῦ εἶπε ὁ Τζόννυ. Ὁ Μάρντρυ ἀνοίγει τὴν πόρτα δὲς ὅπου πρὸς τὴν πόρτα.

Θὰ πηδῇ ὁ Πάτ.

Πρόσεξε, Πάτ, μὴ διασπῇς! τοῦ εἶπε ὁ Τζόννυ. Ὁ Μάρντρυ ἀνοίγει τὴν πόρτα δὲς ὅπου πρὸς τὴν πόρτα.

Θὰ πηδῇ ὁ Πάτ.

Πρόσεξε, Πάτ, μὴ διασπῇς! τοῦ εἶπε ὁ Τζόννυ. Ὁ Μάρντρυ ἀνοίγει τὴν πόρτα δὲς ὅπου πρὸς τὴν πόρτα.

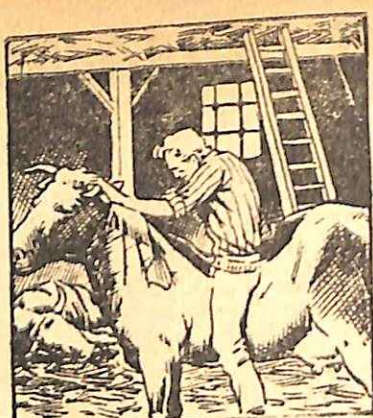
Θὰ πηδῇ ὁ Πάτ.

Πρόσεξε, Πάτ, μὴ διασπῇς! τοῦ εἶπε ὁ Τζόννυ. Ὁ Μάρντρυ ἀνοίγει τὴν πόρτα δὲς ὅπου πρὸς τὴν πόρτα.

Θὰ πηδῇ ὁ Πάτ.

Πρόσεξε, Πάτ, μὴ διασπῇς! τοῦ εἶπε ὁ Τζόννυ. Ὁ Μάρντρυ ἀνοίγει τὴν πόρτα δὲς ὅπου πρὸς τὴν πόρτα.

Θὰ πηδῇ ὁ Πάτ.

■ Ὁ Μάρντρυ βγῇ ἀπὸ τὴν ἀγέλαδα ὅταν ὁ Τόμ κοιμηθῇ

ζεὶ ὁ Μάρντρυ. Ἄ, παγίδα μου στήσανε.

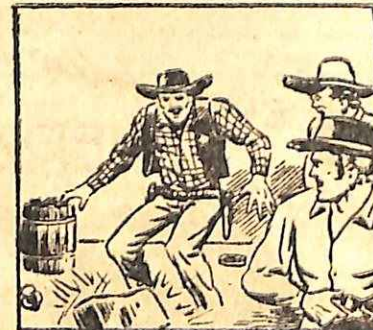
Καὶ βγάζει τὸ πιστόλι του καὶ ἀρχίζει νὰ πυροβολῇ πρὸς τὴν κατευθυνσὶ τῆς ἄλλης παραγάδας.

Παραδόσου καὶ θὰ κριθῇς ἐπεικῶς! τοῦ φωνάζει ὁ Τζόννυ.

Δὲν ἔχω καμμιά τέτοια διάθεσι. Εὐχαριστῶ.

Ἐδὲ θέλουν τὸ τομάρι μου, σκέπτεται ὁ ληστὴς θέλοντας μόνον νὰ τοὺς κάνο ἀποκαλύψεις. Ἄς τὸ σκάσουμε!

Ἀκολουθεῖ ἡσχία.

■ Ὁ σερίφης ἔρριξε ἕνα ἀντικείμενο ποὺ πέφτοντας ἔκανε κρότο.

Τί κάνει τώρα; εἶπε ὁ Πάτ.

Εἰδοποιεῖ τοὺς συνένοχους του! παρατήρησε ὁ Τζόννυ.

Λυπάμαι πολὺ. Ἐξ αἰτίας μου δὲν τὸν πιάσαμε, εἶπε ὁ σερίφης.

Ὁ Μάρντρυ μέσα στὸ σταύλο ἐξασφαλίζει τὴ συνενοχὴ τῶν τετραπόδων. Ὅσα τὰ δγαλῇ ἐξω, θὰ καλυφθῇ πίσω τους καὶ θὰ τὸ σκάσει.

Στὸ μεταξύ ξύπνησε ἀπὸ τοὺς πυροβολισμοὺς ὁ Τόμ. Πετᾶται ἐπάνω καὶ βλέπει

λίγες ὥρες ἀργότερα ὁ Μάρντρυ ἐφθασε στὸ γενικὸ στρατηγεῖο τοῦ Νόρτον. Ὁ ἀρχηγὸς ὅταν ἀκούσε τὸν καλπασμό τῶν ἀλόγων πετᾶχτηκε ἐπάνω, πῆρε τὸ πιστόλι του καὶ κατέβηκε τὴ σκάλα. Ἐκεῖνὴ τὴ στιγμὴ ἔμπαινε στὴ σκάλα ὁ Μάρντρυ.

Ἄ, ἐσύ εἶσαι! εἶπε.

Λίγο ἔλειψε νὰ μὲ πιάσουν, ἀρχηγέ, εἶπε λαχανιασμένος ὁ Μάρντρυ. Μὲ ἀνακάλυψαν. Εὐτυχῶς τοὺς τὸ ἔσκαψα, ἀλλὰ ἀφῆσα ὁμῶς τὴν ψεύτικη ἀγέλαδα.

Εἶσαι βέβαιος ὅτι δὲ σε παρακολουθεῖ κανένας;

Ἀπολύτως, ἀρχηγέ. Πῆρα τ' ἀλόγα τους.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια

— Πάει. μᾶς τὸ ἔσκαψε, εἶπε ὁ Τζόννυ βρισκοντας τὴν προδιά-

■ Πυροβολώντας ἔβγαλε τὰ ζῶα, ποὺ τρομοκρατημένα ἀρχισαν νὰ τρέχουν.

■ — Πάει. μᾶς τὸ ἔσκαψε, εἶπε ὁ Τζόννυ βρισκοντας τὴν προδιά-

■ Πυροβολώντας ἔβγαλε τὰ ζῶα, ποὺ τρομοκρατημένα ἀρχισαν νὰ τρέχουν.

■ — Πάει. μᾶς τὸ ἔσκαψε, εἶπε ὁ Τζόννυ βρισκοντας τὴν προδιά-

■ Πυροβολώντας ἔβγαλε τὰ ζῶα, ποὺ τρομοκρατημένα ἀρχισαν νὰ τρέχουν.

τὶς ἀγέλαδες νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὸ σταύλο.

Οἱ ἀγέλαδες φεύγουν! φώναξε ὁ Τζόννυ. Προσοχή, ὁ ληστὴς θὰ μᾶς τὸ σκάσει μέσα ἀπὸ τὰ χέρια μας!

Ὁ Μάρντρυ ἐπιφλεῖται ἀπὸ τὴν ἀναστάτωση γιὰ νὰ τὸ σκάσει... Ὁ Τόμ τὸν βλέπει ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ πατάρι ὅπου κοιμόταν.

Μήπως ὄνειρεύουμαι; λέει στὸν ἑαυτὸν τοῦ ὁ ἀγαθὸς γελαδάρης. Ὁλῆγε κανεὶς πὼς ἕνας ἄνθρωπος μπαίνει μέσα σὲ μιὰ ἀγέλαδα. Δὲ θυμῶμαι ὥστόσο νὰ τὰ κοπάνισα!

Ὁ Μάρντρυ μπαίνει στὴν ψεύτικη ἀγέλαδα καὶ βγαίνει χωρὶς δυσκολία ἀπὸ τὸ σταύλο μαζί με τὶς ἄλλες.

Ἄπ' ἐξω ὁ Τζόννυ καὶ οἱ βοσχοὶ τοῦ δρῶνται σὲ ἀδυναμία νὰ δράσουν. Ἄν μπλέξουν μέσα στὸ κοπάδι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ καταπατηθοῦν γιὰ τὴν ζωὴ καὶ κάνουν σάν τρελὰ ἀπὸ τὸ φόβο τους.

Θὰ τὸν πιάσουμε ὅπως-δήποτε, λέει ὁ Πάτ. Δὲ θὰ τὸν ἀφήσουμε νὰ περάσῃ τὸ φράχτη.

Ὁ Μάρντρυ ὁμῶς κατάρθωσε νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν προσοχὴ τῶν τεσσάρων ἀντρῶν χάρις στὸν πανικὸ τῶν ζώων. Ὁταν ἀπομακρύνθηκε ἀρκετὰ, ὁ Μάρντρυ βγῇ μέσα ἀπὸ τὴν ψεύτικη ἀγέλαδα καὶ ἀρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς τὴν πόλιν. Οἱ τέσσερις φίλοι τὸν ἔβλεπαν στὸ σημεῖο ἐκεῖνο δὲ δρῶντας παρὰ τὸ τομάρι τῆς ψεύτικης ἀγελάδας.

Μὰς τῶσκασε! εἶπε ὁ σερίφης.

Γρήγορα, ἕνας ἀπὸ κάθε μεριά! διέταξε ὁ Τζόννυ. Δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ πηδῇ τὸ φράχτη.

Τὸν Μάρντρυ ὁμῶς τὸν εἰκορῶσε ἡ τύχη. Κοιτᾶ στὴν πόλιν ἦταν δεμένα τὰ ἀλόγα τοῦ Τζόννυ, τοῦ Πάτ, τοῦ Τέντ καὶ τοῦ σερίφης. Μὲ ἀστραπιαία κίνηση τραβῆσε τὴ σιδερένια μπάρτα τῆς πόρτας καὶ τὴν ἀνοίξε. Κανένας φύλακας δὲν ἦταν ἐκεῖ. Κατόπι ἔβγαλε τὰ ἀλόγα ἐξω, καβάλησε τὸ ἕνα καὶ κρατώντας τὰ ἄλλα ἀπὸ τὰ γκέμια, ὤρμησε μπρός.

Μὰς πῆρε καὶ τολογὰ μας, νὰ πάρῃ ὁ διάβολος! εἶπε ὁ Πάτ.

Τί θὰ κάνουμε τώρα; ρώτησε ὁ Τέντ.

Δυστυχῶς δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε τίποτα, ἀπάντησε ὁ Τζόννυ. Ὁ ληστὴς βρίσκεται ἤδη μακριά. Δὲν θὰ μπορέσουν ὁμῶς πιά οἱ κακοποιοὶ νὰ χρησιμοποίησουν τὸ στρατηγεῖόν τους. Τώρα τὸ ξέρουμε.

Λίγες ὥρες ἀργότερα ὁ Μάρντρυ ἐφθασε στὸ γενικὸ στρατηγεῖο τοῦ Νόρτον. Ὁ ἀρχηγὸς ὅταν ἀκούσε τὸν καλπασμό τῶν ἀλόγων πετᾶχτηκε ἐπάνω, πῆρε τὸ πιστόλι του καὶ κατέβηκε τὴ σκάλα. Ἐκεῖνὴ τὴ στιγμὴ ἔμπαινε στὴ σκάλα ὁ Μάρντρυ.

Ἄ, ἐσύ εἶσαι! εἶπε.

Λίγο ἔλειψε νὰ μὲ πιάσουν, ἀρχηγέ, εἶπε λαχανιασμένος ὁ Μάρντρυ. Μὲ ἀνακάλυψαν. Εὐτυχῶς τοὺς τὸ ἔσκαψα, ἀλλὰ ἀφῆσα ὁμῶς τὴν ψεύτικη ἀγέλαδα.

Εἶσαι βέβαιος ὅτι δὲ σε παρακολουθεῖ κανένας;

Ἀπολύτως, ἀρχηγέ. Πῆρα τ' ἀλόγα τους.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια

— Πάει. μᾶς τὸ ἔσκαψε, εἶπε ὁ Τζόννυ βρισκοντας τὴν προδιά-

■ Πυροβολώντας ἔβγαλε τὰ ζῶα, ποὺ τρομοκρατημένα ἀρχισαν νὰ τρέχουν.

■ — Πάει. μᾶς τὸ ἔσκαψε, εἶπε ὁ Τζόννυ βρισκοντας τὴν προδιά-

■ Πυροβολώντας ἔβγαλε τὰ ζῶα, ποὺ τρομοκρατημένα ἀρχισαν νὰ τρέχουν.

■ — Πάει. μᾶς τὸ ἔσκαψε, εἶπε ὁ Τζόννυ βρισκοντας τὴν προδιά-

■ Πυροβολώντας ἔβγαλε τὰ ζῶα, ποὺ τρομοκρατημένα ἀρχισαν νὰ τρέχουν.

■ — Πάει. μᾶς τὸ ἔσκαψε, εἶπε ὁ Τζόννυ βρισκοντας τὴν προδιά-

■ Πυροβολώντας ἔβγαλε τὰ ζῶα, ποὺ τρομοκρατημένα ἀρχισαν νὰ τρέχουν.

■ — Πάει. μᾶς τὸ ἔσκαψε, εἶπε ὁ Τζόννυ βρισκοντας τὴν προδιά-

■ Πυροβολώντας ἔβγαλε τὰ ζῶα, ποὺ τρομοκρατημένα ἀρχισαν νὰ τρέχουν.

■ — Πάει. μᾶς τὸ ἔσκαψε, εἶπε ὁ Τζόννυ βρισκοντας τὴν προδιά-

■ Πυροβολώντας ἔβγαλε τὰ ζῶα, ποὺ τρομοκρατημένα ἀρχισαν νὰ τρέχουν.

■ — Πάει. μᾶς τὸ ἔσκαψε, εἶπε ὁ Τζόννυ βρισκοντας τὴν προδιά-

■ Πυροβολώντας ἔβγαλε τὰ ζῶα, ποὺ τρομοκρατημένα ἀρχισαν νὰ τρέχουν.

■ — Πάει. μᾶς τὸ ἔσκαψε, εἶπε ὁ Τζόννυ βρισκοντας τὴν προδιά-

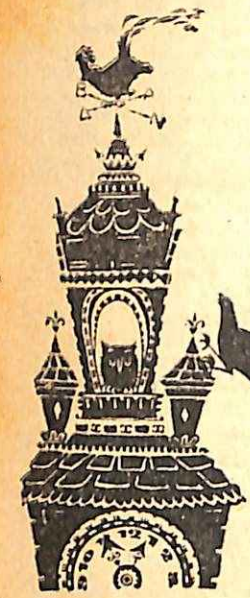
■ Πυροβολώντας ἔβγαλε τὰ ζῶα, ποὺ τρομοκρατημένα ἀρχισαν νὰ τρέχουν.

■ — Πάει. μᾶς τὸ ἔσκαψε, εἶπε ὁ Τζόννυ βρισκοντας τὴν προδιά-

■ Πυροβολώντας ἔβγαλε τὰ ζῶα, ποὺ τρομοκρατημένα ἀρχισαν νὰ τρέχουν.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Τὸ παραμυθάκι μας

Ο ΚΟΚΟΡΑΣ

τοῦ
ἀνεμοδείχτη

Α Χ, τί ἔπαθε ὁ καημένος ὁ κόκορας ποὺ στέκει περήφανος στὴν κορυφὴ τοῦ μικροῦ πύργου τῆς Δημαρχίας καὶ δείχνει μερά - νυχτὰ τί ἀνεμὸς φυσεῖ. Ἐνας ἀγριὸς ἀέρας ποὺ ἦρθε ἀπὸ τὸ βορρὰ τοῦ ἔπασσε τὴν οὐρά του.

Καὶ δὲν ἦταν μόνο αὐτό. Σὰ νὰ μὴν τὸν ἔφτανε ἡ δυστυχία του, ἀρχισαν τὰ κοράκια νὰ τὸν κοροϊδεύουν.

Κρά, κρά, κρά! φώναζαν. Γιὰ δέστε ἕνα κόκορα χωρὶς οὐρά.

Ὁ καημένος ὁ κόκορας δὲν ἄνοιγε τὸ στόμα του καὶ ἄφηνε τὰ δάκρυα νὰ τρέχουν χοντρά ἀπὸ τὰ μάτια του. Ἐκλεμμε τόσο πολὺ, ποὺ οἱ ἄνθρωποι νόμισαν ὅτι εἶχαν ἀρχίσῃ τὰ πρῶτα τοβρόχια καὶ ἔβγαλαν ἀπὸ τὰ μπασούλια τους τὰ ἀδιάβροχα καὶ τὶς ὀμπρέλες τους.

Ἐνα κοράκι ὥστόσο λυπήθηκε τὸ δυστυχισμένον τὸν κόκορα. Ὅταν τὰ ἄλλα κοράκια ἐφυγαν γιὰ νὰ πάνε νὰ βροῦν τροφή, πλησίωσε τὸν κόκορα καὶ τοῦ εἶπε:

Τὰ ἄλλα κοράκια εἶναι κακὰ πουλιὰ. Ἐγὼ θὰ φάω νὰ σοῦ δώσω τὴν οὐρά σου. Πρέπει δὲ νὰ σταματήσῃς τὴ δακρύα σου, γιὰτί θὰ γεμίσῃ ὁ κόσμος νερά καὶ δὲν θὰ μπορέσω νὰ θῶ τὴν οὐρά σου.

Καλὸ μου κοράκι! εἶπε ὁ κόκορας καὶ σταμάτησε ἀμέσως τὸ κλάμα. Δὲν ξέρα πῶς νὰ σ' εὐχαριστήσω.

Τὰ κοράκια ὁμῶς δὲ

βρῆκε τὴν οὐρά τοῦ κόκορα πουθενά.

Πρέπει ὁμῶς νὰ δρῶ μιὰ οὐρά, σκεπτόταν, γιὰτί ἀλλιῶς ὁ καημένος ὁ κόκορας θ' ἀρχίσῃ πάλιν νὰ κλαίῃ.

Τότε τοῦ ἦρθε μιὰ ἐμπνευσις. Ἐξ ἀπὸ τὴ μικρὴ πόλιν ὑπῆρχε ἕνα ὑποστατικό σὲ ὁποῖο ζῶσαν καμμιὰ πενηνταριά κότες καὶ ἕνας κόκορας. Τὸ κοράκι μᾶς πέταξε ἀμέσως ἐκεῖ.

Κρά, κρά, κρά. Ὁμορφὴ κόκορας, μπορεῖς νὰ μοῦ χαρίσῃς τὴν οὐρά σου;

Τὴν οὐρά μου; Τί θὲλες;

Κρά, κρά, κρά, ἀπάντησε τὸ κοράκι. Ὁ κόκορας ποὺ βρίσκεται πάνω στὸν ἀνεμοδείκτη τῆς Δημαρχίας ἔχασε τὴν οὐρά του. Δὲν τοῦ δίνει τὴ δική σου;

Ὁχι, ἀπάντησε ὁ κόκορας. Αὐτὸ δὲ γίνεται.

Σκέφτηκε λίγο καὶ ὕστερα εἶπε:

Μοῦ φαίνεται πὼς βρῆκα τὴ λύσι. Ὅλες μου οἱ κότες θὰ σοῦ δώσουν ἀπὸ ἕνα φτερό.

Μπράβο! Περὶ ἡμῶν ἰδέα! εἶπε τὸ κοράκι. Ὁ κόκορας φώναξε ὅλες τὸν τίς κότες.

Ἀκούστε καλά τί θὰ σὰς πῶ, τοῦ εἶπε. Θὰ δώσω σ' αὐτὸ τὸ κοράκι τὸ πιὸ ὁμορφὸ φτερό σας.

Τί εἶναι αὐτὰ ποὺ μᾶς λές! Δὲ δίνουμε τίποτα!

Τότε ὁ κόκορας θυμώσε.

Θὰ κάνετε αὐτὸ ποῦ σὰς διατάζω. Ἐγὼ εἰμαι ὁ κύριος καὶ ἀφέντης σας. Τὰ φτερά τὰ θέλουμε γιὰ τὸν κόκορα τῆς Δημαρχίας, ποὺ ἔχασε τὴν οὐρά του. Αὐτὸ εἶναι μεγάλη ντροπὴ γιὰ ἕναν κόκορα. Μὲ τὰ φτερά σας θὰ κάνουμε μιὰ καινούργια οὐρά.

Πολὺ ἀστεία θὰ εἶναι ἡ οὐρά ποὺ θὰ γίνῃ ἀπὸ τὰ φτερά μας! εἶπε μιὰ νεορὴ κότα.

Ἐσὺ νὰ πᾶς ἀμέσως στὸ κοτέσι! εἶπε ἄγρια ὁ κόκορας. Καὶ σείς οἱ ἄλλες νὰ κάνετε αὐτὸ ποῦ σὰς εἶπα νὰ μὴ σὰς πονηρολογαδῶ.

Οἱ κότες φοβήθηκαν καὶ ἔδωσαν τὰ φτερά τους. Τὸ κοράκι τὰ πῆρε καὶ ἀμέσως πέταξε στὸν πύργον τῆς Δημαρχίας. Ἐκεῖ στερέωσε ἕνα - ἕνα τὰ φτερά πάνω στὸν κόκορα καὶ σὲ πέντε λεπτά αὐτὸς εἶχε τὴ μεγαλύτερη κα

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΦΟΥΦΟΥΛΑ

Ο ΜΠΕΜΠΗΣ ή η Μπέμπα των τριών χρόνων θα δολεύουν πάρα πολύ για τον περίπατό τους ή τα παιχνίδια τους με την πλούσια αυτή φουφούλα. Το πλεκτό αυτό έχει μία ωραία γραμμή και είναι ακριβώς ό,τι πρέπει για να μην εμποδίζονται οι διάφορες κινήσεις του παιδιού. Το μοντέλο είναι πλεγμένο σε πολύ ανοιχτό γκρι χρώμα, αλλά είναι επίσης ωραίο σε ένα χρώμα μπλε - ρουά, καφέ ή πράσινο.

ΥΛΙΚΑ: 170 γραμ. μαλλί Νεβέντα ή άλλης μάρκας με το ίδιο πάχος, σε χρώμα γκρι πολύ ανοικτό. Βελόνες Νο 2½ και 3. Βελόνες μακρύτες 60 εκατ. Λίγο λάστιχο για την μέση, 2 κουμπάκια.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1=1=1π καλή, 1π ανάποδη Ζέρσευ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Η φουφούλα αυτή πλέκεται μονοκόμμη με μία ραφή πίσω. Οι μακρύτες βελόνες χρειάζονται γιατί σε ώριμο σημείο οι πόντοι είναι πολλοί (312π). Εάν όμως δεν είναι εύκολο να τις προμηθευθείτε χρησιμοποιήστε τις συνηθισμένες βελόνες.

Πρώτα θα πλέξετε τα μπαστάρια, το καθένα ξεχωριστά και ύστερα θα τα ενώσετε.

Βάλτε στις βελόνες Νο 2½ 90π για το κάθε μπαστάρκι

και πλέξετε 3 εκατ. (δηλ 12 βελόνες) λάστιχο 1+1π. Κατόπιν ενώστε τα μπαστάρια με ενδιάμεσα 24π. Δηλ. Βάλτε στις βελόνες σας (Νο 2½) 12π, πάρτε κατόπιν τους 90π για το ένα μπαστάρκι, βάλτε άλλους 24π, πάρτε τους άλλους 90π για το δεύτερο μπαστάρκι και προσθέστε ακόμη 12π. Πλέξτε κατόπιν Ζέρσευ και στην 1η βελόνα διπλασιάστε τους πόντους από τον 25ο έως τον 66ο π και από τον 161ο έως τον 202ο πόντο. Θα έχετε 312π. Κατόπιν σημειώστε με μία κλωστή τον πρώτο πόντο, τον 90ο, τον 115ο και τον 204ο πόντο. Πάνω από τους πόντους αυτούς θα κλείσετε κάθε 2η βελόνα από 1π (12 φορές). Θα σάς μείνουν 264π.

Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 12 εκατ, δηλ. στην 52η βελόνα σημειώστε με μία κλωστή τον 66ο και 67ο πόντο καθώς και τον 198ο και 199ο. Και στις 2 μερές αυτών των πόντων, δηλ. και πριν και μετά, θα κλείσετε κάθε 4η βελόνα από 1π (11 φορές). Από την μία μεριά των πόντων θα κάνετε ένα απλό κλείσιμο (δηλ. θα πάρετε τον 1π απλεκτόν, θα πλέξετε τον επόμενο καλή και θα περάσετε τον απλεκτόν πάνω από αυτόν που επλέξατε), και από την άλλη θα πλέξετε 2π μαζί καλή, για να γίνουν τα κλείσματα κανονικά. Όταν θα έχετε γενικό μήκος 23 εκατ. δηλ. στην 98η βελόνα αφήστε τους μεσαίους - εμπορός 48π να περιμένουν και πλέξτε τους άλλους πόντους. Πρώτα θα πλέξετε 1 βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού για την κόχη του στοίφωματος και κατόπιν θα πλέξετε 1 εκατ. δηλ. 4 βελόνες Ζέρσευ και θα κλείσετε τους πόντους. Πάρτε τώρα στις βελόνες σας τους 48π που είχατε αφήσει να περιμένουν και πλέξτε Ζέρσευ προσθέτοντας και στις 2 άκρες κάθε 8η βελόνα από 1π (6 φορές). Θα έχετε 60π. Σε γενικό μήκος 35 εκατ., δηλ. στην 152η βελόνα κλείστε τους πόντους σε 1 βελόνα.

ΛΩΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΤΗΘΟΥΣ

Βάλτε στις βελόνες Νο 3, 131π και πλέξτε λάστιχο 1+1π. Για να σχηματίσετε τις γωνίες σημειώστε με μία κλωστή το σημείο που είναι κάθε 37π, πριν και μετά από αυτόν τον πόντο τον οποίο θα εξακολουθήτε να πλέκετε, κλείστε κάθε 2η βελόνα από 2π (6 φορές). Κατόπιν κλείστε όλους τους πόντους.

ΤΙΡΑΝΤΕΣ

Βάλτε στις βελόνες σας 18π και πλέξτε Ζέρσευ τον 5ο πόντο από την άκρη στην καλή μεριά του πλεκτού δεν θα τον πλέκετε παρά μόνον στην ανάποδη. Όταν θα έχετε πλέξει 37 εκατ. δηλ. 158 βελόνες, κλείστε τους πόντους.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε το πλεκτό προσεκτικά από την ανάποδη με δρεγμένο πανί. Ράψτε την πίσω ραφή καθώς και την ραφή του καδάλου. Γυρίστε στη μέση το στρίφωμα και περάστε το λάστιχάκι. Ράψτε την

λωρίδα στο στήθος καθώς και τις τράντες όπου θα ράψετε τα κουμπάκια. Στην φουφούλα στην πλάτη κάνετε με την βελόνα ή το δελονάκι 2 κουμπάκια

X. K.

ΤΡΟΠΟΣ ΤΟΥ ΛΕΓΕΙΝ:

Μέσα στο αεροπλάνο, επιτομή ατμότομο παιδί ενοχλεί με τις τρέλλες του τους ταξιδιώτες και τέλος αναποδογυρίζει ολοκληρωτό δίσκο της σκηνής, η οποία ξεσπά άγρια κτισμένη:

— "Α, μά φτάνει πιά! Πάγαινε να παίξεις έξω!"

— Πώς πάνε οι δουλειές σου; ρωτάει ένας έμπορος εν συνδυασμό του.

— Πολύ άσχημα! "Αν έβλεπα κλουθίσουν έτσι θα καταγύσσονα να θυγούν αληθινές οι δολώσεις μου, στην εφορία."

— Τι σάς έκανε ν' απογοηστείτε ν' αγοράσετε αυτό το αυτοκίνητο, ρωτάει ο γκαρζιέρης τον αγοραστή. Μήπως η καινούργια κοροσερί, η αλλαγή των ταχυτήτων ή η άσχημη των καθισμάτων;

— Τίποτ' απ' όλα αυτά, η γυναίκα μου!

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ 32)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1) ΔΑΚΤΥΛΟΣΚΟΠΙΑΣ 2) ΕΝΕΡΓΕΙΟΚΡΑΤΙΑ 3) ΟΤ 1. Κ.Α. ΣΑΑΡ 4) ΝΙ ΦΟΦΟΣ 5) ΤΟ ΜΙΚΑΔΟ ΑΤΟΝΑ 6) Ο ΧΗΡ ΝΟ ΚΙΑΦΑ 7) ΛΕΚΑΝΟΜΑΝΤΕΙΣ 8) ΟΙΩΝ ΘΙΣ 9) ΓΑΝΟ ΗΚΑ ΜΕΕΡ 10) ΙΣ ΥΑΚ(Ι)ΗΝΘΟΣ ΕΠ 11) ΑΣ ΗΣΙΩΔΟΣ 12) ΚΑΘΕΩΣ

1) ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ 2) ΑΝΤΙ-ΟΧΕΙΑΣ 3) ΚΕ ΜΗΚΩΝ 4) ΤΡΕΒΙΝΟΥΣ 5) ΥΓ 6) ΛΕΙ-ΦΑΝΘΗΚΗ 7) ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ 8) 8) ΣΟΑΦΟ ΑΣΑΝΙ 9) ΚΚ ΚΝ ΘΟ 10) ΟΡ ΣΑΙΤΙ-ΜΟΔ 11) ΠΑΣ ΤΑΕ ΕΣΟ 12) ΙΤΑΛΟΦΙΛΑ 13) ΑΙΑ ΝΑΕ ΡΕ 14) ΣΑΡΡΑ ΣΥ ΠΑ

ΤΟ ΞΕΡΕΤΕ ΑΥΤΟ:

1) "Αφινε γενειάδα για να κρύψω μία ούλη που του παραμόρφωσε το σαγόνι."

2) Κατά τον Λατινικό Ιστορικό Λογικό Ιουάνιο Κολομέλα, ο μαυρός σκύλος «την ημέρα προκαλεί μεγαλύτερο φόβο και τη νύχτα, επειδή δεν είναι ευδιάκριτος στο σκοτάδι, μπορεί να έπιτεθαι πριν τον αντίληφθαι ο κλέφτης».

3) "Η «κλωστή» για τα ράμματα αυτά γίνεται από έντερα ζώων και γι' αυτό απομονώνεται από τους λαιμούς του σώματος."

4) "Επειδή, όπως φαίνεται και στην εικόνα, το κεφάλι τους έχει καταπληκτική ομοιότητα με το σκύλο (κυνός)."

ΤΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Το κάθε ένα πήρα 26 νομίσματα που αντιπροσωπεύουν κατ' αναλογία 260 δρχ., 130 δρχ. και 52 δρχ. Έπρεπε να μοιρασθαι το ποσό κατ' αναλογία σε 10+5+2=17.

Ας διαιρέσουμε λοιπόν το 442 με το 17. Το πηλίκον είναι 26 που το πολλαπλασιάζουμε με 10, 5 και 2 για να θρούμε το ποσό που πήρε ο κάθε ένας.

Ο ΚΡΥΦΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ

"Αν προσέξουμε τα καντράν θα δούμε ότι το μόνο φωνήεν που υπάρχει είναι το Υ. Συνεπώς η λέξη πρέπει να περιέχει ένα Υ μία και καμιά λέξη στη γλώσσα μας δεν αποτελείται από 3 σύμφωνα χωρίς φωνήεν. Επίσης καμιά λέξη δεν αρχίζει από Υ με δύο διαδοχικά σύμφωνα κατόπιν η από δύο ΥΥ. Έτσι το Υ θα είναι η 1η μέση ή στο τέλος. Καμιά όμως λέξη δεν έχει δύο σύμφωνα απ' αυτά που υπάρχουν στο καντράν και να τελειώνει σε Υ. Άρα το Υ θα είναι στη μέση. Και μία μόνη λέξη υπάρχει στην περίπτωση αυτή η λέξη ΓΥΨ, το γνωστό όρνο. Αυτή ήταν η μυστική λέξη!"

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ)

ΤΑ ΚΛΕΙΔΙΑ

Στην κλειδαριά Α ταιριάζει το 1η αριθ. 10 κλειδί, στην Β το 11 και στη Γ το 4.

ΛΕΞΙΓΡΑΦΟ

1) Γαρβένια, 2) Λεοντάρη, 3) Νικία, 4) Αετός, 5) Τραπέζι, 6) Μολύβι, 7) Φλυτζάνι, 8) Ηλεκτρικό, 9) Σιδηρόδρομος, 10) Βιολί, 11) Περιβόλι.

ΤΑ ΣΠΙΡΤΑ

Ακουμπούν ολόκληρα πάνω στο τραπέζι τα 2η αριθ. 2, 4, 6, 9 και 13 σπέρτα. Το 10η αριθ. 3 δεν ακουμπάει το 10η αριθ. 6.

ΣΚΑΚΙ: Τ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ για να παίζετε καλό σκάκι

■ Μην πιάνετε πολλά κομμάτια, πριν αποφασίσετε να παίξετε ένα και να σβέσετε τον κανόνα «κάθε κομμάτι που πιάνεται πρέπει να παίζεται». Διότι δεν επιτρέπεται να ξαναπαίρνετε πίσω μία κίνησι που έγινε. Αυτό είναι μία πολύ κακή συνήθεια που δίνει στον αντίπαλό σας την απόδειξη ότι σας λείπει η αποφασιστικότητα. «Σκέψου προ πάσης κινήσεως». Αυτό πρέπει να είναι το έμβλημα κάθε καλού σκακιστού.

■ Αποφεύγετε να βάξετε τα κομμάτια σας σε θέσι που παίρνονται από τον αντίπαλο. Μην αφήνετε λοιπόν ποτέ τα κομμάτια σας χωρίς προστασία.

■ Συνηθίστε να παίζετε αδιακρίτως με τα Λευκά και με τα Μαύρα.

■ Μην παίζετε πολύ γρήγορα και να προβλέπετε τις συνέπειες των κινήσεών σας. Είναι προτιμότερο να παίζετε μια παρτίδα σε φυσιολογικό ρυθμό, παρά πολλές γρήγορες παρτίδες, που δεν θα σας διδάξουν τίποτε.

■ Παίζετε κατά προτίμηση με παίκτες ισχυρότερους σας. Είναι προτιμότερο να χάνετε παρτίδες από τις οποίες έχετε πάντοτε να μάθετε κάτι, παρά να ζητάτε εύκολες νίκες από τις οποίες δεν πρόκειται να διδαχθείτε τίποτε. Πρέπει να μάθετε να χάνετε, εάν θέλετε να κάνετε προόδους.

■ Μην εμπιστεύεστε ποτέ τη δική σας δύναμη. Ο καλός παίκτης δεν υποτιμά ποτέ την αξία του αντιπάλου του. Έτσι αποφεύγετε τα άτυχηματα.

■ Μην έχετε υπερβολική εμπιστοσύνη στη θεωρία. Τα πλεονεκτήματα που μπορεί να σας δώσει είναι κατώτερα, εν συγκρίσει με τα μειονεκτήματα από μεγάλα λάθη που είναι συχνά ενδεχόμενο να κάμει. Γι' αυτό προσπαθήτε να αξιοποιήτε τις ιδέες και το ταλέντο σας και να δίνετε την προσωπικότητά σας στο παιχνίδι.

■ Κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού μη μεγαλοποιήτε την αξία της θέσεώς σας και μη υποτιμάτε ποτέ τη θέση του αντιπάλου σας, διότι αυτό θα είναι το πιο δέβαιο μέσο για να χάσετε. Πάντοτε να προσπαθήτε να μαντεύετε τον πραγματικό σκοπό κάθε κινήσεως του αντιπάλου σας για να είστε σε θέση να αντιδράσετε με ακρίβεια.

■ Αποφεύγετε να δημιουργήτε στο δικό σας χώρο τρύπες, δια της άσκοπου προωθήσεως των πιονίων σας. Δεν πρέπει να ξεχνάτε ότι τα πιόνια προχωρούν αλλά δεν οπισθοχωρούν. Κάθε λοιπόν κίνησης πιονιού πρέπει να γίνεται με προσοχή και προ παντός των πιονίων του ρόκ που προφυλάσσουν το Βασίληα.

■ Στην αρχή του παιχνιδιού να σπρώχνετε ένα ή δυο το πα-

λύ πιόνια του κέντρου και να αναπτύσσετε γρήγορα τα κομμάτια σας, κατά προτίμηση τους "Ιππους και τους "Αε"-κούς, αποφεύγοντες να χάνετε χρόνους με άσκοπες κινήσεις, διότι αυτό θα δώσει εις τον αντίπαλο την ευκαιρία να πάρη την πρωτοβουλία.

■ Όταν παίζετε με τα Μαύρα, μη ξεχνάτε ότι ο αντίπαλός σας προηγείται κατά μία κίνηση και ότι τούτο είναι πλεονέκτημα ατόν. Μην προσπαθήτε, λοιπόν, να πάρετε την πρωτοβουλία των έπιχειρήσεων κατά την αρχική φάσι του παιχνιδιού όταν ο αντίπαλός σας παίζει ακριβείς κινήσεις. Να αρκήσθε μόνον εις κινήσεις που σας δίδουν την ισοσύτητα. Και μόνον σε περίπτωση λαθασμένης ή αδύνατης κινήσεως του αντιπάλου να μη χάνετε την ευκαιρία να παίρνετε την πρωτοβουλία. Αντιθέτως όταν παίζετε με τα Λευκά πρέπει να προσπαθήτε να διατηρήτε την πρωτοβουλία με κινήσεις όρθες που μαζί με την ανάπτυξη των κομματιών αποβλέπουν συγχρόνως σε άμεσες ή μελλοντικές απειλές. Αλλά, θα συνεχίσουμε.

Α. ΛΑΒΡΑΝΟΣ

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ Κ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

ΟΔΟΣ ΚΩΛΕΤΤΗ 33 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ) ΤΗΛΕΦ. 30-097

Σε 15 ημέρες μαθαίνετε να οδηγείτε αυτοκίνητο.

30 χρόνων πείρα έγγραφα την τέλεια κατάρτισή σας σε όλα τα ζητήματα του αυτοκινήτου.

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ Κ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΡΙΖΙΚΗ ΧΑΛΩΔΥΝΟΣ

ΛΟΥΓΙΖΙΔΟΥ ΑΜΠΑΖΩ ΣΠΕΣΙΑΛΙΣΤ-ΔΙΕΘΝΙΣ ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΗ ΤΡΙΧΟΠΤΗΣΙΣ-ΚΡΕΑΤΟΛΙΜΕ ΕΡΜΟΥ 51-ΤΗΛ.32-069

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Ιατρός Μαιευτήρ Γυναικολόγος Δέχεται καθ' έγκληση 9-12, 5-7 ως και επί συνευθείς. Χαρ. Τρικούπη 113, Τηλ. 613.610

Στο ερχόμενο τεύχος της «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Ο ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΖΑΝ ΝΤΕΣΣΕ

ο μάγος της παριζιάνικης μόδας, που θρηνείται στην Αθήνα, όμιλει στη συνεργατίδα μας κ. Ρένα Βελισσαρίου και της δίνει, σε αποκλειστική συνέντευξη, συμβουλές κομψότητας για τις αναγνώστριές μας

ΤΑ ΠΙΟ ΚΟΜΨΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

της συλλογής του, σε ωραιότατες φωτογραφίες, θα δημοσιευθούν επίσης στις σελίδες του ερχομένου τεύχους μας, για να σας κατατοπίσουν απόλυτως στις νέες τάσεις της μόδας για το χειμώνα του 1957

ΕΙΔΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗ "ΓΥΝΑΙΚΑ"

ο Ζαν Ντεσσε σχεδίασε πρωτότυπα μοντέλα, εξαιρετικής έμπνευσεως, που θα δοθούν, κατ' αποκλειστικότητα, στις αγαπητές αναγνώστριές μας, μαζί με όλες τις απαραίτητες οδηγίες και διευκρινίσεις

Στο ερχόμενο τεύχος της «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ
ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 5 - 18 ΣΕ-
ΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΥΣ Α-
ΣΤΕΡΙΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΤΕ

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαρτίου): Με οδηγό αποκλειστικά το ένστικτό σας προχωρήστε στον δρόμο που ενοίγεται μπροστά σας, έστω και αν τώρα τον βλέπετε γεμάτο εμπόδια και δυσκολίες. Σιγά - σιγά τα σύννεφα θα φύγουν και θα μείνει ο ουρανός ολοκάθαρος.

Γάουρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 'Απριλίου): Θα ακολουθήσει μια περίοδος χωρίς γεγονότα με ιδιαίτερη σημασία. 'Αφήστε τον εαυτό σας να αναπαυθεί για λίγο και να ζήσει ήρεμα και χωρίς περισπασμούς. Κυττάξτε λίγο την υγεία σας.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Μη λέτε τη γνώμη σας χωρίς να σας τη ζητούν. Δίνει σχήμη εντύπωση και πολλές φορές μπορεί οι άλλοι να πάρουν την κριτική σας για ζηλοτυπία και να σας κρίνουν αυστηρά προς ζημίαν σας.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 'Ιουνίου): Μια σκληρή ζηλοτυπία που κατά βάθος δεν θα είναι αδικαιολόγητη μπορεί να σας δημιουργήσει μια δυσάρεστη κατάσταση. 'Εάν δεν προσέξετε και οδύνετε το συμβάν, ίσως τα αποτελέσματα είναι κακά.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 'Ιουλίου): Μη δείχνετε αυτόν τον έννευρισμό. Όλοι οι άνθρωποι περνούν από δύσκολες περιστάσεις. Είναι όμως μια ευκαιρία να γυμναστή ο ψυχικός σας κόσμος. Να είσαστε δέδαινη πώς θα δγήτε νικήτρια.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Αύγουστου): 'Εάν δείτε ένα χαρακτήρα εύθι και χωρίς έγωιστικές εσώσεις, να είσαστε δέδαινη πώς θα έχετε τόσο ευχάριστα αποτελέσματα, που ούτε θα τα περιμένετε. 'Αλλά είπαμε: χωρίς έγωισμό.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Μην επηρεάζεστε από τις κρίσεις των άλλων. Τις περισσότερες φορές δεν είναι πραγματικές και γίνονται για να εξυπηρετήσουν έναν ώριμο σκοπό. 'Εμπιστευθείτε μόνο τους δικούς σας.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 'Οκτωβρίου): 'Η ετυχία δεν βρίσκεται μονάχα στο χρήμα. 'Εσείς είσαστε εκεί προσκολλημένοι και δεν αφήνετε τον εαυτό σας να μην χαρή για πράγματα που έχετε χωρίς να τα εκτιμάτε όσο και όπως πρέπει.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Νοεμβρίου): 'Ανατέλλει για σας μια χαρούμενη μέρα. 'Ο ήλιος θα τη φωτίσει και θα δώση τις σκιές που τη δάρινον. Να είσαστε έτοιμη να δεχτήτε μια χαρά που θα σας γοητεύει και θα σας συγκινήσει.

Αιγυπτιώτικος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Δεκεμβρίου): 'Ενωθήτε περισσότερο ψυχικά με τον αγαπημένο σας. Δείξτε ενδιαφέρον για τα δικά του ενδιαφέροντα και χαρίστε του την αγάπη και τη γαλήνη που γοητεύει κοντά σας. Είναι μεγάλη βοήθεια.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 'Ιανουαρίου): Ζήτε με μια προσδοκία. Όλο περιμένετε να πραγματοποιηθεί κάτι που σας έχουν υποσχεθεί. Χωρίς να εκδίδετε την κατάσταση δείξτε υπομονή και δεν θ' αργήσει να ρθ και η χαρούμενη ημέρα.

Τχθεις

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—29 Φεβρουαρίου): Κυττάξτε λίγο και γύρω σας. 'Υπάρχουν άνθρωποι που χρειάζονται τη βοήθειά σας. Βοηθήστε τους χωρίς διώξεις να παραμελήσετε τον εαυτό σας και τα ζητήματά της υγείας σας. Προσέξτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Απριλίου): Σας παρουσιάζεται μια ευκαιρία να εκδηλωθείτε και να δημιουργήσετε μια διαφορετική κατάσταση, περισσότερο μόνιμη, που λίγο - λίγο θα σας οδηγήσει σε ένα λιμάνι χωρίς φουρτούνες και χωρίς λυπές και στενοχώριες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): 'Η προοπτική για το προσεχές δεκαπενθήμερο είναι αρκετά ευχάριστη για σας. Θα πραγματοποιήσετε οικονομικά όφελι και οι αισθηματικές σας υποθέσεις θα μπουν σε ένα δρόμο με ωραία κατάληξη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουνίου): 'Η αγάπη σας θα περάσει μια μικρή κρίση. Μη χάσετε όμως ούτε προς στιγμήν την ψυχραιμία σας και μην αφήσετε να γυη η κατάσταση μέσα από τα χέρια σας. Είναι προτιμότερο να κάνετε υπομονή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουλίου): 'Απολαύστε αποκλειστικά με ζητήματα σχολής που αφορούν το άτομό σας και την που απασχολούν. 'Εάν θέλετε να επεμβαίσετε σε ξένες υποθέσεις μπορεί να βλάψετε τον εαυτό σας και μάλιστα άσχημα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Αύγουστου): 'Η περίοδος που περνάτε είναι μεταβατική. Θα σας οδηγήσει σε μια πολύ καλή, αλλά και δύσκολη κατάσταση. Οι αισθηματικές σας υποθέσεις ή τα οικονομικά ή τως η εργασία σας θα έχουν μια καλή εξέλιξη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Δείξτε λίγη κατανόηση και σκύψτε με στοργή πάνω σε αγαπημένα πρόσωπα. Μη βάζετε το χρέμα πάνω απ' όλα. Φυσικά έχει και αυτό τις χαρές του αλλά η πραγματική ετυχία βρίσκεται αλλού.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Οκτωβρίου): Δεν δείχνετε την κατανόηση που πρέπει στα διάφορα δύσκολα ζητήματα που παρουσιάζονται. 'Ο σύντροφός σας θέλει βοήθεια. Δεν θα μπορέσει να ανταπεξέλθει χωρίς τη δική σας συμπαράσταση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Νοεμβρίου): Δείξτε ανωτερότητα. Μην αφήνετε να σας κυριεύσουν αισθήματα ταπεινότητας που βλέπουν το χαρακτήρα σας. Μόνο αν βλέπετε τα πράγματα από το ύψος της θέσεώς σας θα δγήτε τελικά κερδισμένη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Δεκεμβρίου): Πολλοί άνθρωποι θα ήταν πάρα πολύ ευτυχισμένοι εάν είχαν όσα έσείς έχετε. Δεν τα εκτιμάτε όμως όσο πρέπει. Προσέξτε μήπως χάσετε κάτι από αυτά και τότε μόνο θα δγήτε πόση αξία έχουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιανουαρίου): Μια αλλαγή περιβάλλοντος έστω και για λίγο θα σας εχάρξει την ψυχική γαλήνη. 'Εχετε ένα έννευρισμό, ίσως και μια αδιαφορία που σας επηρεάζουν ψυχικά. 'Ολα θα περάσουν γωρίς ίχνος.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Φεβρουαρίου): Κυττάξτε τί σας συμφέρει έσας προσωπικά και προς τα εκεί μόνο στρέψτε τις φροντίδες σας και τις προσπάθειές σας. Το ενδιαφέρον των άλλων δεν είναι πάντα ανιδιοτελές. Περιέχει συμφέρον.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Τό δνειρό σας θα πραγματοποιηθεί. Συναντήσατε δυσκολίες και αμφιβολίες καταστάσεις. Τώρα όμως όλα παίρνουν ένα τέλος και θα σας αποζημιώσουν για όλες σκοτούρες περάσατε μέχρι τώρα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 'Απριλίου): 'Εχετε αφήσει κάποια υπόθεση έκκρεμη. Περιμένουν από σας απαντήσεις. Μη δείχνετε αυτήν την επιφυλακτικότητα και αναλάβετε πρωτοβουλία με θάρρος και αισιοδοξία. Είναι προτιμότερο να βλέπετε τα πράγματα από την καλή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Μη δίνετε μεγάλη σημασία σε προτάσεις που δεν έχουν βάση και περιεχόμενο. Κυττάξτε μόνο την περίπτωση που χωρίς εξωτερικά να το δείχνει, έχει μέσα της όλα τα ωφέλιμα στοιχεία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουνίου): Χωρίς το άτομικό σας συμφέρον να θέλετε να βλάψετε τους άλλους, μη διατάσετε να καταπιεσθείτε με την υποθεση που σας παρουσιάζεται. Πρώτα δέβαινα θα κυττάξετε τί σας συμφέρει καλύτερα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουλίου): 'Από μακριά ανατέλλει για σας ένα φως που θα αλλάξει ριζικά και προς το καλύτερο τη σημερινή κατάσταση. 'Αφήστε τα πράγματα να πάρουν μόνο τους δρόμους τους. Δείξτε μόνον υπομονή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Αύγουστου): Μη κρίνετε τα πράγματα με επιπονητικότητα. Μπορεί προς στιγμήν να δείχνουν πως έχουν ευχάριστα αποτελέσματα αλλά οπωσδήποτε η εξέλιξή τους θα είναι αυτή που πάντα αποφεύγει κάθε άνθρωπο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Σεπτεμβρίου): Προσέξτε μήπως έχετε μια ανώμαλη προσέγγιση. Δεν τοποθετείτε τα πράγματα εκεί που πρέπει να είναι και γι αυτό έχετε ψευδαισθήσεις που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Οκτωβρίου): Με κάθε τρόπο πρέπει να κρατήστε κοντά σας αυτές τις στιγμές της ευτυχίας. Είναι τόσο δύσκολο να την πιάσουμε αλλά και τόσο εύκολο να τη χάσουμε μεταβάλλοντάς την σε ρουτίνα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Νοεμβρίου): Ούτε στιγμήν μη διατάσετε να επείθετε. 'Η βοήθεια σας μπορεί να είναι σωτηρία. 'Η χειρονομία σας αυτή θα εκτιμηθεί όσο πρέπει και θα έχη τα καλά επακόλουθα που θα σας ωφελήσουν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Δεκεμβρίου): Πάντα να έτοιμάζετε τον εαυτό σας για το καλύτερο. Προβλέψτε για μια ευχάριστη εξέλιξη των υποθέσεών σας. 'Ισως αλλάξετε περιβάλλον. Μπορεί και να ταξιδεύετε πολύ σύντομα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 'Ιανουαρίου): Δεν αρκεί να περνάμε ωραία και να τιμάμε όσο πρέπει τα όφελι που έλουν από μια κατάσταση, να να προσπαθούμε με στη δική μας χαρά και ευχαρίστηση να κάνουμε και τους άλλους να ναι ευτυχισμένοι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—19 Φεβρουαρίου): Σε ώριμες στιγμές που μπορείτε να δείξετε τα προσωπικά χαρίσματα δεν αναλαμβάνετε πρωτοβουλία. Παρασύρετε μάλιστα και τον τροφό σας σ' αυτή την ψευδή κατάσταση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): να κάνετε την εργασία σας όταν πια και όπως πρέπει είναι πράγμα που 'Η προθυμία σας αυτή θα εκτιμηθεί γρήγορα θα έχετε καλά αποτελέσματα.

ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ ΚΟΡΗ ΝΤΥΜΕΝΕΣ ΑΣΟΡΤΙ

Οι μεγάλες ζέστες σχεδόν πέρασαν και το πολύ υτεκολτέ και τα «τρονσποράν» φορέματα είναι πια απατάλληλα γι' αυτή την εποχή. Μητέρα και κόρη υπολείτε να ντυθείτε άσσοτι με τα ίδια ύφασματα και χρώματα, με μια μόνο μικρή τροποποίηση του σχεδίου. 1 Φούστα από χοντρό λινό με τσακιστές κουμπιέτες. Μπλουζόν ριγλιό με υπατό υτεκολτέ και τρουά κερ μανίκι.

2 'Ασορτί σύνολο για την κορούλα σας με πλίσσέ φούστα και μπλούζα ριχτή με μια κουμπωτή φάσα μπροστά και τσεπάκια. 3 Κουφό πρωινό φόρεμα από χοντρή ποπλίνα με κουμπιά από πάνω ως κάτω. 'Ομορφο και πρακτικό. 4 'Από την ίδια ποπλίνα, παιδικό φόρεμα με χαριτωμένο κινέζικο γιακάδακι και διπλό κούμπωμα. 'Η φούστα όπως βλέπετε είναι κλός.

D.M.C.

Τά σχέδια στο
ράρτημα κεντημάτων
Οι εξηγήσεις
στη σελίδα 32.